

لمعاتِ سبکِ لائوار

(شرح وقایع فی ریزشور انگیز)

عمد الجہی

عمد اعلیٰ

جلد اول

تالیف

محمد شفیع روحانی - فی ریزی

مؤسسه ملی مطبوعات امری

ز. ۱۳۰ بیع

مقدمه

پس از حمد و ثنا بساحت اقدس جمال کبریا اسم اعظم علی ابهی و تشبیه بذیل اطهر میثاق عهد اعزّ اوفی واستمداد ازساحت بیت العدل اعظم مقام مصون ازخطا معروض میدارد .

دراوان طفولیت چون درآغوش والدین بهائی تربیت می یافتم وهمچنانکه عادت دیرین اطفال درسین طفولیت شنیدن قصص وحکایات شورانگیز تاریخی است ونگارنده نیز عشق وافرا داشت . والدین بجای قصه های دروغی وقایع مهیج شورانگیز دوواقعه نی ریزراکه ازعشق حقیقی سرچشمه گرفته واز والدین خود شنیده بودند برایم حکایت مینمودند : وهروقت که معمربین ومتقدمین وبقیة السیف ها ازحاضرین وشاهدین وناظرین دوواقعه اولیه که درهمسایگی بودند بمنزل مامی آمدند ازآنها

تقاضا میشد این قصه ها را نقل نمایند و مشاهدات خود را حکایت کنند لذا آن داستانها با انقش فی الحجر در قلب تمگن می یافت و بر اطلاعات می افزود و آتش عشق را از آن خکایات شورانگیز در آن دو واقعه شرر انگیز سالهای ۱۲۶۶ و ۱۲۶۹ هجری قمری در ارکان وجود میافزود :

چون در مکتب خانه قدیم دروس فارسی را آغاز نمودم بیش از پیش بوقایع تاریخی مهیج نی ریز بخصوص آن دو واقعه علاقه مند گردیدم اولین تاریخ وقایع امری که آنزمان در دسترس قرار گرفت مقاله سیاح بود ایمن کتاب نفیس را در کلاسهای مخصوص نزد معلمین بهائی تلمذ نمودم و هوس تفرس بیشتر در تاریخ دیانت بهائی - روز بروز افزونتر گردید سپس مطالعه تاریخ نبیل و مطالعه کتب تاریخی دیگر مورد علاقه و توجه قرار گرفت و بر اطلاعات افزود و آتش شوق در دل و دیده برافروخت و با اهمیت تاریخ آگاه گشتم و لکن چون هیچکدام از آن تواریخ وقایع متمادی چنانکه از نی ریز و آنطور که باید و شاید بتفصیل ننگاشته بود از این جهت در رنج بودم لذا مطالبی که از هتاریخ مؤثق اخذ مینمودم یادداشت برمیداشتم و مسموعات از معمرین و معتمدین و موثقین از بقیة السیفها را که از هر کس و هر گفتار میشنیدم و با تاریخ نبیل منطبق

بود فرا میگرفتم و بر آن اطلاعات افزوده میگشت بدین منظو
 که این یادداشت ها روزی مورد استفاده مورخین
 که بعدا وقایع نی ریز را مستقلا خواهند نگاشت قرار گیرد
 لذا در نزد خود محفوظ نگاه میداشت زیرا خود بواسطه
 گرفتاری های تجاری و بعدا اداری و شئون ملکی و تحصیل
 معاش خانواده چنین فراغتی و فرصتی را بدست نمیآورد که
 تاریخ نی ریز را بنگار د اما چون در سال ۱۱۸ بدیع
 در سن ۶۵ سالگی بازنشست شدم با اینکه بشغل آزاد
 مشغول گشتم اما در سال ۱۲۰ بدیع که توفیق شرکت
 در کنفرانس تاریخی لندن نصیبم گردید در یکشب در سالن
 بزرگ آلبرت هال تصمیم گرفتم در این سنین عمر: خود را
 از آلودگی ها و شئون ملکی آزاد نموده برای خدمات امری
 فرصتی بیشتر بدست آورم در مراجعت باین کار موفق شدم
 از نمایندگی شرکت فیروز در شیراز استعفا نمودم و بمسافرت های
 تشویقی و تبلیغی پرداختم چون موانع تضییقاتی در شیراز
 این توفیق را سلب نمود و از موفقیت کاست مشغول نگارش
 وقایع تاریخی نی ریز و جمع آوری مواد اولیه با استفاده
 از یادداشت های متفرقه پراکنده سنواتی گردیدم و هرگاه
 که قدمی برمیداشتم معجز آسا توفیق راشداً ملّا حال مساهده
 مینمودم تا آنکه در سال ۱۲۵ بدیع ضمن عریضه تقدیمی

بحضور جناب علی الله نخجوانی روحی لخلوصه وانجذابه
 فداه عضو بیت المدل اعظم مقام مصون از خطا نیت
 خود راضی برنگارش تاریخ نی ریز بمرض رسانیدم با اینکه
 بخاطر خطا ورنمیکرد بمرض مقام مصون از خطا برسد غیر منتظره
 در تاریخ ۱۹ شهر المسائل ۱۲۵ در شیراز بزیارت توقیع
 منیع ۱۳ شهر المسائل ۱۲۵ مطابق ۲۲ دسامبر ۱۹۶۸
 که بافتخار این ذره بیمقدار عز صدر یافته بود مفتخر
 وبازیارت این توقیع منیع که زینت بخش تاریخ میشد
 ابواب امید از هر جهت بروجهم مفتوح گردید و با اینکه خود
 رالایق چنین عنایتی وتوفیق بچنین خدمتی نمیدانست
 از ادعیه و عنایات آن ساحت مقدس و فضل وجود اسم
 اعظم مطمئن وامیدوار گردید لهذا باکمال جدیت در تدوین
 تاریخ نی ریز شبانه روز همت گماشت و هر قدر می که برای
 کسب اطلاعات ومدارک وآثار تاریخی برمیداشت ابواب را گشود
 می یافت وجنود تائید راناصر ومعمین خویش آشکارا
 مشاهده مینمود و همراطلاعی که برای روشن کردن گوشه های
 مبهم تاریخ میخواست معجزآسا بدست می آمد و چون
 وقایع نی ریز عظیم وجسیم ودامنه اش وسیع بود در نظر
 گرفته شد در دو جلد تهیه گردد از اینقرار
 ۱- جلد اول مربوط بمعهد اعلی وعهد ابهی در عصر

رسولی حاکی از دو واقعه بزرگ در دو عهد مشمش —
 در سالهای ۱۲۶۶-۱۲۶۹ هجری قمری و بقیة السیف ها
 ۲- جلد دوم مربوط بحمد میثاق از عصر رسولی و عهد
 ولایت امر از عصر تکوین حاکی از واقعه جانگداز سوم در
 سال ۱۳۲۷ هجری قمری و وقایع بعد از آن تا این
 تاریخ و چون جلد اول خاتمه پذیرفت و آماده بود برای
 ارسال به نایروبی نزد دخترم بهار روحانی (معانی)
 جهت تایپ که برای تصویب محفل مقدس روحانی
 ملی آماده گردد ضمن تشرف بحضور حضرت ایادی
 امرالله سرهنگ خاضع در طهران و راهنمایی معظم له
 از فرستادن به نایروبی منصرف و نسخه خطی جلد اول
 را بمحفل مقدس روحانی ملی ایران شید الله ارکانه
 جهت مطالعه و تصویب لجنه مجله ملی تصویب
 تألیفات تقدیم داشت که در سفر دوم بطهران
 لجنه تصویب تألیفات تصویب آنرا با مختصر اصلاحات
 مؤده دادند که اینک برای طبع آماده میگردد لزوماً
 متذکر میگردد در جلد اول بواسطه تسجیل نبودن افراد
 مملکت نام خانوادگی ذکر نشده در جلد دوم این نقیصه
 مرتفع است. در پایان به استحضار میرساند که جلد
 دوم قریباً خاتمه می یابد فانی دانی محمد شفیع روحانی
 نیریزی

سواد توفیق منیع بیت العدل اعظم مقام مصون از خطا
در باره تاریخ نوریز :

۱۲ شهرالمسائل ۱۲۵

۲۲ دسامبر ۱۹۶۸

ناشر نجات الله جناب محمد شفیع روحانی علیہ
بہاء الله :

مکتوب ۲ شهرالمسائل آن نفس نفیس خطاب بیک
از اعضاء این هیئت باطلاع این مشتاقان رسید خدمات
مستمره متادیه باضره آن خادم صادق آستان یزدان
موجب سرور یاران و جالب تأییدات محتومه ملکوت ابھی
بوده و هست اقدامات جمیله آن حبیب معنوی در انتشار
امرالله و تشویق یاران و تدریس نونهالان حدیقه رحمن
مستحق تمجید و تقدیر است . قیام در تألیف تاریخ
نوریز بسیار مبارک است انشاء الله همت براتمام آن خوا
گمشات و اطلاعات و مدارک و آثار مربوط به آن مرکز مهم
تاریخی را جمع آوری خواهند فرمود .

گمانت

(۷)

اما مسئله مهاجرت به پاکستان و هندوستان یا سفر
تبلیغی سه ماهه به آن سامان - این امور را جمع به
محافل روحانیه و لجنات مهاجرت است آنچه را صلاح
دیدند مجری دارند مطمئن باشند که در اعتبار
مقدس آن برادر روحانی و فرزندان برومند هزیرا که شمع
انجمن یارانند مخصوصا بدعا بخیر یاد نمائیم و طلب
تأیید و توفیق کنیم .

با تقدیم تکبیرات بدیعه

بیت العدل اعظم

فهرست تاریخ نی ریز جلد اول

شرح

بخش اول	فصل اول ص ۱	عهد اعلی
		مصرفی شهرستان نی ریز
"	فصل دوم	مأوریت آقاسید یحیی و شرح ایمانش
"	فصل سوم	استقبال باشکوه و بی نظیر جمعی از نخبه اهالی نی ریز از جناب آقاسید یحیی
"	فصل چهارم	اولین روز اعلان امر در نی ریز در مسجد جمعه کبیر در محله چنار سوخته
"	فصل پنجم	آغاز اولین حمله قوای حاجی زین العابدین خان و جنگ با اصحاب ۱۸ رجب ۱۲۶۶
"	فصل ششم	خنده و تندریر زین العابدین خان بوسیله تمهیر قرآن و دعوت برای صلح
"	فصل هفتم	شهادت حضرت و عید با توطئه

ش

بخش اول فصل هفتم سران لشکر و قتل عام اصحاب .

" فصل هشتم آثار جاویدان آقاسید یحیی (وحید)

" فصل نهم شرح مشقات ومصائب وارده بر زندانیان

از بقیة السیف قلعه از آنجله حاج محمد

تقی ایوب .

" فصل دهم شرح مشقات ومصائب وارده بر زندانیان

از بقیة السیف قلعه از آنجله آقاسید

جعفریزدی .

" فصل یازدهم شرح مشقات ومصائب وارده بر زندانیان

از بقیة السیف قلعه از آنجله اصغراعلمی

فرزند حاجی صفرعلی .

" فصل دوازدهم شرح مشقات ومصائب وارده بر

زندانیان از بقیة السیف قلعه از آنجله

ملا محمد فرزند ارشد حاجی صفرعلی

" فصل سیزدهم شرح مشقات ومصائب وارده بر

زندانیان از بقیة السیف قلعه از آنجله

حاجی قاسم از مدافعین شجیع

فهرست تاریخ نوریز جلد اول

ش

بخش ۲ فصل چهاردهم شرح مشقات و مصائب وارده
بر زندانیان از بقیة السیف
از آنجمله ملاکریم از مدافعین
شجاع .

" فصل پانزدهم شرح مشقات وارده بر زندانیان
از بقیة السیف از آنجمله میرمحمد
عابد از منسوبان حساج
زین العابدین خان .

" فصل شانزدهم مآل کاربقیة السیف های متواری از
آنجمله حاج شیخ عبدالعلی
پدرعیال آقاسیدیحیی وحید .

" فصل هفدهم مآل کاربقیة السیف های متواری از آنجمله
ملاعبدالحسین پیرمرد هفتاد
ساله از مشاهیر عامه واعظ
وقاضی نوریز .

فهرست تاریخ نوریز جلد اول

ش

بخش ۲ فصل هیجدهم از آنجمله خواجه قطبا از شاهپیر

نوریز و از مدافعین شجیع

" ۳ فصل نوزدهم ص مآل کاربقیة السیف های متواری

از آنجمله میرزا علی فرزند ملا

حسن که در جنگ دوم بسر دار

ملقب گردید .

" فصل بیستم مآل کاربقیة السیف های متواری از آنجمله

خواجه محمد حسین از

مدافعین شجیع .

" فصل بیست و یکم مآل کاربقیة السیف های متواری

از آنجمله سید زین العابدین

از مدافعین شجیع .

" فصل بیست و دوم مآل کاربقیة السیف های متواری

از آنجمله ابراهیم فرزند

صالح از مدافعین شجیع .

" فصل بیست و سوم مآل کاربقیة السیف های متواری از

آنجمله سید حسین فرزند حاجی

سید احمد از مدافعین شجیع

فهرست تاریخ نوریز جلد اول

شرح

بخش ۳ فصل بیست و چهارم مآل کاربکیة السیف های

متواری از آنجمله سید حسن

فرزند حاجی سید احمد از

مدافعین شجاع .

" فصل بیست و پنجم مآل کار بقیة السیف های متواری از

آنجمله سید ابوطالت فرزند

حاجی سید احمد از مدافعین

شجاع .

" فصل بیست و ششم مآل کاربکیة السیف های متواری

از آنجمله ملاحسن فرزند

کربلائی قاسم از مدافعین

شجاع .

" فصل بیست و هفتم مآل کاربکیة السیف های متواری

از آنجمله محمد اسمعیل فرزند

ملا محمد باقر از مدافعین دلیر

شرح

بخش ۳ فصل بیست و هشتم مآل کاربقیة السیف های متواری
 از آنجمله ملاعلی اکبر فرزند
 ملامحمد اصطهباناتی از
 مدافعین دلیر .

" فصل بیست و نهم مآل کاربقیة السیف های متواری
 از آنجمله شیخ یوسف از مدافعین
 دلیر .

" فصل سیام مآل کاربقیة السیف های متواری از آنجمله
 لطفعلی قائد از مجاهدین
 دلیر (که در جنگ دست چپ
 خود را از دست داد .

" فصل سی و یکم مآل کاربقیة السیف های متواری
 از آنجمله میرزا محمد فرزند
 میرزا عابد از مجاهدین
 دلیر .

فهرست تاریخ نوریز جلد اول

ش

بخش ۴ فصل سی و دو و اجتماع متواریان در نی ری —
و متشکک شدن آنها برای قیام
تاریخی و قتل حاجی
زین العابدین خان .

" فصل سی و سه انتصاب نصرت الدوله فیروز میرزا
بحکومت فارس بجای معتمد الدوله
فرهاد میرزا و انتصاب میرزا
نعیم نوری بسمت حکومت نی ریز
با حکم میرم ازوالی فارس بجهت
قلع و قمع بقیة السیف های
مجتمع در نی ریز .

بخش ۵ فصل سی و چهار عهد ابهی واقع در دوم که بجننگ
حید معروف است .

" فصل سی و پنجم اشتداد جنگ تنگ شدن محاصره
تمام شدن آذوقه ، اخطار ،
میرزا علی سردار باصحاب .

" فصل سی و ششم آخرین دفاع اصحاب کشته شدن

ش

بخش ۷ فصل سی و ششم کلیه مردان جنگی اسارت
پیرمردان و زنان و اطفال
و شکنجه آنان .

۸ فصل سی و هفت

۱- شرح حال چند نفر

از مشاهیر اصحاب که بعد از

اسارت بشهادت رسیدند از

جمله حاج شیخ عبدالعلی

پدر عیال آقاسید یحیی

که در زندان بشهادت رسید

۸ فصل سی و هفت

۱- شرح حال چند نفر

از مشاهیر اصحاب که بعد از

اسارت بشهادت رسیدند از

جمله ملا عبدالحسین که در جنگ

اول تیرپا یش اصابت کرد و در

سعادت آباد در واقعه دوم

شهید شد (سعادت آباد

بین شیراز و آباده واقع شده)

شرح

- بخش ۸ فصل سی و هفت آخرین دفاع اصحاب کشته شدن کلیه - مردان جنگی
- ۳- شرح حال چند نفر از مشاهیر اصحاب که بعد از اسارت بشهادت رسیدند از جمله میر محمد عابد در کنار اما مزاده خانه کت سه منزلی نوری شهیده شده (خانه کت بین نوری و شیراز واقع است) ۴- یکی از اسرا که نامش مشخص نشده در نزد قراولخانه بشهادت رسیده (قراولخانه سه فرسخی شیراز بین راه نوری و شیراز است ورود اسرا و سرها بشیراز منتخباتی از الواح مقدسه و بیانات متعالیه راجع باین اسارت و فاجعه بزرگ از حضرت بهاء الله - حضرت عبد البهاء و حضرت ولی امر الله
- بخش نهم فصل سی و نه
- بخش ۱۰ فصل چهلم شرح حال بقیة السیف های واقعه دوم

بخش ۱۰ فصل چهارم

- | | |
|--|---------------------------|
| <p>که پدر وجدش بشهادت —
 رسیده اند و خود جزا سرا
 بشیراز اعزام شده</p> | <p>۱۰ فصل چهارم</p> |
| <p>شرح حال بقية السيفه ای
 واقعه دوم از آنجمله فاطمه —
 بیگم دختر قاسم جعفری زدی
 که در چار شکنجه و عذاب بوده
 " " " "</p> | <p>" فصل چهارم و یکم</p> |
| <p>از آنجمله حاج محمد رحیم
 فرزند ملا محمد که پدرش از
 اصحاب قلعه بوده
 " " " "</p> | <p>۱۰ فصل چهارم و دو</p> |
| <p>از آنجمله ملا باقر پیشنما ز
 مسجد جمعه
 " " " "</p> | <p>" فصل چهارم و سه</p> |
| <p>از آنجمله ملا حسن معروف به
 لب شگری برادر ملا باقر
 "</p> | <p>" فصل چهارم و چهار</p> |

شرح

- بخش ۱۰ فصل پنجاه شرح حال بقية السيف های
واقعه دوم از آنجمله میرزا محمد
علی خان برادر میرزا محمد جعفر
خان
- ۱۰ فصل پنجاه و یکم
از جمله خواجه محمد
فرزند کربلای باقر
" " " فصل پنجاه و دوم
از جمله حاجی محمد فرزند حاجی
قاسم
" " " فصل پنجاه و سوم
از جمله میرزا علی طلقب سردار
" " " فصل پنجاه و چهارم
از جمله خواهر میرزا علی سردار
" " " فصل پنجاه و پنجم
از جمله ملا اقا بابا
" " " فصل پنجاه و ششم
از جمله فاطمه زوجه خواجه
اسمعیل

شرح

بخش ۱۰	فصل پنجاه و هفتم	شرح حال بقیة السیف ها	ی
		واقعه دوم از جمله استا	ر
		حاجی فرزند کربلائی محمد	
"	فصل پنجاه و هشتم	" " " "	"
		از جمله علی فرزند کربلائی	
		محمد	
"	فصل پنجاه و نهم	" " " "	"
		از جمله لطف الله فرزند	
		علی کربلائی محمد	
"	فصل ششم	" " " "	"
		از جمله محمد ابراهیم -	
		ملقب بامیر	
"	فصل شصت و یکم	" " " "	"
		از جمله محمد باقر برادر	
		محمد ابراهیم امیر	
"	فصل شصت و دوم	" " " "	"
		از جمله محمد کاظم برادر	
		محمد ابراهیم امیر	

فهرست تاریخ نیریز جلد اول

شرح

- بخش ۱۰ فصل شصت و سوم شرح حال بقیه السیفها
واقعه دوم از آنجمله کربلائی
محمد صالح فرزند ملا محمد
- " " " " فصل شصت و چهارم
از آنجمله محمد علی فرزند
درویش
- " " " " فصل شصت و پنجم
از آنجمله ابراهیم فرزند درویش
- " " " " فصل شصت و هشتم
از جمله عیال میرزا اسمعیل
فرزند حاج صادق
- " " " " فصل شصت و هفتم
از جمله حاج میرزا جلال فرزند
مشهدی میرزا حسن
- ۱۱ فصل شصت و هشتم معرفی حکومت نیریز مسبب
واقعه اول و عواملی که واقعه را
بوجود آورد

فہرست تاریخ نئی ریز جلد اول

شرح

بخش ۱۲ فصل شصت نهم سبب واقعہ دوم و
عواملی کہ واقعہ را بوجود

آورد

۱۳ فصل هفتاد م ص شہادت مورخین غیربہائی

از انجملہ بخط آقا سید حسین

فرزند ابراہیم نیریزی بر

دیوار داخل مسجد جامع

صغیر نئی ریز

" فصل هفتاد و یکم شہادت مورخین غیربہائی

از انجملہ یکی از وقایع نگاران

خارجی ضمن سیروسیاحت

ایران بنام

" " " " فصل هفتاد دوم "

از انجملہ نیگلای فرانسوی منشی

اول سفارت فرانسه ایران چا

پاریس سال ۱۰۵۹ ہجری

ترجمہ شدہ

فهرست تاریخ نی ریزجلد اول

شرح

بخش ۱۳ فصل هفتاد و سوم شهادت مورخین غیر
 بهائی از آنجمله ناسخ
 التواریخ ناصری جلد دوم
 تالیف سپهرگاشانی و کتاب
 تاریخ قاجاریه جلد سوم
 بنام مرآت البلدان تالیف
 محمد حسینخان وزیر
 (هر دو بیک مضمون)

فصل هفتاد و چهارم

" " " "
 از آنجمله فارسی نامه ناصری
 صفحه ۳۰۴ و ۳۰۵ -
 تلخیص شده تالیف حاج
 میرزا حسن شیرازی معروف
 بفسائی

فصل هفتاد و پنجم

"
 اثرات دو جنگ خانمانسوز
 و دو واقعه قتل عام فجیع
 بابیان نی ریز در انفس و
 آفاق

شرح

بخش ۱۵ فصل هفتاد و ششم ۶- بافتخار آقاسید

موسی پسر آقاسید جمفر

یزدی (دولوح)

فصل هفتاد و ششم

۷- بافتخار آقاسید محمد

پسر آقاسید جمفر یزدی

(دولوح)

۸- بافتخار ملا محمد شفیع

از اسرا و شهید زادگان

نوری ریز (دولوح)

۹- بافتخار شیخ محمد

حسن ملقب بوفا

۱۰- بافتخار حاج میرزا

جلال و ضلع محترمه شان

(دولوح)

فهرست تاریخ نوی ریزجلد اول

شرح

- بخش ۱۵ فصل هفتاد و هفتم مهمترین آثار جاویدان
شہید ازبکیۃ السیف های
دو واقعه از حضرت عبدالبہاء
الف - بافتخار شہد ازادگان
نوی ریز
ب - بافتخار ابناء شہدای
نوی ریز
ج - بافتخار ملا محمد شفیع
از اسرا و شہید زادگان
نوی ریز دولوح
(لوح و زیارت نامہ)
د - بافتخار آقا سید محمد
فرزند آقا سید جعفر
یزدی
ه - بافتخار آقا محمد ابراہیم
امیر ازبکیۃ السیف و خادمین
آستان مبارک

فهرست تاریخ نی ریز جلد اول

شرح

- بخش ۱۵ فصل هفتاد و هفت مهمترین آثار جاویدان
از یقین السیف های دو واقعه
از حضرت عبدالبهاء
و بافتخار محمد باقر برادر محمد
ابراهیم امیر
ز بافتخار محمد کاظم
اخوی محمد ابراهیم امیر
ج بافتخار خواجه محمد ابن
کربلای باقر
ط بافتخار حاج محمد ابن
حاجی قاسم
ی بافتخار کربلای محمد
صالح
فصل هفتاد و هشت مهمترین آثار جاویدان
از یقین السیف های دو واقعه
از حضرت ولی امر الله

فهرست تاریخ نوری ریز جلد اول

شرح

بخش ۱۵ فصل هفتاد و هشت ۱- از کتاب گایاسزبای
جلد اول

۲- از کتاب قرن بدیع
(گاد پاسزبای) جلد
دوم

۱۶ فصل هفتاد و نه مآل کاروخسران نکبت بار
مسببین و عاملین دو واقعه
و عمّا لشان که بغضب الهی
گرفتار شدند -

۱- میرزاتقی خان امیرکبیر
مسبب اصلی دو واقعه

۲- محمد علی خان شجاع
الملک که بقایای جامعه
بهای نوری ریز را بقتل رسانید

۳- میرزا نعیم نوری همکار
و همدست شجاع الملک

فهرست تاریخ نی ریزجلد اول

شـــــــــــــــح

- بخش ۱۶ فصل هفتاد و نه مال کاروخسران نکبت بار
 مسببین و عاملین دو واقعه
 وعمّا لشان که بغضب الهی
 گرفتار شدند
- ۴- بزرگان و علما و قاطبه اهالی
 شیراز که بموقع ورود اسرا بزم
 شادی برپا نمودند بیلای عمومی
 گرفتار شدند
- ۵- حاج زین العابدین " "
- حکومت نی ریز که بنا بمصالح
 شخصی واقعه را بوجود آورد
 بسزای عمل رسید
- ۶- حاج سید عابد خائن که
 با ثمن بخش باعث شهادت
 حضرت وحید و اصحاب شد
- ۷- علی اصفرخان برادر بزرگتر " "
- حاج زین العابدین که در -
 اولین جنگ سرکرده سپاه بود
 آثارش محو شد

* بسم الله الا قدس الاعظم العلى الابهى *

فصل اول . (معرفی شهرستان نی ریز از نظر تاریخی

جغرافیائی و از لحاظ قدمت در صناعت و فلا

و علم و عرفان قبل از نفوذ دیانت بهائی)

نی ریز در ادوار پیشین یکی از شهرستانهای تاریخی معروف فارس بوده که در ۲۲۸ کیلومتری شرقی شیراز واقع و جمعیت سابق آن بالغ بر بیست هزار نفر بوده که از چندی باینطرف بواسطه ضیق امور معیشت و خرابی اوضاع اقتصادی جمعی بداخل و خارج کشور مهاجرت نموده اند و اکنون به ده هزار نفر تقلیل یافته و باتوابع به بیش از پنجاه و پنج هزار نفر تخمین میشود .

این شهرستان از لحاظ آب و هوای سالم و مطبوع بنحوی شهرت داشته که اطبای سابق باشخاصیکه امراض مزمنه داشته اند توقف مدتی کوتاه را در آنجا توصیه میکردند و نیز جلگه ای وسیع و حاصلخیز داشته از این لحاظ اهالی در فن فلاحت ماهر و شهرتی بسزا داشته اند چه که وافرترین و لذیذترین میوه ها میوه نی ریز بوده بهمین

مناسبت به شربت خانه فارس معروف گشته و از لحاظ علم و دین نیز پیشرفته ترین شهرهای فارس بوده و اهالی اکثر دانش پژوه و متحرری حقیقت بوده اند قبل از اسلام مسلک قاطبه مردم این شهر مسلک زردشتی بود و معابد و اماکن و آثار و بناهای عظیم مذهبی داشته اند که با سوانح دوران و خرابی فراوان نمونه هائی از آنها تا هم اکنون باقی است که اجمالا از بعضی از آنها یاد میشود - از آن جمله آتشکده معروف آنها در محله چنار سوخته سابق و خیابان پهلوی امروز بوده که پس از نفوذ اسلام و پیشرفت شیعیان و گرویدن اهالی بدین اسلام آن آتشکده به مسجد تبدیل و در سال ۳۶۲ هجری با تجدید بنا به مسجد جامع تبدیل نامگزاری شد در سال ۵۶۰ تعمیر شد و در همین مسجد بود که در سال ۱۲۶۶ هجری امر حضرت باب که ارکان دولت و ملت را متزلزل ساخت بوسیله جناب آقاسیدیحیی و حیدر بالای منبر با حضور جمعی کثیر اعلام گردید از آن جمله محلی است بنام محله آباد زردشت در قسمت جنوبی شهر که قبر شیخ بهلول در نزدیکی آن واقع است که این محل و این قبر با گذشت زمان بهمین نام و نشان باقی است .

و از آن جمله خم آتشکده است که در پهنجاه کیلومتری نیریز سمت جنوب غربی سر سه راهی نیریز فسا - اصطهبانات

واقع است که اکنون باگذشت زمان بهمین نام معروف است
 اکنون آن خم منبع طبیعی آب زلال شیرین صافی است
 استخر مانند که بسیار عمیق است از آن منبع آب جریان
 وفوران دارد ولبریز است نیز از آن آب نهری جدا شده
 که همیشه جاری است و اراضی زیادی را مشروب و محصول
 فراوان بدست میآید چنین بنظر میرسد که در نهاد هر
 فرد از اهالی ذوق علم و دین - فلاحت و صناعت آمیخته
 بوده که بی مناسبت نیست شمه ای را مجلا یاد آوری نماید
 ۱- در صنعت خط مهارتی عجیب و شهرتی عظیم داشته اند
 خطاطان بنامی بوده اند که آثاری از خود بیادگار
 گذاشته اند از آن جمله احمد خویش نویسن سرآمد همه آنها^{ست}
 او شهرت جهانی داشته و در سال ۱۳۴۶ هجری شمسی در
 بین قرآن های خطی با تشخیص هیئت منتخبه ای که بفرمان
 اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر محمد رضا شاه پهلوی
 خلد الله ملکه و سلطانه برای انتخاب بهترین قرآن خطی
 برگزیده شدند آن هیئت پس از مطالعات زیاد و مدائمه تمام
 خط احمد نی ریزی را که در سالهای ۱۱۰۰ هجری
 نوشته شده سرآمد همه خط ها از هر لحاظ شناخته اند و
 بنام قرآن پهلوی بچاپ رسیده و منتشر گردید لهذا این
 شخص که از قدیم با احمد خویش نویسن شهرت جهانی داشته

در سال ۱۳۴۶ با گواهی هیئت منتخبه بامضای شاهنشاه
 ایران مقام خود را درجهان اسلام عموماً و در ایران خصوصاً
 احراز نمود. نامش جاوید بماند مهترین اثر جاویدان او —
 نواده اش حاج میرزا احمد وحیدی را باید نام برد که در کسور
 جمال اقدس ابهی در سال ۱۳۳۲ قمری در نی ریز بشرف —
 ایمان مفتخر گردید : احمد خوش نویس نیز خواهری را ^{شته} (۱)

(۱) احمد خوش نویس نی ریزی عمری طولانی نموده —
 مجلدات زیاد از قرآن و بسیاری ادعیه دیگر بخط او در همه
 جا معروف و در اغلب شهرها موجود است و زینت کتابخانه‌ها
 و موزه های مهم ایران و بعضی کشورهای مهم خارجی است .
 احمد در نی ریز تشکیل عائله داد معروفترین فرزند او
 میر اسحق شمس المعالی است که او نیز در فضل و کمال ترقی
 شایان نمود و در هنر خطاطی — پیروی از پدر بزرگوار کرد
 مخصوصاً خط نسخ را از همه بهتر نوشت و همچون پدر عمری
 طولانی نمود صاحب چند فرزند شد از آن جمله دختری از
 او بنام (بی بی بیگم) بحاله نکاح میرزا حسین معروف
 به شال باف نی ریزی در آمد از این پیوند فرزندی چشم
 بجهان گشود که بنام جدش تسمیه گردید و میرزا احمد نام
 گذاری شد این فرزند در سن جوانی در سال ۱۳۲۲ قمری

که باسید نعیمآجد اعلای سید اشرف شیخ الاسلام —
نی ریز ازدواج نموده که سید اشرف شیخ الاسلام نیز
در اواخر ایام حیاتش بشرف ایمان نائل گردید .

۲- در صنعت فولاد سازی از مشیر سازی و ساختن
ابزار حدادی و نجاری نیز مهارتی تام داشته اند
کارخانه فولاد سازی در آنجا از قدیم وجود داشته —
چنانکه یکی از محله های آنجا به سهاد خانه موسوم
بوده وهم اکنون بهمین اسم معروف است و در موقع
بنای تخت جمشید در شیراز بهترین و پیراج ترین

بقیه پاورقی صفحه قبل

در ظل امر درآمد پس از رفتن مگه به عکا رفت حضور
حضرت عبدالبهاء مشرف شد و در موقع استقرار عرش مطهر
حضرت اعلی در مقام اعلی حضور داشت در مراجعت شعله
فروزنده شد و خدماتی شایان نمود یکفقره دیگر حضور
حضرت عبدالبهاء و یک فقره حضور حضرت ولی امرالله
مشرف شد استدعا نمود فرشهای زیبای ایرانی برای مقام
اعلی تهیه نماید مورد قبول واقع و باین خدمت مفتخر گردید
تشکیل عائله داد که اکنون در ظل امر وقاعین بر خد متند
بسین ۸۴ سالگی در سال ۱۳۳۸ هجری شمسی روز دهم
اردیبهشت در شیراز صعود نمود و در گلستان جاوید شیراز
جسمش بخاک سپرده شد علیه غفران الله

ابزار و آلات و ادوات حجاری و غیره در آنجا ساخته می‌شده و از آنها برای این بنای عظیم تاریخی استفاده می‌شده است و اکنون ابزار درموزه تخت جمشید موجود است و در انظار سیّاحان و جهان گردان قرار می‌گیرد .

۳- در علم فلاحت و زراعت نیز ماهر و دقیق و عاشق و جاهد و در درخت کاری و تولید میوه‌های مرغوب مشهور بوده اند بهمین مناسبت نریز به شربت خانه فارس معروف بوده

۴- در ذوق ادبی و عرفانی نیز از سایر شهرستانها مشهورتر بوده اند اشخاص مهمی از طبقه علما و دانشمندان در این شهر برخاسته اند که مشهورترین آنها عالم و محقق علوم شرعیّه شیخ ارشد الدین محمد بن علی صاحب کتاب مجمع البحرین در تفسیر قرآن شریف است که در شیراز در سال ششصد و چهار (۶۰۴) قمری هجری وفات یافته است بناهای عظیم مذهبی از آن زمان آغاز گردید از آنجمله مدرسه غیاثیه در کوچه بالا در سال ۱۱۰۰ و مدرسه خان در محل بازار در سال ۱۲۳۰ تأسیس گردید گرچه بعد از تسلط اعراب بر ایران و نفوذ بنی امیه و سپس خلفای عباسی و عداوت و دشمنی آنان با آل علی که تا مدتی مدینه متمام صفحات ایران را دربر گرفته بود و انقلابات شدید عظیمه

پی در پی که یأس و نومیدی در هر فرد ایرانی ایجاد نمودنی ریز نیز بناهای عظیمش رو بخرابی گذاشته بود و لکن این مشکلات و موانع و هرج و مرج نتوانست نبوغ ذاتی آنها را محو و نابود نماید تا آنکه در قرون بعد در زمان سلطین صفوی کمی گشایش حاصل و پس از مدتی مدید مجد درونقی تازه یافت و نفوس برانگیخته شدند و علم و عرفان را روحی تازه دمیدند گرچه صنایع را از دست داده بودند و لکن در پرتو علم و دانش مجدد و تا اعلی درجه امکان در اثر کوشش و مجاهدات فراوان برای آبادی شهر خود گامهای موثری برداشتند و همواره در پیشرفت و تقدّم بودند تا آنکه در اوائل طلوع خیر اعظم در فارس در سال ۱۲۶۰ هجری این شهر از لحاظ علم و دین پیشرفته ترین شهرهای ایران بشمار میآمد و صنعت نقاشی در آن زمان درنی ریز باوج عظمت رسید (۱)

(۱) از نقاشان معروف آن زمان یکی ملا علی مذهب و نقاش از اصحاب دلیر و مجاهد حضرت وحید بود و در موقعیکه حضرت وحید پس از دریافت قرآن مهر شده از طرف (خان حاکم و شجاع الملک رئیس قشون دولتی) عازم اردوی دولتی شد و پنج نفر از اصحاب راهمراه برد ملا علی نقاش و مذهب بقیه در صفحه بعد

اسلامی را درك نموده بودند در مكاتب و مدارس به دیگران می آموختند نویسنده گان و طلاب علوم دینی که خطا ط بودند قرآن را با خط زیبای خود مینوشتند . در مرحله ای از محلات نیریز که به محله آخوندها معروف است روزی یک جلد قرآن خطی صحافی میشده و بفروش میرسیده -

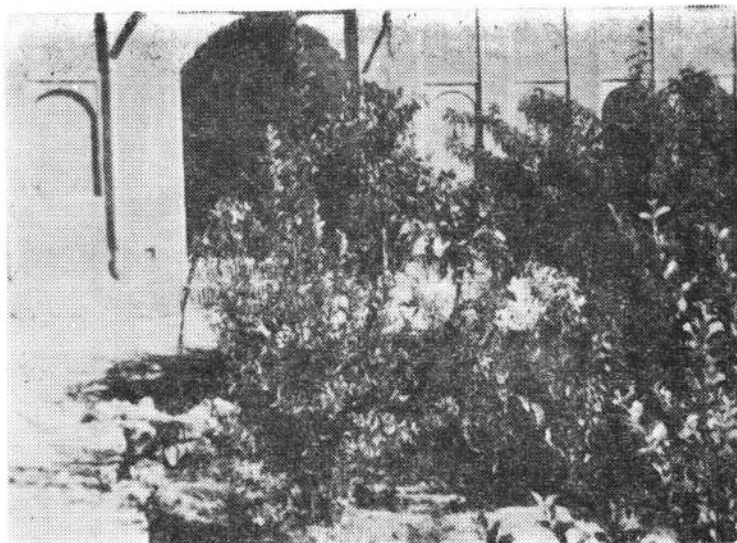
طلاب علوم دینی از دست رنج خود (تحریر) و از فروش آنها اعاشه مینمودند آوازه پیشرفت علوم و دانش و تدین اهالی نیریز که بسمع دور و نزدیک میرسید نیز مورد توجه فرزند - سید جعفر کشفی آقا سید یحیی وحید قبل از اظهار امر حضرت اعلی (باب اعظم قائم موعود) قرار گرفت معظم لسه ضمن چند فقره مسافرت باین شهر و مصاحبت و مجالست با ارباب علوم و معارف این شهر را از نظر ذوق علمی و عرفانی و کثرت دانشمندان و علاقمندان به دیانت پسندید و لذا با صبیّه حاج شیخ عبدالعلی که از مشاهیر علمای دانشمندان نیریز بود ازدواج نمود و همانجا خانه ای مجلل ساخت

یکی از آن پنج نفر بود که با آنحضرت همراه بود فرزندش ملا محمد حسن نیز از بقیة السیف قلعه مذّهب و نقاشی ماهربود که بعد از پدر مؤمن و خد متگزار امر بود و الواحی زیاد تذهیب نموده پس از صعود وی فرزندش ملا علی که سنی جدش

و تشکیل عائله داد و بهمان نسبت که در پیـزد
 علاقه مند بود درنی ریزعلاقه مند گردید صاحب فرزند ی
 زکور شد که در مقام خود شرح حال عائله نی ریزشان ذکر
 خواهد شد

انفاس طیبیه جناب وحید در طبقه روشن فکرو دانشمندان
 و طلاب علوم دینیہ تمکن و نفوذی تام یافت و روز بروز افزون تر
 گردید و ازدواج ایشان درنی ریز بر مراتب تعلقات قلبیه
 وی و ارادت دانشمندان و روشن نگران میافزود حکومت
 نی ریز را حاج زین العابدین در آن ایام بمسند داشت
 حاج زین العابدین خان فرزند محمد حسین خان ابن امیر
 حسام الدین عرب از طایفه شیانی ایل عرب فارس بود
 که حکومت نی ریز را به ارث و زحمات زیاد بخود اختصاص
 داده بود و با برادران دیگر بر سر ریاست کشمکش داشت
 و محمد باقر خان برادر خود را رقیب سرسخت خود تشخیص
 داده بود و او را بوسیله اشخاص بطور نهانی بقتل رسانید و
 فرزندان برادر مقتول را در اطاقی محبوس ساخته بود و دستور
 داده بود منافذ آن اطاق را به بندند و از حیث خوراک

(ملا علی از اصحاب حضرت وحید بود) از حیث ایمان و
 صنعت نقاشی و تذهیبی و ارث جدش و پدرش بود در ظل
 امر بود از وی نیز اولاد و احفادی باقی است



منظره باغچه بیت مسکونی حضرت وحید در نی ریز



نمای خارجی منزل مسکونی جناب وحید در نی ریز

آنها را در مضيقه قرار دهند تا تمام آنها از سختی تلف شوند و این عمل بی رحمانه اوحسّ انزجار رانه تنها در اولاد باقرخان و کسان او بوجود آورد بلکه عده ای زیاد دیگر را منجر ساخته بود

در خلال این احوال جناب آقاسید یحیی وحید برای اعلان امر جدید وارد نی ریز شد که وقایع اولیه بوجود آمد و تاریخ نی ریز را با خط طلائی جلوه ای بدیع بخشید که مورد بحث نگارنده است

اینک مناسب میدانم سرآغاز را به بیوگرافی جناب آقاسید یحیی اختصاص دهم سپس بشرح ایمانش و مسافرتهایش و جهادش فی سبیل الله تا احراق دم مطهرش در سبیل محبوبش ندرنی ریز و مصائب وارده بر عیال و اطفالش و ابقا آثار جاویدانش الی الابد مبادرت نماید و ماتوفیقی الّا بالله العلی الابهی

فصل دوم

مأوریت جناب سیدیحی در شیراز و شرح ایمانش

اینک بیوگرافی جناب آقاسیدیحیی وحید و داستان تشریح
بمضور حضرت اعلی و شرح ایمانش

والد ماجد آقاسیدیحیی وحید : آقاسید جعفر کشفی
این آقاسید اسحق علوی موسوی است که آباء و اجدادش
همه از سلسله علماء و سادات بوده اند مسقط الرأس آقا
سید اسحق داراب یکی از شهرست‌انهای فارس بوده و از
آنجا با صطهبانات^(۱) هجرت کرده و رحل اقامت افکنده .

آقاسید جعفر در سال (۱۱۸۰) در اصطهبانات پابصره
وجود گذاشت در آغاز شباب تحصیلات عالیہ علمی نمود
ولکن جذبات باطنیہ عنان از کفش ربود در آنجا به نجف
اشرف رفت و بریاضات و طاعات مشغول شد سپس بمجاهده
و مکاشفه پرداخت و معروف بمعلوم باطنیہ و کشف و کرامات
شد تالیفات کثیره نمود از جمله تحفة الملوك یا بلد الامین
و غیره . و نیز در علوم فقه و اصول و منطق و حکمت و تفسیر

(۱) اصطهبانات در جنوب غربی نی ریز واقع است -

فاصله اش ۳۶ کیلومتر است و فیما بین نی ریز و داراب است

از امثال واقران سبقت گرفت صاحب قلب و فکری نورانی شد در نجف - اصفهان - یزد - طهران - بروجرد و اصطهبانات هرجا خانه ساخت و تشکیل عائله داد و اولاد و احفاد زیاد و ارادتمندان بیشمار داشت در سال ۱۲۶۰ هجری قمری در مکه معظمه بزیارت حضرت رب اعلی نائل گردید در سال ۱۲۶۲ (یکسال بعد از شهادت فرزند - نامی خود آقا سید یحیی درنی ریز) در بروجرد وفات یافت اما فرزندش جناب آقا سید یحیی وحید این نابغه عصر و فریده زمان در شهر یزد چشم بدنیآگشود پس از طی دوران کودکی و ایام جوانی تحصیلات عالیہ علمی و فلسفی در آن شهر نمود و از افاضل دانشمندان زمان خود بشمار آمد علاوه بر احاطه علمیه و حکمت الهیه در تفسیر قرآن و تمیز حد صحیح از سقیم مشهور خاص و عام شد (سی هزار حدیث از حفظ داشت)^(۱) وحید و فرید عصر خود بود ب فصاحت بیان و قدرت کلام معروف و مشهور و وصیتش در اطراف مشهر و منتشر گردید .

ست
(۱) از بیانات شفاهی حضرت عبدالبهاء روح ماسوا هفدا
ت
در حیف در بیت مبارک در سال ۱۳۳۹ هجری قمری (از خاطرات)
۳۹ روزه مؤلف هنگام تشریف در حیف)

لذا از جمیع دانشمندان عصر خود سبقت گرفت سپس در شهر
 یزد تأهل اختیار نمود و صاحب چهار فرزند شد و ضمناً
 به دارالخلافت پایتخت و سایر شهرستانهای ایران از آنجمله
 شهرستانهای فارس نی ریز و اصطهبانات مسافرت میفرمود
 ولکن اقامتش بیشتر شهر یزد بود و بعد اینه نی ریز توجه
 مخصوص داشت چه که اهالی آنجا را دانش پژوه و صاحب ^ق ذوق
 و با فضل و کمال و متفرد در امور دین تشخیص داد و از شدت
 علاقه ای که به دانشمندان آنجا داشت در آنجا خانه ای
 مجلل ساخت (۲) و با صبیبه حاجی شیخ عبدالحلی از
 مشاهیر علما و دانشمندان نی ریز ازدواج نمود در سال
 ۱۲۶۰ ضمن مسافرتی که بطهران فرمودند او از امر حضرت
 اعلی که هزاران نفس در راهش جان فدا نمودند در طهران
 منتشر گردید آقا سید یحیی چند وقت در طهران اقامت
 فرمودند و در خانه برادرشان آقا سید اسحق اقامت داشتند
 چون محمد شاه قاجار از اخبار امر حضرت اعلی که زلزله
 الساعة بود واقف گردید مرعوب شد لا جرم باین فکر افتاد

(۱) این خانه در محل پهلوی نزدیک مسجد جامع کبیر
 (اتشکده قدیم) واقع است با طرز معماری قدیم ساخته شده
 و اکنون از بناهای مجلل در آن محل بچشم میخورد

که در بین تمام فضلا و علما و دانشمندان ایران کسیکه احاطهٔ علمیّه و قدرت بیان و کلامش افزون از دیگران باشد انتخاب و بشیراز اعزام دارد لذا جناب آقا سیدیحیی را انتخاب و اسب و خرجی داد و بشیراز فرستاد آن وجود نازنین و سید ابرار پس از ورود بشیراز با سید جواد کربلائی و شیخ علی عظیم که با هم سابقهٔ آشنائی در خراسان داشتند ملاقات و بوسیله آنان بحضور حضرت اعلی مشرف شد شرح تشرّفش مفصّل است در اینجا باختصار ذکر میشود خودشان چنین بیان فرموده اند -

در تشرّف اول حضرت اعلی راجوانی نورانی و متقی و لکن عاری از مصطلحات علمی و خویش را اعلم دانست
در تشرّف دوم حضرت اعلی را با خود در یک ردیف تصوّر نمود و در تشرّف سوم پس از نزول تفسیر سورهٔ گوشر پی بدریای علم الهی برد خویش را جاهل و حضرت اعلی را کامل و جامع و صاحب علم لدنی الهی تشخیص و بشرفایمان و اخلاص نائل و توسط لطفعلی خان پیشخدمت جریان

بقیه پاورقی از صفحه قبل

جزء اماکن متبرکه و در تصرف امر است عروسی حضرت وحید در آن خانه انجام شده و باگذشت زمان از آسیب مصون ماند
است . . .

راضن نامه بمحمد شاه و حاجی میرزا آقاسی نوشت و ایمان خود را بحضرت اعلیٰ اعلا موسس نامه هائی بعلمای یزد و نریز از آنجمله به حاجی شیخ عبدالعلی نریزی پدر عیال خود نوشت و شمه ای از اشراقات ظاهره و آیات باهره بدیعه برایشان نگاشت و چون از طرف حضرت اعلیٰ مامور بسیر و سفر و ابلاغ امر شد آرام و قرار از کفش رفت نخست از شیراز به بروجرود رفته امر را به والد ماجدش ابلاغ و اقامه بینه و برهان نمود و جوه امتیازات را نقل و مواردی را که سبب انقلاب و انتباهش شد بشرح ذیل بیان داشت

- ۱- حضرت اوست و تحصیلات علمی نکرده است
 - ۲- هنگام بیان مسائل مفضل و مباحث و مطالب علمیّه مقاصد و مطالب را بنهایت مختصر و مفید بیان میفرماید
 - ۳- کلمات و عبارات و بیاناتش شبیه بکلمات علمانیست .
- مضامین و مصطلحات از حیث معارف و غیرها بسد ع و مخصوص بخود اوست و این اعظم دلیل بر علم لدنی آنحضرت است که مسلم میدانند تحصیلی و اکتسابی نیست و گرنه میبایست بعبارات و مصطلحات و اسلوب و روش قوم باشد .

۴- هنگام جواب به پرسشهای سائلین هر مقدار کاغذ در دست داشته باشند ولو آنکه فی المثل بقدری کوچک باشد که بیش از یک سطر نتوان در آن نوشت

جواب کافی شافی مقنع را بر همان ورقه مرقوم میفرمایند و بقدری
 متین و جامع است که سائل قانع و ساکت میگردد و لکن علما
 مجبورند که شرح آنمطلب را در مباحث مفصله بیان نمایند -
 ۵- با همه حسن و زیبایی خط که مخصوص آنحضرت است
 در نهایت سرعت تحریر میفرمایند و حال آنکه از شرائط
 حسن خط در اسلوب آن آرام نوشتن و نگاه داشتن قلم
 است .

۶- از همه مهتر حسن خلق آنحضرت است که در تمام
 شئونش آشکار و ممتاز از دیگران است بدرجه ای که
 قیام و قعودش ابداعیست و بسایر ناس شباهت ندارد
 ۷- اکل و شرب آنحضرت مشابه با اکل و شرب سایر ناس
 نیست و بدقت تمام ملاحظه کردم تمام غذای شبانه روزی
 حضرتش بمقدار دو لقمه غذای یکمرد اکل نیست .

سه لقمه نان ناهار اوست و هفت لقمه غذای شب غالباً
 چای میل میفرمایند و آنرا نیز با چلیپشان مساوی میآشامند
 اگرچه آن شخص از طبقه پست باشد

۸- عبادت آنحضرت در قوه طاقت احدی نیست و مشابه
 است با آنچه در کتب سیر از حضرت امیرالمؤمنین
 و حضرت سید الساجدین نقل و حکایت شده انتهى -
 آقا سید جعفر عین عبارات و وجوه امتیازاتی را که از فرزند

خود استماع مینماید به حاجی معین السلطنه مینگارد
 ومزایای هشت گانه رامتذکر میگردد باری جناب سید
 یحیی پس از ملاقات والبد ماجد خود و ابلاغ امر باو
 ابتدا در بروجرد باشاعه و ابلاغ امر بحکمت و بیان می پردازد
 سپس بلرستان سفر میکنند و بموعظه و بیان از طریق حکمت
 ذکر معارف امر میفرمایند و مردم را از امر جدید آگاه
 مینمایند بعد باصفهان تشریف میبرند و با اخوان خود
 آقا سید سینا مدرس مدرسه کاسه گران و آقا سید عیسی
 که بتجارت مشغول بود ملاقات و امر را ابلاغ و سپس
 بلرستان تشریف میبرند و در آنجا با خواهرشان ملاقات
 و مشارالیه را از امر آگاه و بعد بقصد ملاقات باعائله و بمنظور
 ابلاغ امر باخوان خود آقا سید علی واعظ و آقا سید حسن
 به یزد تشریف میبرند اول به برادر ها و فامیل خود
 و سپس به مستعدین بحکمت و بیان امر را ابلاغ سپس
 مجدد برای ابلاغ امر به برادر طهرانیش آقا سید اسحق
 و برخی از علما و دانشمندان و امر اعازم طهران شدند
 و باینکار موافق گردیدند و بعد بخراسان مسافرت فرمودند
 و بصتمعدین امر را ابلاغ نمودند و سپس بقزوین تشریف
 بردند و در منزل خواهرشان که زوجه حاجی محمد رحیم
 امینی بود قریب شش ماه توقف کردند و اخبار موحش

و گرفتاری حضرت اعلی را استماع میفرمودند و بعد از آنجا
چند بار برای اشاعه امر بشیراز ویزد و طهران تشریف می برد
بعد بقزوین مراجعت فرمودند و این مسافرتها تکرار میشد
ملا جعفر قزوینی چنین مینویسد جناب آقا سید یحیی پنج
بار بقزوین تشریف آوردند بالای مبررفتنند . در فمه
اول قبل از سنه شصت و اظهار امر حضرت اعلی بوده —
شیخین (آقای شیخ احطاحسانی و آقا سید کاظم را)
تکذیب و تصدیق قول حکما و عرفا نمود . مرتبه دوم
گفتار شیخین و حکما را هر دو تصدیق نمود . مرتبه سوم
استدلال بر اثبات حقانیت شیخ نمود و بر بطلان محی الدین
اعرابی و ملا محسن سخنانی چند بمیان آورد . در مرتبه
چهارم در خانه حاج محمد رحیم استدلال بر ظهور
حضرت اعلی نمود و علامات طلوع را شرح داد و شبهات
مربیین را مرتفع ساخت و در مرتبه بعد سفر پنجم نیز در اثبات
مدعی حضرت اعلی و تبلیغ امر باقسام مختلف سخنرانی
فرمودند و در بسیاری مواقع به سئوالات توجه میفرمودند
و پاسخ میدادند در خانه تبریزی چند نفر از مستعدین
و خواص حضور داشتند ملا عبدالحسین چند سئوال را
طرح کرد در جواب فرمودند .
بعد از استماع این ندا بشیراز رفتیم در کنار حق نشستم

ودلیل وبرهان و بینات خواستم بیان فرمودند و شرح
 سورۀ کوثر را که کوچکترین سورۀ قرآن است طلب کردم فرمودند
 تقریر او تحریراً عرض شد تحریراً پس قلم و کاغذ بدست
 گرفتند وجواهر شینه و دراری منیره را بر صفحات ریختند
 نوعی قلم بسرعت در حرکت و مرقوم و مسطور میفرمودند کسه
 حرکات انامل لطیفه معلوم نمیشد . بدون تفکر و تدبیر
 وسکون قلم زیاده از دوهزار بیت مرقوم و بمن مرحمت
 فرمودند . ملاحظه نمودم دیدم از قوه بشر خارج است
 که این کلمات را بدون تفکر وسکون قلم تحریر نماید لهذا
 یقین بر بعثت حضرتش و بطلان غیر او را نمودم بعد بمن
 فرمودند از ناصران و یاری کنندگان مائید عرض شد صاحب
 شمشیر نیستم شمشیر بمن مرحمت فرمودند باری در سفر پنجم
 بعد از ملاقات دوستان و فامیل و ابلاغ امر زمانی بود که
 طلعت اعلی در قلمه ما کو محبوس بودند لهذا از قزوین
 پای پیاده عازم ما کو شدند و مراجعت فرمودند و از لقای
 محبوب کام دل حاصل فرمودند و هنگام برف و باران و شدت
 سرمای زمستان بطهران عزیمت و بحضور جمال اقدس
 ابهی و فور یافتند و با جمعی از خواص اصحاب از جمله جناب
 طاهره و غیره مجالس و مؤانس گشتند و در آن ایام بر ملا بدون
 پروا ابلاغ کلمه الله میفرمودند و از محضر جمال اقدس ابهی

کرارا کسب فیض مینمودند (۱) حضرت عبدالبهاء روح ما سواه فداه شمه ای از شرح آن ایام راجنین بیان میفرمایند قوله عز سلطانہ طفل بودم درکنار طاهره نشسته بودم سیاح بابوق من تشاء باپاهای گل آلود ازچهریق وارد شد جناب وحید بی اختیارخود را بقدم سّیاح انداخت محاسن خود را باپاهای گل آلود سیاح میمالید و زار زار گریه میکرد که ازکوی محبوب آمده جناب طاهره فرمود :

یایحیی فأت بعمل ان كنت زاعلم رشید انتهى

باری جناب وحید میل داشتند و تصمیم گرفته بودند با صاحب قلمه شیخ طبرسی درمازندران ملحق و در راه محبوب خود جانبازی و ایفای بعهده فرمایند حوادث مازندران خاتمه یافته بود و حضرت بهاء الله پس از گرفتاری در آمدل و تحمل مصائب کثیره خطیره بطهران مراجعت فرموده بودند لذا ناچار ازعزیمت بمازندران مأیوس گردید و نقشه جدیدی

(۱) این حکایت را حضرت عبدالبهاء روح ما سواه فداه درسال ۱۳۳۹ هجری قمری پنج ماه قبل از صعود مبارکشان درحیفاً در بیت مبارک باحضور جمعی از مسافرین و مجاورین که این عبد نالایق محمد شفیع روحانی شرف حضور داشت بیان فرمودند و در خاطرات ۳۹ روزه تشرف مندرج است و در یکی از الواح باکمی تغییر عبارت نیز نقل فرموده اند . . .

برای خود در نظر گرفت . در اواخر سال ۱۲۵۶ هجری بعزم
قیام بجانبازی و اشاعه امر در وطن و جهاد در سبیل امر
مالك ذوالمنن که بامر محبوب خود بآن موظف بودند
طهران را ترك فرمودند چندی مجدد بقزوین ، قم ،
کاشان ، اصفهان ، اردستان ، اردکان ، مسافرت
فرمودند و در هر جا که تشریف بردند بالای منبر رفتند
و بر ملا امر را ابلاغ و حجج و براهین اظهار فرمودند تا آنکه
در اول سال ۱۲۶۶ به یزد وارد ضمن ملاقات با عاقله
ومنسویان ونفوسیکه از قبل بشرف ایمان نائل شده بودند
در مصلى بالای منبر رفتند و خطابه ای غرا ادا فرمودند
و ابواب عرفان را بر وجوه حضار گشودند وعلاوه بر مؤمنین
قبل جمعی کثیر از علماء ومحترمین وغیرهم گرویدند و
عهد وثیق بستند و پیمان جدید امضاء نمودند و در صف
اصحاب داخل و تعهد نصرت نمودند اسامی چند نفر
از آنان از اینقرار است : جناب ملامحمد رضا (رضی الروح)
واخوانش ، آقاغلامحسین ، ملاعلی اکبر ، ملاآقابابائی
پسران حاج محمد مجتهد که متنفذ و ملجاء الانام منشاد
بودند بخصوص جناب ملامحمد رضا که اعلم وافضل بود وبعد
سایر قامیل واعضاء خانواده بآنها تأسی نمودند وحاج محمد
نیز از این امر مطلع وبعد ابنام بابی در چارحملات وتعرضات

اعدا گردید۔ دیگر حاجی ملا محمد عطاری باخاندانش
 بودند و نیز محمد رضا طبیب و شیخ علی گمنام۔ و شاطر
 رضا اردکانی۔ ملا حسن اردکانی۔ ملا حسن مصلائی
 حاج ملا حسین بیدکی مهریزی۔ حاج سید علی مهریزی
 سید حسین منشادی۔ سید محمد باقر مهریزی۔ که
 از سادات و علمای مقدسین بنام بوده و اهالی دربارہ اش
 کشف و کرامات نقل نموده اند و بوی اعتقاد بخصوص
 داشته اند۔ برادرش حاج سید حسین روضہ خوان
 و پسرش سید حسین قالی باف و میرزا جعفر وجهی از طلاب
 علوم دینیہ و ملا علی نقی روضہ خوان و میرزا محمد معروف
 بملک و محمد زمان ناصر شیرازی۔ و علی اکبر حکاک و حاجی
 عبد الرحیم سماعی و آقا محمد صادق صوف باف و میرزا حسن
 آقا فاضل و سید جعفر و حاجی عبد الضفور و برادرش محمد
 علی و نیز حاجی بابا صاحب و بی بی فاطمہ مہد علیا و غیرہم
 بیعت کردند و بنار محبت اللہ مشتمل و شعلہ ایمان و ایقان
 افروختند و چشم از ماسوی دوختند و از آتش حقد و حسد
 دشمنان سوختند و نفوس دیگر نیز اظہار محبت و مساعدت
 با حضرت وحید نمودند در این موقع نہضت بابیہ در یزد
 و اطرافش شروع و فتنہ برخواست و منتهی بواقعه عظمی و
 فاجعہ اسف انگیز یزد گشت کہ از بحث ما خارج است

و باید بتاريخ یزد مراجعه شود (۱) و از آنجا عازم نیریز شدند و در بین راه چه در بوانات و سایر نقاط کمی توقف فرمودند و امر را به مستمندیان گوشزد نمودند در بوانات عده ای بشرف ایمان فائز شدند و آنحضرت را در تمام اسفار

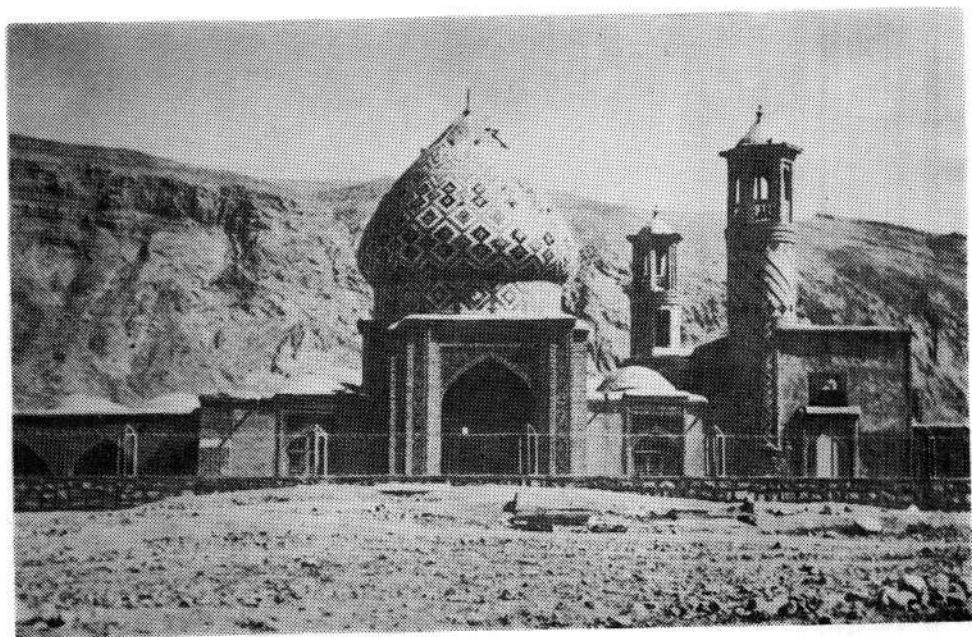
(۱) خلاصه آنکه در یزد نواب بمخالفت برخواست و حکومت جوانرا با خود همراه کرد جنگ آغاز و نفوسی بسیار شهید شدند خانه حضرت وحید با خاک یکسان و اموال بفرار رفت . حضرت وحید عیال با دو فرزندش سید محسن و دخترش طوبی را بخانه پدر عیال بسپرد و با دو پسر دیگر سید احمد و سید محمد بقصد نیریز از یزد خارج شدند برادر حضرت وحید در راه بزیارت حضرت وحید نائل و دو نفر از اعیان مخلص وفادار یزد غلامرضای کوچک و غلامرضا بزرگ ملتزم رکاب بودند .

عادت این بود بهر شهری که وارد میشدند منبر تشریف
 میبردند و امر را ابلاغ میفرمودند اگر استعدادی در اهالی
 مشاهده مینمودند باقامت خود ادامه میدادند حداقل
 یکی دوشبانه وز میماندند و نفوسی بشرف ایمان فائز میشدند
 و گرنه اطعمه و اشربه آنجا رامیل نمیفرمودند و از آنجا میگذ
 رتند
 و فوراً خارج میشدند از آنجمله شهرستان فسا بود که
 در آنجا استعداد نیافتند لهذا توقف نفرمودند نزدیک
 اصطهبانات که رسیدند چون آن شهرستان زادگاه والد
 ماجدشان آقا سید جعفر بود و اقارب و دوستانی از دانشمندان
 و اهل علم داشتند قاصدی مخصوص فرستادند و مرتب
 فرمودند قصد نی ریز دارند و در پیر مراد (۱) که یک
 کیلومتری انجاست قدری توقف میفرمایند و در انتظار ملاقات

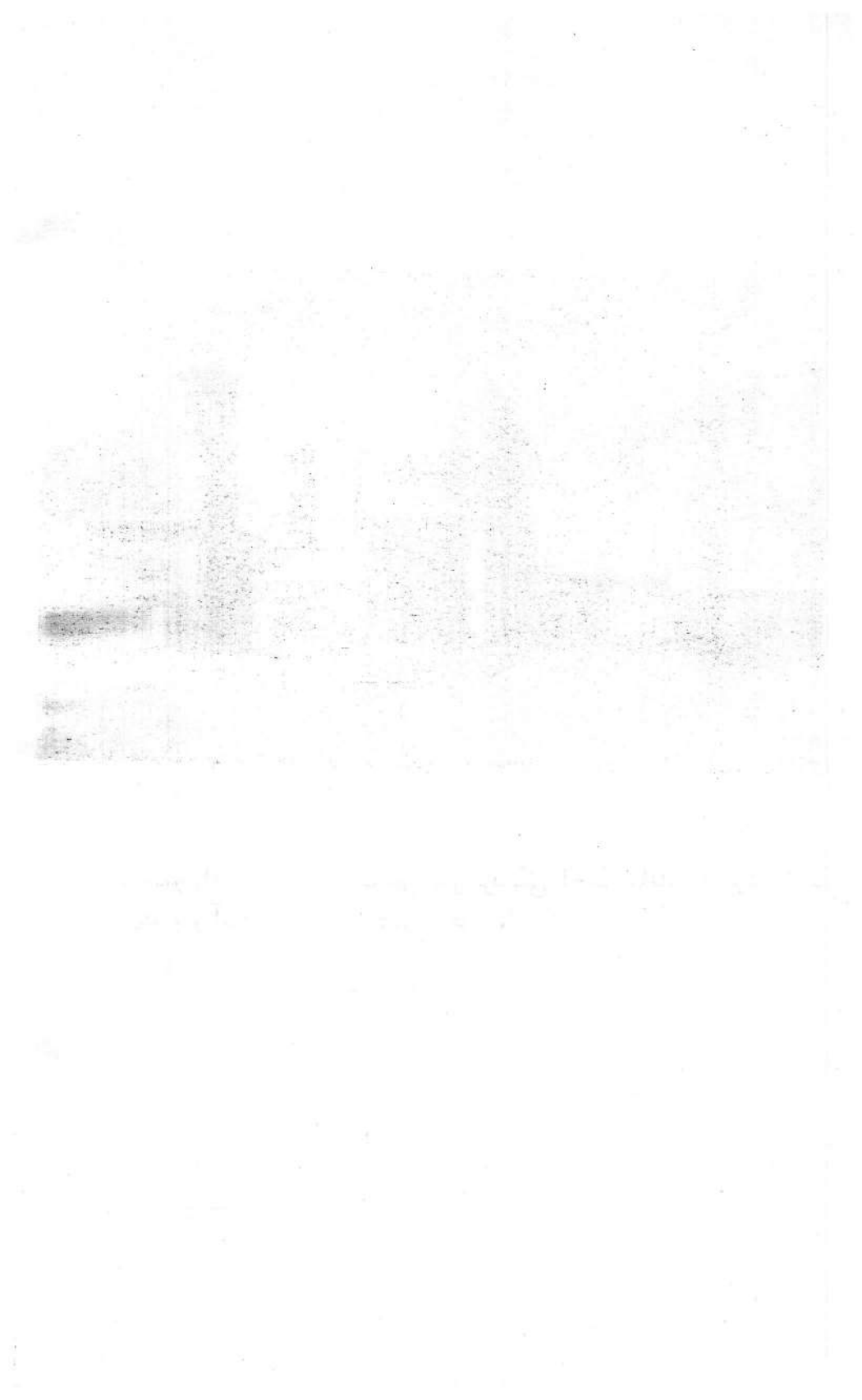
(۱) پیر مراد در جنوب غربی اصطهبانات واقع و یکی
 از بقاع متبرکه قدیمی انجاست که اخیراً بواسطه شهرسازی
 واحداث يك خیابان مستقیم از وسط شهر بانجا و ساختمانها
 زیبای جدید طرفین خیابان بشهر متصل و آن بنا نیز تعمیر
 شده و کماکان زیارتگاه شیعیان است و شاید در آتیه باشکوه
 ترین ابنیه انجا شناخته شود .
 و نزهتگاه عمومی گردد و باید چنین شود زیرا اندای امر بوسیله

اقارب و دوستان هستند باری بسیاری از خویشاوندان در محل میعاد تشریف حاصل نمودند و بشارت ظهور استماع نمودند و نخبه ای از روشن فکران و صاحبان قلوب صافیه - سمعنا و اطعنا گفتند و بیست نفر با آن حضرت بیعت نمودند و عهد و پیمان بستند و علاقه خود را از آب و گل و وطن و مقام قطع و جان بر کف ملتزم رکاب گشتند و از آنجا عازم نی ریز شدند و از مجاهدین قلمه بودند و اکثر از دم شمشیر گذشتند که اسامی بعضی از آنان بموقع و بمناسبت ذکر خواهد شد باری چون جناب وحید از آنجا عازم - نی ریز شدند قبلاً بوسیله قاصد مخصوص پدر عیال خود حاج شیخ عبد العلی رامستحضر داشتند .

وحید عصر و فرید زمان آقا سید یحیی از آنمکان بسمع گروهی از اهالی رسید که ۲۳ نفر از آنها بیعت نمودند و بیست نفر از آنها در رکاب جناب وحید برای جان بازی عازم نی ریز شدند و در جنگ قلمه شرکت جستند و اکثر آنها با اسم و رسم بدرجه شهادت رسیدند



عکس پیرمراد زیارتگاہ مسلمین در نزدیکی اصطهبانات کہ جناب
وحید در آنجا اورا ابلاغ فرمودند .



فصل سوم

استقبال بی نظیر جمعی از نجباء اعلیٰ فی ریز از محله چنار سوخته سابق (محلہ پیلوی)،
فعلی از جناب آقا سیدیحییٰ تا ۳۳ کیلومتری فی ریز

چون اخبار تشریف فرمائی جناب آقا سیدیحییٰ وحید به
نی ریز رسید گروهی از طبقه دانشمندان علاقه مندان و
ارادتمندان بحضرتش و اهل علم و بسیاری دیگر از مردم -
شبانہ بواسطہ خوف از حکومت و بعضی در روز بعد بآنها
پیوستند (و تا رونیز) کہ قریہ ایست بین اصطهبانات
ونی ریز حضرتشان را استقبال نمودند کہ اسامی بعضی
از مشاہیر آنان از این قرار بود . . .

حاج شیخ عبدالحلی پدر عیالشان - ملا عبدالحسین
پیر مرد ۸۰ سالہ از دانشمندان و علمای بنام و نیز ملا باقر
پیش نماز مسجد جمعہ و میرزا حسین قطب کدخدای محل
میرزا ابوالقاسم از خویشان حکومت و حاج محمدتقی از تجار
معروف کہ بعدا بہ ایوب ملقب گردید (بیش از سیصد نفر
از مستقبلین بودند) (۱) و آنحضرت باعزت و احترام شایان

(۱) از محلہ بازار - میرزانورا و میرزا علی رضا کہ با جناب حاج
محمدتقی الملقب با ایوب قرابت داشتند از مستقبلین بودند

وفراوان در روز ۱۵ رجب سال ۱۲۶۶ هجری قمری به
نی ریز نزول اجلال فرمودند (۱) و پس از ورود بدون استرا
حت
وملاقات با اهل بیت و دوستان و رفع خستگی در مسجد جمعه
که نزدیک منزلشان بود و قدیمی ترین مسجدی است که
آتشکده با تجدید عمارت بمسجد تبدیل یافته بالای منبر
تشریف بردند

(۱) چون خبر تشریف فرمائی حضرت وحید در شهر انتشار
یافت و به سمع خان حکومت رسیده بود رعب و ترس او را اخذ
کرده بود و از نزدیک شدن مردم بآنحضرت میترسید .

فصل چهارم

اولین روز اعلان امر درونی ریز در مسجد جمعه با حضور جمعی کثیر بوسیدہ جناب آقا سید محیی احمد

جناب آقا سید محیی وحید در میان گروهی از مستقبلین روز ۱۵ رجب سال ۱۲۶۶ به نی ریز وارد و در مسجد جمعه کبیر در محله چنار سوخته که اکنون به محله پهلوی نام گذاری شده است قبل از استراحت دیدار اهل بیت (با این که منزلشان نزدیک مسجد بود) اول در آن مسجد وارد و فوراً بالای منبر تشریف بردند پس از اداء خطبه ای غرّاء و مفصل فرمودند حامل نباء عظیم و بشارتی بزرگ و ابلاغ سود مندی برای شما ها هستم و لکن امروز جمعیت کم است و من تازه وارد و خسته ام لذا به روز بعد موکول میکنم تا همه باخبر و عوم مسرور گردند . فردا نیز بعد از اداء خطبه ای غرّاء و مفصل و مشروح حضار و مستمعین را به بشارت عظیم خود مستبشر داشتند و فرمودند بآب علم الهی مفتوح شده و چون جمعیت کم است مشروح آنرا فردا بیان خواهیم کرد روز سوم جمعیت از حیاط مسجد و پشت بام ها و دیوارها همه جا موج میزد و گوشها منتظر و متوسل شنیدن نباء عظیم و بشارت بزرگ بود . لهذا پس از اداء خطبه ای

مفصل و غرا بالحنی بسیار جذاب که از صفات خاص حضرت
بود . طلوع نیر اعظم رادر شیراز و افتخار تشریف بحضورشان
را اظهار و ایمان و ایقان خود را بآن منجی عالم و محیی رمم
اعتراف و بیعت و حشر و نشر جدید را کما نزل فی الفرقان
و احادیث ائمة الاطهار اعلام و ظهور انقلابی عظیم رادر -
ارواح و نفوس بنحو اتم بیان و حضار رابه بیعت دعوت -
میفرمودند بیانات غرا لپنشین جناب وحید چنان تأثیری
بقلوب بخشید که جمعی کثیر هلهله کنان سمعنا و اطعنا
گفتند و گروهی به بعد موکول نمودند و عده ای در شك
و تردید ماندند و معدودی بعد اوت برخواستند ای -
خبر بحکومت وقت حاج زین العابدین خان رسید و در صدر
جلوگیری برآمد زیرا مرعوب بول (۱) لهذا شخصی رانزد اصحاب
فرستاد و پیغام داد که هر کس اطاعت از آقا سیدی حی نماید
حکومت اورا اعدام و اموالش را مصادره مینماید شخص مأور
این پیام را با حضور جناب وحید با اصحاب ابلاغ نمود ولی
کسی اعتنائی نکرد بلکه ارادت و صمیمیتشان زیاد تر شد

(۱) ترس حکومت از این جهت بود که بواسطه کشتن برادر و برادر
زاده ها جمعی با او بمخالفت برخواسته بودند و موقعیتش به
خطر افتاده بود علی الخصوص که ازین مؤمنین معدودی
از آن اشخاص بچشم میخورد چنانچه آخر فصل ۱ بان اشاره

— چون حکومت به بی اعتنائی بسیاری از اهالی مواجه شد
 لا جرم بوسیله یکی از گماشتگان خود برای جناب وحید
 پیشام فرستاد که خواهش میکنم ازنی ریزخارج ش—وید
 چون جواب منفی دریافت کرد از ترس بعنوان رفتن بمقرر
 تابستانی نی ریز راترك ومقرر حکومت خود را (قطریه)
 که شش فرسخی شمال نی ریز وییلاق و ملکی شخصیش بود
 قرارداد . زیرا از شجاعت اصحاب بخصوص اهالی محله
 چنارسوخته (۱) باخبر وبیمناک بود ونیز امر کرد سید

بقیه از صفحه قبل

شد چون اوقوائی را برای جنگ آماده میساخت چند نفر
 از مومنین طرفداران اولاد باقرخان شبانه بخانه حکومت
 وحکیم حمله نموده اولاد باقرخان رانجات دادند
 (۱) نی ریز بچهار محله بزرگ تقسیم شده که فواصل بین
 هریک از محلات باغهای مشجری است که محلات را از هم
 جدا ساخته وهریک از محلات بکوچه های فرعی تقسیم شده
 است محلات عبارت است ۱— محله آباد زردشت ۲—
 محله چنارسوخته یا چنارشا هی که فعلا محله پهلوی
 نام گزاری شده سوم محله بازار که همیشه حکومت نشین بوده
 چهارم محله سادات یا کوچه بالا (مسجد جمعه که برای

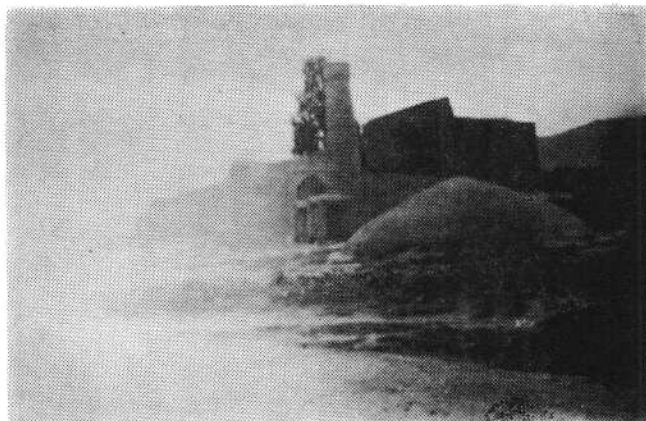
ابوطالب که از محله بازار بجانب وحید دست ارادت داده بود خانه اش را تخلیه نماید و بتمصرف تفنگچیان حکومتی دهد تا آن خانه دزدی باشد برای تیر اندازی بمسجد جمعه (سنگر و محل تجمع اصحاب) چون حکومت قوائی تجهیز میکرد و آماده جنگ بود لهذا جناب وحید هرروز مسجد تشریف میبردند و تعالیم مبارکه را شرح میدادند و آنها را بدستورات آشنا میساختند و برای تحمّل هرمصائبی مستعد میفرمودند و هرروز عده ای از هر طبقه . دانشمندان و بزرگان تجار و کسبه - زارعین و بخش (۱) کارسالمندان و جوانان . مردان و زنان حتی از نزدیکان و عمال حکومت و مخالفین با او مؤمن و بر تعداد جمعیت اصحاب افزوده میگشت بخصوص که از برادرزاده های او که پدرشان را تقبل رسانیده بود و بابیان آنها را در محبس نجات داده بودند داخل این جمع بودند و آقامیرزا محمد جعفر یکی از آنها بود که مورد توجه جناب وحید قرار گرفت

چون قوای حکومت متشکل و آماده و مهیای جنگ بودند

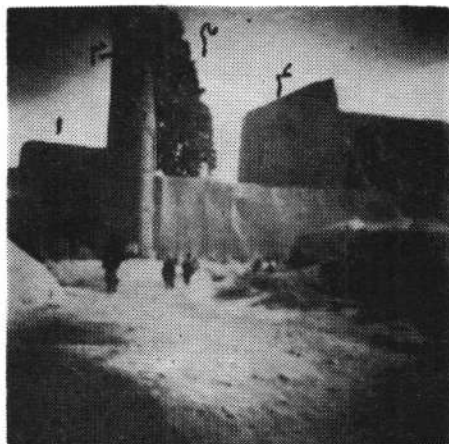
بقیه از صفحه قبل

اولین بار نژای امرا زانجا مرتفع گردید (و اکنون - جمعیت زیاد بهائی و تائسیسات تشکیلات از آن نداد بوجود آمده

۲- بخش کار اصطلاح کلی است بکسانی بخش کار گویند که درختان کوهستانی جنگلی بدون آب رایبوند بادام پیسته هلو انگور نموده از آنها محصول بر میدارند



نمای خارجی مسجد جمعه نیریز (جامع) که در اینجا
جناب وحید بالای منبر امر را بالای منبر به عم—وم
اعلام فرمودند .



نمای دیگری از مسجد جامع نیریز

جناب وحید قلمه خواجه (١) را برای دفاع
 اصحاب انتخاب و بیست نفر از مؤمنین اهالی اصطهبانات
 را مأمور فرمودند تا بقلعه مزبور رفته سنگر بندی نمایند
 شیخ هادی پسر شیخ محسن را رئیس این بیست نفر قرار
 دادند و سایرین امر فرمودند مراقب برج و باروهای محل
 و مسجد باشند

(١) قلمه خواجه در جنوب شرقی نی ریز نزدیک محله
 چنار سوخته سابق که اکنون بمحله پهلوی نام گذاری شده
 و تا آن محل یک کیلومتر فاصله دارد قرار گرفته است
 اعیانی آن اکنون رعیت نشین است و لکن زمین قلعه و اراضی
 اطراف آن خریداری شده و بتصرف امر است

فصل پنجم

۱۲۶۶

آغاز جنگ و اولین حمله قوای زین العابدین خان بر اصحاب در ۱۸ ارجب سال

(۱)

در این روز حمله باصحاب شروع و مسجد را محاصره نمودند از اصحاب اول کسیکه هدف گلوله قرار گرفت ملا عبدالحسین پیر مرد هشتاد ساله از علمای بنام بود که تیر به پایش اصابت کرد و از مهاجمین نیز گروهی گشته و زخمی شدند . تیر خوردن ملا عبدالحسین حضرت وحید را سخت تحت تأثیر قرار داد و آن مظلوم را تسلی فرمودند و این امر موجب گردید که خود سوار بر اسب شده بانخبه ای از خواص و اشخاص شجاع که حاضر برای جانبازی بودند بسوی قلعه رهسپار شدند و مابقی در شهر ماندند و این قضیه امتحانی بود برای اصحاب تا آنکه مؤمنین مخلصین جانباز مشخص و معلوم گردند لهذا عده ای از آن جماعت کثیر کناره رفتند و نخبه هایی باقی ماندند و از آن مؤمنین مخلصین هفتاد و دو نفر اولین بار در رکاب حضرت وحید بقلعه رفتند

(۱) اولین جنگ از منزل سید ابوطالب از مؤمنین وفادار که دژی محکم بود و با مرحاکمهای تمرکز قوای او جبراً تخلیه و سربازان تحت فرماندهی محمد علی خان گماشته شده بودند آغاز و از آنجا مسجد جمعه مرکز تجمع اصحاب راهد ف قرار داد و تیر اندازی آغاز گردید .

وعده ای دیگر تدریجا باصحاب ملحق شدند و هرروز ۱۰۰ جمعیت قلمه روبا افزایش بود تا جمعیت ساکنین قلمه به قریب ۶۰۰ نفر بالغ گردید و زمحلّه بازار نیز جناب آقا سید جعفر یزدی که عالم و فاضل و نافذ الکلام و همیشه باحکومت انیس و جلیس و صاحب املاک زیاد بود باعهده ای دیگر از خوانین و سادات و متنفذین مؤمن و باصحاب قلمه ملحق شدند و ایمان و ایقان خود را ابراز و عهد و پیمان بستند (۱) و این قضیه موجب خورسندی خاطر حضرت وحید و تقویت مبارزان دلیر گردید و آقا سید جعفر بر حسب دستور آقا سید بحیی وحید در مسجد جمعه (محل تجمع سایر احباب) بموعظه پرداخت و باعث تقویت بنیه اصحاب شد و پس از انجام این مأموریت بقلمه مراجعت و در آنجا پس از خاتمه کار قلمه اسیر گشت که بموقع خود مشروح ذکر خواهد شد در اینموقع قوای حکومت از هر جهت تقویت میشد و توانست از سوار و سرباز و تفنگچیان اطراف سپاهی بیش از یک هزار نفر تجهیز نماید و علی اصغر خان برادر بزرگ خان حکومت به فرماندهی قوای جرار منصوب گردید

(۱) ایمان گروهی از دانشمندان معروف و اعیان از محلّه

بازار و قیام آنها بحد اکاری و جانبازی باعث تقویت بنیه —

اصحاب و خورسندی حضرت وحید گردید

و قلعه محاصره شد و جنگ مجدد آغاز و حمله ثانی شروع گردید در این موقع با شماره حضرت وحید چند نفر از اصحاب مأمور دفع حمله دشمن شدند و تلفاتی زیاد باردو وارد و بشکستشان تمام شد در این واقعه سه نفر از اصحاب یکی تاج الدین که بشجاعت و پردلی مشهور و تجارت کلاه پشمی مشغول بود دیگری زینل پسر اسکندر که شغلش زراعت بود سومی میرزا ابوالقاسم از اعیان و اشراف محل بشهادت رسیدند . و چون باردوی حکومت تلفات زیاد وارد شد بنحویکه منهزم و تار و مار گردیدند و سردار خود را از دست دادند لذا خان حاکم مرعوب شد و به والی فارس شاهزاده فیروز میرزا نصرت الدوله جریان را گزارش داد حکومت فارس افکارش از جریان واقعه پیریشان شد و بی اندازه برآشفست و فرمانی سخت بمنوان حاجی زین العابدین خان صادر نمود . که پناهندگان قلعه را متفرق و این غائله را رفع و ایمن امر رایشه کن کن

جناب نبیل جریان این واقعه را چنین مرقوم فرموده مضمون (۱)
 حاج زین العابدین خان یکی از گماشتگان شاهزاده رانزد
 جناب وحید فرستاد و بیخامداد که خواهش میکنم ازنی ریزتشر^{یف}
 ببرید شاید این آتش خاموش شود جناب وحید به آن شخص
 فرمودند بحاکم بگو همراهان من دو پسر و دو نفر دیگر هستند اگر

توقف من در این شهر سبب این هیجان و آشوب است من
 حاضرم که از این شهر بروم
 دیگر چرا آبرا بروی مابسته اید و ما را محاصره کرده اید
 و مورد هجوم و حمله خود ساخته اید . آیا از فرزند رسول
 اینطور پذیرائی میکنند بحاکم بگو اگر آبرا و نانرا بروی مابند
 و نگذارند بما چیزی برسد من هفت نفر از همین نفوسیکه در
 نظر او اهمیتى ندارند میفرستم تا تمام لشکریان او را متفرق
 کنند و قوای او را شکست دهند . زین العابدین خان
 به پیغام جناب و حیدر اهمیتى نداد بنابراین ایشان بچند
 نفر از مؤمنین امر کردند از قلعه خارج شوند و بلشکر دشمن
 هجوم کنند چند نفر جوان باجرای امر جناب و حیدر
 پرداختند و با آنکه از فنون حربیه اطلاع نداشتند بقوت
 ایمان و شجاعت خویش لشکر حاکمرا شکست دادند علی اصغر
 خان سردار برادر حاجی زین العابدین خان کشته شد
 و دو پسر او گرفتار شدند زین العابدین خان با کمال ذلت
 و خواری بهمراهی عده ای از سربازان شکست خورده اش
 بقطرویه رفت و جریان واقعه را بشاهزاده فیروز میرزا اطلاع
 داد و از او کمک طلبید و مخصوصا سفارش کرد که توپهای
 سنگین و عده زیادى سواره و پیاده بفرستد جناب و حیدر
 چون دیدند که دشمنان همت گماشته اند که اصحاب

قلعه را ازین ببرند دستور دادند تجهیزات لازمه را برای
دفاع از قلعه مهیا کنند و در میان قلعه برای آب چاهسی
بکنند و چادرهایی را که از دشمنان گرفته اند نصب نمایند
و در همان روز برای هر یک از اصحاب و مؤمنین وظیفه و تکلیفی
معین فرمودند

کربلای میرزا محمد را در بان قلعه قرار دادند . شیخ یوسف
را بحفظ و حراست اموال گماشتند - کربلای محمد پسر
شمس الدین را بمراقبت باغهایی که در جنب قلعه قرار داشت
مأمور کردند . میرزا احمد دانی علی سردار را بمحافظت
برج آسیاب چنار که در مجاور قلعه بود گماشتند . میرزا
محمد جعفر برادرزاده زین العابدین خان رامشی و
وقایع نگار قرار دادند . میرزا فضل الله را خواننده نامه ها
معین نمودند مشهدی تقی بقال رازندانها قرار دادند .
حاجی محمد تقی را رئیس احصائیه و غلامرضا یزدی را
رئیس قوا نامیدند اضافه بر هفتاد و دو نفر اصحاب
و بیست نفری که از اصطهبانات همراه شده بودند جناب -
وحید عده ای از ساکنین محله بازار را جمعی از خویشانند
آنها بر حسب درخواست سید جعفر یزدی که از علمای
مشهور بود و تقاضای شیخ عبدالعلی که از منسوبین

جناب وحید بود بساکنین قلعه افزودند (۱)

زین العابدین خان مجدداً از شاهزاده کمک طلبید
و تاکید کرد که هرچه زودتر اقدام شود و مبلغ پنجهزار تومان
برسم پیش کشی بانامه خود برای شاهزاده فیروز میرزا فرستاد

(۱) چون حضرت وحید از خدعه و تدلیس و مکر و فریب حاکم
و دشمنان پرکین آگاه و بمواقب امر که منتهی بشهادت
خود و اصحاب نازنین باو فایض میشد واقف و پرانتباه
بود کارهای خود را تنظیم و انصار و یاران را با موعظه
امربفدا رکاری و وفاداری و پایداری و استقامت و صیانت
امرالله میفرمود و هر شخص مستعدی را منصب و مقامی
در خور لیاقت بشرح فوق مرحمت میفرمودند لذا سید
جعفر یزدی را مورد لطف خاص قرار دادند
و او را برای موعظه در مسجد جمعه به نمایندگی از طرف خود
جهت تحبیب و تشویق احباب و انصار و ابلاغ کلمة الله
بگمارند زیرا نافذ الکلمه و مورد اعتماد و احترام جمیع
اهالی از اعیان و اشراف و طبقات بود و هم مطلع با حکام
حضرت اعلی و روح ماسواه فدا و هم بیانی جذاب داشت
میرزا محمد جعفر را که صاحب قلم و برادرزاده زین العابدین
خان بود بسمت وقایع نگاری انتخاب و بصهرت خود قبول

نامه و پولرا^(۱) بملا باقر که محل اعتمادش بود سپرد و باو دستور داد که نامه و مبلغ را بدست خودش بشاهزاده بدهد اسب مخصوص خود را هم بملا باقر داد تا سوار شود . این ملا باقر شخصی خوش گفتار و فسیح و مورد اطمینان حاکم بود . ملا باقر از راه غیر معمولی روان شد بعد از یک شبانه روز محلی موسوم به هید شتک رسید و در آنجا قلعه ای بود که طایفه ای غز فیوج و غربتی ها در اطراف آن قلعه منزل کرده بودند و چادر زده بودند

بقیه از صفحه قبل

و صبیبه خود ورقه زکیه طوبی را بمقد وی در آوردند و بحکم کتاب و احکام^{بیان} بمهریه یگواحد طلای خالص قبالت^ه بخط خود مرقوم فرمودند که عین قبالت موجود است و در موقع خود بمناسبت سواد قبالت رج خواهد شد

(۱) ملا باقر از معتمدین خان حاکم و ساکن کوچه بالا (محلی از محلات نیریز) بوده اولاد و احفادی از او باقی است که نام و شهرت را شهید ی گرفته اند و باین شهرت معروفند این ملا باقر غیر از ملا باقر امام جمعه نیریز است که خود و فرزندانش عو^{من} و شرح حالشان بتفصیل ذکر خواهد شد

ملا با قدم یکی از چادرها پیاده شد و با شخصی بصحبت مشغول بود و در این موقع حاجی سید اسمعیل شیخ الاسلام بواسطه آنکه از جناب وحید اجازه گرفته بود برای کار مهمی بقریه خود برود و فوراً به نی ریز برگردد بهمان نقطه رسید بعد از صرف غذا شیخ الاسلام دید اسبی مزین و آراسته دم یکی از چادرها بسته است بعد از تحقیق فهمید که این اسب مال یکی از گماشتگان زین العابدین خان است که از نی ریز آمده بشیراز می رود حاجی سید اسمعیل شیخ الاسلام که دارای شجاعت و قوت قلب بود جلو آمد و بر اسب سوار شد شمشیر خود را کشید آنگاه بصاحب خیمه که باملاً باقر حرف میزد گفت این شخص پست رذل را که از حضرت صاحب الزمان فرار کرده بگیر دست های او را ببند و بمن بده . صاحب خیمه و همراهانش که از حاجی سید اسمعیل خیلی ترسیده بودند فوراً ملا باقر را گرفتند و دستهایش را باریسمان بستند و سرریسمان را بشیخ الاسلام دادند شیخ الاسلام سرریسمان اسیر خود را گرفت و بجان نی ریز عزیمت نمود و اسیرش بد نیال اسبش راه می پیمود تا بقریه رستاق رسیدند (۱)

(۱) قریه رستاق یکی از یلوکات نی ریز است که مسافت آن تا شهر نی ریز هفت کیلومتر است و در طرف مغرب شهر واقع است .

شیخ الاسلام اسیر راجا جی اکبر که خدا داد و باو تائید کرد که فوراً اورا نزد جناب وحید ببر . چون ملا باقر بحضور حضرت وحید رسید از مقصد اوستوال کرد و پرسیدند برای چه کاری بشیراز میرفتی . ملا باقر تفصیل و قیاس راعرض کرد جناب وحید مایل بودند که اورا رها کنند و لسی چون ملا باقر آدم بدر رفتاری بود اصحاب جناب وحید اورا به قتل رسانیدند . حاجی زین العابدین خان پشت سر هم از شیراز کمک میخواست در مرتبه اخیر درخواست خود را برای کمک با تائید شدید پیغام داد باین هم اکتفا نکرد چند نفر از معتمدین خود را باهد ایان نزد شاهزاده بشیراز فرستاد که هر چه زودتر برای او کمک بفرستد از طرف دیگر نامه ای — چند بجند نفر از علما و سادات معروف شیراز فرستاد در آن نامه ها جناب وحید نسبتها داد و خیلی مفصل شرح داد که وحید در این حدود سبب فتنه و آشوب گردیده — از شما خواهش میکنم بروید و شاهزاده را وادار کنید تا کمک برای من بفرستد .

بالاخره شاهزاده عبدالله خان شجاع الملک راجا فوج همدانی و سیلا خوری و توپ و سایر لوازم بکمک زین — العابدین خان به نی ریز فرستاد و دستور داد تا از نقاط مجاوره مانند اصطهبانات^(۱) و ایرج

(۱) اصطهبانات اکنون یکی از شهرستانهای فارس است که قبلاً معرفی شد

و پنج معادن و قطر و دشنه و دهچاه و میشگان و رستاق
 سرپاز بگیرند بعلاوه شاهزاده قبیله (ولیسبکگرین)
 را فرمان داد که بکمک زین العابدین خان بر دند باری
 جمعیت بسیار و لشکر جراری غفلتاً قلعه را که جناب
 وحید و اصحابش در آن بودند محاصره کردند در اطراف
 قلعه دشمنان خندقها کردند و سنگرها بستند و پس از
 تهیه وسائل محصورین را گلوله باران نمودند . یکی از پیروان
 جناب وحید که مأمور محافظت در قلعه بود و براسب سوار
 بود اسبش هدف گلوله شد گلوله دیگری برج روی در قلعه
 را خراب کرد یکی از ارباب صاحب منصب توپخانه را هدف
 گلوله ساخت و او را بقتل رسانید و در نتیجه صدای تفنگها
 خاموش شد و دشمنان برگشتند در میان خندقها پنهان
 شدند در آن شب هیچیک از اصحاب و نیز هیچیک از اعدا
 و دشمنان از پناهگاه خود بیرون نیامدند .

شب دوم جناب وحید غلامرضا یزدی را احضار فرمودند
 و با او ستور دادند که با چهارده نفر که اغلب از اشخاص پیر
 و کثیرالسن بودند دفاع نمایند و هیچکدام خیال نمیکردند
 که بتوانند از عهده این محاربه شدید برآیند .

یکی از آنها کفاشی بود که نود سال داشت این پیر مرد
 دارای قوت و شجاعتی بود که در جوانها نظیر آن دیده

نمیشد بقیه نسبت باو جوانتر بودند که با استقامت شدیدی باعلاء امر مبارک اقدام کرده بودند ولی هیچکدام در فنون جنگ سابقه ای نداشتند و لکن بقوت ایمان هر مشـکلی در نظر آنان آسان بود سن و سال در نظر آنها مهم نبود . این عده مأور بودند که بمجرد خروج از قلعه همه با هم فریاد الله اکبر بلند کنند و بمیان لشکر دشمن رونهاده حمله نمایند حسب الامر این جمع تفنگ برداشته براسبها سوار شدند و خود را مسلح ساختند از قلعه بیرون آمدند و بقلب لشکر حمله کردند . بگلوله های توپ و تفنگ که مانند باران بر آنها میبارید اعتنائی نداشتند جنگ هشت ساعت ادامه داشت از شجاعت این پیر مردان دلباخته امر الهی رؤسای لشکر دشمن حیران شدند ازنی ریز پشت سرهم برای مساعدت این عده قلیل که در مقابل دشمنان با کمال شجاعت در آن مدت طولانی پایداری نموده بودند کمک میرسید (۱) بالاخره جمعیت مدافعین و مجاهدین قلعه به بییش از هزار نفر مرد وزن بالغ گردید

(۱) این جنگ دلیرانه اصحاب که از طرف اجبای سکنه شهر تقویت میشد و جماعت زیادی ازنی ریز بکمک مجاهدین در میدان رزم شتافتند و در جنگ شرکت نمودند که عده ای از آنان بشهادت رسیدند و عده زیادی سالم و یا مجروح

هروقت که کار جنگ وجدال بالا میگرفت زنه‌ای بی ریز
از جمیع جهات از بالای پشت با صدا بلند اصحاب
را بشجاعت و اقدام تشویق مینمودند و از مشاهده جانفشانی
آنها هلهله میکردند صدای زنها و صدای گلوله‌های
توپ و فریاد الله اکبر اصحاب در بین جنگ وجدال —
به هم آمیخته میشد و بر فریاد زنها و استقامت مردها
در مقابل هجوم اعدا میافزود بالاخره لشکر دشمن شکست
خورد اصحاب مظفر و منصور بقلمه مراجعت کردند و زخمی‌ها
را با خود بقلمه بردند و قریب شصت نفر بقتل رسیدند که
اسامی بعضی از اینقرار است

اول غلامرضای یزدی (این غیر از غلامرضائی است که رئیس
لشکر اصحاب بود) دوم برادر غلامرضای یزدی
سوم علی پسر خیرالله چهارم خواجه حسین قنّار پسر
خواجه غنی پنجم اصغر پسر ملا مهدی ششم کربلایی
عبدالکریم هفتم حسین پسر مشهدی محمد هشتم
زین العابدین پسر مشهدی باقر صباغ نهم جعفر مذهب

بقیه از صفحه قبل

بقلمه بازگشت نمودند و جمعیت قلعه افزایش کامل یافت
باعث رعب و خوف حاکم و شجاع الملك فرمانده سپاه و لشکریان
و قوت اصحاب قلعه و خوشنودی خاطر حضرت وحید گردید

دهم عبد الله پسر ملا موسی یازدهم محمد پسر مشهدی
 رجب آهنگر دوازدهم کربلائی حسن پسر کربلائی شمسالدین
 ملکی دوز (۱) سیزدهم کربلائی میرزا محمد زارع چهارم دهم
 کربلائی باقرکش دوز پانزدهم میرزا احمد پسر حسین کاشی
 ساز شانزدهم ملا حسن پسر ملا عبد الله هفدهم مشهدی
 حاجی محمد هیجدهم ابوطالب پسر میر احمد نخود بریز
 نوزدهم اکبر پسر محمد عاشور بیستم تقی یزدی بیست و یکم
 ملاعلی پسر ملا جعفر بیست و دوم کربلائی میرزا حسین
 بیست و سوم حسین خان پسر شریف بیست و چهارم کربلائی
 قربان بیست و پنجم خواجه کاظم پسر خواجه علی بیست و
 ششم آقا پسر حاجی علی بیست و هفتم میرزا نوراپسار
 میرزا نعیم

بقیه از صفحه قبل

و از این پس بطوری جمعیت قلعه رو بنفرونی نهاد که به
 هزار نفر بالغ گردید .

(۱) ملکی اصطلاح محلی است و مقصود گیوه است
 ملکی دوز (گیوه دوز است)

فصل ششم

خده و تئویرزین العابدین خان و یارانش بوسید مکر کردن قرآن و دعوت آقا سیدی کی به اردوی دولتی از نظر احساس غلبه اصحاب قلعه و مخالفان باقرآ

زین العابدین خان و یارانش که در این مرتبه هم شکست خوردند یقین کردند که از راه جنگ وجدال ممکن نیست — اصحاب قلعه و یاران جناب وحید را از یا در آورند ناچار بفرک دیگر افتادند و مانند شاهزاده مهدی قلی میرزا که در واقعه قلعه شیخ طبرسی چون از غلبه بر اصحاب عاجز شد بدامن خده و فریب چنگ زد زین العابدین خان و یارانش هم در نظر گرفتند بهمین وسیله متشبث شوند و بسلاح مردمان ضعیف و عاجز متوسل گردند تا بتوانند حریف خود را از راه خده و مکر مغلوب سازند . با آنکه زین العابدین خان بجمیع ان نواحی حکومت داشت و از شیراز هم برای او کمک و مساعدت میرسید با اینهمه از مغلوب ساختن جمعی از اصحاب که در نظر او مشتکی اشخاص ضعیف و بی خبر از فنون جنگ وجدال و غیر قابل توجه بودند خود را عاجز و قاصر مشاهده کرد و اطمینان یافته بود که در میان قلعه برخلاف انتظار روی مردان شجاع توانائی هستند

که نمیشود آنها مغلوب کرد و نمیتوان با آنها در جنگ مقابله نمود . حتی باین معنی رجال و همداستان زین العابدین خان هم اقرار و اعتراف داشتند چاره جز این ندیدند که آن رجال پاک طینت خوش قلب یعنی اصحاب قلعه رافریب بدهند باین معنی که بدروغ درخواست صلح و آشتی کنند و باین اسم غفلتاً بر آنها بتازند . از این جهت چند روز دست از هجوم و حمله کشیدند و جنگ و جدال را موقوف کردند و نامه مفصلی با صاحب قلعه نگاشتند خلاصه آن نامه از این قرار بود —

ما تا کنون نمیدانستیم که شما دارای ایمان هستید و بحقیقت دین و آئین شما پی نبرده بودیم خیال میکردیم که هر یک از شما مخالف دین مبین اسلام است و چنان میپنداشتیم که حرمت قواعد اسلام را مراعات نمیکنید از این جهت بمخالفت شما قیام کردیم و میخواستیم دین و آئین شما را از بین ببریم . در این اواخر فهمیدیم که شما مقصود سیاسی ندارید و هیچکدام مایل نیستید که برخلاف قوانین دولت رفتار کنید و از طرفی هم فهمیدیم که دین و آئین شما با تعالیم و احکام اسلامی چندان مخالفتی ندارد فقط عقیده شما این است که میگوئید شخصی ظاهر شده که از طرف خدا باو وحی و بیانات او جمیعاً راست و درست است و بر

جميع مسلمين واجب است که بحقانيت او اعتراف کنند
 و بنصرت او قيام نمایند ولی ما نمیتوانیم صدق این ادعای
 شما اقرار کنیم مگر اینکه چند نفر از شما از قلعه خارج شوند
 و بلشکر گاه بیایند و با ما ملاقات کنند تا در مدت چند روز -
 آنچه را میگوئید تحقیق کنیم و از روی یقین بصدق ادعای
 شما اعتراف نمائیم. و ما حاضریم از روی تحقیق آئین شما
 را بپذیریم زیرا ما دشمن حق نیستیم و با حق و حقیقت مخالفتی
 نداریم همه ما اقرار میکنیم که رئیس محبوب شما از بزرگترین
 دانشمندان و تواناترین علمای اسلام هستند ایشان در
 نظر ما هادی و راهنما میباشد برای اینکه بصدق گفتار
 ما مطمئن پیدا کنید این قرآن مجید راهمه ما مهر کردیم
 و برای شما فرستادیم اگر شما در ادعای خود صادق باشید
 یا نباشید قرآن مجید بین ما و شما حکم باشد و اگر ما
 بخوایم که شما را فریب بدهیم مستوجب غضب و خشم
 خدا و رسولش باشیم اگر شما دعوت ما را بپذیرید
 تمام لشکر ما از تفرقه و هلاکت نجات خواهد یافت سو گند
 یاد میکنیم که اگر بعد از تحقیق صدق ادعای شما برای
 ما ثابت شد با کمال شجاعت و خلوص با شما همراهی
 خواهیم کرد آنوقت هر که را شما دوست بدارید ما هم دوست
 خواهیم داشت و هر که را شما دشمن بدارید ما هم دشمن

خواهیم داشت و آنچه راپیشوای شما بفرماید قسم یاد میکنیم که اطاعت خواهیم کرد و بالعکس اگر نتوانستید صحت ادعای خود را ثابت کنید ما بهیچوجه بشما ازبیتسی نخواهیم کرد شما اسالم بقلعه خود برمیگردید آنوقت جنگرا از سر میگیریم حال بیائید دست از خونریزی بردارید وابتدا با دلائل و پراهین صحت ادعای خود را بر ما ثابت کنید.

ل
مکتوب و قرآن برای اصحاب فرستادند جناب وحید قرآن را با کما احترام گرفتند و بوسیدند و فرمودند

ساعت موعود و مقرر که برای ما تعیین شده بود رسیده است ما دعوت آنها را قبول نمیکنیم تا آنها از خدعه و فریب خود - شرمسار و به پستی و حقارت خود راهی که در نظر گرفته اند آگاه شوند بعد با صاحب فرمودند من کاملاً میدانم که اینها راست نمیگویند میخواهند ما را فریب دهند و لکن بر خود واجب میدانم که دعوت آنها را قبول کنم و مرتبه دیگر فرصت را غنیمت شمرده حقیقت امر الهی را برای آنها واضح و - آشکار سازم بعد با صاحب فرمودند که تکالیف لازمه خود را انجام بدهند و بهیچوجه بدشمنان اطمینان نکنند و باظهارات آنها فریفته نشوند و تا دست و رثانی بجنگ و جدال اقدام ننمایند پس از این کلمات با صاحب

خویش و داع فرمودند (۱)
 و با پنج نفر از پیروان خود که از جمله ملاً علی مذهب و حاجی
 سید عابد خیانتکار بود بلشکر گاه دشمن روی نهادند .

(۱) پس از تودیع با فرد فرد اصحاب از قلعه بیرون
 تشریف آوردند عاشقان بیقرار چون پروانه حول شمع
 مجتمع و در سوز و گداز بودند و از عواقب امریمناک چه که
 از لسان خود حضرت وحید شنیده بودند (که ساعت
 موعود فرا رسیده) (من گاملا میدانم که اینها راست
 نمیگویند میخواهند ما را فریب دهند و لکن برخود واجب
 میدانم که دعوت آنها را قبول کنم) این کلمات موجب —
 نگرانی اصحاب بود و لکن کسیرا یارا و قدرت ان نبود
 که استدعا کند فسخ عزیمت فرمایند لهذا قلوب فرد فرد
 جریحه دار بود حضرتش در زیر درخت چناری که چهارصد
 قدمی قلعه و روبروی چادرهای دشمن بود و اکنون آن
 درخت باقی است قدری مگت فرمودند و بانصایحی چند
 قلوب را تسلی بخشیدند و سپس بار دیگر وداع کردند و
 جمله ای را که همیشه موقع اخذ تصمیم بیان میفرمودند
 وسیعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون (در این موقع
 بر زبان راندند و عازم لشکر گاه دشمن شدند .

زین العابدین خان وشجاع الملك وجميع امرا از جناب وحید استقبال کردند و ایشان را با کمال احترام بچادری که مخصوص ایشان زده بودند وارد نمودند جناب وحید روی صندوق نشستند سایرین هم در مقابل ایشان ایستاده بودند زین العابدین خان وشجاع الملك و یکنفر دیگر را جناب وحید اجازه فرمودند بنشینند بقیه همانطور ایستادند بیانات حضرت وحید در قلوب حاضرین تأثیر عجیبی کرد و بقدری مؤثر بود که حتی بسنگ هم اثر میکرد حضرت بهاء الله در سورة الصبر به بیانات مؤثره جناب وحید اشاره فرموده اند و مقاصد وحید را در ضمن لوح مزبور تبیین فرموده اند که تا ابد باقی و برقرار خواهد بود . از جمله جناب وحید فرمودند

مولای من بمن وعده فرموده اند که در راه نصرت امرش شهید خواهم شد مگر من از اولاد پیغمبرشمان نیستم چرا بمخالفت قیام کرده اید چرا میخواهید مرا بکشید بجهت چه مرا محکوم بقتل کرده اید چرا ملاحظه حسب شریف و شرف انتصاب مرا بحضرت رسول الله نمینمائید و مراعات احترام نمیکند! آنهائیکه حاضر بودند و بیانات جناب وحید را شنیدند و از استماع عبارات مؤثر و مشاهده وقار و جلال جناب وحید خیلی متأثر شدند سه شب و سه روز از جناب

وحید پذیرائی کردند نهایت احترام رانسبت بایشان
 مراعات مینمودند در نماز بجناب وحید اقتدا میکردند و
 بمواعظ و نصایح ایشان گوش میدادند ولی اینها همه در
 ظاهر بود در باطن ونهان نقشه میکشیدند که انحضرت
 را بقتل برسانند وسایر اصحاب را از بین ببرند میدانستند
 که اگر قبل از از بین بردن اصحاب بجناب وحید اذیتسی
 وارد کنند خودشان را در خطر شدیدی خواهند افکند
 زیرا اصحاب قلعه آرام نخواهند گرفت از شجاعت و مهارت
 اصحاب قلعه و از شورش و هیجان زنهای آنها خیلی
 پیترسیدند و یقین داشتند که با همه این قوت و قدرتی که
 دارند نمیتوانند جمعی از جوانها و پیر مردهائی را که در
 قلعه هستند مغلوب کنند و جز از راه حيله و فریب قادر
 نیستند بآنها دست یابند . زین العابدین خان پیوسته
 لشکریان خود را تحریض میکرد و آتش عداوت و کینه اصحاب
 را که در قلوب آنها موجود بود دامن میزد زیرا میدانست
 که بیانات جناب وحید بی اثر نیست ممکن است با فصاحت
 و سحر بیان خویش آنها را بطرف خود جلب نماید و باطاعت
 خویش وادار کند .

بالاخره زین العابدین خان و یارانش اینطور تصمیم گرفتند
 که از جناب وحید درخواست نمایند با دست خود باصحاب

قلمه مکتوبی نوشته بفرستند باین مضمون که اختلاف بین
 ما و لشکریان دولتی مرتفع شد و کار بصلح و مسالمت کشیده شما
 اگر خواسته باشید میتوانید بلشکرگاه نزد من بیایید و میتوانید
 بمنزلهای خود برگردید جناب وحید هر چند مایل نبودند
 که این مطلب را قبول کنند ولی چون مجبور شدند نامه‌ای
 بمضمون فوق برای اصحاب فرستادند و ضمن نامه ای —
 دیگر هم با اصحاب نوشتند که مبادا فریب دشمنان را بخورید
 از مکر دشمنان بر حذر باشید هر دو نامه را حاجی سید —
 عابد دادند و با او فرمودند نامه اول را که از راه اجبار نوشته‌ام
 پاره کن و نامه ثانی را که دشمنان از آن بیخبرند با اصحاب
 بده و بآنها بگو که چند نفر از مردان شجاع شبانه از قلعه
 خارج شوند و لشکر دشمن را پراکنده و متفرق سازند —
 حاجی سید عابد چون از خدمت جناب وحید مرخص شد
 راه خیانت سپرده و یکسر منزل زین العابدین خان رفت
 و دستوری را که جناب وحید بوسیله او با اصحاب داد بودند
 همه را برای زین العابدین خان نقل کرد زین العابدین
 او را تشویق کرد و او را نمود که نامه اول را با اصحاب قلعه
 بدهد و بآنها از قول جناب وحید بگوید که همه متفرق
 شوید گفت اگر این مأموریت را درست انجام دهی پاداش
 بسزائی خواهی داشت .

سید خائن (۱) نامه اول را با صاحب داد و آنها گفت
جناب وحید همه لشکریان را با مبارک تبلیغ نمودند
و تمام مجذوب امر مبارک شدند از اینجهت شماها از قلعه
بیرون رفته بمنزلهای خود مراجعت کنید اصحاب باز شدند
این پیغام در شك و تردید افتادند از طرفی هم میترسیدند
که فرمان جناب وحید را مخالفت کنند ناچار بانهایت
تردید مستغرق افکاری شدید شدند و مطابق نامه جناب
وحید اسلحه های خود را ریختند که به نی ریز مراجعت
کنند .

چون زین العابدین خان میدانست که قلعه بزودی تخلیه
خواهد شد يك فوج از لشکر خود را مأمور کرد که بروند
و نگذارند اصحاب که از قلعه خارج میشوند بشهر وارد شوند

حاج سید عابد خائن که باعث قتل و شهادت حضرت
وحید مجید و جمعی از اصحاب و اسارت زنان و کودکان شد
در سال ۱۲۶۹ بسزای اعمال سیئه خود رسید و با فجع
ترین وضعی باصل جحیم و اصل گردید مجاهدین دلیر
که در کمین او بودند او را ربودند و بقتل رسانیدند تا در
این واقعه ثانوی عمل اولیّه او تکرار نگردد و از شرش آسوده
باشند

حضرات اصحاب که خود را در محاصره لشکر دیدند نهایت
 کوشش رامینمودند که هجوم دشمن را جلوگیری و هر طور هست
 خود را بزودی بمسجد برسانند هنوز بعضی از اصحاب —
 اسلحه و تفنگ و بعضی چوب دستی همراه داشتند بالاستعمال
 اسلحه و بضراب سنگ و چوب میخواستند بشهر وارد بشوند و
 فریاد الله اکبر بلند کردند . هنگامه این مرتبه از مراتب
 سابقه شدیدتر بود در نتیجه این زور خورد جمعی کثیر
 بشهادت رسیدند و بقیه بمسجد جامع پناهنده شدند
 ولی بیشتر مجروح و خسته بودند زیرا برای دشمنانشان —
 پشت سرهم بمک میرسید . ملا حسن پسر محمد علی که یکی
 از صاحب منصبان لشکر زین العابدین خان بود خود را
 قبل از اصحاب میان مسجد انداخت و در یکی از مناره های
 مسجد پنهان شد و بانتظار ورود اصحاب نشست بمحض اینکه
 اصحاب پراکنده و پیریشان وارد مسجد شدند آنها را هدف
 گلوله قرار میداد ملاحظه کنید که یکی از اصحاب بود او را شناخت
 و با فریاد الله اکبر بالای مناره رفت و آن صاحب منصب خائن
 را هدف گلوله ساخت مشارالیه مجروح شد و روی زمین
 افتاد چند نفر آمدند او را بجای امنی بردند تا زخمش
 را مرهم نهند اصحاب چون دیدند پناهنده شدن
 بمسجد فایده ندارد هر یک خود را در محلی که ممکن بود

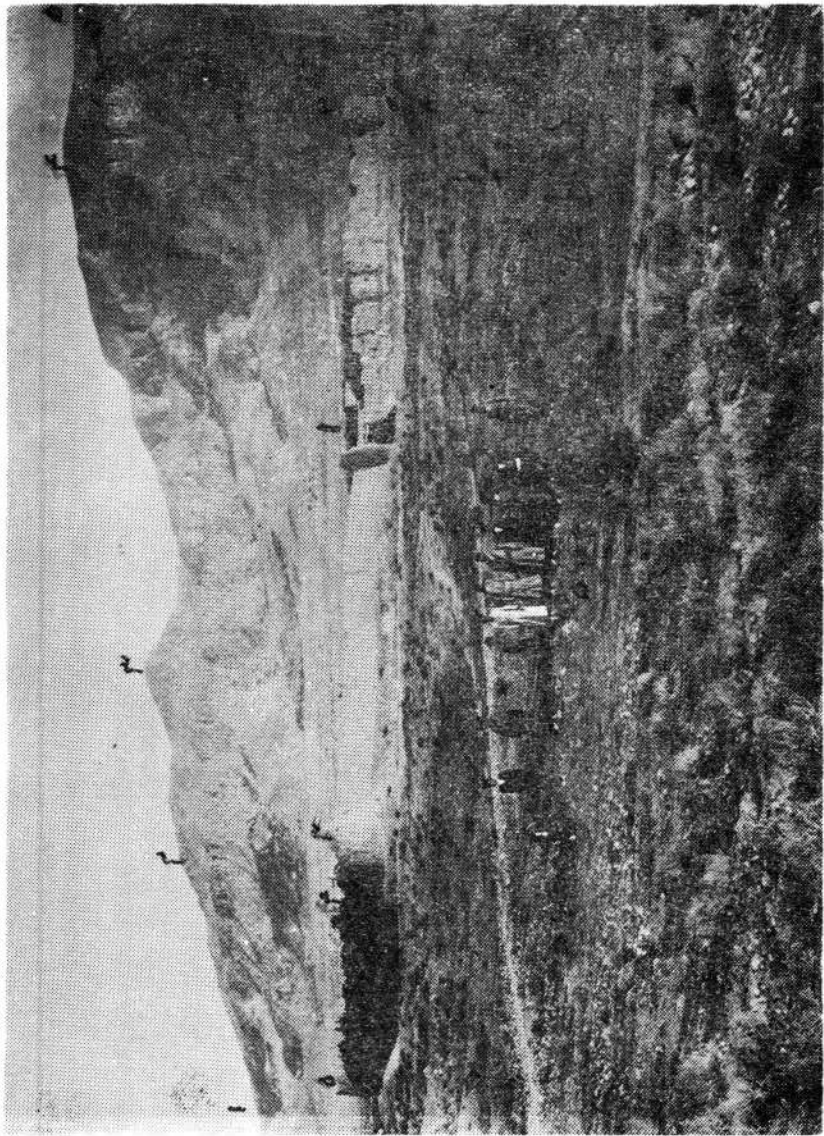
پنهان ساختند و منتظر شدند که ببینند عاقبت کار جناب وحید
 بکجا خواهد کشید میخواستند بفهمند که آنحضرت کجا
 تا آنچه را بفرماید انجام دهند فیدانستند بر سر آنحضرت
 چه آمده و میترسیدند که دشمنان ایشان را بقتل رسانیده
 باشند^(۱) چون زین العابدین خان و همراهانش
 مطمئن شدند که اصحاب جناب وحید پراکنده و پریشان
 شده اند با هم مشورت کردند که چه بکنند

(۱) این واقعه فجیع ترین جنگ‌هایی بود که در تاریخ بشر در
 جنگ‌های ازمنه قدیمه والی زماننا هذا در بیست
 وحشی ترین قبائل روی زمین رخ نداده و چنین خاطرات
 ووقایعی سخت و سهمگین و وحشتناک و دلخراش را و قایع
 نگاران باین کیفیت ننگاشته اند که با حیل و مکر پس از تمهیر
 قرآن (وعهد و پیمان صلح و سلام) با اسیران عاری از سلاح
 بی پناه چنین ظلمی رود اند بنابراین این جنگ از لحاظ
 کیفیت از جمیع جنگها مهیب تر و وحشتناک تر و دلخراشتر
 بود چه که عده ای و فیر از مدافعین دلیر با خدعه و فریب
 دشمن اسلحه را بزمین گذاشته بودند و سنگ‌های خود را
 رها کرده با خاطر آسوده از قلعه خارج و معدودی قلیل
 که اسلحه داشتند بقیه با چوب و چماق از خود دفاع مینمود
 ند

وازچه راهی سوگند راکه خورده اند مراعات نکنند و جناب
 وحید را بقتل برسانند زیرا مدتها بود آرزوی قتل وحید را
 داشتند ولی هرچه فکر میکردند که راهی پیدا کنند که
 بتوانند به آن وسیله سوگند خود را بشکنند ممکن نشد ناگهان
 شخصی موسوم بحباسقلی خان که مردی ستمکار و سنگین
 دل بود بزین العابدین خان و سایرین گفت اگر شما قسم
 خورده اید نمیتوانید سوگند خود را بشکنید من که قسم
 نخورده ام و سوگند یاد نکرده ام از اینجهت حاضرم گاری
 راکه شما نمیتوانید بکنید انجام دهم آنگاه بانهایت خشم
 و غضب گفت من حاضرم هرکس که مخالف دین اسلام باشد
 اورا بگیرم و بکشم آنگاه فریاد کرد و اشخاصیکه خویشاوندانش
 در جنگ کشته شده بودند دور خود جمع نمود تا جناب
 وحید را بقتل برسانند

بقیه از صفحه قبل

در این جنگ بیش از چهارصد نفر بدرجه شهادت رسیدند
 که زمین از خونشان رنگین شد و طبق حدیث معروف صدای
 وای وای از زنهاشان بحنان آسمان رسید و سرهاشان
 را بهدیه فرستادند بقية السيف عده ای پنهان شدند
 و عده ای متواری گشتند



نمای خارجی قلعه خواجه واقع در شمال شرقی نوریز محل دفاع اصحاب در مقابل اردوی ولتی

فصل هفتم

شهادت حضرت وحید با توطئه دشمنان پرتدلیس پس از پایان جنگ

پس از آنکه خیال مهاجمین و دشمنان پرکین از تسخیر قلعه
و قتل عام و تفرقه مدافعین راحت شد وعده کثیری غافلگیر
از مششیر گذشتند حاج زین العابدین خان بسا
خاطری آسوده نقشه قتل حضرت وحید را بنحویکه فوقاً
اشاره شد طرح و بموقع اجرا گذاشت (۱)

(۱) در این گیرودار در خلال این احوال محمد علی
خان دیوان بیگی ابن حاج شکرالله نوری و سرتیپ مصطفی
خان قراگوزلو از طرف شاهزاده نصرت الدوله فیروز میرزا
فرمانفرمای فارس بسمت ما مورین مخصوص با دستور قتل
آقاسیدیحیی و تسخیر قلعه وارد شدند چون وضع را چنین
مشاهده کردند دستور دادند آقاسیدیحیی را بدست حاج
زین العابدین خان بسپارند و رسید بگیرند تا او بهرنحویکه
میداند احقاق خون برادر خود و سایر مقتولین را بنماید
حاج زین العابدین خان قبول نمود ولی چون قسم خورده
بود اجرای آنرا بعهده عباسقلی خان گذاشت با این

اول کسیکه دعوت او را اجابت نمود ملا رضا بود زیرا
 شیخ الاسلام بوانات برادرش ملا باقر را در بین راه شـیراز
 دستگیر کرده بود — شخص دیگری موسوم بصفر که برادرش
 شعبان در جنگ کشته شده بود نیز قدم پیش نهاد آقاخان
 پسر علی اصغر خان نیز باین جمع پیوست زیرا پسر
 علی اصغر خان که برادر بزرگ زین العابدین خان بود
 در جنگ کشته شده بود این سه نفر در عباسقلی خان
 را گرفتند و حاضر شدند که جناب وحید را بدستور عباسقلیخان
 بقتل برسانند

نزد جناب وحید رفتند عمامه ایشان را از سرشان برداشته

خده شرعی بازروی خود رسید و تقسیم اعتنائی نکرد و لسی
 چیزی نگذشت که بجزای اعمال خود رسید و صدق فرمایش
 پیغمبر اکرم ص تحقیق پذیرفت که فرمود این امت برای هوای
 نفس خود در زمان ظهور قائم بقرآن احترام نمیگذارند و به
 اولادش رحم نمیکنند و با سیف و سندان خون بیگناهان از —
 اصحاب قائم را میریزند این اخبار درد و حدیث قدسی از
 پیغمبر اکرم است در اصول کافی و بحار الانوار منقول و مسطور
 بدون است و در کتاب گاد پاسزیای نیز حدیث تماما مندرج
 گشته و در کتب استدلالیه کلامی امری یایکی از آن دو حدیث
 و یا هر دو نقل شده است



عکس تپہ واقع در شرق نوریز معروف بہ کوه سرخہ کہ جناب
 وحید را پس از زجر و شکنجہ سریریدند .

و بگردن آن بزرگوار پیچیدند انگاه ایشان را بسبب بستند
 و بان کیفیت در جمیع کوجه و بازارها گردانیدند مردم از
 مشاهده این واقعه گرفتاری حضرت امام حسین علیه السلام
 را بیاد آوردند که چگونه آن بزرگواریدن مطهرش از ظلم
 دشمنان پایمال سم ستوران گشت از طرفی زنه پای
 قسی القلب غیر مؤمن نی ریز دور جناب وحید جمع شدند
 و از حصول غلبه و نصرت لشکر دشمن و گرفتاری آنحضرت در
 دست دشمنان خونخوار اظهار فرح و سرور میکردند .

همانطوریکه دور ایشان را گرفته بودند با صدای طبل و دایره
 زنها هم آهنگ میشدند و میرقصیدند و جناب وحید را مسخر
 و استهزاء میکردند حضرت وحید در آن حین بیاناتی
 میفرمودند شبیه به بیانات حضرت سید الشهدا علیه السلام
 که در هنگام گرفتاری در جنگال دشمنان میفرمود . از جمله
 سخنان جناب وحید که میفرمود این بود

ای محبوب من تو میدانی که من در راه محبت تو از جهان
 گذشتم و بر تو توکل کردم با کمال بی صبری آرزو دارم که
 بساحت قدس تو مشرف شوم زیرا من جمال و رخسار خداوند
 تو را زیارت کرده ام خدا یا تو بینا و آگاهی که این شخص
 خونخوار شیرب با من چگونه رفتار کرد من هیچوقت تبمیل او
 رفتار ننمودم و هرگز بیعت نخواهم کرد

باری باخفت بسیار وشکنجه بی شمار حضرتش را بضر ب
چوب وسنگ و سرنیزه و تفنگ از یای در آوردند و هـنـوز
رمقی از جان در بدن بود سر بریدند و نعش او از طرف —
مأمورین محافظت میشد روز بعد نظریه احترامی که شیعیان
برای ساوات قائل بودند جسد را در ضلع شرقی بقعه
سید جلال الدین عبد الله مشهور به سید چسبیده بدیوار
دفن نمودند و راس (۱) مطهر آنحضرت را مادر میرزا عبد الله
خان صولة الایاله نی ریزی از اشراف محله بازار بوسیله
غلام سیاه خود که زر خرید بود بچنگ آورد شبانه غسل داد
و کفن نمود و معطر کرد و پنهان از نظر شوهر و اطلاع او چند

(۱) پوست سر را کنند و در آن گاه گردند و برسم ارمغان
باسرهای دیگر برای شاهزاده فیروز میرزا بشیر از فرستادند
اما خود سربه تن ملحق گردید — این بقعه در محله بازار
در میدان جلو کاروانسرای سروی واقع است محل وقوع را اگر
احبای نی ریز میدانند و این محل که به بقعه سید معروف
است مدتهاست زیارتگاه مسلمانان است از نظر سنت قدیمه
آنها زیارت گاه بهائیان است بنام سید که مرقد نورآقا
سید یحیی است با اینکه یکی از فامیل سید جلال الدین اخیرا
آن بقعه را تعمیر نموده مع الوصف ان موضع محفوظ مانده است

روز در یخدان (۱) مخصوص خود نگاه داری کرد سپس در
وقتی مناسب باتفاق غلام خود در ضلع شرقی بقعه سید به
بدن ملحق کرد و دفن نمود

باری دوران حیات جناب وحید که سرپرست بشرافت و شجاعت
و ایمان و اخلاص آمیخته بود بدینگونه به پایان رسید حقیقه
دوره حیات تابناکی^{که} ملو از حوادث باشد و بوسعت علم
و بلندی نظر و همت کامل و فداکاری بی مثل و نظیر و ممتاز
باشد سزاوار است که بچنین تاج شهادتی مگلگردد
چون آن بزرگوار بشهادت رسید بقیه پیروان و دوست
داران حضرتش ببیای شدید مبتلا گشتند علی خان سرهنگ
بایک فوج از سربازان سیلا خوری وعده ای تفنگچیان حکومتی
مأمور شدند که پیروان جناب وحید را اعم از زن و مرد و اطفال
دستگیر کنند این عده به محله چنار شاهی هجوم نمودند
مردم را می گرفتند و بزنجیر میکشیدند و از ایت بسیار میکردند و
باساز و نوا ابتدا محل را غارت و افرادش را بچنگ میآوردند

(یخدان) صندوقهای بزرگ دارای چهار پایه از تخته و
چوب و روکش از چرم با چفت های محکم برای نگاه داری البسه
و اشیاء قیمتی ساخته میشود

پس از شکنجه بیشماراخر کار بقتل میرسانیدند و افسراد
متمول را طبق دستور پس از شکنجه تحویل زندان مینمودند
نسبت بزننها و اطفال طوری رفتار کردند که قلم از وصفش
عاجز است املاک همه را مصادره نمودند منازل را پس از
غارت ویران نمودند قلعه خواجه را خراب و با خاک بکسان
نمودند این قتل عام و آزار زنان و اطفال تا چندی ادامه
داشت متنفذین و متمولین در زندان دچار شکنجه و عذاب
بودند وعده ای دیگر از مردمان را بشیراز فرستادند همه
آنها مغلول بودند در شیراز همه را بقتل رسانیدند و —
(۱) بشدید ترین وضعی بحیاتشان خاتمه میدادند

و پنجاه شتر حامل زنان و کودکان اسیر بود با سرها بشیراز
بردند اما عده ای از اسرا و دستگیر شده گان که از متمولین
بودند برای گرفتن پول و قباله برگزاری املاکشان حاج —
زین العابدین خان بشیراز نفرستاد و نزد خود نگاه
داشت و در سردابهای تاریک و در زیر زمینی مرطوب محبوس
نمود کند و زنجیر و شکنجه مینمود پس از آنکه مبالغ زیادی

(۱) گویند پس از ورود شان بشیراز اول در زندان تحت
شکنجه قرار گرفتند سپس مردانرا ظرف چند روز هر روزی چند
نفر از آنها را جلو شاه میرابوالحمزه کنار پل میرابوالحمزه —
بقتل میرسانیدند (زنان و اطفالرا که با سرها بشیراز بردند
پس از چندی مرخص نموده از شیراز به نی ریز بازگشتند)

از هر کدام پول گرفت و قباله برگزاری املاکشان را اخذ مینمود
 آنها را بدست میر غضبها میسپرد تا شکنجه و عذاب نمایند
 و انتقام بگیرند لهذا در کوچه و بازارها میگردانیدند ما
 فوق تصور هر يك را اذیت میکردند دست و پایی عده ای را
 میخ می کوبیدند و با این حالت در وسط بازار نگاهشان
 میداشتند تا مردم آنها را مسخره و استهزا نمایند باین
 طریق جمیع مایملک آنها را میگرفتند و آخر کار بعضی را با
 سیخ های آهنی گداخته شده داغ میکردند ناخنهای
 آنها را میکشیدند تا زیانه شان میزدند مهارشان (۲)
 میکردند و سپس آنها را بقتل میرسانیدند و اینکار ادامه
 داشت هر جا فردی را بچنگ آوردند حبس کردند و شکنجه
 دادند اما عده ای دیگر که جانی سالم بدر بردند
 که یا در خودنی ریز پنهان بودند و یا در کوه و دره ها
 انجا بسر میبردند چون بعضی دستگیر و شهادت میرسید
 و بعضی زندانی میشدند و تحت شکنجه قرار میگرفتند ناچار

(۱) مهار سوراخ کردن دماغ است از دو طرف لوله ها
 بداخل و فرو کردن ریسمانی است از دو لوله آن و بیرون آوردن
 از لوله های دماغ که سر ریسمانها خودشان را بدست گرفته در
 کوچه و بازار میگردانیدند و این نوعی از شکنجه بود

نی ریز راترك و هريك بدياری متواری گشتند زنان و خورد
سالان باقی ماندند که گرسنه وبی سروسامان و تحت ظلم
و جور حکومت و ملامت و ملامتگران قرار گرفته بودند در این موقع
دو جوان رشید که در کوه و دره هابسر میبردند برخود
نیسندیدند که زنان و اطفال را باین وضع رقت بار بحال
خود بگذارند آن دو نفر یکی میرزاعلی بود که بعدا بسردار
ملقب گردید و دیگری خواجه قطبا این دو نفر از حومه نی ریز
قد می فراتر نگذاشتند تا از حال زنان و اطفال بی پرستار
گرسنه و سرگردان و زندانیان تحت شکنجه و عذاب مستحضر
باشند روزها در نقاط دور از آبادی حومه نی ریز بسر
میبردند تا کسی از حالشان مطلع نشود شبانه با خوراک
و پوشاکی مختصر به نی ریز میآمدند از بازماندگان دیدن
میکردند بفقرا و مساکین خوراک و پوشاک میرسانیدند کمک
مالی میکردند و دلجوئی می نمودند و مراقب اوضاع بودند
ضمنا با فراریان روابط برقرار نمودند تدریجا دسته ای
از جوانان از رگوشه و کنار بانها پیوستند از آن جمله حسن —
میرزا از جوانان شجاع و یاران باوفای میرزاعلی که خود را
نوکر و جیره خوار میرزاعلی میدانست باین عده پیوست در
این موقع ملاحسن لب شکری برادر ملا باقر و کدخدای محل
باتها همراه شد و فراریان هرجا میآمدند بجمعیت میرزا

علی ملحق گردیدند تا توانستند در خود نی ریز درکنار زنان و اطفال از اقوام و اقارب خود جمع شوند چون حکومت هرروز ظلمی روا میداشت دستگیر میکرد و زندانیان را شکنجه مینمود لهذا در صد دبر آمدند او را بقتل برسانند و باینکار موفق گردیدند که ضمن فصلی جداگانه معروض میگردد

شهادت جناب وحید و مجاهدین دلیر در روز هیجدهم ماه شعبان ۱۲۶۶ هجری درست ۱۰ روز قبل از شهادت حضرت اعلی در تبریز اتفاق افتاد تا از قربانیان مولای خود باشند مجموع نفراتی که در حمله اخیر بعد از شهادت حضرت وحید بشهادت رسیدند متجاوز از چهار صد نفر بود که ۳۵۰ نفر در حین خروج از قلعه بدون اسلحه جلو قلعه بشهادت رسیدند و در همانجا بالباس درخند قسی جلو قلعه ریختند و روی آن اجساد خاک انباشتند (۱)

(۱) آن قلعه و مزرعه با اراضی زیادی را که مقتل و مدفون شهدا در آن اراضی واقع است در سالیکه نگارنده افتخار عضویت محفل روحانی انجا را داشت شخصی خیر اندیش بنام میرزا محمد ابراهیم ابن میرزا علی بیگ عضو محفل روحانی نی ریز خرید و با مرانتقال داد و در سال ۱۳۰۲ هجری شمسی که در اثر سیل زدگی و خسارات زیاد جهت احبای

و ۵۰ نفر دیگر در بین راه تا ورود به محله چناشاهی و رفتن
در مسجد یعنی سنگر اولیه بشهادت رسیدند جلو دروازه

بقیه پاورقی از صفحه قبل

نی ریز اعاناتی حسب الامر حضرت ولی امرالله از شمرق
و غرب رسید از همان وجوه گلستان جاوید در همان اراضی
احداث و چون در آن موقع چند نفر از بقیة السیف های
قلعه در قید حیات بودند و آن مدفن و مقتل را نشانه گرفته
بودند اعضاء محفل روحانی نی ریز و میرزا محمد رضاخان
و خشوری نماینده محفل روحانی شیراز با حضور دو نفر از —
مطلع ترین بقیة السیف های قلعه متصاعدین الی الله کربلائی
محمد صالح و حاج محمد بن حاجی قاسم آن محل رامعین
و مشخص نمود هتو تصمیم گرفته شد اطاقی روی آن اجساد
ساخته شود معماریهای نقشه را داد و ابعاد رامعین نمود
ورنگ ریخت و سنگ اول بنا نصب گردید و سپس اطاقی
روی آن اجساد بنا شد و در یک قطعه زمین محصور گردید
که اکنون باقی است و زیارتگاه است

اطاق واقع در قلعه محل اقامت جناب سیدی حیی اعیانی آن
از رعایا خریداری شد و اکنون بتصرف امر است (زمین قلعه
نیز متعلق بامر است) بعد احسب الامر حضرت ولی امرالله

شیشه گرها هنگام ورود بشهر تلفات زیاد تر بود اما دستگیری نفوس بقیة السیف بطوریکه قبلا هم بآن اشاره شد با نهایت شدت ادامه داشت میگرفتند شکنجه مینمودند و سپس بقتل میرسانیدند وعده ای از متولین و صاحبان املاک را طبق صورتیکه حکومت قبلا داده بود پس از شکنجه و عذاب بزند ان تحویل مینمودند و نسبت باین نفوس اشد شکنجه و عذاب را روا داشتند و جناب نبیل گوید از جمله نفوسیکه رنج بسیار کشیدند آقا سید جعفر یزدی و حاج محمد تقی ایوب و شیخ عبدالعلی پدرزن جناب وحید بودند (که در فصل مخصوص بتفصیل از نظر خوانندگان گرامسی میگذرد

بقیه از صفحه قبل

و تاکید محفل مقدس روحانی بهائیان ایران اجساد و رص های ۱۸ نفر شهید ای اخیر سال ۱۳۲۷ که در قبرستانهای عمومی مدفون بود در نزدیکی اجساد شهید ای دست جمعی قلمه منتقل گردید (توضیح) انکه از ص ۱۴ سطر ۶ تا آخر فصل ششم کلاتلخیص آن منقول از تاریخ نبیل است و فصل هفتم نیز با استثنای ۴ سطر که مقدمه است تا ص ۲۶ سطر ششم که با علامت X مشخص است تماما منقول از تاریخ نبیل است و بقیه تا آخر فصل هفتم ص ۲۹ از کتاب ظهور الحق و اطلاعاتی از معمرین حاضر در آن ضوفا استفاده شده و پاورقیها از مؤلف است که از معمرین و حاضرین در آن وقایع استماع نموده است

باری بر سر اصل مطلب رویم رأس مطهر حضرت وحید بنحو
 که شرح آن از قبل مذکور گردید در زاویه بقعه ای از بقاع
 متبرکه اسلامی که بنام بقعه سید معروف و مشهور است
 مرفون گردید و زیارتگاه شیعیان نو ریز است و بدست
 مادر میرزا عبدالله خان صولۃ الدوله تکفین و تدفین
 شده در محله بازار جلو کاروانسرای سروی در محوطه ای
 وسیع واقع است که گرچه اخیراً بقعه تعمیر شده ولیکن
 آن محل محفوظ مانده است

خانه مسکونی حضرت وحید که خودشان ساختمان کردند
 و بنای محکم معظمی است و از بناهای عالی
 آن ایام بوده و در آن خانه عروسی آنحضرت با
 صبیبه حاج شیخ عبدالعلی انجام شده خریداری شده
 و اکنون بتصرف امر است

اراضی اطراف قلعه که بزرگ صاحب بوده خریداری شده
 متعلق بامر است

قباله نگاهنامه ورقه طیبیه طوبی صبیبه حضرت وحید با آقا
 میرزا محمد جعفر که چند روز قبل از شهادت آنحضرت
 بخط زیبای خودشان بقانون بیان بامهریه یکواحد طلای
 خالص نوشته شده و قبلاً به آن اشاره گردیده و با وسائلی
 از ورثه فتحعلی خان پسر حاجی زین العابدین چند سال قبل

بدست آمده و پس از گرفتن عکس عین آن بمحفل مقدس روحانی
ملی ایران شید الله ارکانه تقدیم وعکس آن نزد این جنا نب
موجود است زیلاً درج میگردد

سواد قباله نکاحنامه خط حضرت وحید

صدر قباله مرقوم شده

بسمه العلی العظیم

شهد الله انه لا اله الا هو له الخلق والا امر يحيى ويميت ثم
يميت ويحيى وانه هو حق لا يموت في قبضة ملكوت كل شئ
تخلق ما تشاء بامر انه كان على كل شئ قديرا

صدر قباله محل مهر دونفر شهود

متن قباله

قد قضى الله بين امة طوبى بنت عبده يحيى وهى لله
رب السموات ورب الارض ورب العالمين

محل مهر حضرت وحید

يحيى موسوى

عبدہ محمد جعفر ابن المرحوم المقتول المظلوم محمد باقر وهو الله رب السموات
 ورب الارض ورب العالمين وقد رضی بالله رب السموات ورب الارض ورب
 العالمين وقد قدر الله مہر امته ان الله رب السموات ورب الارض رب العالمين
 قد رضيت بالله رب السموات ورب الارض ورب العالمين

(محل مہر امار)
 الراجي محمد جعفر

تسعة عشر مثقال من ذهب خالص فعلى العبد وهو من
 رزق الجنة ان يعطيها وهي ورقة الجنة وقد اوقعت
 المعقد باذن الله تعالى واوليائه على منهاج وليه وحجته
 صاحب الزمان صلوات الله عليه وعلى ابائه وشيعته والورقة
 غائبة عسى الله ان يرضيها بما قدر لها وقضى قل الله حق
 وان مادون الله خلق وكل له عابدون قل الله رب وان -
 ما دون الله عبد وكل له ساجدون في شهر شعبان المعظم
 في سنة السادس من ظهور الحق

اين قبالة چند روز قبل از شهادت آن بزرگوار ومصائب وارده
 اخير بر احب اب وانصار وبلایای وارده بر اهل بيست
 آنحضرت در نوزديد ويزد تحرير يافت كه گویا تحقق اين امر
 از قلم قضا چنین امضاء نگشته بود و بجهات ذیل بوقوع
 نپیوست

۱- ورقه زکیه طیبه نورانیه طویلی كه از فرزندان یزدی جناب
 آقاسیدیحیی بود و روحی سرشار از محبت الله و قلبی
 مملو از معرفت الله داشت و از خبر شهادت اب -

بزرگوار میگذاخت میسوخت و میساخت و تحت سرپرستی مادر و دایه خود در ریزد قرار داشت و پشماتت جهلا و اهانت اقربا تن در میداد پس از چندی کاسه صبرش لبریز شد . . . بمشغور دیدار عم بزرگوار خود و سایر خویشان عازم طهران گردید و بعداً در همانجا با جناب میرزا نصرالله خان کاشی ازدواج نمود که بموقع خود ضمن شرح احوال کلیه - فرزند آن و باقیات صالحات آنحضرت مذکور خواهد شد . . . و اما آقا میرزا محمد جعفر پس از شهادت حضرت و حیدر چندی متواری و سپس به نی ریز مراجعت نمود و با شرایطی سخت و مشکلاتی مواجه گردید که انجام این امر برایش غیر مقدور بود که در شرح احوال ایشان ص - مندرج و معلوم و مشخص خواهد گردید -

فصل ششم

آثار درخشان آقا سید محی وحید

جناب وحید پس از نزع بذور طیبه و آبیاری آنها با خونهای مطهره که در پایان باعشق سرشار از محبوب عالمیان آشیان ترابی را ترك و از این جهان پراضطراب و تنگ گذشت و بعالم لایتناهی بیرنگ قدم نهاد و روح پاک پر نشئه و هیجانش بعد از رنج فراوان برای ابد در ملکوت الهی جاویدان بماند و اختر بزرگوارش برای همیشه در عوالم لایتناهی درخشنده و تابان گردید بر حسب ظاهر هم در عالم ملك آثاری جاویدان گذاشت که آنها تا ابد درخشنده و متللاً و نمایان است بشرح ذیل :

الف : در هر شهر و قصبه ای که ندای قائم موعود را بلند نمود و بسمع مشتاقان رسانید جرقهٔ پرشعله ای در

آن دیار مشتعل کرد که شعله بر آفاق زد که تا ابد شعله ور است از آن جمله نی ریز ، یزد ، قزوین ، کاشان را برای نمونه میتوان نام برد .

ب : دومین آثار درخشان آنحضرت در عالم ملك آثار قلمی و تألیفات امری است : اگرچه قبل از فـوز



مقبره معروف به بقعه سید محل دفن جناب وحید

درب ورودی
 اطاق مسکونی
 جناب وحید



بایمان صاحب تألیفات زیاد بوده وصیت و شهرتش در علم و فضل و کمال بحدّی است که نیازی بذکر آن تألیفات نیست لهذا به خلاصه و شمه ای که بعد از ایمان برشته تحریر در آورده اشاره میشود .

۱- استدلالیه ایست بسیار متین و فصیح در اثبات حقانیت

امرحضرت اعلی بزبان عربی بخط زیبای خود که جناب فاضل مازندرانی دو صفحه از آنرا در کتاب ظهور الحق بخش سوم گراور فرموده اند که اینک سو اد آن درج و گراور آن مجدد فتوکپی و اضافه خواهد گردید

بیان اظهاره علیه السلام شان العلم

مع انه سلام الله عليه قد ولد بين الاعجميين وربّی
بينهم وكان امياً من شأن تلك الآثار ومع هذه الحجّة
الكبرى اذا شاء بشأن تجلّى آثار الولاية التي هي
المناجات والخطب والزيارات والا دعيه ينطق و يكتب بلا
تفكر ولا سكون قلم في سنته ساعات عدّة الف بيت
بحيث لم يسبقه احد من اولى الافكار ولا يقاومه احد من
اولى الابصار ولقد اظهر روحى فداه بعد تلك الاثار
شأن العلم حيث قد جرى من قلمه في تلك المدة القليلة
تفاسير متعدّده وصحائف متعدّده ورسائل مسطوره وكتب
محفوظه و مسائل عنه احد شيئاً من آى علم كان الا وقد خرج

منه الجواب فأي شئ يعدل ذلك ومن انكره او حجده
او وقف في امره بعد ظهور تلك الاثار وسطوع تلك الانوار
فوق البيت داخل تحت الحديث الذي روى عن رسول الله
صلى الله عليه وآله حيث قال وقوله الحق — مخاطباً لعلی
عليه السلام " يا علی لا ييفضك الا ابن زنا او ابن حيضة
او من طعن في عجانتة ولقد اظهر روحى وروح من
في ملكوت الامر والخلق فداه من العلم والقدرة :

اما العلم كما سمعت : واما القدرة فهي انشائه —
سلام الله عليه من دون فكر ولا سكون قلم بمثل هذه الكلمات
الطيبات والمناجات الزاكيات والخطبات الوافيات والآيات
الباهرات فأي قدرة اعظم من هذا فوعزة ربي ان هذا
اعظم عند الناقد البصير من خلق السموات والارضين
بيان تخلقه عليه السلام باخلاق الروحانيين

ومع جمعه سلام الله عليه هذا الكمالين اللذين ليس
فوقهما كمال في الامكان فقد تخلق باخلاق الروحانيين
وتادب باداب اجداده الطاهرين سلام الله عليهم ابد
الابددين ودهر الداهرين

انظر المحاوله واماواره واخلاقه وحركاته وسكناته وصفاته
واعماله لترى قدرة بارئه شعر لوحيته لرايت الناس في رجل
والدهر في ساعة والارض في دار

آه ما درى ما قول وكيف اقول شعر

هَذَا هُوَ النُّورُ الَّذِي قَدْ شَامَهُ مُوسَى الْكَلِيمُ

هَذَا هُوَ النُّورُ الَّذِي يُحْيِي بِهِ عَظِيمَ الرِّمِيمِ

فقد زكّی روحی فداه نفسه بالعلم والعمل فصفى عن
الاعراض والفرائب والا وساخ فبلغ الى مقام الاكسیر ییه
باعتدال مزاجه وشابهة لجواهر اوائل علله فيعطى كل
ذی حقّ حقه ويسوق الى كل مخلوق زرقه : ويوصل كلشئ
الى مقامه حتى اذا اخذ شيئاً من المأكول والمشروب
يبلغه الى مقام كماله لأن هذا هوشان الاكسیر (۱) الخ
مفاد ومضمون دو صفحه از رساله فوق بخط جناب وحید

که در کتاب ظهور الحق عیناً گز اورشده

با آنکه آنحضرت سلام الله علیه . بین ایرانیان متولد
و پرورش یافته است و امی است ممهدا بشعونات علمیه
ظاهر و متکلم است : با این حجت بزرگ هر وقت اراده کند .
مناجات و خطب و زیارات و ادعیه بشان تجلی آثار
ولایت نطق میفرماید . بدون تفکر و سکون قلم
در شش ساعت هزار بیت تحریر میفرماید مسلم است که
این قوه ماورای قوای بشری بنحوی است که سبقت نگرفته
است آنحضرت را احدی از صاحبان بصیرت و بلاشک حضرتش
روحی فداه : با اینهمه عظمت ظهوری و با این آثار از شعونات

(۱) این دو صفحه بخط جناب وحید در کتاب ظهور الحق
است و نقل مضمون آن بفارسی از مولف است

علمیه که جریان یافته الخ . در این مدت قلیله تفاسیر
متممده و صحائف بشمار ورسائل نوشته شده و کتب مـ
محفوظه که سؤال نکرده است از حضرتش کسی چیز را از هر علم
مگر آنکه خارج شده است از لسانش و صادر شده است از قلمش
جوابهای مقنع . پس چه حاجتی برابری میکند با این حجت
کسیکه انکار کند او را و یا محاربه کند با او و یا توقف کند در امر او
بعد از ظهور این آثار و سطوع این انوار . قسم به پروردگار
که در حق حضرتش صدق میکند حدیثی که روایت شده است
از حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وآله که مخاطب بالعلی علیه
السلام فرموده است

ای علی کینه ورزی نمیگند با تو مگر کسیکه ولد زناست و یا ولد
حیض یا کسیکه سرشته شده است وجود او برای لعن و طعن
و علی التحقیق و یقیناً او روحی و روح من فی ملکوت الامـ
والخلق فداه ظاهر شده است بتمام شئون علم و قدرت
اما علم همچنان است که بحث شد و شنیدی اما قدرت
او انشاء اوست سلام الله علیه بدون سابقه و بدون سکون
قلم بمثل کلمات طیبات و مناجات زاکیات و خطبات و افیات
و آیات باهرات پس چه قدرتی بالاتر است از این قدرت .
پس قسم بعمزت پروردگار من این بزرگترین قدرت است
نزد هر نکته سنج صاحب بصیرت از خلق آسمان و زمین

در بیان تخلق او علیه السلام باخلاق روحانیین
 باجمع کردن او سلام الله علیه این دوکمال را که نیست ما
 فوق آن دوتا (علم و قدرت) کمالی در عالم امکان علی التحقیق
 و یقیناً متخلق است باخلاق روحانیین و مؤدب است
 بآداب اجداد طاهرینش سلام الله علیهم ابد الابدین
 و دهر الداهریین

نظر کن بسوی احوال و اطوار و اخلاق و حرکات و سکناتش
 و صفات و اعمالش تا به بینی قدرت خالق او را
 اگر بیانی هر آینه می بینی که جوهر خلق در یکمرد انحصاریا^{فته}
 و تمام روزگار در یکساعت قرار گرفته و تمام زمین در یک خانه
 محصور شده است

آه نمیدانم چه بگویم و چگونه گویم شعر
 این است آن نوری که به موسی کلیم الله تجلی فرمود و مشام
 او را مهتّز نمود - این است آن نوری که زنده میشود
 به او استخوان پوسیده
 پس یقین است که پاک و منزّه است نفس او روحی فداه
 و آراسته شده است بعلم و عمل پس پاکیزه و مصفّا است روح
 او از غرض و غرائب و آلودگیها پس رسیده است حضرتش

بمقام اکسیر از لحاظ اعتدال مزاج و مشابه است بجواهری
 پاک از علل . می بخشد بهر صاحب حق حق اورا و میرساند
 بهر مخلوقی بقدر استعداد و استحقاق رزق اورا و میرساند
 هر کسی را بمقامش حتی وقتیکه بگیرد چیز را از خوردنیها
 و آشامیدنیها میرساند اورا بسوی مقام کمال خودش
 زیرا این است شأن اکسیر الخ

و دیگر از اشار آنجناب در امر رساله استدلالیه و
 مقاله بلسان عربی فصیح است : در بیان تشریفش بحضور
 مبارک در بیت مبارک و درک عظمت و قدرت مظهر الهی
 که بدست آمده است که جناب فاضل مازندرانی در کتاب
 ظهور الحق بآن اشاره فرموده اند و قسمتی را درج کرده اند
 از اینقرار

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله والصلوة على رسول الله
 وآله آل الله الى يوم لقاء الله وبعديقول العبد الراجي
 والاسير الفاني والفقير الجاني $\frac{10-8-10}{2-8}$
 الفاطمي انه لما مضى من الهجرة النبويه على مهاجرها
 الف سلام وتحية (غرس) بلغني انه قد قام قائم
 من بياض الفارس وظهر نجم لامع وطلع كوكب دري ساطع -
 من بلد شيراز كانه هو المعنى بالذكر في قوله تعالي
 ولقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر ان الارض يرثها عبادي

الصالحون فما زلت مهاجراً من بلد الى بلد وسائر تافسى
 مناكب الارض واطرافها وطير الفؤاد يتقلب يميناً وشمالاً
 ويصف على شطر الآفاق وارجائها حتى انتهيت الى ارض
 المباركة والبلد المقام وهو البلد الا من مطلع العبد الممتحن
 فى شهر جميدى الاولى عام (غرس ب) فوقفت بالبواب
 ووفدت الى من عنده علم الكتاب ورأيت البلد يجيبى اليه
 ثمرات كلشئ وافئدة من الناس تهوى اليه فاقمت فيه
 واوى الطير اليه فقد علم صلوته وتسبيحه فوالذى نفسه
 بيده له نور وظهور مثل نوره كمشكوة فيها مصباح المصباح
 فى زجاجة الزجاجه كأنها كوكب درى يوقد من شجرة
 مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد زيتها يضيء ولو لم تمسه
 نار نور على نور يهدى الله لنوره من يشاء ويضرب الله الامثال
 للناس والله بكل شئ عليم وكان من انارته ولمعاته ما افاض
 واجاد على الشرقيين ليخضعن الشارقيون او انعم واصاب
 من استفاض من الغربيين ليصعقن البدريون والطوريون
 شرحه صل الله عليه حروف البسطه بمراتب اربعه ثم تفسير
 سورة الكوثر يجرى فيها الا نهار انهار من ماء غير آسن و
 انهار من لبن لم يتغير طعمه وانهار من عسل مصفى وانهار من
 خمر لذق للشاربين ثم شرح الحديث الذى افاض الحجاب الاعظم
 العالم بالسرائر ابو جعفر محمد بن على الباقر صلوات الله وسلامه

عليه لا بى لبيد المخزومى فى بعض علم الحروف والمقطعات
من القرآن ثم اجابة لذى الحسب المشامخ الرفيع
وذى الشرف البازخ المنيع ذى الرياستين السيد ابى
الحسن الحسينى وقد سئل من جنابه عليه السلام كشف السر
عن وجه الامر وشرح فيه حرف الهاء لانه كان اول حرف
كتابه وصار معروفًا بالرسالة الهائية ثم شرح دعاء الغيبة
المروى فى الكافى المشتمل على فقرات ثلاثة واتفق
على ابواب اربعة عشر وقد طلع فى ابوابه مكن الغيب
المستور ما طلع فى الليل اذا عسعس من الصبح الازل اذا
تنفس ثم جواب احد من المجاهدين والمهاجرين والصائرين
الذين صبروا فى سبيل دين الله على الاذى ثم افاضة
على السيد السند والخبير المعتمد الوافد الى نور الفؤاد
السيد الجواد الحسيناوى من جواب سئلته فى باب
الاعراب ثم جواب السائل الجديد المستجاب نواب الهندي
فى حكم اسماء الله تعالى ثم جواب مسألة العالم الماجد
والعارف الكامل الشيخ العابد ثم اجوبة مؤثقة مؤنقة
فيما سئل العارف الملاحسن الرشتى ثم جواب مسألة المهاجر
المجاهد فى سبيل الله الحاج محمد اسمعيل الفراهانى ثم
ثم المسائل التى جعلها تذكرة ومتاعاً للمقربين فسيح باسم
ربك العظيم فورب السماء والارض انه لقول رسول

كريم في كتاب مكنون لا يمسه الا المطهرون افبهذا الحد
 انتم مدهنون وتحصلون رزقكم انكم تكذبون فأتوا بحديث
 من مثله ان كنتم صادقين سبحان الله عما يصفون وسلام
 على المرسلين والحمد لله رب العالمين الخ
 ونيز در رساله ديگر رسم الله العلي العظيم الحمد لله
 الذي اضاء الضياء وتجلي للعلماء بالبيضاء واطهر
 الشفاء بالسنا واحاط الكل تحت ظلال الكبريا
 فاؤل ما برزت من كتاب الكون في دياجاة الانشاء -
 البسطق والتسبيحات الا ربعة العليا احرف الاسم الاعظم
 من الاسماء الحسنى وجعلها مجلى ذاته الظاهرة لها
 بها في سائر عوالمه في الاء اركان لا تدركه الابصار وهو يدرك
 الابصار وهو اللطيف الخبير وعظيم العظاماء وامرهابا لادبار
 بالتجلى والنزول والطلوع والافول بعد ان اجرى من آخر
 اركانها ماء الايجاد بحر المداد ونون الصاد الذاخر
 الموائج المتلاطم الرجراج وجعل منه البحرين هذا
 عذب فوات سائغ شرابه وهذا ملح اجاج وخلق من الأول
 طينته اهل الاجابة الحسنى من الانبياء الى الصلحاء
 الازكياء واسكنها في عليين من حول عرش الكبريا السخ

ج - سومین اثر درخشان آنحضرت فرزند ان و منسوبانی است که از ایمان و ایقان بهره مندند و اینک بشرح حال آنان مبادرت میشود .

۱- ازوجه نی ریزی آن فقید مجیدورقه‌زکیه بانوصفیری صبیبه حاج شیخ عبدالملی نی ریزی فرزند ی (سید اسمعیل) پس از شهادتش باقی ماند کسه حاج شیخ عبدالملی پدر بزرگ او برای مصونیت طفل و مادرش ازگزند ستمکاران باچند نفر از خویشاوندان خود به اصطهبانات ۳۶ کیلومتری واقع در جنوب غربی نی ریز نزد عمه اش زوجه حاج محمد اسمعیل تاجر لاری که موءن بامر بود فرستاد این طفل و مادرش از تمرض مصون ماندند و در این دارالامان چندین سال بسر بردند و از محبت این خاندان و سایر اقوام برخوردار بودند و چون عمه این طفل زوجه حاج محمد اسمعیل فرزند ی هم سن و سال برادرزاده خود سید اسمعیل بنام ابوالحسن) داشت فرقی بین آنها نمیگذاشت و هر دو را مثل هم دوست داشت و با هم آنها را بمدرسه فرستاد و سپس برای تحصیل علوم عالیه هر دو را به یزد که اقوامی زیاد در آنجا داشتند روانه نمود و در آنجا از محبت اقوام

برخوردار و به تحصیل علوم عالیه کامیاب گردیدند

۲- از زوجه یزدی آن شهیر آفاق وسید ابرار سه پسر و یک
دختر باقی ماند که بیوگرافی آنان بنحواختصار بشرح
ذیل است

ارشاد اولاد سید یحیی سید احمد نام داشت سالها
در یزد زیست و همواره به تحصیل اشتغال داشت
پس از فراغت از تحصیل در محضر شرع حاج
ملا باقر اردکانی بکار مشغول شد و محرر مکاتیب
شرعیه بود و با دختری اقا سید حسن که عم او بود
ازدواج کرد و با مر علاقمند و متمسک بود از او
دختری قدم بمرصه وجود گذاشت که قبل از بلوغ
حیاتش سپری شد و در گذشت اقا سید احمد در اواخر
ایام بمنظور ملاقات دو عم بزرگوارش آقا
سید عیسی و آقا سید سینا باصفهان رفت و در آنجا
وفات نمود و در همانجا مدفون گردید
اطلاعات تاریخی مفصل داشت و در امر تحمل مشقات
فراوان نمود علیه عرفان الله

پسر دوم از عیال یزدی جناب وحید سید محمد است که
 بامین التجار ملقب و موصوف و معروف و مشهور گردید و اطلاعات
 تاریخی زیادی در امر داشت و متمسک و علاقه مند و مطلع و
 نیرومند بود در سن جوانی بمنظور تجارت از یزد و کرمان
 رفت در سرای گلشن مشغول تجارت شد و همانجا ازدواج
 کرد و رحل اقامت افکند و متوطن شده مؤمن و موقن و متمسک
 بامر بود از قلم حضرت بهاء الله بمعانیات لاتحصى مفتخر
 گردید که یکی از آن الواح در فصل مخصوصی زینت بخش
 تاریخ میگردد در کرمان بطکوت ابهی صعود نمود علیه رحمت^{الله}
 از نسل ایشان فعلا اطلاعی در دست نیست اگر بعد ابدست
 آمد در تاریخ منعکس خواهد شد (۱)

بنا با اطلاعات موثقی که بدست آمده سید احمد و سید محمد
 هنگام عزیمت جناب آقا سید یحیی به نی ریز ملتزم رکاب بوده اند
 حتی در موقعی که حکومت نی ریز برای آقا سید یحیی پیغام
 میفرستد نی ریز را ترك نماید به پیام آورنده میفرمایند
 بحاکم بگو همراهان من دو پسر من و دو نفر دیگر هستند اگر
 توقف من در این شهر سبب این هیجان و آشوب است من
 حاضرم که از این شهر بروم . . . (ولکن از چگونگی مراجعتشان
 به یزد اطلاعی در دست نیست بدیهی است
 محرمانه انجام شده) این اطلاع اخیر ابدست آمد

پسر سوم کوچکترین فرزندان نکور از عیال یزدی جناب وحید سید محسن نام داشت از مؤمنین موقنین این امر نازنین بود از یزد بمنظور ملاقات با عمه اش و شوهر عمه اش بقزوین مسافرت نمود و در آنجا رحل اقامت افکند و در دستگاه پسر عمه اش حاج میرزا محمود امینی که بسیار مشهور و معروف و مورد ثقه و اعتماد عموم بود بکار مشغول شد در همانجا ازدواج کرد و از او دختر و فرزندان در ظل امر بجای ماند باعث هدایت نفوسی چند گردید با دوبرادر خود سید احمد و آقاسید محمد و خواهر خود در طهران، کرمان، اصفهان، مکه تبه و مراوده داشت و نیز با پسر عمه خود جناب یوسف وحید اصفهری فرزند حاج محمد اسمعیل که متولد اصفهانیات بود در طهران در خانه خواهرش معاشرو مؤانس گردید و این ملاقات و تماس در روحیه جناب یوسف وحید مؤثر واقع و سبب تکمیل اطلاعات ایشان گردید .

بقیه از صفحه قبل

فارسنامه ناصری ص ۳۰۵ مینویسد : در نفر پسران سید یحیی را که هنوز بسن رشد نبودند روانه بروجرد نمود

بجناب علامی آقاسید جعفر که جد آنها بود سپردند و سی نفر از اصحاب که با اسرار روانه شیراز نمودند آن سی نفر را شیراز گشتند مؤلف گوید خوشبختانه این قسمت تاریخ روشن گردید بنابراین آقاسید احمد و سید محمد رابه بروجرد برده اند در آنجا بیزد رفته اند .

اما دختر جناب سید یحیی وحید از عیال یزدی ورقه
موقنه طوبی از مو^۵نات موقنات بود بعد از شهادت پدر
بزرگوار قرین غم و اندوه فراوان گشت مورد سرزنش یار و اغیار
بود بمنظور دیدار عم خویشان خود بطهران رفت
و در آنجا با میرزا نصرالله خان کاشی ازدواج کرد قلبی
مطمئن و مستبشر داشت مشوق برادران و مضویان در خدمت
امری بود بحسن خاتمه نائل گردید از اونسلی در امر ظاهر
نیست در پایان شایسته و سزاوار چنین است که از خواهر
اصطهباناتی آقاسید یحیی فرزند آقاسید جعفر متولد
اصطهبانات نام (جهان بیگم) عیال حاج محمد اسمعیل
تاجر لاری که در موقع ورود آقاسید یحیی با اصطهبانات
و ابلاغ امر او و شوهرش بشرف ایمان نائل و هر دو تا آخرین
دقیقه حیات به عهد و پیمان ثابت و بحسن عاقبت مفتخر
گردیدند خواهر پسر از شهادت سید

یحیی درنی ریز برای حفظ وصیانت برادرزاده صغیر
نی ریزش و تربیت و تحصیلش چون فرزند خویش مواظبت
و پرستاری نمود و در آغوش مهر و محبت خود پرورید و در پایان
بیادش این عمل نیک خود مفتخر گردید که تا ابد پاینده
است

بیادش ایمان و اخلاص این زن و شوهر و جبران عمل

نيك آنها در پرستاری از فرزند اقا سيد يحيى تا برتبه
 عروج باعلى معارج ترقى حق جل جلاله بآنها فرزندى
 رشيد و نيكوکار و صالح عنايت فرمود كه نام ناميش تا ابد
 در صفحات تاريخ درخشنده است كه اينك شرح حال
 ايشان مبادرت ميگردد

آن كوكب لامع درخشنده نامش ميرزا يوسف پدرش حاج
 اسمعيل تاجر لاری مادرش (جهان بيگم) خواهر آقا
 سيد يحيى وحيد تولدش در اصطهبانات بسال ۱۲۴۴
 هجرى شمسى ميباشد .

چون میرزا یوسف آخرین فرزندشان بود بیشتر مورد توجه والدین قرار گرفت و نظر باینکه دارای نبوغ ذاتی بود و محیط اصطهبانات بواسطه تعصب^ت مذهبوانع از رشد حقیقی و معنوی^ی طفلشان میشد ابتدا پس از تحصیلات مقدماتی در اصطهبانات بسن ۱۶ سالگی او را بشیراز فرستادند تا تحت سرپرستی یکی از اقوام پدریش مشغول تحصیلات علوم عالیه گردد لکن میرزا یوسف تحت سرپرستی اقوام پدریش در مدرسه خان شیراز تحصیلات عربی خود را دنبال و بملاوه منطق و بیان و حکمت را تحصیل نمود و فراگرفت و در سال ۱۲۹۸ قمری بامتصادالی الله جناب آقا شیخ ابراهیم فاضل شیرازی علیه رضوان الله آشنا شد و شامش از روائع مشک عنبر معطر گردید ولی در صد تکمیل اطلاعات بر نیامد پس از آن از شیراز عازم یزد گردید مجدداً دو سال در یزد در حوزه های علمیه و در مدرسه خان یزد به تحصیل پرداخت سپس مسافرتی باصفهان نمود و از آنجا برای ملاقات خال دیگر آقا سید ریحان الله حجت الاسلام بروجر د بآنجا مسافرت نمود سپس بکربلا و نجف رفت در عتبات برای تکمیل تحصیلات خود در مجالس درس و علمای بزرگی چون آقا شیخ عبد الله مازندرانی و حاج حبیب الله رشتی و حاج سید حسین ترک حاضر و کسب علوم مینمود

جناب میرزا یوسف و حید پس از دو سال توقف و تحصیل در
 عتبات به داراب که مسقط الرأس جسد بزرگوار خود آقا
 سید اسحق پدر آقا سید جعفر بود رفت و در آنجا مدت
 یکم هفته اقامت نمود سپس از طریق کرمان و یزد عازم مشهد شد
 در یزد و کرمان با آقا سید محمد و آقا سید احمد فرزندان آقا سید
 یحیی که هر دو مؤمن و مطلق از امر بودند ملاقات کرد آن
 دو نفس مقدس در آن دو شهر با ایشان مذاکرات تبلیغی نمود
 قلبش بنور ایمان منور گردید و وارد مشهد شد توقفش در —
 مشهد یکسال و نیم بطول انجامید از روزیکه با آقا سید احمد
 و سید محمد ملاقات نمود گرچه رسماً تصدیق نکرده بود ولی
 یک نوع انقلاب باطنی و حس طلب و تجسس در ایشان بوجود
 آمد که سرانجام پس از ورود بمشهد در سال ۱۳۰۲ قمری
 برای ارضای انقلاب درونی خود بنا بحقیقه مسلمین
 مدت چهل روز متوالی بعد از نماز صبح دعای دوازده —
 امام علیهم السلام از خواجه نصیرالدین طوسی راهروز
 برای استجاب مقصود تلاوت میکرد تا آنکه در روز چهارم در
 جین تلاوت دعای نامبرده جمله ای که در وصف قائم موعود
 است به کلمات الخیسة الالهیه برخورد میکند
 و این کلمه چون زنگ خطری ایشان را از خواب بیدار میکند
 و پس از آن زیارت نامه حضرت بهاء الله جل جلاله را که بافتخار

خال بزرگوار خود جناب وحید اکبر نازل شده زیـسـارت
و تلاوت مینماید و مقصود خود رادرك و باسوابق و مطالعات
قبلی که در امر مبارك فرموده بود به تصدیق نائل و قلبش
مطمئن میگردد . در سال ۱۳۰۴ قمری از مشهد عازم
طهران میشود در منزل دختر جناب وحید اکبر دختری
خود (۱) ساکن میشود و با دو پسر دانی خود و آقاسید
محسن کوچکترین فرزندان ازعیال یزدی جناب آقاسید
یحیی آشنا و معاشرت و مراوده مینماید معلومات امری —
خود رادر طهران نزد دختر دانی و پسر دانی تکمیل نموده
حیات روحانی خود را توأم با خدمات تبلیغی باشور و
انجذاب تمام آغاز مینماید

در سال ۱۳۰۷ قمری در کالج امریکائی که در طهران تازه
تأسیس شده بود استخدام و به تدریس عربی و فارسی
پرداخت و در هنگام فراغت نزد رئیس مدرسه بفرارگرفتن
زبان انگلیسی پرداخت پس از نه ماه با پشت کار و قـت

(۱) این دختر ازعیال یزدی جناب آقاسید یحیی است
که نامش طوبی است و شرح حال مشارالیهها ذکر شد مؤمنه
و موقنه و قبسه نار محبت الله بود و در طهران با امیر زانصر الله
خان کاشی ازدواج نمود و بحسن عاقبت نائل گردید .

توانست در امتحان انگلیسی مدرسه بانمرات خوب قبول

شود

و نیز در این اوقات از طرف اولیای مدرسه به نظارت و مباشرت در ساختمان جدید کالج منصوب گردید و این کار ^{را} بنحو احسن انجام داد جناب وحید در اواخر سال ۱۳۰۹ قمری بمعزم تشرف بحضور جمال اقدس راهبی عازم تبریز شد و لسی در آن شهر خبر صعود را شنید اسیر آه و این گردید و از مسافرت منصرف شد در سال ۱۳۱۰ قمری از طرف میسیون امریکائی طهران به نظامت و معلمی کالج امریکائی رضائیه (که سابقاً رومیه نامیده میشد) مأمور گشت و به آن شهر رفت در اوائل اقامت در رضائیه مسافرتی به تبریز نمود و بواسطه آشنائی با امامقلی میرزا والی تبریز بحضور ولیعهد وقت مظفرالدین میرزا که مقیم تبریز بود معرفی گردید نامبرده شرح معلومات و کمالات و فضائل و شایستگی جناب یوسف وحید را به ولیعهد معروض داشت ولیعهد هم حکم لقب (لسان حضور) برای ایشان صادر و ابلاغ نمود و طبق معمول آنروز به یکصد تومان پول انروز و دو خروار گندم در سال مقرر سالیانه برخوردار گردید

این لقب (لسان حضور) بعد ها از طرف محمد علی میرزا که به ولیعهدی رسید تأیید گردید در سال ۱۳۱۳ -

که مصادف با قتل ناصرالدین شاه بود به کشور عثمانی
 مسافرت نمود و مدت شش ماه در آن صفحات اقامت کرد
 سپس برضائیه مراجعت فرمود در آن اوان که اوائل دوره —
 میثاق بود جناب آقاسید اسدالله قمی برضائیه آمد و در
 یکی از عرایض خود شرح احتمال و انجذاب و خدمات اثر
 جناب میرزا یوسف وحید را بحضور مبارک عرض کرد در جواب
 باعزازش لوحی که به جمله (ای مشتاق دلبر افق)
 آغاز میشود مفتخر گردید

باری پس از قتل ناصرالدین شاه مظفرالدین میرزا ولیعهد
 که در تبریز مقیم بود براریکه سلطنت تکیه زد و محمدعلی
 میرزا ولیعهد جدید در تبریز اقامت گزید و در سال
 ۱۳۱۹ قمری روزی با اتفاق عده ای از سران سپاه و امرا به
 رضائیه آمد یکی از همراهان وی جناب ناظم الحکما (پدر
 ایادی الموالله جناب سرلشکر علائی) و شجاع السلطنه
 رئیس کل نظام آذربایجان و والی آذربایجان و چند نفر
 دیگر از امراء بودند و جناب وحید در این موقع بحضور
 ولیعهد معرفی شد ولیعهد (حکم لسان حضور را) که
 پدرش به جناب وحید داده بود تائید و نیز حکم سرهنگ
 افتخاری قشون را بنام ایشان صادر کرد و همچنین چون
 جناب وحید در آن سال قصد تشریف بحضور مبارک حضرت

عبدالبهاء وزارت اعتبار مقدسه را داشت و قصد داشت
 حسب الامر مبارك باروپا و آمريكا مسافرت نمايد وليعهد
 توصيه هائی بنمايندگان سياسى ايران در اسلامبول
 پاریس - لندن - و واشنگتن درباره ایشان صادر نمود
 در همان سال ۱۳۱۹ قمرى مطابق ۱۹۰۲ ميلادى با كسب
 اجازه از حضور حضرت عبدالبهاء شغل و خانه و زندگى
 را رها نمود از راه روسيه و عثمانى بحضور حضرت مولى الورى
 مشرف و مدت ۱۹ روز بشرف لقا و زيارت اعتبار مقدسه
 مفتخر و سپس مرخص و حسب الامر مبارك از راه پرت سعيد -
 قاهره - اسكندريه - مarse - پاریس - لندن در سال
 ۱۳۲۰ قمرى به نيويورك وارد و از آنجا به ايالات ميسورى
 پنسيلوانيا - واشنگتن - گرین ايگر - وليستن مسافرت
 نمود و به تبليغ مشغول گردید . در ميسورى مديـ
 تـ
 مدرسه (سنت لويز) نظر بسوايق و معلومات بدون مراعا
 شرايط مقررّه ایشانرا در مدرسه مزبور قبول نمودولى نظر
 به ناسازگارى هوا و ضعف مالى بدست و مبارك و صلاحديد
 جناب ابوالفضائل كه در آن اوقات در امريكا بود پسراز
 يكسال و نيم توقف و ملاقات احب اى امريكا از راه اروپا
 و روسيه بايران مراجعت نمود و مجددا در رضائيه در مدرسه
 آمريكائى مشغول بكار شد و اوليائى مدرسه نظر بسوايق

امانت و درست‌کاری وی که کمال اعتماد و اطمینان را بایشان داشتند کلیه اسناد و اوراق مالی را سفید مهر در اختیار ایشان گذاشتند و ایشان نیز با کمال صداقت و صمیمیت چنانکه شایسته پیروان حضرت رحمن است خدمت مینمود و در بدو ورود بایران از سفر غرب لوح منیمی از کلک اطهر میثاق که باین جمله آغاز میشود (هوالله ای بنده جمال ابهی خبر مراجعت انجناب بآذربایجان و همچنین نامه انجناب از تفلیس وارد تقدیر چنین بود البته حکمتی در آن واقع الخ) بافتخارش نازل گردید که در فصل مخصوص - عینا سواد درج خواهد شد

باری جناب وحید ضمن خدمت در کالج آمریکائی به تبلیغ نفوس و نشر نفعات در رضائیه مشغول و حتی چند نفر از شاگردان خود را که از جوانان فارغ التحصیل مدرسه بودند هدایت نمود که بشریحه عز الهی وارد شدند اولیای کالج که خود عضو میسیون مذهبی مسیحی بودند از تبلیغ جناب وحید و تصدیق چند نفر از شاگردان - سخت ناراحت شدند بخدمت ایشان خاتمه دادند و نزد حکومت شکایت بردند ولی حکومت بشکایت آنان ترتیب اثر نداد . جناب وحید پس از خروج از مدرسه در همان سال در مدرسه کاتولیک های فرانسوی در رضائیه

استخدام شد مدت دو سال در آن مدرسه تدریس نمود
 و در سال ۱۳۳۲ قمری در هنگام غائله سمیتفو کلیه املاک
 و اثاثیه و دارائی ایشان بخارت رفت . پس از این واقعه
 بدستوبهارك مسافرتهاى به میان دو آب-صناب - مراغه
 تبریز کرد و نفوس مستعدہ را بشریعه عز الہی دعوت
 و هدایت نمود سپس در مدت شش ہفت ماه در قصبہ شیشوان
 کہ در کنار دریاچہ رضائیہ واقع است و محل اقامت شہزادہ
 امامقلی میرزا بود اقامت کرد و چہارپسر شہزادہ را تعلیم
 میداد و در ضمن بہدایت نفوس از جملہ ۴ پسر نامبردہ
 پرداخت . در سال ۱۳۴۰ قمری عازم طهران گردید
 و در بین راه در اثر تصادف پایش شکست و بعد از معالجه
 در طهران اقامت گزید و در مدرسہ تربیت مشغول تدریس
 شد و بہ نشر نجات اللہ و خدمات امریہ اشتغال ورزید
 در سال ۱۳۰۳ شمسی برای اولین بار سمت مترجمی
 در وزارت مالیه بکار مشغول شد و تا چندی ادامہ داد در -
 سال ۱۳۰۶ شمسی در وزارت معارف استخدام شد و مدت
 یکسال و نیم در قزوین با ادارہ مدرسہ حمد اللہ مستوفی
 پرداخت و مدت چہار سال ہم مدارس توکل بنین و بنات
 قزوین را ادارہ مینمود

در سال ۱۳۰۸ شمسی به‌راهی مبلغه شهیره میس
 مارثاروت علیها رضوان الله بسمت مترجمی به صفحات
 آذربایجان مسافرت نمود و در مراجعت دوباره در قزوین
 مشغول بکار شد و در تمام احوال و اوقات به ابلاغ امر الله
 و انتشار کلمه الله و تبلیغ دین الله پرداخت در سال
 ۱۳۱۲ شمسی از قزوین عازم طهران شدند در سال ۱۳۱۳
 شمسی به‌راه میس کهلر امریکائی علیها رضوان الله
 بسمت مترجمی به گیلان - خراسان - مازندران - و اصفهان
 مسافرت نمود پس از صعود مشارالیه در اصفهان جناب و
 بطهران مراجعت نمودند پس از آن سفری به اراک - ملایر
 خرم آباد - بروجرد - زنوزل و امواز در سال ۱۳۱۵ -
 شمسی نیز سفری عازم همدان شدند ایشان در تمام این
 اسفار با طالبین حقیقت و احبای الهی ملاقات نمود و باعلاء
 کلمه الله پرداخت و بذور طیبه در قلوب مجرد افشانند
 و به انتشار دین الله پرداخت در سال ۱۳۱۷ شمسی
 به‌راه (میس میلدرد) متحده که از ارض اقدس و آمریکا
 بایران آمدند و حامل پیامهای مبارک حضرت
 ولی امر الله برای احبای ایران بودند بسمت مترجمی
 ایشان به تبریز و سپس ماکو و سایر نقاط آذربایجان مسافرت
 نمودند . جناب وحید در مدت حیات چهار مرتبه ازدواج نمود

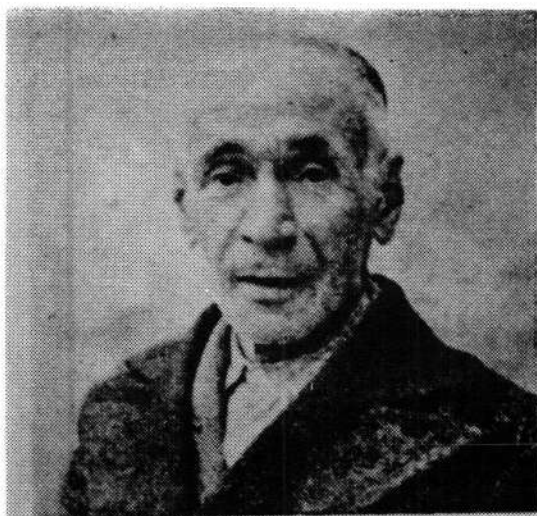
که یکی قبل از ایمان و سه دیگر بعد از تصدیق امر بود زوجه اول
مطلقه و زوجه دوم و سوم که وفات نمود زوجه چهارم را اختیار که
تا آخر حیات با ایشان زندگی میکرد

جناب وحید از عیال سوم پسری بنام عطاء الله دارند که مهند
کشاورزی است و از زوجه چهارم دختری بنام خجسته دارند
که در طهران و مؤمنه است . جناب وحید علاوه بر معلومات
قدیمه (منطق و بیان حکمت و الهیات و آرای اطلاعات جامع
و گامی از معارف امریه و آثار مبارکه و آیات الهیه و احادیث
و آیات قرآنی و سایر مسائل استدلالیه تبلیغیه بودند که
در محاورات با طالبین حقیقت مورد استفاده قرار میدادند .
جناب وحید بزبانهای فارسی - عربی - انگلیسی - ترکی
آذربایجانی - ترکی اسلامی کامل داشتند کم
و بیش فرانسه میدانستند در سراسر حیات خود در نهایت شجاعت
و شهامت و خلوص و انقطاع بخدمات امریه مشغول و به هدایت
نفوس مستعده اشتغال داشتند در مدت توقف در رضائیه که
مدت ۳۲ سال طول کشید همواره بمسافرتهای تبلیغی و -
تشویقی در خطه آذربایجان پرداخته و به هدایت متحریران
حقیقت مشغول بودند و این حقیقت از مضمون و فحوای الواح
و مناجات کثیره ای که از کک اطهر مرکز میثاق بافتخارشان -

صادر گردیده ظاهر و آشکار است و نیز در دوره حضرت ولی
امر الله همواره مورد عنایات بی شمار بوده اند و توابع منبعه بافتخار

صادرگشته است

جناب وحید در اواخر دوران حیات بواسطه کهولت وابتلا
 به نقس ایام را در منزل شخصی بسر میبردند و منزلشان
 همیشه مرجع احبای الهی برای مترجمه و توضیحات آیات
 الهی و مطالب استدلالی و هدایت متحریان حقیقت
 بود شرح حال مفصلشان در آهنگ بدیع سال نهم شماره
 دهم مندرج است برای اطلاع بیشتر به آن شماره مراجعه
 فرمایند این ودیعه الهی از خانواده کشفی همشیره زاده
 جناب وحید کشفی در تاریخ ۷ شهرالمشیه ۱۱۶ بدیع
 مطابق دهم مهرماه ۱۳۳۸ شمسی پس از طی دوران ۹۴ -
 زندگانی پر تلاطم حیات و سراسر عشق و شجاعت و خدمت
 و هدایت نفوس مستحده بملکوت ابهی صعود فرمود و پس از
 صعود تشییع جنازه باشکوهی از این خادم برجسته امرالله
 با شرکت احبای طهران بحمل آمد و تلگراف ذیل از طرف
 هیئت مجله ایادی امرالله علیهم بهاء الله خطاب
 بمحفل روحانی ملی بهائیان ایران صادر گردید از صعود
 خادم برجسته امرالله فاضل جلیل جناب وحید غرق
 در احزانیم بخانواده آن متصاعد الی الله اطمینان دهید
 که در اعتبار مقدسه برای آن متصاعد الی الله دعا میکنیم
 محافل تذکر شایسته مقام مشارالیه منعقد نمائید :
 ایادی امرالله



جناب میرزا ابوالفتح و حیدر کفئی شوال
رآده جناب سید کی و حیدر کفئی
عزیز الیہ بیعتی ستم اوغلا اول

حسب الامر هيئت مجلله اياى امرالله عليهم بهاء الله
محافل تذکر باشکوه در طهران وساير نقاط ايران منعقد
گردید عليه غفران الله ونوره وطيب الله تربته

بخش دوم - شرح مشقات و مصائب وارده بر زندانیان فی ریز از بقیه السیف قلعه در حبس حاج زین العابدین خان

بطوریکه از قبل اشاره شد زین العابدین خان حکومت که
تشنه انتقام بود بعد از فراغت از کار قلعه و قتل اقا سید یحیی
برای قلع و قمع و ریشه کن کردن کلیه بقیه السیف قلمه
فرمان قتل عمومی را صادر و علی خان با فوج سیلاخوری و -
تفنگچیان محلی و بلوگات اطراف محلی را قریب پنج هزار
نفره محله چنار سوخته فرستاد این عده قریب یکماه
ظلمهای رابه مردان - زنان - اطفال روا داشتند که
قلم از ذکر آن خجل و منفصل است عده ای را در محل با
ضرب شکنجه کشتند و با زجر فراوان نابود نمودند دستگیر
شده گان را با استثنای معدودی از متمولین که برای اخذ
پول و سند املاک تحویل زندان حاج زین العابدین
خان نمودند بسیاری را پس از شکنجه بشیراز فرستادند
که با وضع فجیعی در شیراز شهادت رسیدند که تفصیل آن
از قبل گذشت آنچه که اکنون مورد بحث است مشقات و مصائب
وارده بر زندانیان از بقیه السیف در حبس حاج زین العابدین
خان است که تشنه انتقام آنها بود و نسبت به دوفر از آنها

جنابان حاج محمد تقی وسید جعفر یزدی بیش از دیه گران
 کینه توزی داشت و تأکید مینمود زیرا بعد از شهادت جناب
 سید یحیی و تسخیر قلعه در انجمن سران لشکر گفته بود
 باید این دو نفر بیش از دیگران شکنجه و آزار شوند تا سبب
 عبرت دیگران گردد اما می تمام زندانیان مشخص نیست
 زیرا عده ای را در همان زندان کشتند در چاه ریختند و در
 زیر خاک پنهان نمودند آنها یک که نامشان مشخص گردیده
 از این قراست.

ف از جمله زندانیان که رنج فراوان کشید و زجر

فراوان دید حاج محمد تقی ملقب بایوب شخصی ملاک و —
 ثروتمند و از معتمدین محلی و جوانی شجاع و نیرومند و قوی —
 اگر اراهه و صاحب قلبی پاک و عاطفه ای تابناک بود . همینکه

بشارت تشریف فرمائی جناب سید یحیی و حید را از حاج شیخ
 عبدالمعلی پدر عیال حضرت و حید استماع نمود تا اصطهبانات
 با استقبال شتافت در آنجا بزیارت جناب و حید نائل و بشارت
 ظهور را استماع نمود و قلبش بنور ایمان منور گردید و در آنجا
 بیعت نمود و عاشقانه قدم بمیدان خدمت و جانبازی نهاد
 و پس از ورود به نی ریز با جمیع قوا بر نصرت امر قیام نمود .
 ابتدا در مسجد جمعه از مدافعین دلیر بود و بعد در جنگها^ی
 قلمه شرکت نمود و کلیه مصاریف اصحاب را در مدت چهار ماه

جنگ عهده دار بود (۱) و چون جنگ قلعه خاتمه یافت و فرمان قتل عمومی زن و مرد و پیر و جوان و اطفال و خورد سال صادر گردید بشرحیکه فوقاً ذکر شد .

گویند حاج محمد تقی عمارات و ابنیه عالی و همچنین کنیز و غلام داشته و در تجارت بدرجه ای مورد اعتماد و ثقۀ اعمالی بوده که مردم وجوه ذخیره خود را بدست او میسپردند قبض طلب او را که بمنزله پول رایج بوده دریافت مینموده اند و آن قبض ها بجای پول درنی ریز و قراء حومه دست بدست میشده و رایج بوده است حاج محمد تقی از قبل بجناب آقا سید یحیی ارادت میورزیدند در اسفار عدیده حضورشان شرفیاب و کسب فیض مینموده و آشنائی کامل داشته همینکه مژده تشریف فرمائی آنحضرت را به نی ریز از پدر عمیالشان حاج شیخ عبدالعلی استماع مینماید بنحویکه قبلاً اشاره شد از معظم له استقبال و از پیام ملکوتی ایشان استقبال و پس از فوز بایمان با جمیع قوا برخدمت و جانفشانی قیام مینماید و فرزند حضرت وحید که باتفاقشان به نی ریز میآیند آنها را مراقبت و مواظبت مینماید و جاهائیکه راه پیمودن برایشان دشوار بود آن دو طفل را بدوش میکشیده .

او وسید جعفر یزدی و چند نفر از متولین دیگر را که دستگیر نمودند پس از شکنجه فراوان و زجر بی پایان اسیر غل و زنجیر نمودند و بعد از عتاب و عتاب فراوان مالا یطیقاً و حد مبتلا ساختند : از جمله حکومت دستور داده بود در فصل زمستان که یخ بند آن بود یخ حوض را بشکنند و هر روزی یک نفر از زندانیان را بیندازند در حوض و چوبکاری نمایند :

چون حاج محمد تقی از جوانترین و نیرومندترین محبوسین بود بنوبت دیگران خود را تسلیم مینمود و باین مشقت ورنج و شکنجه و عذاب مبتلا میشد و در این کار اصرار میورزید فراشان که وضع را چنین دیدند بعرض حاکم رسانیدند حاکم حاجی را خواست تا پرسش نماید و از این راز آگاه گرد و گفت دستور من چنین است که هر روزی یک نفر از شما را در حوض بیندازند و چوبکاری نمایند علت اینکه تو خودت هر روز بجای دیگران تسلیم میشوی چیست حاجی جواب داد از دستور مطلقم ولی مادر زندان هر شب قرعه میکشیم این قرعه بنام اصابت مینماید مقدار چنین است و هیچکس در این مورد مقصر نیست بالاخره سرش از شدت ضرب مجروح

بقیه از صفحه قبل

حاج محمد تقی پس از استماع بشارت طلوع شمس هدی از شیراز (از لسان آقا سیدیحیی و فوز بایمان جارچی به بازار میدان ها روانه میکند و همه را باین مؤده مستبشر میسازد

ومتورم شد و بیچشمانش آسهب رسید و جحوز شد و کم دید
 گردید با اینحال هرروز فراشان اورا بکوچه و بازار برای —
 اجرای او امر حکومت واخذ درهم و دینار میبردند و بهر سو
 میکشاندند تا پس از نه ماه بشرحیکه در احوال سید جعفرنگا^{شته}
 میشود هر دو مستخلص و تبعید شدند و باعیال و اطفال شأ^ن
 تا قطرو با مأمورین حکومت رفتند و از آنجا عازم یزد شدند
 پس از توقف چندی در یزد و مد او و معالجه چون مطلع
 شد که شمس جمال ابهی از افق عراق مشرق است بی تا^ب
 گردید و همواره آرزوی فوز لقا داشت تا آنکه این حاجت
 بمنز اجابت مقرون گردید جمالقدم و اسم اعظم حاجی محمد
 تقی را باعیال و اطفال بعراق احضار فرمودند
 حاجی با آرزوی قلبی و کام دل رسید با رسفربست عازم کمبه
 مقصود گردید و بمصوب عراق باعیال و فرزندان بشرح ذیل
 حرکت نمود همراهان از اینقرار بسودند

بقیه از صفحه قبل

(ای مردم بیدار و هوشیارنی ریز آقا سیدیحیی شخص کوچکی
 نیستند حامل پیام ملکوتی صاحب المصنند کلامش کلام
 خداست بدل و جان بپذیرید و اطاعت کنید)

عیال صبیحہ حاج عبدالحسین (۱)

- و فرزند ان منحصر بودند ۱ - پسر بنام محمد علی (۴)
۲ - دختر بنام گوهر

حاجی محمد تقی در بغداد از گاس لقا مرزوق و همواره -
مشمول عنایات لا تحصای جمالقدم واسم اعظم بود و ثمرات
زحمات را در این دنیا ی دوان اخذ و بعد از سه سال با قلبی
طافح از محبت الله و روحی مطمئن از فضل لا نهاییه جمال
مختار روح پاکش بملکوت ابهی پرواز والی الابد در جوار

- (۱) گویند حاج عبدالحسین از مؤمنین اولیه بوده که در
جنگ قلعه بشهادت رسیده و چون حاج محمد تقی و حاج
عبدالحسین هر دو قبلا از ارادتمندان آقاسیدیحیی بوده
در اسفار پیشین عقد دختر حاج عبدالحسین با جناب
محمد تقی در محضر جناب آقاسیدیحیی انجام پذیرفته است
(۲) گویند محمد علی فرزند زکور حاج محمد تقی در
نخلستان بغداد مورد اصابت گلوله قرار گرفته و چون بجنا
حاجی محمد تقی قتل فرزند را خبر میدهند تبسم کنان رقص
کنان و پاکوبان بر سر نفس فرزند میروند و دست شکرانه بدرگاه
دلبریگانه بلند مینمایند و میگویند الحمد لله از تعلقات دنیوی
من این فرزند بود ان راهم در راه رضای توداده ام و حضرت

رحمت پروردگار مقرر گردید و ندای حقرا بآیه مبارکه (یا
 ایتها النفس المطمئنه ارجعی الی ربک راضیه مرضویه)
 اجابت فرمود — تشییع جنازه او بافتخار مقدم حضرت —
 بهاء الله جل جلاله مفتخر گردید و بقیهستان بغداد
 با تجدید فراوان آرامگاه ابدی جست و مدفون گردید
 علیه رضوان الله پس از صعود این رجل رشید که بلقب
 ایوب مفتخر گردید عیال ایشان از فرقت و حرقت فرزند
 ناکام و شوهر رنج کشیده خود درسوز و گداز بود حضرت
 بهاء الله اورا تسلی خاطر بخشیدند و یکی از جوانهای
 هم سن و سال فرزندش را که از جوانان نیرومند محب صادق
 در آن مکان حاضر بود دستش را بدست او سپردند کسه
 نامش محمد علی بود و فرمودند این جوان را بسمت فرزند
 بجای فرزندت بتوبه بخشیدم عاقله حاج محمد تقی پس از
 دو سال بعد از صعود آن متصاعد الی الله که از یوم ورودشان
 به بغداد پنج سال گذشته بود با استیذان از محضر اقدس

بقیه از صفحه قبل

بهاء الله جل جلاله اورا تسلی می بخشند و میفرماید حاج
 محمد تقی بقول قماربازهای ایران پاک باز شد و گوی سبقت
 را از ایوب سلف ربود چرا که او صبر را تمام نکرد ولی این تمام

کسر

بشرح ذیل

- ۱- عیال حاج محمد تقی
 - ۲- دختر " " بنام گوهر
 - ۳- احمد علی فرزند اعطائی
- هرسه به نی ریز مراجعت نمودند و بعد از گوهر بحباله
نکاح کربلائی محمد تقی که مؤمن و از ملاک معتبرنی ریز
بود درآمد و از این ازدواج سه پسر بنامهای ۱- محمد تقی
۲- محمد ۳- محمد ابراهیم و یک دختر بنام (زری)
قدم بعرضه وجود گذاشتند

محمد تقی در سن جوانی درگذشت و از نسلی بوجود نیامد
اما محمد مؤمن و موثق و متمسک بامر بود در واقعه سوم
۱۳۲۷ شمسی هجری در راه امرنج فراوان برد که در
بخش سوم بیان خواهد شد او تا اواخر ایام حیات قائم
بر خدمت بود بحسن خاتمه نائل و درنی ریز بملکوت
ابهی صعود نمود چون با خانواده غیر و صلت کرد فرزندان^ش
از امر بیخبرند . . .

لکن محمد ابراهیم (۱) و عیال اختیار کرد عیال اول جانی
خانم و از این پیوند صاحب چهار فرزند شد بشرح ذیل

(۱) محمد ابراهیم نوه دختری حاج محمد تقی ایوب

الف - علی آقا که اکنون بسن ۱۵ سالگی است و در قیام حیات و در ظل امر است و در شجاعت و شهامت و ارث حقیقی جد بزرگوار است و در طی مراحل زندگی در معرض امتحانات شدید بوده و در هر مورد با استقامت تمام همه را تحمل نمود و چون در بخش های آتیه بمناسبت ذکر ایشان بمیان خواهد آمد لهذا تا همین اندازه اکتفا میشود علی آقا با ایران دختر میرزا عبدالحسین جهانپور ازدواج نمود و صاحب هفت فرزند است که همه در ظل امرند از اینقرار

پسران ۱ - عزت الله ۲ - حبیب الله - روح الله

دختران ۴ - عقیقه ۵ - ادیبه ۶ - حمیده ۷ - منیره

ب - دومین فرزند محمد ابراهیم که نامش خانم است

اول با محمد ابراهیم پسر مشهدی مهدی ازدواج کرد چون

این شوهر غیر بهائی بود و با امر مخالفت داشت طلاق گرفت

از این شوهر صاحب یک فرزند شد بنام ایران بعد با شوهر

دوم خیر الله عاشق ازدواج نمود که او مردی مؤمن و در -

حقیقت عاشق و مخلص بود از این شوهر صاحب یک فرزند

شد که نامش طاهره است و مشارالیه با خلیل غفرانی ازدواج

کرد که اکنون هر دو مؤمن و موقنه اند هر دو بمرستگان مهاجرت

نموده اند

ست

ج سومین فرزند محمد ابراهیم ایوب زاده از عیال اوزپورا

که بحیالهُ نکاح ذکرالله فرزند میر شکار محمد در آمد
 و صاحب چهار فرزند شد بشرح ذیل
 پسران و دختران ۱- وحید غفرانی (۱) - ۲- خلیل غفرانی (۲)
 ۳- نصرت یلدائی (۳) - ۴- روحا پاک ضمیر (۴) همه مؤمنند
 و تشکیل عائله داده اند

- (۱) وحید غفرانی یا علیا نوه علی اکبر شهید ازدواج کرده
 صاحب ۴ فرزند است از اینقرار ۱- مهوش ۲- مهرنوش
 ۳- فرزانه ۴- فرزاد
- (۲) خلیل غفرانی متاهل است با همسرش بصرستان -
 (رأس الخیمه) مهاجرت کرده صاحب ۳ فرزند
 است از اینقرار ۱- ذکرالله ۲- فرهاد ۳- فلورا
- (۳) نصرت یلدائی با احمد یلدائی ازدواج کرده عائله ای
 مؤمن تشکیل داده قائمین بخدمتند صاحب سه فرزند
 است از اینقرار ۱- بهرام ۲- داریوش ۳- بهاریه
- (۴) روحا با اکبر پاک ضمیر ازدواج کرده مؤمنند -
 وساکن اهوازند صاحب ۴ فرزند است

د - چهارمین فرزند محمد ابراهیم ایوب زاده ازعیال
 اول (همایون است) که بحباله نکاح علی نوه علی اکبر
 شهید درآمده و چون پدر علی در سال ۱۳۲۷ هجری
 قمری بشهادت رسیده و لا جرم در جلد دوم ضمن شرح حال
 علی اکبر شهید نام فرزندانش بتفصیل ^{بیان} خواهد شد در اینجا
 فقط بذکر نام اکتفا شد و نیز محمد ابراهیم ایوب زاده ازعیال
 دوم (شوکت) صبیبه ملا احمد علی صاحب پنج فرزند است
 ه پنجمین فرزند محمد ابراهیم ازعیال دوم حاجی آقا
 بواسطه ازدواج باغیر گرچه صاحب ۱۱ فرزند است ولکن
 دونفر از آنان مؤمنند ازاینقرار

۱- ایرج ایوب زاده ۲- بهروز ایوب زاده

و ششمین فرزند محمد ابراهیم ایوب زاده حسین آقا مؤمن
 است باتوران دخت دختر میرزا علی متحن ازدواج کرده
 صاحب ۸ فرزند است که مؤمنند ازاینقرار

۱- بهادر ایوب زاده ۲- بهرام ایوب زاده ۳- پطرام

ایوب زاده ۴- شهرام ایوب زاده ۵- شهریار ۶ -

پژمان ۷- باهره ۸- شهره

ز - هفتمین فرزند محمد ابراهیم ایوب زاده منصور اقاتشکیل

عائله بهائی داده صاحب دودختر صغیر است

ح - هشتمین فرزند محمد ابراهیم ناصر آقا

علاقه ای بدیانت نشان نمیدهد امید است متنبه شود و حیات روحانی خود را باز یابد و این ارث گرانبها را از دست ندهد ط نهمین فرزند محمد ابراهیم روح انگیز با جلال صالحی ازدواج نمود شوهرش اکنون بسن ۸۵ سالگی و در قید حیات است و صاحب ۸ فرزند است که مؤمنند از اینقرار

- ۱- منوچهر صالحی ۲- حبیب صالحی ۳- حسین صالحی
- ۴- مینو صالحی ۵- ناهید صالحی ۶- منور صالحی ۷-
- صهوش صالحی ۸- بهیه صالحی

باری جمال قدم واسم اعظم پاداش عمل حاج محمد تقی را در عالم ملک و ملکوت نیکو عنایت فرمود چنانکه پس از صعود فرزندش (علی) سابق الذکر شفاها در حقیقت فرمودند :
(حاج محمد تقی گوی سبقت را از ایوب ربود چرا که او صبر را تمام نکرد ولی این تمام کرد)

و در اولین روز اظهار امر در بغداد لوحی مفصل بنام
سورة الصبر که بلوح ایوب معروف است بافتخار و اعزازش
نازل و او را بلقب ایوب مفتخر فرمودند که در آخر این بخش مع
نبذه ای از الواح مقدسه دیگر که بافتخار نفوس مخلصه —
مستشهده فی سبیل الله و یا بقیة السیف واقعه مورد
بحث عز نزول یافته زیب این بخش خواهد شد و ایمن

لوح ایوب (سورة الصبر) از معروفترین الواح مهمه
است و بهترین و مهم ترین آثار جاویدان ایوب است در
عالم ملك و ملكوت و نیز لوحی دیگر هنگام صمود فرزندش
علی از قلم اعلی نازل شده که در آن لوح مورد عنایت بیشمار
گشت هود در نزد عائله اش زیارت شد

فصل دهم

شرح مصائب وارده بر آقا سید جعفر

دومین نفری که مورد قهر و غضب حاج زین العابدین خان حکومت قرار گرفت که تشنه انتقام و خیال تصرف املاکش و قصد جاننش را داشت سید جعفر یزدی ساکن نیریز عالم و واعظی متحول و معتمد و شهیر بود .

او در بین اهالی نیریز و قرای اطراف بعلم و تقوی مشهور و مصروف و در نزد حکومت بسیار عزیز و احترامی و فیر داشت بنحویکه خان حکومت قبل از ایمان وی بمجالست و موافقتش افتخار مینمود و در قرب دار الحکومه خانه‌ای مجلل داشت و در آنجا ساکن بود این شخص شخیص پس از انقضای چند روز از تشریف فرمائی جناب سید یحیی به نیریز بقیه‌ی زیارت ایشان نائل و بشرف ایمان بحضرت اعلی مفتخر گردید و چون ساکن محله بازار بود بواسطه او جمعی از اهالی آن محله بشرف ایمان مفتخر و عهد و پیمانی وثیق بستند و در قلعه بمدافعه پرداختند و بنابد ستور آقا سید یحیی سید جعفر در مسجد سابق الذکر که اعلان عمومی شد مأور و عظم و تصیحت و ابلاغ امر

گردید (۱)

چون باستحضار حکومت رسید که سید جعفر بشرف ایمان نائل و از مدافعیین غیور و مؤمنین شجاع و خادمین حضرت صاحب الزمان است و از ارادتمندان جناب وحید محسوب گشته و باقوه بیان مردم را به پیروی امر حضرت باب دعوت و بدفاع از امر او پرداخته و به تشجیع و ترغیب مردم مشغول است سخت برآشفته و سرتاپا آتش گرفت و ویرانجازه بازگشت بمنزل خود که جنب منزل حکومت بودند و برای همیشه او را از ورود بمنزل خود ممنوع ساخت لاجرم او با جمعی از اصحاب در مسجد سکونت جست و سپس در تمام طول اقامت حضرت وحید در قلعه با آنحضرت بسربرد و از مشاورین ایشان بود و از مدافعیین امر حضرت رب العالمین بشمار آمد پس از اختتام واقعه قلعه خان حکومت که گزار در مجلس سران لشکر گفته بود: ثروت حاج محمد تقی و تقریر سید جعفر موجب قوت قلب اصحاب در این مدت و شکست قوای دولت بوده تصمیم جدی گرفت و دستورات این دو نفر را زنده بدست آورده به سختترین مجازات کیفر دهند تا سبب عبرت دیگران گردد و املاکشان را باسند شرعی بمنوان مصالحه ازید تصرفش خارج نماید و سپس بوضع فیجیع بقتل برساند انقدر پافشاری کرد و او امر مبرم موکد

(۱) گویند سید جعفر قبلاً با جناب سید یحیی سابقه آشنائی داشت و بقیض حضورشان نائل شده بود و یک فقره آن در ریزه بوده

صادر نمود تا بارزوی خود رسید آن دو نفر و چند نفر دیگر
 از متمولین را دستگیر نمودند و بزند ان حکومت تحویل و در -
 سردابه ای مظلّم و تاریک اسیر غل و زنجیر نمودند و هر روزی
 بشکنجه تازه ای مبتلا ساختند تا زجر کش شوند شرح
 مختصر شکنجه ها از این قرار است
 اولاً " املک زیادى را که سید جعفر ما ملک بود بـ
 شکنجه های روزانه قباله ملکیت انها را حکومت بنام
 خود ش گرفت ثانیاً امر کرد عمامه که علامت سیادت بود
 بر سرش آتش زدند سپس بخاک افکندند و پایمال نمودند
 ثالثاً چون در آن زمان خشک سالی و قحطی بود و مردم
 تحت فشار گرسنگی بودند امر کرد آن سید مظلوم عالیقدر
 هر روز باغل و زنجیر بدر ب انبار ذرت ببرند و در انجا
 نگاه دارند تا هر فقیر گرسنه ای که آب دهن خود را بر روی
 آن سید مظلوم بیند از یکمن ذرت دریافت نماید مردم
 از فرط گرسنگی باین عمل شرم آور شنیع و دریافت این رزق
 کریه تن در میدادند روزی عاقله ای فقیر بدر ب انبار آمدند
 تا چشمشان بصورت سید جعفر افتاد شرم کردند و کنار
 ایستادند آن سید بزرگوار بکمال شفقت و مهربانی گفت
 شرم نکنید گرسنه اید صبورید بدیگران تا سى نمائید
 من با عبايم پاک میکنم و آنها نیز چنین کردند زیرا گرسنه

بودند و این موضوع از معتمدین ازیار و اغیار منقول است که
 از آباء خود شنیده اند باری مدت زیاده از نه ماه شبها
 در زندان بخل و زنجیر معذب و مقهور بودند روزها با
 این برنامه مواجه و معذب و روبرو باین آزارها شهوت
 انتقام حکومت فرو ننشست برای اینکه سید جعفر عبیره
 للناظرین گردد امر کرد هر روز آن سید مظلوم را چند نفر از
 فراشها باغل و زنجیر بدر بخانه اغنیای می بردند او را انقدر
 تازیانه میزدند تا مردم از ناله اش به تنگ آیند و پادریا
 در هودینار از این خانه بدر بخانه دیگری می بردند
 و این عمل تکرار میشد در بعضی از آن مواقع عیال و اطفالش را
 حاضر می نمودند تا این مناره را تماشا کنند تا بلکه از این
 راه نیز وجوهی از آنها اخذ نمایند آنها نیز
 مشاهده مینمودند میگریستند و بدرگاه الهی استغاثه
 مینمودند و بدلی آکنده از خون جگر بکلبه خود باز میگشتند
 بالاخره عذاب و عقاب سید جعفر همزمان با عذاب و عقاب
 حاج محمد تقی ایوب که هر یک با برنامه ای مخصوص انجام
 میشد تا بلکه سرانجام در همان حبس زجر کش شوند بیش از
 نه ماه ادامه یافت تا آنکه زن حاج زین العابدین خان
 در اثر خوابهای موحشی که دید بحال آن دو نفر که بیش
 از همه معذب بودند رقت آورد و خان حکومت را

وادار نمود تا آن دو مظلوم را رهانماید لهذا هر دو آزاد شدند
 و آنها را با مأورین خود از نی ریزاخراج و به قطرویه که
 ۴۲ کیلومتری نی ریز و ملک خودش بود فرستاد و باهاالی
 قطرویه که رعایای خان حاکم بودند دستور داد از آنجا
 بهر جا که میل دارند روانه شان نمایند اهالی قریه
 قطرویه که سابقه آشنائی با سید جعفر داشتند پس از رفتن
 مأورین میهمانان را گرامی داشتند و با احترام رفتار کردند
 و پذیرائی شایان نمودند چون این اخبار بسمع خان حکومت
 رسید سخت بر آشفت و خشمناک گردید لذا به رعایای
 خود در قطرویه دستور داد و مأور فرستاد که مظلومان را
 به نی ریز عودت دهند ولی اهالی حکم را اجرا نکردند
 مأور را جواب دادند و سپس آنان را باعیال و اطفال به یزد
 روانه نمودند حاجی محمد تقی در شهر یزد چندینی
 متوقف گردید و بعد بنحویکه در شرح حال ایشان نگاشته —
 شد به بغداد رفت و بحضور حضرت بهاء الله مشرف
 گردید و سید جعفر چون در شهر یزد شهرتی بسزا داشت
 بر حسب خواهش اهالی هرات (از قرای توابع یزد)
 با اهل و عیال عازم آنجا گردید بنا بر این سید جعفر سال
 ۱۲۶۷ ر با حاج محمد تقی در زندان نی ریز باشد عذاب
 و عقاب گذرانید بعد بقطرویه فرستاده شد سپس عازم یزد

گردید و نظر بمصروفیتی که در یزد داشت و یزد هم آرامش حاصل نکرده بود و از این جهت موفقیتی نداشت بلکه در خطر بود و بیم آن میرفت ضوضائی دیگر بوجود آید و از طرفی اهالی هرات هم با و اراادت میورزیدند و آنجا دعوتش نمودند لهذا این دعوت را پذیرفت و باعائله در سال ۱۲۶۸ - از یزد کوچ کرد و در هرات رحل اقامت افکند و با حسن استقبال اهالی مواجه گردید و بر حسب خواهش و استدعای اهالی امامت جماعت را قبول و با مورشرعیه اشتغال ورزید و در موقع تشریف فرمائی حضرت بهاء الله به بغداد با ارتباط دائم و تقدیم عرایض بمظهریت کامله حضرتش واقف و مؤمن و قلبش بانوار جمال ذوالجلال روشن و روز بروز بر شعله انجذابش افزوده گشت تا سال ۱۲۷۱ زیاده از چهار سال در هرات باعائله بسر برد و نفس راحتی کشید - همینکه در یزد قدری آرامش حاصل شد از هرات قطع علاقه کرد و مجدد عازم یزد گردید و در سال ۱۲۷۲ باعائله در آنجا اقامت گزید و ورود این عائله در آن سال به یزد مصادف شد با تولد حاج محمد طاهر مال امیری نویسنده تاریخ یزد که معروفیت کامل دارد بواسطه قرابتی که سید جعفر با این عائله داشت این طفل را او بنام طاهر نام گذاری کرد سپس مادر حاج محمد طاهر که همه سید جعفر بود باشوهر

عمه اش حاج عبدالغفور را تبلیغ نمود که بشریّمه
 ایمان داخل گشتند و سپس بهدایت دیگران مشغول
 گردید و روز بروز اشتعال و انجذابش افزوده گشت و ضمن
 عریضه ای مخصوص سئوالالی ازساحت اقدس ابهی نمود
 و بجوابی مفصل بنام سورة النصح لمن اراد ان یستنصح یاّله
 مفتخر گردید که آن لوح مقدس بنفسه کتاب مبین است
 و آن لوح بجمله فسبحان الذی نزل الآیات بالحق
 علی النبیین والمرسلین وینزل حینئذ علی ماکان الناس
 فی دین الله یعلمون آغاز شد و بعد او بخطاب یا حریف
 الفجیم مخاطب گشته مورد عنایات لا تحصی قرار گرفته است
 که از نظر اهمیت مطالب تمام این لوح زینت بخش فصل
 آخر این بخش خواهد گردید و بموجب لوحی که از قلم
 حضرت عبدالبهاء بافتخار فرزندش سید محمد نازل گشته
 ضمن مناجاتی در آخر لوح میفرماید قوله جل سلطانہ: الہی
 هذا عبدک انتسبت بعدک الذی تشرف بالمثول لساحة
 قدسک وقرت عیناه بمشاهدة آیات وحدانیتک کہ بسیار
 مفصل و مورد عنایات لا تحصر قرار گرفته است در آخر این
 بخش درج میگردد سید جعفر در بغداد تشرف حاصل
 نموده است سید جعفر پس از زیارت سورة النصح کاملاً تحت
 تأثیر رشحات قلم اعلی قرار گرفت هم مسائل
 معضله اش حل شد و هم بر مصائب

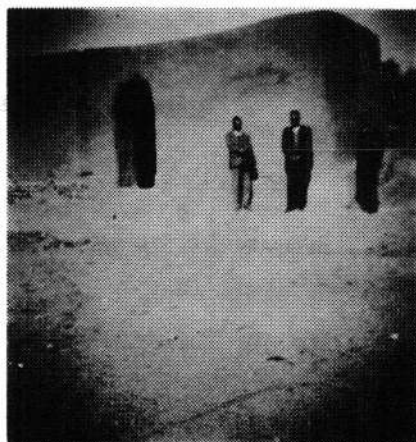
وارده بر انبیای قبل علی الخصوص حضرت اعلی آگاه گردید
 لذا آلامش تسکین یافت و چون در این سوره مبارکه بموالم
 بدیعهُ خفیهُ عالم بعد اشاره گشته چنان تحت تاثیر قرار
 گرفت که بلا یای وارده را بگلّ فراموش و بیاد اش مصائب -
 وارده در عالم بعد امید وار گردید و بذری جدید از حسب
 و شوق طلبش گاشته شد که از بعد ثمرات نیکو بار آورد و تا خاتمه
 حیات به نسائم جانبخش یوم ظهور جمال قدم واسم اعظم
 زنده و همواره قائم بر خدمت و ابلاغ کلمة الله بود و بحسن
 خاتمه نائل شد (۱) و آثاری در رخشان از خود بیادگار
 گذاشت از این قرار

الف اثر قلم اعلی در حق او که مورد عنایات لاتحصی قرار
 گرفته از آن جمله سورة النصیح

ب فرزندان بیادگار گذاشت که باقیات صالحاتند و در
 آلام و اسقام پدر درنی ریز و اسفار عدیده سهیم
 و شریک بوده اند از این قرار

۱- فاطمه بیگم ۲- سید موسی ۳- سید محمد نظر باینکه این
 فرزندان نصیبی و افراز بلایای متواتر پذیر داشته اند و صاحب
 عائله کثیره در ظل امرند و با ولاد و احفادشان ضمن فصلی جداگانه
 اشاره خواهد شد در این فصل بذکر نامشان اکتفا شد .

(۱) آقا سید جعفر در سال در یزد بملکوت ابهی صعود
 نمود و بمعالم جاوید شتافت و از مصائب عالم ناسوت رهائی یافت



عکس اطاقی رو بروی قلعه خواجه در نی ریز کسه
چهارصد نفر از شهدا در آنجا شهید و در زیر
خاک پنهان شدند .

فصل یازدهم

سومین نفر از مجاهدین دلیر که اسیر زندان حکومت غدار قرار گرفت ملا محمد فرزند ارشد حاجی صفر علی از مجاهدین و مدافعین شجاع در قلعه بود پدرش حاج صفر علی ثروتمند وافر داشت ملا محمد هم از ثروت پدر بهره مند بود و خود نیز از ثروت برخوردار بود قیافه ای جذاب داشت و صاحب علم و کمال بود خط نسخ را بعد از میرزا احمد خوش نویس کسی بهتر از او ننوشت پدر علاقه ای زیاد باین فرزند داشت لهذا در آغاز جوانی او را امام کرد ملا محمد صاحب دو فرزند شد ۱- محمد کریم ۲- محمد رحیم این دو طفل یکی دو سال و نیم داشت و دیگری یکسال و نیم که صبح هدی طالع گردید او برادری داشت ۱۲ ساله کور مادر زاد در این موقع بود که حضرت وحید به نی ریز وارد شدند و ندای الهی بسمع مشتاقان رسید این عاشق دلباخته قلبش بنور ایمان منور گردید و بنصرت امر قیام نمود و از اصحاب وفادار گشت قلمه خواجه رفت و از مدافعین غیور شد یکروز عیالش باتفاق مادرش و دو طفل صغیرش عازم قلعه شدند تا بلکه او را بازنجیر محبت از رفتن بقلمه

منع کنند ملامحمد پشت قلعه بملاقات آنان نائل گردید
عائله و مادرش که چشمشان بملامحمد افتاد بی اختیار
گریستند و از مفارقت و مصائب وارده سرشک خونین از دیده
جاری ساختند و ناله و بیقراری آغاز کردند و التماس و لحاح
نمودند و گفتند بروالدین و عیال و اطفال رحم کن و از این
عسرت و مشقت خود رانجات ده و خیر و شر واقع را بخدا و او
گذار کن ولی ناله و ضجه مادر و عیال و اطفال در ایمان —
راسخ اونفوز نکرد و او را از اراده باز نداشت و چو —
زیاد اصرار نمودند که بمقام اجبار رسید خنجر را از کمر بیرون
آورد و گفت اگر بیش از این اصرار ورزید و بخانه برنگردید
و مزاحم باشید و روح را معذب نمائید ناچار با خنجر
شکم اطفال را پاره میکنم تا بدانید و یقین کنید که با علم
و دانش به مقصود خود واصل و محبوب خود دل بسته ام و
در این راه طی طریق مینمایم و ایمان و عقیده من چنان
ثابت و راسخ است که تا آخرین حد امکان در این راه جهاد
مینمایم تا بس منزل عشق رسم لهذا مادر و عیال و اطفال
نومید و مایوس گشته بخانه خود برگشتند و او را بحال خود —
گذاشتند و در حقیقت دعا کردند مدتی در قلعه شجاعان —
بامهاچین می جنگید و از مدافعتین غیور بود شبی برای
انجام مقصود سوار بر اسب شد از قلعه بیرون آمد و راه

گلوله ساختند تیری بر رخسارش اصابت کرد و از سوی دیگر بیرون آمد اوراد دستگیر نمودند و بزند ان حاجی زین العابدین تحویل نمودند و تا چند روز با انواع شکنجه معذب بود والدش حاج صفر علی که ثروت وافر داشت با پول فراوان او را از حبس مرخص نمود و بر جراحتش مرهم گذاشت او را به اصطهبانات فرستاد برای مدت شش ماه در آنجا مشغول مداوا و معالجه بود تا بهبودی یافت در اینموقع واقعه قلعه بشهادت حضرت وحید و قتل عام عمومی پایگان یافت و بقیه السیف یا اواره دیار و بلاد شدند و یاد مرحل خود در نقاط نامعلوم مخفی گردیدند و مأمورین حکومت در جستجو و تفحص بودند کسیرا که از بقایای قلعه پیدا می کنند اگر ثروتمند است پس از شکنجه فراوان تحویل زندان حکومت نمایند و اگر ثروتمند نیست باشد عذاب شهید نمایند و از جمله اشخاصی که بچنگ آمد برادر کور مادر زاد ملامحمد بود چون برادرش از شدت شکنجه در زندان شهید شد از اختفا بیرون آمد یکسر بتهران رفت و قصد جان شاه نمود و با صادق تبریزی همدستان شد و بشهادت رسید از او دو اولاد بجای ماند محمد رحیم و محمد کریم که از بقیه السیف هستند و عائله کثیره در ظل امر دارند -

فصل دوازدهم

چهارمین نفر از دلباختگان این امرنازنین که گرفتار عوانان
وظالمان گردید و بزند ان تحویل گردید اصفر اعی ۱۲ ساله
فرزند صفیر حاج صفر علی و برادر ملامحمد فوق الذکر بود
وی را دستگیر نمودند اولاً جلوجشم مادرش او را داغ و شکنجه
نمودند آهن سرخ در بدن نازنینش گذاشتند همین که دود
بلند شد مادر را دل بسوخت و بیهوش شد پس از افاقه
برای استخلاص فرزندش مقداری از املاک خود را قبالة
نمود و بحکومت دادلی الحین اخوند حاضر و سندن تنظیم
نمود پس از اخذ سند مجدد اصفر را رها نکردند و هر روز
شکنجه و آزار افزودند تا آنکه مادر چند قطعه از املاک دیگر
خود را قباله نمود بدین طریق حکومت تدریجاً املاک حاج
صفر علی و عیالشرا که والدین ملامحمد و اصفر کور مادر زاد
بودند تصاحب نمود و اصفر از شدت شکنجه در زندان
جان سپرد چون خبر شهادت این کور مظلوم به برادرش ملا
محمد فوق الذکر باصطهبانات رسید سراپا آتش گرفت
از اصطهبانات قصد نی ریز نمود شبانه وارد شد با والدین
و قومان و خویشان و داع کرد و گفت میروم تا انتقام مظلومانرا



عكس حاجی محمد ابن حاجی قاسم نى ریزی از بقية السيف
واقعات اول و دوم و سوم

از ناصر الدین شاه بگیرم و اساس ظلم را منهدم سازم مادرش
 يك خوشه مروارید که از دارائیش باقی مانده بود بملا محمد
 داد و او شبانه ازنی ریزخارج و بقصد انتقام عازم طهران
 گردید در شیراز با چند نفر از بابیان غیور ملاقات و آنها را
 ربا خود همراه کرد از طهران با صادق تبریزی همدستان
 گردید و قصد جان شاه نمودند که در شرح احوال ملا محمد
 بتفصیل بیان شد

فصل سیزدهم

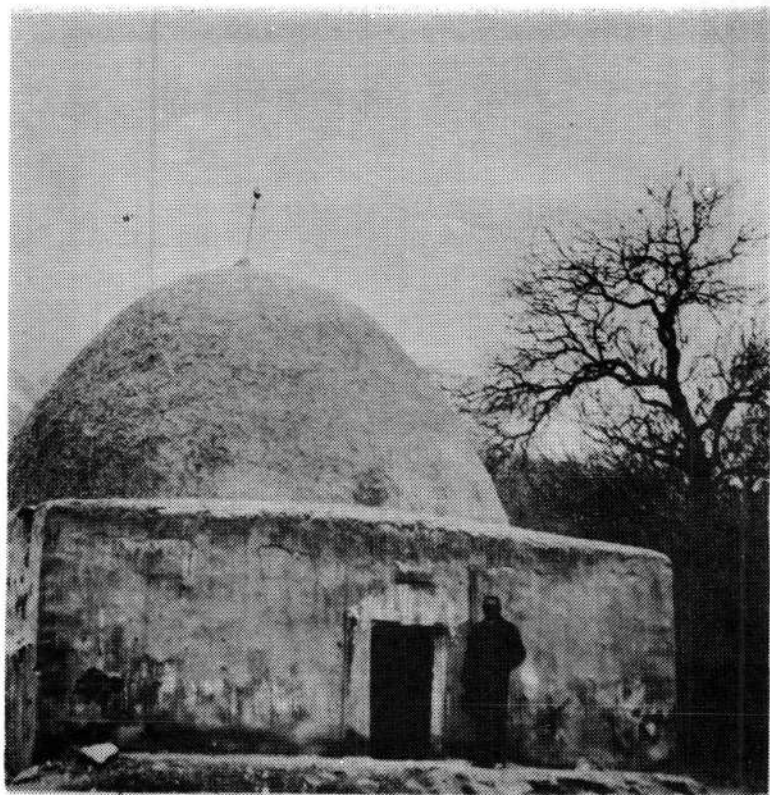
پنجمین نفر از بقیة السیف که اسیر کند و زندان شد حاج
 قاسم از مدافعین شجاع قلعه بود که بانواع و شکنجه مبتلا
 گردید تا آنکه حیدر نامی با پرداخت یکصد تومان که خون
 او را خرید از حبس آزادش کرد او در واقعه ثانی بالای کوه
 رفت و در خاتمه جنگ فرار کرد حاج قاسم از یاران و یاوران —
 شجاع میرزا علی سردار بود از او دو فرزند بیادگار ماند —
 حاج محمد — ۲ — ملا حسین که بشرح حال آنان در —
 بخش مربوطه میادرت خواهد شد

فصل چهاردهم

ششمین نفر از زندانیان که در حبس تحت شکنجه قرار گرفت ملاکریم بود اخرا لا مر حکومت تمام اموالش را با قبالة تماحب نمود و آزارش کرد

فصل پانزدهم

هفتمین نفر که بعد از محاربه قلعه دستگیر شد میر محمد عابد بود چون عیال ایشان خواهر زاده محمد رضا خان عموی حاج زین العابدین خان بود بواسطه قرابت و دادن پول و وساطت منسوبان آزاد میشود ولیکن در ایمان محکم و استوار ماند در واقعه دوم جنگ جبل شرکت نمود پیرمردی که پن سال بود بعد از خاتمه جنگ جبل سال ۱۲۶۹ اسیر میشود هنگام پائین آمدن از کوه چون و میماند یکی از سربازان بازنجیر ضربه ای به پشت ایشان وارد میآورد که خون از بدنش جاری میشود سه مرتبه میگوید یا خدا یا خدا یا خدا بفریادم برس سرباز ضارب پس از طی مسافت دو کیلومتری جان میسپارد لهذا سربازان لباسهای میر محمد عابد را پاره میکنند و هر کدام تکه ای از آنرا برای تبرک میبرند او را وارد شهر میکنند و با اسرا بشیراز اعزام



عکس امام زاده خانم کت بین راه نوریزو شیراز که سید میر محمد
عابد در آنجا به شهادت رسیده است .

میدارند (درخانه کت) سه منزلی نی ریز سرپازی نزد او آمده میگوید بمن گفته اند اگر یکسر از بابیان بیسواوری صد تومان جایزه میگیری اوکه از جان بستوه آمده بود گفت بامین این معامله را انجام بده اوسرش را برید و بجننت وصلش فرستاد و از محنت آزادش کرد سرش را بشیرا ز بردند جسدش در زاویه ای در امام زاده خانه کت مدفون است از او فرزندی بنام سید محمد باقر ده ساله بجای ماند چون مادرش مؤمنه و موقنه بود اورا بآداب امر تربیت نمود و چون منزلشان غارت شده بود محمد رضا خان از خواهر و خواهر زاده خود چندی نگاه داری مینمایید ولی انها رفتن در منزل خودشان را و باعسرت با مختصر درآمد ازگوسفندان بقیه ملك گذران نمودند ترجیح دادند و کهنزل خرابه خودشان انتقال یافتند سید محمد باقر فرزند سید میر محمد عابد عمری طولانی نمود و در واقع سه سلوم سال ۱۳۲۷ هجری قمری در قید حیات بود که در واقع سه سوم و فصل مربوطه بتفصیل شرح حالش بیان میشود

(تبصره) نشوونیکه بعد از خاتمه جنگ قلعه اسیر و زندانی شدند و در حبس حاج زین العابدین خان بانواع شکنجه و عذاب مبتلا شدند تعدادشان پانزده نفر بود آنچه که بقیة السیف های دوره میثاق و اوایل دوره ولایت عظمی

که برای این عبد شرح موقوفه را بیان میکردند در تمام اد
متفق بودند و لکن همه را با اسم و رسم نمیدانستند و حکایت
میکردند عده ای از زندانیان از شدت شکنجه و عذاب در
زندانیان جان میسپردند و جسد آنها را در محوطه زندان بچاه
می افکندند و روی آنها خاک می ریختند بنا بر این —
هشت نفری که مشخصاتشان معلوم نشده از نفوسی هستند
که از شدت شکنجه جان سپرده اند و آنان را بچاه افکنده اند
و خاک روی آنها انباشته اند باشد که بعد از دیگران تمام
و نشان آنانرا مشخص نمایند تا اینجا شرح حال زندانیان
خاتمه می یابد (۱)

(۱) گویند در زندان چاهمی حفر کرده بودند که اسرا را
بعد از شکنجه و قتل در چاه میریختند و سپس در زیر خاک
در آن چاه از انظار پنهان میداشتند

بخش سوم - عاقبت کار بقية السيف های متواری

مال کار و شرح احوال بقية السيف های واقعه قلمه که
متواری و پانپنهان شدند و بعداً متشکل گردیدند و طهوه^{فین}
رانصرت نمودند که واقعه دوم را بوجود آورد

فصل شانزدهم

از مشاهیر اصحاب و یاران وفادار حضرت وحید ابوالزوجه^{شان}

حاج شیخ عبدالعلی از علما و دانشمندان عالیمقام
بنام ومورد ثقه خواص و عوام نی ریز و ازائمه جماعت بسود
و درایمان و استقامت و حمایت و نصرت حضرت وحید بی همتا
بود با دوپسرش شیخ هادی هفده ساله و شیخ محمد
چهارده ساله در محاربات قلمه خواجه شرکت نمود وفاداری
خود را بحد کمال رسانید و بعد از خاتمه جنگ و شهادت -
حضرت وحید اول کاری که کرد دخترش صفری عیال آقا
سید یحیی را با فرزند خود رسال وی بنام سید اسمعیل
در آغوش مادر با اتفاق چند نفر از خویشاوندان شبانه از طریق
کوه بیراهه با صطهبانات فرستاد تا در خانه حاج محمد
اسمعیل تاجر لاری شوهر خواهر آقا سید یحیی بیاساید

و عیال و فرزند حضرت وحید از تعرض مصون مانند و تسلی از حضرت وحید باقی ماند و چنانکه در شرح بیوگرافی — حضرت وحید در خاتمه احوال معظم له ذکر شد این نسل باقی ماند و ازدودمان شریف اصطهبانات هستند گرچه — بر حسب ظاهر در جرگه مؤمنین نبوده اند و لکن همیشه محب امر بوده و هستند . خود حاج شیخ عبدالعلی پس از آنکه خیالش از این حیث راحت شد گاهی متواری و گاهی درنی ریز مخفی گشت تا در واقعه دوم بازن و فرزند ان بالای کوه به جهاد و مدافعه پرداخت بدین مناسبت بقیه احوال ایشان در فصل آتی بیان خواهد شد

فصل نهم

ب — دومین نفر از انصار و یاوران حضرت وحید که منزلتی بس عظیم داشت و عالمی شهیر بود و عاقله و فرزندانی کثیر داشت ملا عبدالحسین واعظ و قاضی نی ریز بود که با کلیه فرزندان حامی و مساعد حضرت وحید بود همین که خبر تشریف فرمائی حضرت وحید را از اب الزوجه حضرت وحید استماع نمود باتفاق عده ای باستقبال شتافتند ای امر

حضرت اعلیٰ را استماع نمود و همینکه قلبش بنور ایمان منور گردید بفرزند ان خود ابلاغ نمود و جملگی مؤمن و به جانبازی و فداکاری قیام و بر نصرت امر رب آلا رباب و جانبازی و جهاد در خدمت حضرت وحید دقیقه ای فرو گزار نکردند در اولین مرتبه که مسجد جمعه در نری ریز محاصره و آتش جنگ مشتعل و قوای حکومت با صاحب تیر اندازی نمودند اول کسیکه هدف گلوله شد همین ملا عبد الحسین و واعظ شهیر بود در حینیکه مشغول نماز بود گلوله ای به پایش اصابت نمود و او را مجروح ساخت چون حضرت وحید باین پیر مرد هفتاد ساله مجاهد شجاع و شهیر علاقه بسیار داشت از این واقعه سخت متألم و محزون گردید عیادت نمود و تسلی بخشید و همین حادثه سبب گردید که فرمان جهاد صادر نمود و قلعه خواجه دو کیلو متری نری ریز در جنوب شرقی را برای دفاع انتخاب فرمود انگاه ملا عبد الحسین با سه برادر و پنج پسر در محاربه قلعه — شرکت نمودند در آن حادثه پسرش ملا علینقی (علی نقی) بشهادت رسید و ملا عبد الحسین پس از خاتمه جنگ قلعه با سایر فرزندان گاهی مخفی و گاهی متواری بودند تا آنکه در واقعه کوه شرکت جستند همه فرزندان از دشمنان گزشتند و چون او پیر مردی هفتاد ساله بود با عیال خود

وعیال واطفال ملاعلینقی نوه خود بعد از پایان جنگ دوم
اسیر شدند بدین مناسبت در فصل آتی عاقبت کار و نامشان
ذکر خواهد شد

فصل بیستم

ج - سومین نفر از بقیة السیف که بعد از واقعه قلعه متواری و فراری
شد و از روستاء شجاع و دلیر بشمار میآید خواجه قطبا بود
که با کمال رشادت به طهوفین و بازماندگان کمک مینمود
نواد و واقعه اولوم شرکت نمود بدین مناسبت بقیه شرح حال
این مرد در شید در فصل بعد بیان خواهد شد

فصل نوزدهم

د - چهارمین نفر از متواریان بقیة السیف قلعه آقای -
میرزا علی معروف با سردار بود که با خواجه قطبا همکاری
مینمود بازماندگان را تسلی میداد و کمک مینمود و در جنگ
بعد اصحاب را متشکل ساخت و تجهیزات و تشکیلات مهمه
فنون جنگی امروز نمود بدین مناسبت شرح آن در فصل آتی
بیان خواهد شد

فصل سیم

۵- پنجمین نفر از بقیة السیف قلعه و متواریان آقای خواجه محمد حسین از اصحاب حضرت وحید بود پس از خاتمه جنگ قلعه فراری و متواری شد و بقلعه کربال رفت در جنگ کوه واقعه دوم شرکت نکرد ولی زوجه محترمه او باتفاق خویشاوندان مشارکت کرد و بعد از واقعه جگر گداز کوه که شنید عیالش اسیر گشته از شدت تاثر در کربال صعود نمود

فصل سیم و یکم

۶- ششمین نفر از متواریان و بقیة السیف قلعه سید زین العابدین اصطهباناتی بود که متواری شد و بعد در جنگ دوم از مجاهدین و انصار بود که بعد از فراری بود و از بقیه احوال وی خبر در دست نیست

فصل سیم و دوم

۷- هفتمین نفر از متواریان و بقیة السیف قلعه ابراهیم فرزند صالح بود که بعد از خاتمه جنگ قلعه متواری و در جنگ دوم واقعه کوه شرکت نمود و سپس جزا اسرای واقعه دوم بود که در شیراز مرخص شد

فصل سیم و سوم

ح - هشتمین نفر از متواریان و بقیة السیف قلعه سید حسین فرزند حاجی سید احمد بود که بعد از خاتمه جنگ قلعه متواری شد و در جنگ دوم شرکت نمود از او پیش از این اطلاعی در دست نیست

فصل سیم و چهارم

ط - نهمین نفر از متواریان و بقیة السیف قلعه سید حسن فرزند حاجی سید احمد و برادر سید حسین بود که او نیز چون برادر از مدافعین جنگ در قلعه و گسوه بود و سپس مستخلص گشت و اخلاقی از ایشان باقی ماند ولی از آنها اطلاعی در دست نیست

فصل سیم و پنجم

ی - دهمین نفر سید ابوطالب سومین فرزند حاجی سید احمد بود که حضرت وحید را تار و نیز استقبال کرد و تا خاتمه جنگ قلعه از مدافعین بود سپس گرفتار حبس و شکنجه شدید شد و پس از دادن پول و ملک بحکومت بمعدن شکر و از توابع نی ریز تبعید شد و در نجای را - مسموم و شهید نمودند از او نسلی در امر ظاهر نیست

یازدهمین نفر ملا حسن دلیر پسر کر بلائی قاسم بعد از خاتمه جنگ قلعه متواری شد و در جنگ دوم شرکت نمود بعد از واقعه دوم اسیر شد و بشیر از رفت سپس مرخص شد به نی ریز مراجعت نمود و از ایشان اخلاقی باقی ماند

فصل بیست و هفتم — دوازدهمین نفر از متواریان و بقیة السیف واقعه قلعه محمد اسمعیل پسر ملا محمد باقر بود که در جنگ دوم شرکت نمود و پس از پایان اسیر شد بشیر از رفت و سپس مرخص شد به نی ریز مراجعت نمود و از ایشان اخلاقی باقی نماند

فصل بیست و هشتم — سیزدهمین نفر از بقیة السیف قلعه ملا علی اکبر فرزند ملا محمد اصطهباناتی بود که بمعمیت ^ت حضر وحید به نی ریز آمد در جنگ قلعه از مجاهدین اسیر بسود بعد از خاتمه جنگ اسیر گردید سپس مستخلص گشت و در واقعه ثانی از مجاهدین و محاربین بود در آن واقعه مجددا اسیر و سپس مستخلص گردید

فصل بیست و نهم — چهاردهمین نفر از بقیة السیف قلعه و متواریان شیخ یوسف بود که در واقعه دوم در جنگ شرکت نمود از اسرای شیراز بود و پس از استخلاص و عودت به نی ریز مورد خشم و غضب حکومت قرار گرفت محبوبی و زندانی شد و مضروب

دوگوشش را بریدند و نیز کف پایش را بریدند و نمود گذاشتند
 و بالاخره مستخلص گشت و از او اولاد و اخلاقی باقی ماند
 و آن دختری است که از اسرابود و با کربلائی محمد صالح
 از بقیة السیف های نوری ریز از دُج نمود (۱)

فصل سی ام

پانزدهمین نفر از بقیة السیف قلمه لطیفی قائم
 از مجاهدین دلیربود که در جنگ قلمه دست چپش بگلوله
 توپ اصابت کرد و قطع شد در همانجا دفن کردند پس از
 خاتمه جنگ متوارش شد و در واقعه ثانی بالای کوه از مدافعین
 و مجاهدین بود پس از خاتمه جنگ اسیر شد و سپس مستخلص
 گردید از او اخلاقی باقی ماند :

فصل سی و یکم

(۱) و از این پیوند باقیات صالحاتی بوجود آمدند
 که در فصل آتی در شرح حال کربلائی محمد صالح از
 بقیة السیف نگاشته خواهد شد لهذا از شرح بیشتر
 صرف نظر میشود

شانزدهمین نفر از بقیة السیف قلعه میرزا محمد فرزند
میرزا محمد عابد بود بعد از خاتمه جنگ متواری شد و در
واقعه ثانی از مجاهدین و مدافعین بود و در خاتمه جنگ
اسیر شد بشیراز روانه گشت ولی در بین راه خود را در
دریاچه بختگان غرق نمود و نجات یافت و بعدا به نی ریز
مراجعت نمود

(تبصره) در اصطهبانات هنگام عبور حضرت وحید
جمعی از علما و متنفذین و غیرهم اقبال نمودند که از آن گروه
۲۱ نفر پیمان وفاداری منعقد نمودند .

و از ملتزمین رکاب حضرت وحید بودند در جنگ قلعه
شرکت نمودند و از مدافعین شجاع بودند چون مقاومت
حکومت و دولت را در قلع و قمع بابیان مشاهده نمودند لذا
دو نفر از آنان قبل از خاتمه جنگ لغزیدند و از امتحان
بیرون نیامدند و با اعدا همراه شدند یکی حاجی مهریزی
بود که لغزید و بجان و مال اصحاب تعرض شدید نمود
و وجبات ازیت و آزار احباب و انصار را فراهم نمود دیگری
اسمعیل مزبجانی بود که صبیحه حضرت وحید را خواستگار
شد بواسطه عدم موافقت حضرت وحید بمخالفت قیام نمود

پس از آنکه صدمات زیاد در جنگ قلمه متحمل شد از همه
 آن سوابق صرف نظر کرد با اسب سواری حضرت وحید
 از قلمه فرار نمود و بوطن خود بازگشت کرد و بریاست ملائی
 پرداخت عده ای دیگر از ۲۱ نفر تا خاتمه جنگ قلمه
 از مدافعین بودند بعد از خاتمه جنگ به محل خود عودت
 نمودند و بیطرف ماندند .



درب طویلده شجاع الملک واقع در کوچہ پشت پستخانہ شیراز
محل اسرای نوریز .

بخش چهارم - تمکّل شدن بقیة السیف قلعه و اجتماع سواریان درنی ریز
و قتل حاج زین العابدین خان

فصل سی و دوم

سر آغاز

قریب یکسال که زشکنجه و عذاب بقیة السیف ها و ملهوفین گذشت و ظلم حکومت روز بروز افزون میشد بنحویکه بیان شد زندانیان از هستی ساقط و پس از تحمل عذاب چند نفر در حین شکنجه جان سپردند و بعضی بعد از ساقط شدن از مال تبعید و بعضی مرخص شدند و نسبت بمتواریان و مخفی شده گان هر روز ستوری جدید صادر و ملهوفین از ادامه زندگی درنی ریز بارفتار حکومت مأیوس شدند لا جرم آتش غیرت در ملهوفین ورنج دیدگان زبانه کشید و نفر از شجیع ترین جوانان غیرت مند میرزا علی معروف بسردار و حاجی قطبا قدردانگی علم کردند نخست بیوه زنان و ستمدیدگان را تسلی می بخشیدند و به آنها آذوقه برای امرار معاش میرسانیدند و سپس با چند نفر از مخفی شدگان تماس دائم برقرار نمودند و بهر یک

نیرو می بخشیدند و آنها را امیدواری میدادند و با بقیه زندانیان ستم دیده که چند نفرشان بعد از رنج فراوان بانیمه رمقی از حبس آزاد شدند ارتباط پیدا کردند لهذا جمعی متشکل گردیدند و سپس جناب حاجی عید العلی ابوالزوجه حضرت وحید باد و فرزند زکورش و دیگری ملا عبدالحسین که در اولین مرتبه تیر به پایش اصابت کرد با بقیه فرزندان به این جمع پیوستند و تعداد به یک واحد بیانی بالغ گردید بمشاوره پرداختند و نقشه های دفاعی برای جلوگیری از ظلم حکومت طرح مینمودند و نفر فوق الذکر که از فحول دانشمندان بودند و با حاکم و دستورات حضرت اعلی روح ماسواه فداه آشنائی داشتند با نصیحت و اندرز اصحاب باقیمانده را از بقیه السیف ها و ملهوفین با اصول آشنا و بنیه آنها را تقویت و باستقامت دلالت میفرمودند و میرزا علی ملقب بسردار و خواجه قطبا بانیروی جوانی و ابراز شجاعت بقیه السیف های متواری و مختفی را جمع و تشجیع و محبت مینمودند و نیروی دفاعی بیاموختند و براستقامت دلالت و برفتح نهائی و وصول بآرزوی قلبی نویدی بخشیدند همین که تعداد مردان به ۱۹ بالغ گردید در هر جمع شدند مشورت نمودند و تصمیماتی مبنی بر استقامت و وفاداری

اخذ نمودند و آن تصمیمات را جامه عمل پوشیدند و ملهولین
 و مظلومین که در اختفا بسر میبردند از اختفا خارج شدند
 و باین جمع پیوستند و با اصول احکام حضرت اعلیٰ روحی
 لقطرات دمه الاطهر فداه آشنا گشتند و فراریسان از دست
 گرگان خونخوار هم از هرجا باخبر شدند و به نی ریز
 روی آوردند و باین جمع پیوستند و متشکل گردیدند با این
 ترتیب زمینه یک قیام دست جمعی برای نجات از ظلم
 حکومت فراهم و یک نهضت دفاعی وسیع پایه گذاری میشد
 در خلال این احوال دست تطاول حکومت کوتاه و جرئت از
 وی سلب گردید و مرعوب شد چه که هر روز بر جمع مجاهدین
 افزوده میگشت لهذا در صد علاج برآمد و چون مجاهدین
 احساس نمودند که حاج زین العابدین خان نایب الحکو^{مه}
 و سائلی ایجاد میکند تا فرصتی بدست آورد و قضایای اولیه
 را تجدید و همه را مجدد قتل عام نماید. لا جرم نقشه ای
 پیش خود طرح نمودند تا مسبب این مظالم را بقتل برسانند
 لذا مسلمانانی که اسیر ظلم شده بودند با خود همراهِ
 کردند مسلح شدند در ساعتیکه زین العابدین خان
 وارد حمام شد از قفایش رفتند و شگمش را پاره نمودند
 او را بقتل رسانیدند با بیان بمنازل خود سالم برگشتند
 بعد از این واقعه همه با بیان میدانستند که مجدد

فتنه ای اشد از قبل تکوین خواهد شد و لهذا همه مہیای
کارزار شدند و تہیہ اسلحہ نمودند و خودشان را برای
ہرجادہ ای مہیا ساختند (۱) بعد از کشتہ شدن
حاجی زین العابدین خان پسرش بسمت نایب الحکومہ
منصوب شد و چون خوف داشت کہ خود او نیز بہمیمن
سرنوشت گرفتار شود ظاہراً " روش مسالمت آمیز پیش گرفت
و بابابیان مدارا مینمود و باطناً بشیراز مکاتبہ و تنظلم میکرد
پیش کشی میفرستاد و قواصی طلبید از طرفی توابع نی ریز
سربطغیان بلند کردند و اہالی قریہ قطرو کہ ملک طلسق
حکومت بود برعلیہ مالک و حکومت قیام نمودند و چون از
نقاط دیگر فارس ہرج و مرج پدید آمدہ بود در این موقع
شاہزادہ طہماسب میرزا مؤید الدولہ فرزند محمد علی -
میرزا پسر فتحعلی شاہ

(۱) گویند در ہمین موقع و در خلال این احوال

بود کہ ملا محمد پسر حاجی صفر علی کہ شرح احوالش
بیان گشت و خود در حبس دچار شکنجہ و عذاب شد و برادرش
کور اعی در زیر شکنجہ جان سپرد

فصل سی و سوم

تغییر حکومت فارس و انتصاب میرزا نعیم نوری به حکومت نیریز با دستور قتل
عام بابیان

بجای معتمد الدوله فرهاد میرزا بحکومت فارس منصوب
و وارد شیراز شد لهذا فتحعلی خان پسر حاج زین-
العابدین خان نایب الحکومه و سایر بستگان حاکم مقتول
که تشنه انتقام بودند عرایضی ضمن پیش کشی و هدایائی
برای والی فارس فرستادند و تقاضای قلع و قمع بابیان
نمودند والی فارس میرزا انصاری را برای قلع و قمع بابیان
تعمین نمود میرزا نعیم که خود پس از دریافت تملیقه حکومتی
مشغول تهیه اسباب و تجهیزات از سرباز و توپ و توپخانه
بود قبلاً میرزا باباعوی خود را با سوارانی چند به نیریز
فرستاد و خود پس از یکماه با قوای مکمل و توپ و سرباز
وارد گردید و چون میدانستند از طریق قوه قهریه باین
آسانی موفق به انجام مأموریت نخواهند بود نقشه را
چنین طرح نمود که آمده است نیریز تا احقاق حـق
مظلومین نماید و وسائل آسایش و رفاه آنان فراهم نماید
لهذا موقع ورود میرزا نعیم میرزا علی سردار و خواجه قطبیا

و چند نفر دیگر از بابیان او را استقبال نمودند و یاز آنها
تفقد نمود و بیهمه بازماندگان و ملهوفین مقتولین حادثه
اولیه وعده داد که تلافی نمودن اموال منسوبه را گرفته
مسترد میدارد و بطرح این نقشه و حیله میخواست تمام
اصحاب رابه را م تزویر انداخته دستگیر کند و بقتل برساند
لهذا گفت هرگونه شکایتی از حکومت سابق دارید بنویسید
بیاورید رسیدگی میشود و اموال غارت شده هم از غارتگران
اخذ و مسترد می‌دارم در یکروز که چند نفر از سران بابیان
از جمله میرزا علی سردار و میرزا حسین قطب با عده ای
دیگر بالغ بر ۱۳۰ نفر به دیوانخانه آمدند و دستور بازداشت
آنانرا داد در رابستند و سرپازان آماده تیراندازی شدند
که اگر بخواهند فرار کنند آنها را هدف تیر سازند بدین نحو
این چند نفر دستگیر و تحویل زندان شدند و مسجون
و مفلول گردیدند و حکومت جدید میرزا نعیم تصور کرد
حال که چند نفر از سران این طایفه را گرفته بفتح و فیروزی
ناائل آمده و دیگر قضیه خاتمه پذیر است لهذا به حکومت
فارس طهماسب میرزا مؤده این فتح و فیروزی را داد و او بصدور
اعظم خبر داد که عده ای از بابیان در نی ریز دستگیر
شده اند و کسب تکلیف نمود حکم شد آنها را بطهران اعزام
دارد هنوز این فرمان به نی ریز نرسیده بود گنجه

اهالی قطرویه (۱) ملکی حاجی زین العابدین خان
ازادای مالیات بافتحعلی خان پسر حاج زین العابدین خان
که نایب الحکومه وقت بود سرپیچی نمودند و علم مخالفت
برافراشتند از طرفی بابیان مجاهدین دلیر که ملاحظه
کردند میرزا نعیم و نایب الحکومه با فریب و دسیسه چند
نفر را دستگیر و بزنند ان افکنده اند و یقین کردند اگر پیشرفت
کنند دیاری از آنها را باقی نخواهند گذاشت برای دفاع
آنها ده میشد و روز بروز مگمل تر و مجهز تر میگشتند
و فراریان در هر شهر و دیار مراجعت و بجمعیت متمجها
افزوده میگشت از طرفی هرج و مرج اطراف و طغیان اهالی
قطرویه و از طرفی مگمل و مجهز شدن مدافعین و ملهوفین
از بقیة السیف سابق میرزا نعیم و فتحعلی خان نایب
الحکومه را بر آن داشت که روش خود را تغییر دهند استما
نمایند و روش مسالمت آمیز پیش گیرند لهذا میرزا نعیم
میرزا علی سردار و سایر زندانیان را بحضور احضار و از این
پیش آمد عذر خواهی نمود و گفت سوء تفاهم بوده اهالی
قطرویه طغیان نموده اند و از مالیات سرپیچی کرده اند

قطرویه در ۴۲ کیلو متری شمال نی ریز واقع شد و ملکی حاج

زین العابدین خان بود

اگر شما این قلعه را تسخیر نمائید علاوه بر اینکه حکومت —
از شما حمایت مینماید جبران خسارات راهم تا حد امکان
خواهد کرد و به پاداش بیشتری نائل خواهید شد حبس
شما سوء تفاهمی پیش نبوده اگر باین فتح و فیروزی نائل
آمدید تقرب شما بیشتر خواهد بود میرزاعلی سردار تعهد
نمود که از عهد اینکار بر خواهد آمد لهذا با کمال جوانمردی
این خدمت را انجام داد با عده ای از مجاهدین ۱۳۰ نفر
که درنی ریز مجدد مجتمع شده بود ندرت قلعه را فتح
کردند و اهالی را بر اطاعت و ادای مالیات وادار نمود و —
مورد تقدیر قرار گرفت او و فاتحین دیگر ضمن تقدیر ب —
دیوانخانه حکومتی احضار شدند تا مورد لطف و پاداش —
قرار بگیرند میرزاعلی سردار که از مکر و فریب آنها مطلع بود
سفارش داد قلعه تسخیر شده یکنفر با قوای دولتی بقدر
لزوم بفرستید قلعه را تحویل بگیرند و ماکه مدتی از خانواده
دوریم ناچار اول بخانه بر میگردیم و بعد شرفیاب میشویم
میرزا نعیم استنباط کرد که آنها از این مکر و خدعه —
مستحضرند عده ای سوار و پیاده فرستاده قلعه را تحویل
گرفتند و میرزاعلی و سایر فاتحین قلعه بدون اینکه ب —
دارالحکومه بروند به خانه های خود برگشتند و آماده —
دفاع و کارزار شدند در این موقع که فراریان و مخفی

شده گان همه مجتمع وعده ای از خویشاوندان بآنها
 پیوسته بودند و پیمان وفاداری امضاء و از مؤمنین تا زه
 بشمار میآمدند و جمعیت ممتنابهی که تعداد جوانان
 و مردان رزم جو و مجاهدین دلیر غیر از زنان و اطفال از عدد
 کل شئی (۳۶۱) تجاوز مینمود جلسه شوری تشکیل —
 دادند میرزا علی سردار بسمت سرداری کل و خواججه
 قطبا بمعاونت برای فرماندهی قوای مدافعین انتخاب
 گردیدند و سپس دونفر از دانشمندان متبحر در علوم و مطلع
 از او امر و دستورات حضرت اعلی جنابان حاج شیخ عبد—
 الحلی اب الزوجه حضرت وحید و ملا عبدالحسین واعظ و
 قاضی نی ریز را برای اندرز و نصیحت و آشنا ساختن
 مجاهدین به احکام و قوانین و تشویق بر استقامت و صبر
 و شجاعت و شهامت برگزیدند لهذا در ماه آخر تابستان
 ۱۳۶۸ — ناگزیر بابیان تحت ریاست و پیشوایی میرزا علی
 سردار در صد چاره جوئی و دفاع از جان و مال خود و سایر
 ستمدیدگان مجتمع در حول خود و عیال و اطفالشان برآمدند
 چون میرزا نعیم و نایب الحکومه ملاحظه نمودند از دسیسه
 و فریب طرفی نبستند و بابیان روز بروز جمعیتشان زیاد و مجهز
 و مکمل میشوند در صد برآمدند به قوه قهریه تشبث نمایند
 مجدد گزارشی مبسوط به والی فارس و صدراعظم تقدیم و

تقاضای اعزام قوای مجدد برای سرکوبی نمودند و سپس دست بحمله زدند و در اینجا حمله و هجوم مخالفین بطور دست جمعی شروع و دفاع مؤمنین آغاز و فصلی تازه برای واقعه دوم افتتاح میگردد .

و این جنگ اجتناب ناپذیر را سه عامل بوجود آورد اول —

شکنجه روزمره حکومت زین العابدین خان نسبت به بقية السيفها و زنان و کودکان ثانی قتل حاج زین العابدین خان بواسطه ظلمهای اولیه ثالث تحریک علماء و روحانیون شیراز از قبیل شیخ حسین ناظم الشریعه (شیخ ظالم) و علامحمد علی محلاتی و شیخ مهدی کجوری

بخش پنجم - دومین واقعه تاریخی نیریز در سال ۱۲۶۸ - ۱۲۶۹
در عهد ابدی

فصل سی و چهارم

دومین واقعه تاریخی جنگ عشاق بیقرار جانباز باوفای
نیریز که جنگ جبل معروف است در آخر تابستان
سال ۱۲۶۹ با حملات بیرحمانه قوای حکومت جابـر
و مردمان خونخوار غیور مودثانیه آغاز و بجانبازی شجاعانه
مجاهدین غیور شجاع از بقیة السیف های فخره اول اختتام
یافت و این واقعه در مهمترین سوانح تاریخی عالم و وقایع -
جسیمه عصر رسولی در این کور عظیم است (۱) که شرح
آن را زیلا بحررض خوانندگان میرساند

(۱) این وقایع از تاریخ ملا محمد شفیع نیریزی که در
تاریخ نبیل به آن اشاره شد و پیش نویس آن بواسطه واقعه
سوم سال ۱۳۲۷ قمری اوائل دوره مشروطیت از زمین رفته
بود و ناچار پس از تفحص بسیار معلوم گردید نسخه ای از آن
نزد میرزا محمد صالح خان رفسنجانی است بدست آمد
و با اقتباس از آن و با اطلاعاتی که مؤلف چهل سال قبل از
بقیة السیف های دو واقعه اول و دوم شخصا از مطلعین
و موثقین و اسرای واقعه فوق الذکر بشرح ذیل:

چون حکومت و طرفداران و کینه توزان و ستمگران از نقشه های شیطانى و فریب دهنده خود طرفى نبستند و بابیان را — بیدار و هوشیار و آماده دفاع از نظر تجمع و مراجعت آوارگان تشخیص دادند دست بتعرض زدند لهنذا سخت گیری شروع و حمله آغاز گردید .

در این موقع مجاهدین و مدافعین بمقاومت برخواستند و دفاع پرداختند و با هوشیاری و زیرکی نقشه دفاعی طرح سپس شرح ذیل عمل نمودند ابتدا کلیه آنها از زن و مرد و کوچک و بزرگ خانه و مسکن های خود را ترك نموده به (بید بخوبه) که دامنه کوه جنوبی نی ریزاست و جایی است با صفا و دارای آب و اشجار و نیز لانه های کوچک سنگی است که از چوب و خاشاک پوشش شده و برای جمع آوری محصول انجیر و بادام از آن استفاده مینمایند کوچ نمودند و بمدافعه و مجاهده قیام نمودند کلیه حملات را دفع مینمودند در این گیرودار فراریان اطراف و خویشان طرفداران بابیان بآن جمع افزوده گشت جمعیت مدافعین تقویت شد و نیز بقوای مخالفین و مهاجمین هر روز افزوده میگشت لهذا اصحاب باتدابیر کامله و فنون جنگی نقشه کامل وسیعی

(۱) جناب خواجه محمد ۲ — جناب مشهدی زین العابدین

۳ — جناب کربلائى محمد صالح ۴ — صبیبه میرزا علی سردار

عیال ملا حسین ۵ — حاجی محمد فرزند حاجی قاسم ۶ — مادر

مروم خواجه علی اخذ گردیده است تکمیل گردید

طرح نمودند آن محل را ترک نموده بقسمت فوقانی
 و ارتفاعات کوه معروف به (درب شگفت) که انجا نیز
 اشجار بخوسات زیاد و اکثر املك آن املک بودند منتقل
 شدند قوای مهاجمین آنها را تعقیب مینمود لاجرم میرزا
 علی سردار دستور حمله داد مجاهدین غیور جنگ های
 دلیرانه نمودند و بدفعات دشمن راضهزم و تار و مار نمودند
 تا آنکه قوای مهاجم مستاصل و در این زد و خورد ها فتح
 و فیروزی نصیب اصحاب و احباب گردید میرزا نعیم که وضع
 را چنین دید بشیراز رفت و قضایا را بسیار مهم و خطیر جلوه
 داد تعداد زیادی سرباز و اسلحه و توپ و توپخانه
 با خود بهمراه آورد و تفنگچیان و مردان جنگی ازنی ریز
 و توابع نی ریز خواست و بر آن افزود و خود را برای جنگی
 سخت و پیکار عظیم آماده ساخت در خلال این احوال
 بابیان هر روز بفتح و فیروزی جدیدی نائل و شجاعست
 و شهامت و استقامتی از خود بروز میدادند بنحویکه قوای
 مهاجمین راضهزم ساخته جمعی رامقتول ساختند و بقیه
 سربازان رو بفرار نهاده به قصبه برگشتند و اسلحه زیادی
 بدست اصحاب و مدافعین افتابو بر نیروی دفاعی آنها
 افزود یک عرابه توپ نیز بدست مجاهدین و مدافعین
 افتاد و توپچی را گردن زدند توپ را با طناب به بالای

کوه بردند و از آن استفاده میکردند و هر روز عصر يك تیر توپ خالی میکردند پسران فراغت از این جنگ و کوچ دادن جمیع سپاهیان به داخل قصبه مجدّد در یک شب شبیخونسی سخت بشهر زدند به این نحو تعداد زیادی شبانه داخل نی ریز شدند و با صدای یا صاحب الزمان به اقامتگاه سپاهیان وارد و رستاخیری عظیم برپا کردند و مسبب قتل حضرت وحید را بقتل رسانیدند و تلفات زیاد وارد کردند تا نزدیک صبح نائره حرب مشتمل و صدای یا صاحب الزمان سکنه شهر و سپاهیان را مرعوب ساخته بود در آن شب تلفات زیاد به سربازان و تفنگچیان و تلفاتی هم متوجه مدافعین گردید نزدیک صبح بابیان به کوه مراجعت و در سنگرهای دفاعی خود مستقر گشتند و از آن به بعد (از در ب شکفت) به قسمت دیگر کوه بنام بالا طارم نقل مکان نمودند و در آنجا به تجهیزات تازه نائل آمدند و با مشاوره ترتیباتی جدید اتخاذ کردند از این قرار

از بالا طارم به قله های کوه ارتقا جسته مواضع و مواقع دفاعی را انتخاب و سپس ۱۹ سنگر هرسنگری در ارتفاع قله ای که کلاً بایکدیگر نزدیک باشد تعیین نمودند و سنگر بندی کردند هرسنگری را بفردی از مسئولین سپردند که ۱۸ نفر دیگر مستقیم و دائم با آن فرد همکاری نمایند میرزا علی سردار

برکل ریاست داشت وخواجه قطبا بسمت معاونت برگزیده گردید ودرعین حال هرکدام يك سنگر را سرپرست بودند یکی از آن سنگرها رابه زنی شجاع بنام مادرسمیع سپردند که زنها دفاع میکردند پس ازآنکه تعداد سنگرها به ۱۹ بالغ گردید ودرهرسنگری ۱۹ نفر مستقر وکلا بعدد گلشنی بالغ گردید وبقیه مدافعیین هرعهه بکاری گماشته شدند وظیفه ای که برای حاج شیخ عبدالعلی وملا عبدالحسین تعیین گردید این بود که هرروز اصحاب رابحقیق امر آشنا وتحت تعلیم قرار دهند وباستقامت دلالت فرمایند چون شکستی که به قوای مهاجمین وحکومت وارد شده بود (بارسیدن قوای جدید تقویتی نیز) خیلی وقت لازم بود تا جبران شکست شان فراهم گردد ودمرتبه آماده حمله گردند لهذا تاچندی ازحمله قوای حکومت واهالی خونخوار راحت بودند ودرآنجا چند عقد وعروسی واقع گردید مع هذا گاهی اوقات که مدافعیین واصحاب مجبور بودند برای تهیه وسائل شبانه به شهر بروند وطرزومات فراهم نمایند زد وخوردهائی رخ میداد بعد ازچندی که میرزا تعییم قوای خود را تکمیل نمود وازیلوکا تسواران وتفنگچیان وارد نی ریز شدند وخود را آماده مشاهده کرد حملات خود را سخت تر از دفعات پیش شروع کرد دراینموقع مجاهدین

عظیم

و مدافعین با نیروئی تر و تجهیزاتى كامل تر آماده دفاع بودند قواى حكومت باتوپ و توپخانه و سربازان و سواران و تفنگچيان از الوار و اعراب و بلوكات كه تعداد انرا بمضى ده هزار نفر قلمداد کرده اند به كوه حمله ور شدند و قرارشان اين بود اهالى و تفنگچيان نقاط حومه و مجاور كه باراه هاى كوه آشنا هستند از جلو و ساير سپاهيان از عقب اطراف كوه را محاصره و مدافعین را در تضییقات خوراكى و آشاميدنى قرار دهند چنين كردند و آب و نان را از اصحاب قطع كردند و چون آب آشاميدنى اصحاب و مدافعین كه چشمه هاى متعدد پائين كوه بود قطع شده بود و اصحاب مجبور بودند از آب استفاده نمايند هر روز بر سر اين قضيه جنگى رخ ميداد و نوبت آب آوردن و باقواى محاصرین جنگیدن با يكى از سنگرها بود لهذا هر روز ۱۸ نفر از يك سنگر مأمور تهيه آب بودند فقط يك نفر در سنگر ميماند و عقیده داشتند بايد مدافعین بمدد حروف حى ۱۸ نفر از سنگر خارج شوند و قوه قويه قاهره حضرت اعلى روح ماسواه فداه چون بانهاست لهذا يكواحد تكميل است و شخص ميرزا على سردار آنها را رهبرى مينمود و ميرزا على سردار در هر دفعه شجاعت و شهامت و رشادت بسيار از خود ظاهر ميساخت و با اين ترتيب هر روز حمله براى تهيه آب آغاز ميگرديد .

۱۸ نفر کفن می پوشیدند و با اسلحه شمشیر و تفنگ باتفاق سردار فریاد یا صاحب الزمان بلند میکردند و از کوه محل سنگرها به پائین می آمدند مستحفظین را تارومار میکردند و سرمیگشتند و گاهی کشته میشدند با این ترتیب آب بدست می آوردند در هر حمله با اینکه عده مجاهدین قلیل وعده آنها بسیار بود چون گرگی که بگله روباه داخل شود همه پا بفراریگذاشتند و بعضی روزها که از جوانب دیگر میخواستند بقله کوه ارتقا جستند بسنگرها حمله نمایند حملات آنها دفع میگردد تا آنکه مجدد میرزا علی سردار فرمان حمله و شبیخون داد در یک شبیخون که از قلعه کوه ازچند سنگر مدافعین حمله ور شدند بطوری این شبیخون سخت و تلفات زیاد بود که همه پا بفرارگذاشتند اصحاب که از جمیع راه های کوه باخبر بودند اول معا بر برابر آنها بستند و در ساعت مبین لانه های سنگی کوچک مسکن بخسرا گاران (۱) را که با چوب و خاشاک پوشیده شده بود آتش زدند و از هر طرف حمله ور گردیدند بطوری آتش زبانه کشید که کوه روشن شد عده ای بسیار با گوله و شمشیر از پای درآمدند وعده ای نابلد که پا بفرار گذاشتند از کوه

پسرت

میشدند خلاصه تلفاتی سنگین برار دو وارد شد که خود
 میرزا نعیم فرار را برقرار ترجیح داد بگریخت و همه اطرافیا^{نش}
 فرار نمودند بعد از این شکست حکم چهار بلوک شد بدین
 معنی که تمام ایلات و عشایر و قری و قصبات فارس باید در—
 این جنگ شرکت نمایند لهذا جمعیت الوار واکراد رو
 بفزونی گذاشت و در مرتبه حمله آغاز و دایره محاصره راتنگ
 نمودند از آن جمله احمد خان بهارلو با پانصد نفر از سوار
 و تفنگچیان تیراندازان مشهور از راه کوه قسمت انطرف کوه
 که راه ایج و داراب است بالا آمدند و بجنگ پرداختند
 و محاصره راتنگ نمودند معینا اصحاب تا آنوقت تمام نکردند
 جنگیدند و قوای مهاجم را شکست دادند آنوقت جیره بندی
 شد و هر روز از مقدار کسر میشد سرب و باروت نیز خیلی تقلیل
 یافت

بخش ششم - تنگ شدن محاصره تمام شدن آنوقت اخبار میرزا علی سردار
 به اصحاب برای آمادگی شهادت و آخرین دفاع

فصل سی و پنجم

میرزا علی سردار که اوضاع را چنین دید بهمه همساران
 و مدافعین دلیر گفت روزهای عمر ما با آخر رسیده و آنوقت
 و سرب و باروت ما روبه نقصان و تمام می است

هرکس مایل است زودتر خود را از این مهلکه نجات دهد
 برود تا بدست دشمنان گشته و اسیر نشود هیچیک حاضر
 نشدند دین را بدینا بفروشد و از ثمره اعمال و مجهودات
 محروم کردند همه گفتند ما پیمان وفاداری امضاء نموده ایم ^۶
 جان شیرین خود را فدای محبوب خود سازیم و در ملکوت
 رضایش داخل گردیم و همچنان وفادار ماندند و این مرتبه
 حمله ای شدید از مهاجمین آغاز گردید سردار شجاع -
 چنانکه عادتش بود با ۱۸ نفر به رزم پرداخت سوار بر
 اسب شد و بنا بر عادت دیرین با فریاد یا صاحب الزمان عازم
 میدان رزم گردید در این مرتبه آنچه رکاب برپهلوی اسب
 میزد اسب حرکت نمیکرد تا بزحمت اسب را حرکت داد
 با انصار و یاران تودیع کرد و گفت من در این جنگ کشته میشوم
 اگر سر مرا بریدند جسم را با علامت انگشتر دستم بشناسید
 و اگر طالب انگشترم باشند چون از دستم بیرون نیاید انگشتم
 را ناچار میبرند از انگشت بریده ام جسم را بشناسید بیاورید
 در کنار سنگرم بخاک بسپارید این بگفت و یاریان با وفای
 خویش عازم میدان جنگ گردید پس از نبرد شدید کوه
 دشمنان را از پای درآورد و منهزم ساخت مورد اصابت -
 گلوله قرار گرفت و با حال خطرناک قریب موت خود را بسنگر
 رسانید و روح پاکش پس از جهاد شجاعانه در راه محبوب

بی انبازش بافق اعلیٰ صعود و از قید این جهان خاک آزاد
 و در افلاک انس قدم نهاد و تا ابد جاویدان ماند و اورا بهمان
 نحویکه وصیت کرده بود در کنار همان سنگر خودش بخاک
 سپردند بعد از شهادت این رجل رشید و سردار شجاع
 سایر مجاهدین و انصار و یاران وفا دار پس از تکفین و تدفین
 اجتماع نمودند و برای ادامه جنگ و ابراز وفاداری مشورت
 نمودند همه به یک زبان گفتند

عشق بازی کار بازی نیست ایدل سربباز

ورنه گوی عشق نتوان زد بچوگان هوس

ما باید تا آخرین نفس وفاداری نمائیم و پای استقامت بیفشریم
 تا آیات وفا بخون خویش بنگاریم و جان را فدای جانان
 نمائیم چون از هر طرف محاصره شده بودند و آذوقه و خوار
 بار در شرف اختتام بود جیره بندی کردند و با دشمن پیکار
 نمودند و جنگ های دلیرانه ادامه دادند و تا موقعی که
 مختصر رمقی داشتند از پای در نیامدند کار بجائی رسید
 که مردان رزم آور باروزی چند دانه انجیر قناعت مینمودند
 مبارزه میکردند و در روزهای آخر زن هاسه میه انجیر خوراک
 خود را بمردها میدادند تا بتوانند دفاع نمایند چون انجیر
 هم تمام شد و دیگر رمقی باقی نمانده بود برای اثبات وفا
 داری بمحبوب بیهمتا و جان بازی عاشقانه دست جمعی

(از نظر وحدت حقیقی مردان و دلاوران جنگی) دامن‌ها^ی
 خود را بدامن یکدیگر گره زدند اسلحه بدست گرفتند و بقلب
 دشمن و سپاه انبوه حمله ور شدند چون شیران همیشه الهی
 پیگاری شجاعانه نمودند گروهی را از دم شمشیر گذراندند
 و چون از گرسنگی رمقی نداشتند از زیای درآمدند و معدودی
 قلیل پس از این جنگ مهیب موفق بفرار شدند و بقیه از دم
 شمشیر گذشتند و بانبروی سرشار از عشق بطکوت جاودان
 شتافتند

بخش هفتم - خاتمه جنگ پایان کار قتل عام جوانان - اسارت سالمندان از زن و مرد
 اطفال و شکنجه آنان

فصل سی و سیم

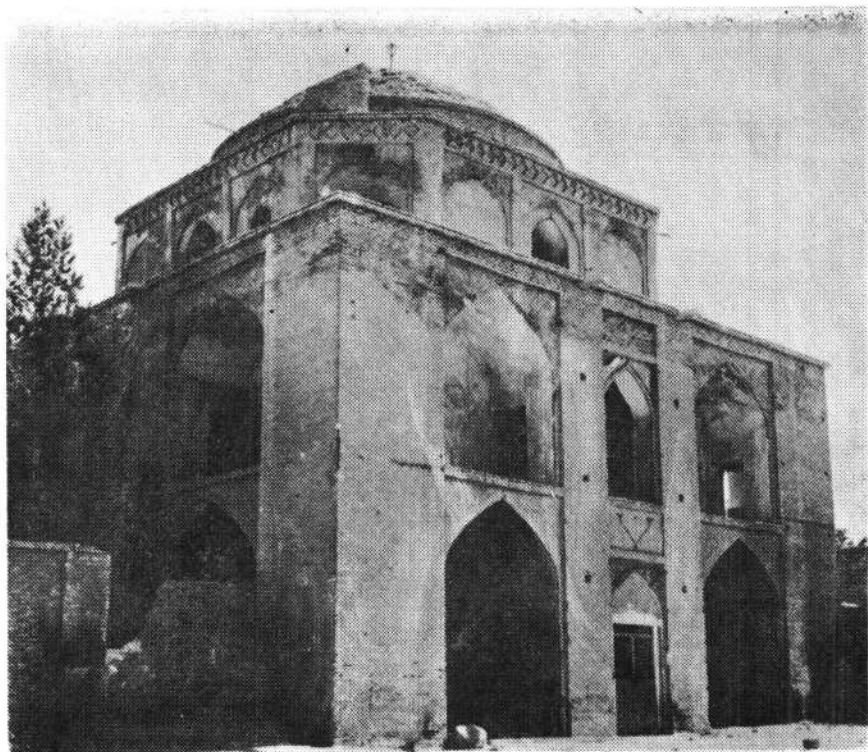
پس از آخرین جنگ اصحاب بشرح فوق که بجز معدودی که
 باشجاعت‌های دلیرانه باز هم در پیمان رزم توانستند
 قرار نمایند بقیه شهید و معدودی سالمندان و زنان
 و اطفال اسیر و بازنجیر آنها را بستند و سرهای شهداء
 در چند لوده (۱) ریختند و پیشاپیش اسرا از کوه به پائین
 آوردند و باطنی مسافت بیش از ۱۴ کیلومتر که به نی ریز آوردند
 در مدرسه خان جای دادند و تفنگچی گذاشتند که با کسی

(۱) لوده ظرفی است که از ترگه‌های گزی می‌بافند و با آن

ملاقات نکنند و به والی فارس خبر دادند و کسب دستور نمودند و نیز سپاهیان را بعد از ختم غائله مأمور نمودند که در اطراف گوه و خانه های شهر تجسس نموده هر کس را توانستند دستگیر نموده زنده تحویل دهند۔
 جوایز دریافت دارند و بیا بکشند سرهاشان را تحویل نمایند مأمورین چنین کردند متواریان هر جا را در گوه و غارها و خانه ها یازنده دستگیر نمودند و تحویل دادند و بیاکشند سرهاشان را برای میرزا نعیم آوردند از آن جمله چهل نفر از زنان و اطفال معصوم را که در غاری در اطاق سنگی از پوشش چوب و پوشال پنهان شده بودند با چوب و نفت آتش زدند و آنها را نابود کردند

باری بعد از چند روز والی فارس در جواب میرزا نعیم نوری چنین دستور داد سرها را بر سران زنند و اسرا را آنچه زن هستند بر چهارپایان برهنه سوار کنند و پیر مردان را با غل و زنجیر پیاده براه بیندازند و روانه شیراز کنند ایمن دستور اجرا شد قافله ای بیش از هفتصد نفر اسیر باد ^{بست}
 سر از سرهای بریده براه انداختند منظره ای عجیب جلب توجه مینمود بیش از سیصد نفر از زنان را بر چهارپایان برهنه سوار نمودند و اطفالشان را پشت سرو یا جلوشان سوار نمودند

محمد علی



عکس بی بی دختران بقعه ای است که زیارتگاه مسلمین شیراز
میباشد و زنان اسیر واقعه دوم را از نیریز به آنجا بردند
و سکونت دادند .

و بیش از دو بیست نفر از پیر مردان سالخورده را با شکنجه و عذاب پیاده مغلولا بشیراز اعزام داشتند که عدّه بسیاری از پیر مردان از شدت شکنجه در بین راه جان سپردند و شهید شدند در بین آنان دو شخص از علمای شهیر که در جنگ قلعه هم از یاران با وفای حضرت وحید و در جنگ کوه از مشوقین و ناصحین بی نظیر بودند که مجاهدین را با تعالیم حضرت اعلیٰ آشنا و بجانبازی تشجیع مینمودند با سارت درآمدند که با چند نفر دیگر از اسرای درنی ریز بشهادت رسیدند و یاد در بین راه جان سپردند که اینک چند نفری که نامشان مشخص شده بشرح حالشان مبادرت

بخش هشتم - شرح حال سالمندان اسپر که یاد در نی ریز و یاد در بین راه در شیراز آباده و طهران بشهادت رسیدند و یاد در بین راه جان سپردند که اینک چند نفری نامشان مشخص شده

بشرح حالشان مبادرت میشود فصل سی و هفتم

اولین نفر از سالمندان شهیر که بشهادت رسید حاج شیخ

(۱) گویند میرزا علی بیگ که یکی از درجه داران سپاه -

دولتی بود در حالیکه سربریده ای از بابیان در پیگد^{سنت}

و طفل خورد سالی در دست دیگرش بود بحضور میرزا نعیم آمد

طفل را بر زمین زد و گفت ای نعیم آنچه دلت خواست میسر

کردید سروکار همه بابیهها یکسر گردید

عبدالمعلی از علما^ی معروف و ائمه جماعت پدر عیال سید یحیی بود که پس از مجاهدات زی قیمت در جنگ قلعه توانست - صبیبه خود (صفری) عیال سید یحیی و طفل صغیرش سید اسمعیل فرزند سید یحیی نوه خود را با خویشان و اقربا نزد خواهر اقا سید یحیی زوجه حاج محمد اسمعیل تاجر لاری با صطهبانات فرستاد و در آنجا مدتها پرستاری شد که در فصل بعد شرح حالشان بیان خواهد شد و خود با عیال و دو پسرش شیخ هادی هفده ساله و شیخ محمد چهارده ساله مدتی در نی ریز مختفی بودند و بطوریکه از قبل اشاره شد در جنگ جبل واقعه دوم شرکت نمودند و بعد از خاتمه جنگ خود و خانواده اسیر شدند و به نی ریز گسیل گردیدند و آنها را وارد مدرسه خان نمودند و برای اینکه به کیفری سخت برسانند اول دو فرزند دلبند نازنینش را در دامش سربریدند سپس خود سرا به بدترین وضع - شهید نمودند و سرهاشان را بر سنان زدند و بشیر از فرستادند و زنش را خویشانش از حبس فرار دادند مختفی شد و همان شب وفات کرد

دوم ملا عبدالحسین واعظ شهیر و قاضی نی ریز حامی و مساعد حضرت وحید بود که در جنگ قلعه خود و سه برادر و پنج فرزندش شرکت نمودند و بیک فرزندش ملا علینقی

در قلعه بشهادت رسید و خود و برادران و بقیه فرزندانش در جنگ جبل (کوه) واقع دوم شرکت نمودند در این جنگ برادران و بقیه فرزندانش قتل و شهید شدند و خود و اطفال صغیر و زنان بدون شوهر (از بازماندگان — برادران و فرزندانش) اسیر گشتند و با قافله اسرا بشیراز اعزام گشتند از جمله اطفال صغیر از بازماندگان که با او اسیر و روانه شیراز شد ملا محمد شفیع نوه اش (فرزند ملا علینقی بود) که ملا علینقی در جنگ قلعه بشهادت رسیده بود و شرح احوالش در فصل بعد بیان خواهد شد اما خود ملا عبدالحسین و عائله بقیه السیف همراهِ اسرا بشیراز اعزام گردیدند زنان و اطفال بر حسب دستوری که از طهران رسید در شیراز آزاد شدند خود ملا عبدالحسین را با سایر اسرای سالمند و سرهائی که برسدان افراشته شده بود (به طهران فرستادند) سه منزلی شیراز — (سعادت آباد) که رسید بنیه اش مقاومت نکرد و قدرت پیاده روی از وی سلب گردید در سعادت آباد او را سر

(۱) سعادت آباد محل شهادت ملا عبدالحسین سه

منزلی شیراز بین شیراز و آباد سه است

بریدند سرش را تا آباده بردند که در آنجا دفن گردید
 و جسدش را در همانجا بخاک سپردند از نسل او از سال ۱۰۰۰
 ملا علی نقی طفی ۱۱ ساله بنام ملا محمد شفیع در ایمن
 امر برقرار ماندند که در فصل بعد ذکر خواهد شد
 سوم دیگر از سال مندانى که بعد از خاتمه جنگ جبل اسیر
 گردید آقا میر محمد عابد بود که در محاربات قلعه شرکت
 نمود پس از خاتمه جنگ قلعه دستگیر شد و او را در نی ریز
 مرخصورها کردند در واقعه دوم برجبل برآمد در محاربه
 شرکت نمود و بعد از خاتمه جنگ جبل اسیر شد با سایر
 اسرا بشیر از اعزام گردید و چون پیرو منحنی بود طاقت
 مشقات نداشت خواهش کرد او را بشهادت برسانند در سه
 منزلی نی ریز خانه گت ^(۱) او را سر بریدند سرش را بشیر از آوردند
 و جسدش را در نزدیکی امام زاده بخاک سپردند از او فرزندی
 برقرار ماند که در فصل بعد ذکر خواهد شد نام آن فرزند
 سید محمد باقر است که از طرف مادر عموزاده حاج زمین -
 العابدین خان است

(۱) (خانه گت اسم آبادی کوچکی سه منزلی نی ریز

بین نی ریز و شیراز)

چهارم چهارمین نفر از سالندان و اسرائی که در بین راه بشهادت رسید شخصی است که نام وی و مشخصاتش تاکنون مجهول مانده و مسلم است که یکفزلی شیراز بین راه داریون و شیراز (در تنگ سراکان) نرسیده به قراولخانه کنار آب انبار بشهادت رسیده سرش را بشیراز برده اند و جسدش نزدیک اب انبار بخاک سپرده شده قدمای احبای داریان محلّ و مکان را بلد بودند و در چهل سال قبل باین عید نشان دادند و آن محل نزد احبای داریون معروف است و نسل حاضر هم میدانند و احتمال میدهند که چند نفر دیگر در همانجا شهید شده باشند تعداد زیادی از سالندان دیگر در بین راه بشهادت رسیده اند که نام و نشانی از آنها در دست نیست

فصل سی و هشتم

شرح ورود اسرا و سرهای شهدای شیراز

چون این کاروان اسیر که حامل هدایائی از سرهای شهدا بود به نزدیک شهر شیراز (تنگ سعدی) رسیدند (زالی فارس بتعداد سرهای شهدا نیزه های فلزی

فرستاد که سرها را بر آنها افراشتند با جمعیت اسرا
 زنان و اطفال و عده ای از مردان را مفلولاً با پایهای برهنه
 و حالت رقت باری در حالیکه سربازان آنها را بمیان گرفته
 بودند وارد کردند موقع ورود اعیان و اشراف شهر
 و مردم دیگر از هر طبقه به تماشای این منظره رقت بار آمده
 بودند و حکومت دستور داده بود با طبل و شیپورانها
 را وارد کنند و چنین کردند جمعیت مردم اکثراً از مشاهده
 این منظره دلخراش بخصوص زنان بیوه و اطفال یتیم بی
 پرستار اسیر گریه آغاز و اظهار تعجب و حیرت مینمودند
 و بر مسببین نفرین میکردند گروهی دیگر بانیش زیان
 و دشنام جراحات قلب آنان نمک می پاشیدند و ملاصت
 میکردند و آب دهان بر روی آنها می انداختند در این موقع
 قوام الملك شیراز از مشاهده این صحنه دلخراش زیاده
 متأثر شد و باتشدد میرزا نعیم را مورد شماتت و سرزنش
 قرار داد گفت نعیم صحرای کربلا را تجدید کردی صحرای
 کربلا هم اینطور نبود و فوراً نزد والی فارس رفت گفت
 میرزا نعیم با این عمل و حشیانه مصائب صحرای کربلا
 و اسرای شام را تجدید کرده تمام صحنه ای که درست کرده
 صحنه کربلا و اسرای شام است چیزی که کسراست آئین
 بستن شهر است اگر این کار هم شده بود دیگر کسری نداشت

باری پس از وارد کردن اسرا آنها را در دو نقطه جا دادند و عده ای سرباز مستحفظ گماشتند یکی منزلی جنب سرباز خانه مخصوص زنان و اطفال و دیگری شاه میرابوالحمزه کنار پل برای مردان و سرهای بریده در یکروز چند نفر از مردان اسیر را مقابل درب ورودی شاه میرابوالحمزه که اکنون خیابان است شهید نمودند اسامی آنان از ۲۵ نفر تا بیست نفر گفته شده است ولی نام و نشان و مشخصاتشان نامعلوم است (۱) چون والی فارس قبلاً قضایا را بصدراعظم گزارش و کسب دستور کرده بود در خلال همین احوال دستور رسید زنان و اطفال اسیر را با مردانی که اهل رزم نبودند و یابیان و صحبتشان موثر در نفوس و محرك در امور نبوده آزاد کنید و سرها را با آن عده از اسرائی که با سخنان نافذ و قوای محرك در این امور فعالیت داشته اند بطهران اعزام دارند لذا عده ای از مردان قریب ۶۰ نفر با کلیه زنان و اطفال

(۱) پس از این واقعه زلزله ای شدید در ۲۵ رجب ۱۲۶۹

در شیراز بوقوع پیوست که چندین صد خانه ویران و چندین هزار خانه را شکسته نمود و چند هزار نفر زیر عمارات خرابه ها جان سپردند و بیشتر مدارس و مساجد خراب گشت و محتاج بتمعیر گشت (این تفصیل در فارسنامه ناصری تألیف حاج میرزا حسن شیرازی مندرج است)

در شیراز آزاد شدند و قریب یکصد نفر از مردان با متجا وز
از ۲۰۰۰ سرتحت حفاظت سربازان بطهران فرستادند
که پس از ورود بآبادیه مجدد تلگرافی از طهران رسید سرها
را در آبادیه دفن کنند و اسرا را بطهران بیاورند لہذا
سرها در آبادیه دفن شد کہ بعداً احبای آبادیه در زمان
حضرت عبدالبہاء آن محل را خریداری نمودند و بعداً
ساختمان برای حظیرة القدس نمودند و اکنون
ان محل بہ رؤس الشہداء — وحدیقة الرحمن معروف
است اما مردان اسیر از شدت سرمای زمستان و تعب
ورنج فراوان عده ای در بین راه تا ورود بآبادیه شہید شدند
و جان سپردند و عده ای دیگر از آبادیه بطهران در بین
راه از شدت مشقت از بین رفتند از این جمعیت مردان اسیر
فقط ۱۵ نفر بطهران رسیدند و تحویل زندان شدند
و اسیر شکنجه فراوان گشتند و از شدت مشقت در طهران جان
سپردند (۱) و یا شہید شدند .

(۱) بقیة السیف های زندانی طهران را در روزیکہ جناب

سلیمان خان شمع اجین شد شہید نمودند

بقیة السیفهای این واقعه عظیم که دو مرتبه به نی ریز
 عودت نمودند و پای استقامت فشرده و میراث مرغوب
 اجدادی را حفظ و موجودیت خود را ثابت و چون آباء
 و اجداد و نیاکان خود جانفشانی نمودند در فصل بعد
 شرح احوالشان بیان خواهد شد

بخش نهم - منتخبی از الواح مقدسه و بیانات متعالیه راجع باین اسارت و فاجعه عظمی

فصل سی و نهم

اکنون از نظر شناسائی مقام این سربازان رشید
 و دلاوران بی نظیر و عاشقان رب مجید و بی بردن به اهمیت
 این وقایع خونین و حوادث سهمگین و قربانیان این سرزمین
 و اثرات آن در کلیه روی زمین به درج قسمتی از الواح مقدسه
 متعالیه پایان می بخشد لکن ختامه مسک
 ۱- در لوح مدینه الصبر (سوره ایوب) که بیش از
 سی صفحه است پس از بیانی مشروح شرح قضایای نی ریز
 و مصائب وارده بر جناب وحید و حاجی محمد تقی ایوب
 و سایر جانبازان نی ریز و شهادت حضرت وحید که اولین
 لوحی است که بعد از اظهار امر در باغ رضوان از قلم اعلی
 نازل شده نسبت به واقعه دوم چنین اشاره میفرماید

قوله جل كبريائه :

ومارضوا بما فعلوا وقتلوا من اهل القرية في سنين متواليات
 واساروا نساءهم ونهبوا اموالهم وما خافوا عن الله الذي
 خلقهم ورباهم وكانوا ان يستسبقوا بعضهم على بعض
 في الظلم وبما القى السلطان في صدورهم وكان الله
 باعمالهم شهيدا الى ان ارتفعوا لرؤس على الاسنان و
 الرماح ودخلوا الارض التي شرفها الله على جميع بقاع الارض
 وفيها استوى الرحمن على عرش اسم عظيم وحين ورودهم
 في المدينة اجتمعوا عليهم الخلائق ومنهم اذ وهم بلسانهم
 ومنهم جموعهم بايديهم وكاد اهل السموات يعضون انامل
 الحيرة عما فعلوا هولاء المشركين بطلمات عزميرا او
 دخلوا هم في المدينة وكان الله يعلم ماورد عليهم بعد الدخول
 وهو يحصى كل شئ في كتاب عز كريما الخ بيانه المقدس
 المتعالي الاحلى

٢- در لوح سلطان ايران باين واقعه جانگدازو -

رستاخير عظمى اشاره فرموده در مقام مناجات چنين مي فرمايد
 قوله جل كبريائه :

سبحانك اللهم يا الهى كم من رؤس نصبت على القناة في
 سبيلك وكم من صدور استقبلت سهام في رضائك وكم من عيون
 ذرفت في حبك اسئلك يا مالك الطوك وراحم المملوك

باسمك الاعظم الذي جعلته مطلع اسمائك الحسنی ومظهر
 صفاتك العليا عن ترفع السبحات التي حالت بينك وبين
 خلقك ومنعتهم عن التوجه الى افق وحيك ثم اجتذبهم
 يا الهی بلكمك العليا عن شمال الوهم والنسيان الى يمين
 اليقين والعرفان ليعرفوا ما اردت لهم بجودك وفضلك
 ويتوجهوا الى مظهر امرك ومطلع اياتك : يا الهی انت
 الكريم ذو الفضل العظيم لا تمنع عبادك عن البحر الاعظم
 الذي جعلته حاملاً للثالي علمك وحكمتك ولا تطردهم عن
 يامبك الذي فتحته على من في سماءك وارضك : اي
 ربلا تدعهم بانفسهم لانهم لا يعرفون ويهربون عما هو خير
 لهم فيما خلق في ارضك فانظر اليهم يا الهی بلحظات
 اعين الطافك ومواهبك وخلصهم عن النفس والهوى ليتقربوا
 الى افقك الاعلى ويجدوا حلاوة ذكرك ولذة المائدة التي
 نزلت من سماء مشيتك وهواء فضلك لم تنزل احاط
 كرمك الممكنات وسبقت رحمتك الكائنات لا اله الا انت
 الغفور الرحيم

۳- از قلم میثاق الواح در ذکر شهدای نوری ریز بسیار است
 و در اولین مرتبه ای که این عبد نالایق بحضور حضرت
 عبدالبهاء روح ماسواه فداه در حیفاً شرف مشول یافتم
 خطاب باین عبد و شش نفر دیگر از احبای نوری ریز بعد از

عنایات بی شمار و تفقد بسیار فرمودند خونهای مطهری
 درنی ریز ریخته شد و نفوس بسیار بمصائب بی شمار مبتلا
 گشتند از جمله اقا سیدیحیی و حید که سی هزار حدیث
 از حفظ داشت و از جمله حاج محمد تقی ایوب که بقول قمار
 بازها پاک باز شد روزی دیگر ضمن بیانات بمناسبت فرمود
 من از احبای نبی ریز راضی جمال مبارک هم راضی چگونه
 راضی نباشم و حال آنکه سه مرتبه در میدان فداجانفشانی
 کردند و در الواح متعدد نیز عنایات عدیده ابراز و اظهار
 فرموده اند که اگر همه جمع شود دفتری ضخیم خواهد
 شد از جمله در یکی از مناجاتها که اول لوح مخاطب —
 شهدای واقعه سومند و اشاراتی راجع به وقایع اول است
 چنین میفرماید قوله جل سلطانہ : اللهم یارب العزیز
 تری و تشاهد سطوة الطوفان العظیم القائم فی خطبة —
 نبی ریز و قامت الزوابع و سقطت الصواعق و تتابعت دمدمة
 الرعود و استمرت زمزمة القواصف و تزلزل الارض و نسفت
 الجبال و انتشار النجوم و تکور الشمس و انشقاق القمر
 حشر الوحوش و وقوع الرجفة فی ذلك الاقليم السحیق رب —
 قد اشتمل نار الاعتساف و خبت مصابیح الانصاف و صالت —
 الذئاب و سطت الکلاب و افترسوا اغنامک باشد عقاب و سفت
 الدماء و سلبت الاموال و الالاء و خذلت الاطفال
 و النساء و تقطعت الاجساد اربا ربا قد احمرت

الثرى بالدماء الحمراء وتشبهت الصدور بسهام اهـ
 النمرور وارتفعت الرؤس على القناة ووقعت النفوس فى السكرات
 واشتدت بها على احببك الحشرات رب ان هولاء الشهداء
 آيات الهدى ورايات ملكوتك الاعلى ومصاييح الدجس
 ونجوم متلثة عن افق الهدى قد انقطعوا من الحياة
 الدنيا وانجذبوا الى الملكوت الاعلى وتركوا ما خولتهم فى -
 الحضيض الادنى ابتناء مرضاتك فى الجنة المأوى رب
 انهم انفقوا نفوسهم وارواحهم فى سبيلك وسمحوا -
 بمهجمهم ودمائهم فى محبتك وما اخذتهم خشية الكبراء ولا
 سطوة الامرا بل نادوا باعلى النداء وخلقوا العذارى فى
 محبتك بين الاشرار رب اقبل منهم هذه الهدايا بالارواح
 واكثر فى العطايا وانقذهم من المنيا واجعل لهم حياة
 طيبة فى الملاء الاعلى انك انت المجير وانك انت النصير
 وانك انت الكريم وانك انت البر الرف الرحيم
 ٤- در كتاب گاد پاسزباى (قرن بديع جلد دوم) راجع به
 واقعه دوم ومصائب وارده بردلوران شجيع نى ريز
 حضرت ولى مقدس امرالله چنين ميفرمايد صفحه . ٥ قوله
 جل شأنه : علاوه بر خطه ما زاندران دامنه اين زوبعه
 كبرى به نقاط دوردست مانند يزد ونى ريز

و شیراز کشیده شده شد و آتش ضوضاء و انقلاب در جمیع
 اقطار شعله ور گردید و بار دیگر حرص و ولع عمال دولت
 و ارکان حکومت در قتل و غارت و نهب و اسارت مظلومان بحرکت
 آمد و حوادث بی ریز و زنجان تجدید شد مورّخی گه
 تاریخ امر و وقایع خونین آن ایام و شهادت دوستان را
 برشته تحریر در آورده مینویسد قلم از تحریر آنچه بر زنان
 و مردان شجاع وارد شده منجزر و مندهش است آنچه
 از شدت و هیبت حوادث زنجان بیان شده در قبـال
 مظالمی که چند سده بعد درنی ریز و شیراز رخ داده قابل
 ذکر نیست روس دو بیست نفر از شهداء را بر سران کرده
 و فاتحانه از شیراز بجانب آباءه حرکت دادند چهل نفر
 از زنان و اطفال معصوم را در غاری مجتمع نموده با چوب
 و نفت آتش زدند سیصد نفر از نسوان را دید و بر اسبهای
 برهنه سوار کرده تا شیراز آمدند و آن مظلومان را نیمه عریان
 از بین صفوفی که از سرهای بریده شوهران و فرزندان و
 پدران و برادران آنها تشکیل شده بود عبور دادند
 و بدرجه ای مورد عدمات و لطمات شدید واقع شدند
 که بسیاری از آنان در طی طریق جان سپردند و از حقیض
 ادنی بملکوت اعلیٰ صعود نمودند بدین ترتیب فصلی از
 تاریخ پرهیجان امر الهی که از لحاظ جانفشانی و فداکاری

قهرمانی ترین فصول تاریخ قرن اول بهائی راتش—کیل
 میدهد سپری گردید و دماء برینته ای که در آن سنین پر
 مصیبت بر صفحه خاک ریخت بذور طیبیه قویه نظم بدیع
 الهی را که با ظهور جمال قدیم و اسم اعظم سرسبز و خرم گردید—
 آبیاری نمود . نعت و ستایشی که در حق اولیاء و شهدای
 دوره اولیه این امر اعظم از لسان مکرمات حضرت بهاء الله
 جاری و زبان دوست و دشمن حتی ناظرین بی طرف به بلاد
 و ممالک بعیده بدان ناطق گردید که مدد بر عظمت روح
 و علوم مقام آن باسلان مضماری و فارسان میدان یزدانی
 است که مراتب ثبات و انقطاعشان آن دور مقدس را مخلد
 و سرمدی آلا تار میسازد (و نیز دنباله همین بیان حضرت
 ولی امر الله روحی لمظلومیة الفداء در همین کتاب میفرمایند
 قوله جل شأنه)

حضرت بهاء الله در کتاب مستطاب ایقان در وصف ایمن
 هیئ کل قدسیه باین بیانات بدیعه منیمه ناطق قوله الاحلی :
 همه عالم از ایشان دل و جانشان متحیر گشتند تا همت العقول
 فی افعالهم و تحیرت النفوس فی اصطبارهم و بما حطت —
 اجسادهم آیا در هیچ عصری چنین امر خطیری ظاهر
 شده و نیز میفرماید آیا هرگز در هیچ تاریخی از عهد آدم
 تا حال چنین غوغائی در بلاد واقع شد و آیا چنین ضوضائی

در میان عباد ظاهر گشت گویا صبر در عالم کسوف از
اصطبارشان ظاهر شد و وفادار ارکان عالم از فملشان موجود
گشت و نیز لسان قدم در ذکر شهدای این امر اعظم در -
مناجاتی خطاب بساحت رب الارباب باین بیان ناطق
قوله جل زکرة : زمین از دماء مطهره مظلومان حاصل
بدایع ظهورات قدرت و جواهر آیات عزت و عظمت تو است
عنقریب چون میقات ظهور واصل گردد اسرار مستوره آن
مکشوف و حقایق رقیقه مکنونه اش ظاهر و آشکار خواهد گردید
الخ بیانہ الاعلی :

بخش دهم - شرح احوال بقیة السیف های واقعه دوم و بخش دهم

مقدمه

اگرچه دشمنان امر وظالمین غدار از اهل نی ری —
عموماً و حکومت وقت میرزا نعیم و نایب الحکومه پسر
کشته شده پرکین فتحعلی خان خصوصاً گمان و تصورشان
چنان بود که این امر را درنی ریز ریشه کن نموده از این
طایفه دیگر دیاری باقی نمانده و مراتب را به پیشگاه
سلطان ایران ناصرالدین شاه و صدراعظم با آب و تباب
معرض و این فتح و فیروزی را سرمایه افتخارات خود قرار
داده بر خود می بالیدند و لکن غافل از اینکه آتشی را که
دست قدرت حق افروخته است بدست بشر خاموشی
نپذیرد و بادهای تند اعراض و انکار و افساد و قتل عام
آنرا از جمله باز ندارد بلکه بموجب بیان مقدس حضرت —
بهاء الله جل جلاله در کتاب مستطاب ایقان ما سبب —
اشتعال گرد و بادهای علت حفظ لهذا پس از مدتی کوتاه
از بقیة السیف ها اول اطفال صغیر و بیوه زنان متواری
در هر جا به نی ریز آمدند و سپس تدریجاً رجال و مردمان دلاوری
که در هر بلاد چراغ قلبشان روشن و نیروی ایمان و غیرتشان

پرهیجان بود بموطن خود بازگشتند و از هر فرصتی استفاده
 نموده مجدد مجالس و محافل منعقد و پرچم امرالله
 راهمین نفوس ضعیفه مجدد مرتفع نمودند که صیت و شهرتشان
 مجدد افتخار آمیز شد و نفس حکومت خجل و مرعوب ماند
 اینک بشرح احوال آنان مبادرت میگردد

فصل چهارم

شرح مختصری از زندگانی ملا محمد شفیع بقیة السیف فی ریز در دو قهوه اولیه و ثانویه

ملا محمد شفیع در سال ۱۲۵۲ هجری قمری در نی ریز
 از خانواده ای که از قدیم الایام نسلاً بعد نسل وارث علم
 و تقوی بوده اند پابصره وجود گذاشت : پدرش ملا
 علینقی است که در جنگ قلعه بشهادت رسید و جسد
 بزرگوارش ملا عبدالحسین است که ملا عبدالحسین قبل از
 ورود جناب آقا سیدیحیی وحید علیه رضوان الله
 به نی ریز با آنحضرت سابقه آشنائی داشت : هینکه
 بشارت ورود معظم له را از اصطهبانات به نی ریز شنید با
 سه برادر و پنج فرزندش از آنجمله ملاعلینقی

ملا محمد شفیع بود باتفاق جمعی دیگر از اهالی محله
 (چنار سوخته) که اخیراً بمحله پهلوی معروف است
 تارونیز شصت کیلومتری نی ریز باستقبال شتافت همینکه
 مژده طلوع شمس هدی را از افق شیراز از جناب وحید استماع
 نمود و با آیات قرآنی و احادیث مأثوره از ائمه اطهار
 منطبق نمود سمعنا و اطعنا گفت خود و فرزندانش و برادران^{نش}
 بشرف ایمان مفتخر و به نصرت امر قیام نمودند و در جنگ
 و بیگار تحت تعلیمات حضرت وحید قیام نمودند در واقعه
 قلعه در سال ۱۲۶۶ پای خودش در اثر اصابت گلوله
 مجروح گردید که معالجه شد و فرزند ارشدش ملا علینقی
 (پدر ملا محمد شفیع) در آن واقعه بشهادت رسید
 لهذا کفالت ملا محمد شفیع و مادرش را جد بزرگوارش -
 ملا عبدالحسین بعهدہ داشت: در واقعه دوم (جنگ کوه)
 که در سال ۱۲۶۹ هجری مقارن گرفتاری حضرت بهاء اللہ
 جل جلاله در طهران در سیاه چال انجا اتفاق افتاد
 ملا عبدالحسین بابقیه فرزندانش و برادرانش شرکت نمودند
 و از مجاهدین و مدافعین دلیر بشمار آمدند و احباب و انصار
 را تحبیب و تشجیع مینمودند ملا محمد شفیع طفل
 ۱۱ ساله و مادرش نیز همراه بودند و در مصائب سهیم
 و شریک شدند پس از خاتمه جنگ کوه ملا محمد شفیع که
 چهار

نفرمو رادر این جنگ و پیدرادر جنگ قلعه سال ۱۲۶۶ -
از دست داده بود با جدش ملا عبدالحسین پیر مرد ۸۰ ساله
ومادرش اسیر شدند وباسرهای بریده ازنی ریز بشیراز اعزام
گردیدند و چون از طهران دستور رسید زنان و کودکان
اسیر رادر شیراز نگاه دارند ومردان اسیر وسرهای بریده
رابطهران گسیل دادند ملا محمد شفیع ومادرش در شیراز
ماندند وملا عبدالحسین جدش را بطهران فرستادند
و چون این پیر سالخورده رنج کشیده برادران وفرزندان
خود را از دست داده و بنیه اش مقاومت پیاده روی نداشت
وامانده بود لهذا اورا در سعادت آباد سه منزلی شیراز
سربریزند چسبش را در انجام فون ساختند و سرش را با
سایر سرها تا آباده بردند و در آباده با سایر سرها مد فون
گردید : ملا محمد شفیع که همه قبیله و پرستاران مرد را از
دست داده بود در آغوش مادرش پس از مرخص شدن از
حبس در شیراز قرار گرفت و بتحصیل پرداخت و بواسطه سابقه
آشنائی پدر و جدش با امام جمعه شیراز وهوش و ذكاء
فطریش مورد تفقد امام جمعه شیراز قرار گرفت و بتحصیل ادا^{مه}
داد همینکه بسن رشد رسید ومعلومات کافی اخذ نمود
نظر به کفایت و درایت و شخصیت بارز معظم له امام جمعه
موقوفه مسجد جامع کبیرنی ریز را که در اختیار نوه اش بود

بعد از وفات او بملا محمد شفیع واگذار نمود و به نی ریز
 روانه اش نمود و پس از چندی چون عیال اولیه ملا محمد شفیع
 صمود نمود امام جمعه دختر نوه خود را بعقد و نکاح ملا
 محمد شفیع در آورد و این مواصلت بیش از پیش بر شهرت
 و مقام ملا محمد شفیع بیفزود از این جهت بیش از اندازه
 مورد احترام حکومت قرار گرفت لذا باشهامت و شجاعتی
 بی نظیر بر نصرت امر قیام نمود و ستم دیدگان و آوارگان نی ریز
 که در هر دیاری سرگردان بودند بر سر آشیانه های مخروبه
 خود برگشتند اجتماع نمودند و متشکل شدند و سروسامانی
 یافتند و یکسب و کار مشغول شدند و از تعرض دشمنان
 مصون ماندند و تحت سرپرستی و همدایت مستمر و تشویقات
 مداومش محافل پر شور و نشاط تشکیل گردید این موفقیت —
 موجب شمول عنایات جمالقدم و اسم اعظم گردید و راه برای
 ورود مبلغین و مشوقین باز شد از مشاهیر مبلغین از آن جمله
 جناب حاجی میرزا حیدر علی و میرزا محرم و آقا میرزا محمود
 زرقانی و آقا میرزا جلال زرقانی و غیرهم به نی ریز آمدند در
 خانه ملا محمد شفیع بروی واردین باز و باشوق
 فراوان تاهراندازه که توقف داشته اند بگرمی پذیرائی
 میشدند و برای استفاده عموم احباب محافل عمومی باشکوه
 تشکیل میگردد و ایام محرمه رسماً تعطیل میشد و جشنها

اعیاد باشکوه فراوان وهلهله بسیار منعقد میگردد الواح
 شتی از قلم اعلی بافتخار رش نازل گردید نائره
 عشق وشوقش زیانه کشید ضمن تقدیم عریضه ای استیذان
 نمود و اجازه تشرف خواست باجابت مقرون گردید لهذا
 باین موهبت مفتخر و در بغداد بحضور جمالقدم واسم اعظم
 جل جلاله شرف مثول یافت و در مراجعت کره نار شد و
 مورد عنایات والطاق مالک ایجاد بیش از پیش قرار گرفت
 احباب راجتمع و متشکل نمود وبالواح الهی مأنوس
 و بنصائح قلم اعلی دلالت و باحکام آشنا ساخت و بوفای
 بعهد و میثاق باتأکیدات اکیده مطلع و آگاه ساخت و نوری
 که در در مرحله میدان رزم بود بواسطه حسن تفاهم بین
 احباب و اغیار به خلطه و آمیزش یار و اغیار تبدیل گردید
 طبقات مردم با احترام برخوردار شدند و حکومت برفق و مدار رفتار
 نمود و خوش بین نسبت بامر شد و اظهار ایمان نمود و در
 عهد حضرت عبدالبهاء روح ماسواه فداه عریضه ای تقدیم
 نمود و لوحی بافتخارش عز نزول یافت و چند نفر دیگر از
 خوانین و اعیان بشرف ایمان نائل و بافتخارش نالواحی نازل
 گردید که در خاتمه زینت بخش این اوراق میشود با این
 روش زجر و منع و قتل موقوف و احبا باکمال آزادی محافظ
 باشکوه منعقد نمودند و فریاد شادی وهلهله یا بهاء الابهی
 از اولاد و احفاد و شهدا بمنان آسمان میرسید زیرا قحطی
 خان پسر حاجی زین العابدین خان حکومت وقت مصلحت
 خود را سیاستا و وجدانا در ماشاة و خوش رفتاری با

با احباب میدید و باین عمل مبادرت نمود روزی ملا محمد
 شفیع رادعوت و با اعتذار از کرده های پدر خود قسم نامه ای
 نوشت و با ملا محمد شفیع عهد و پیمانی رسماً منعقد نمود که
 که اوتازنده است مزاحم احباب نشود و احباب نیز کینه
 دیرینه را از قتل پدر انشان و غارت اموالشان فراموش نمایند
 این عهد نامه موکد با قسم نوشته شد و طرفین کاملاً رعایت
 مینمودند و تا خاتمه حیات وفادار بودند و کوچکترین مزاحمتی
 فراهم نگردید و متزاج و التیام حکم فرما بود و احباب با آثار قلم
 اعلیٰ آشنا و الواح عدیده بافتخار^ا و احباب جمعی و منفرداً
 عزنزل می یافت و حرارت کلمه الله همه را بوجد و طرب
 میآورد با اینکه میرزا یحیی ازل اوراق نارینه میفرستاد
 همه مرجوع میشد و بنیان میثاق روز بروز محکم تر بود تا
 آنکه در سال سیصد و نه هجری قمری جمالقدم و اسم اعظم
 جل جلاله صعود فرمودند و خاک ماتم بر سر احباب پاشیدند
 و امتحان و افتتان مرة اخری پیش آمد و میرزا محمد علی باب
 مکاتبه را افتتاح نمود اما درنی ریز کوچکترین اثری نکرد
 اوراق مرجوع گردید ملا محمد شفیع بمهد و میثاق الهی
 و فاکرد و عموم احباب را به کتاب عهدی و الواح و صایا آشنا
 نمود و روح امید و شادی و نشاط مرة اخری در جمع اهل
 بها درنی ریز حلول و عموم بوظائف خود مشغول گردیدند

ملا محمد شفیع همواره مشمول عنایات لا تحصای مرکز
 میثاق حضرت عبدالبهاء جواهرالارواح لمظلومیت
 الفدا قرار گرفت و الواح بسیاری بافتخارش نازل و بانجام
 ماوریتهای مخصوص مفتخر گردید از آنجمله ابلاغ پیام های
 مهمه به نفوس محترمه و مسافرت های تبلیغی که بعضی
 انجام شد و بعضی عمرش وفاداری نکرد تاریخ نی ریزرانوش
 و بساحت اقدس تقدیم داشت که در تاریخ نبیل اشاره به
 آن شده و اواخر ایام حسب الامر برفسنجان مسافرت
 تبلیغی نمود و مدتی در آنجا اقامت داشت و مراجعت
 نمود تا آنکه در سال ۱۳۱۵ هجری قمری درنی ریزمیلکوت
 ابهی صعود نمود بعد از صعودش از قلم مرکز میثاق زیارت
 نامه ای مخصوص بافتخار و اعزازش نازل گردید که سواد آن
 زینت بخش این اوراق میگردد در ایام حیات خویش بخدمات
 مهمه توفیق یافته که درج آنها از عهده نویسندگانه خارج
 است فقط بمختصری از آنها اشاره میشود

روش ملا محمد شفیع

- ۱- خانه ایشان مسافر خانه احباب تازه وارد بود علی -
 الخصوص مبلغین امرالله. آنچه را بدست میآورد بمصرف
 تبلیغ و تبشیر و نصرت امرالله میرسانید
- ۲- احبای بی بضاعت فقیر را مورد نوازش قرار میداد -

و تفقد حال مینمورد و چنانچه احساس میکرد شخصی از —
 حیث مالی در مضیقه است بقدر رفع احتیاجش از طلبوس
 و مأکول تهیه مینمود زیرعبا میگرفت صبح زود درب منزلشان
 میبرد و دق الباب میکرد همین که صاحب منزل جواب میداد
 و مطمئن میشد میآید در را باز کند آنجا را بسرعت ترك مینمود
 تا چشم گیرنده با عجله کننده نیفتد و خجل شود

۳ — به اغیار لسانا و قد ما و مالا احسان در یح نمیکرد
 لهذا غیر از بهائیان دیگران نیز با وی به نظر
 احترام رفتار میکردند و روش او را میستودند

۴ — از ملهوفین و مظلومین واردین از هرجا با جمیع
 قوا حمایت مینمود و دیگر احباب را بحمایت تشویق مینمود و
 مساعدت میکرد منافع شخصی را فدای منافع عمومی و عزت
 امر مینمود لهذا از احبائی که از هرجا برای اقامت در —
 نی ریز میآمدند و میخواستند رحل اقامت افکنند همه
 نوع مساعدت مینمود و وسائل کسب و کارشان را فراهم میکرد
 که برای نمونه دو فقره از آن مذکور میگردد . . .

الف — فاطمه بیگم دختر سید جعفر یزدی از مؤمنین
 زمان حضرت وحید که شرح مصائب وارده بر پدرش و عیال
 و اطفالش در تاریخ نبیل و ظهور الحق مذکور است هنگامی

. که با شوهرش حاج محمد اسمعیل یزدی به نی ریز
 میآید در قطروه ۲ کیلو متری نی ریز شوهرش
 مقتول و فاطمه بیگم با سه فرزندش که همه صغیر
 بودند بی پرستار میمانند ملا محمد شفیع بمجرد
 اطلاع همت میگمارد
 عده ای از تفنگچیان بهائی را از نی ریز به قطر و
 میفرستد این زن غریب شوهر کشته و شهید با سه
 فرزند یتیم نوریجان - صغری - میرزا عبدالحسین
 که اسیر دست قوم جهول بودند نجات داده به
 نی ریز میآورند این عائله شریفه مورد
 توجه و محبت مخصوص ایشاخ قرار میگردد و پس از
 بزرگ شدن آن فرزندان یتیم دختر ارشد خود
 را بنام نوریه خانم به میرزا عبدالحسین فرزند
 فاطمه بیگم (نوه آقا سید جعفر) میدهد که از
 این ازدواج عائله ای کثیره بوجود آورد
 آمده اند همه در ظل امرند و خدمات امری
 مشغولند ولدی الاقتضای زکری از -
 آنها خواهر و شوهر

ب - محمد علی یزدی نجار معروف برجال الغیب که جوانی نیرومند و دانشمند و عاشق دلباخته امرالله بود در یزد مورد ایذا^۱ و ازیت قرار گرفت و ناچار به جلا وطن شد پس از حرکت از یزد و ورود به نی ریز مورد مرحمت و مساعدت ملا محمد شفیع قرار گرفت و وی وسائل کسب و اقامتش را فراهم نمود و چون دختر دوم را خواستگار شد ملا محمد شفیع موافقت نمود نامردی انجام شد ولیکن قبل از عروسی محمد علی بملکوت ابهی صومونمود باعزت تکفین شد و در قبرستان محله پهلوی نی ریز مدفون گردید .

شجاعت و شهامت ملا محمد شفیع بی نظیر بود که بذكر شمه ای از آن مبادرت
میگرد

الف - پس از تشرف بحضور جمالقدم و اسم اعظم در بغداد و مراجعت به نی ریز بی پروا به تبلیغ و تبشیر و تحبیب و تشویق احباب قیام مینماید و عهد و میثاق الهی را گوشزد میکند و باعمال و افعال و اخلاق پسندیده و عفت و تقوی طبق نفوس قاطعه در الواح دلالت مینماید امر تبلیغ در نی ریز پیشرفت میکند و مبلغین شهیر امرالله نی ریز را مورد توجه قرار میدهند و باجناب آقا میرزا آقا افسان باب تجارت را در

نی ریز مفتوح مینمایند لهذا امر الهی در بین اعیان
 و اشراف نفوذ و از این طبقه نفوسی با مرالله مؤمن و ضمن
 عرایضی که بساحت اقدس مرکز میثاق جل شأنه تقدیم
 مینمایند مراتب ایمان و اخلاص خود را ابراز و بعد ^{حی} و رالوا
 چند مفتخر میشوند از آنجمله خان حاکم که در خاتمه
 یکی از آن الواح زینت بخش این اوراق میشود با این روش
 عزت امرالله درنی ریز گوشزد قریب و بعید میشود و سوء
 ظن نفوس مبغضه بحسن ظن تبدیل میگردد که همه
 بر عظمت مقام حضرت بهاء الله جل جلاله معترف میگردند
 بد ملا محمد شفیع از تقیه و مداهنه جدا احتراز
 مینمود و احبا را بصراحت لهجه و شجاعت دلالت مینمود
 لهذا در آن زمان مراسم امری درنی ریز انجام و تعطیلات
 بهائی رعایت میگردد و این صراحت و شجاعت یکی از صفات
 بارز ایشان بود

ج - شجاعت و شهامت و استقامت و صراحت
 لهجه ملا محمد شفیع بنحوی بود که حکومت با حزم
 و احتیاط باوی رفتار مینمود زیرا میدانست علاوه بر احباب
 افراد غیر بهائی هم شیفته وی هستند لهذا کمالا حکومت
 جانب احتیاط را رعایت میکرد و سعی میکرد روابط خسته
 خود را با احبا حفظ نماید لهذا اغلب اوقات ملا محمد شفیع

رانزد خود طلبیده و مورد تفقد قرار میداد
 لطیفه گوئی های او معروف و مشهور بوده که یکی از آنها را
 ذکر مینمایند

روزی برسبیل صحبت در حضور جمعی از دانشمندان و اهل
 علم میگوید يك خلاف قاعده است که از خلاف شرع قبیح تر
 و زشت تر است حضار موردش را میپرسند میگوید مسلم است
 که طبق قانون شرع در هر مذهبی بوسیدن زن برای شوهر
 حلال است ولی اگر این عمل زرخیبان و شارع عام انجام
 شود قبیح است خلاف شرع نیست ولی خلاف قاعده است
 از این لطیفه گوئی ها که باعث تسریر خواطر بیار و اغیار
 بوده زیاد نقل شده که برای نمونه یکی از آنها ذکر شد . . .
 در سال ۱۳۱۵ هجری قمری باروحی مستبشر از مواهب
 جمالقدم و اسم اعظم بطکوت ابهی صعود نمود در قریستان
 عمومی دفن شد سپس بگلستان جاوید نی ریز انتقال
 یافت از او آثاری درخشان باقی است
 اول الواح مهیمنه متعالیه صادره از قلم اعلی و مرکز میثاق
 بافتخار اوست که مهمترین اثر جاویدان است و زیارت
 نامه ای است که بعد از صعودش از قلم میثاق بافتخارش
 نازل شده

دوم - اثر درخشان عائله کشیره نوه و نبیره های اوست که

در اغلب شهرهای ایران ساکنند و در بعضی کشورهای دیگر مهاجرند بشرح ذیل :

اسامی فرزندان ملا محمد شفیع

- ۱- اولین فرزند ملا محمد شفیع عبدالحسین است که با اسم ملا عبدالحسین جدش از شهدای واقعه دوم نام گذاری شده است او خادمی برازنده و عاشقی دل داده و جانفشان امرالله و مورد توجه یار و اغیار بود بریاست پستخان ری منسوب شد باصبیه حاج سید محمد کازرونی ازدواج کرد صاحب دو فرزند شد یکی پسر بنام میرزا محمد و دیگری دختر بنام مریم بیگم ولی عمرش وفاداری نکرد در سن جوانی بملکوت ابهی صعود نمود این واقعه زیاد ملا محمد شفیع را متأثر کرد چون این دو طفل دو ساله و سه ساله بودند و مادرشان مسلمان بود با آداب امری تربیت نشدند و لکن همیشه طرفدار امر بوده و هستند بخصوص در مواقع سختی در راه اقوام و همچنین بهائیان گامهای مؤثری برداشته
- ۲- دومین فرزند ایشان نوریجان روحانی است که ملا محمد شفیع در زمان حیات خود مشارالیه را بمقد و نکاح میرزا عبدالحسین فرزند حاج محمد اسمعیل یزدی شهید مقتول و دخترزاده سید جعفر یزدی معروف که در زندان حکومت اسیر غل و زنجیر بود در آورد نوریجان از ایمن

پیوند صاحب پنج فرزند شد باسامی ذیل

- ۱- میرزا محمد شفیع روحانی ۲- حاجی میرزا اسمعیل
- روحانی ۳- میرزا خلیل روحانی ۴- میرزا جلال میثاقی (۱)
- ۵- میرزا علی اکبر روحانی

چون نوریجان و فرزندانش در وقایع بعد بخصوص واقعه سال ۱۳۲۷ هر کدام بنحوی با امتحانات و مشکلات مواجه بوده اند و لاجرم زکیشان بمیان خواهد آمد علی الخصوص دو جلد دوم لهذا در اینجا فقط بذکر نامشان اکتفا شد

- ۳- سومین فرزند ایشان شیخ محمد حسین عهدیه از عیال دومشان است که (۴) مادر او را بنام پدر خود شیخ محمد حسین مشهور به وفا نام گذاری کرده است او با صاحب جان خانم دختر میرزا آقا مهاجر ارض صاع ازدواج نمود از این پیوند ۶ فرزند قدم بعرصه وجود گذاشت باسامی ذیل ۱- بهاء الدین عهدیه ۲- روحا عهدیه ۳- عقیقه عهدیه ۴- بدیعہ عهدیه ۵- مهین عهدیه ۶- شیخ آقا عهدیه - چون شیخ محمد حسین و مادرشان و خواهرهاشان در واقعه سوم (شهادت سال ۱۳۲۸) مورد لطمات و شدائد قرار گرفته اند و نامشان در بخش سوم و چهارم مطرح خواهد شد در اینجا بذکر نام اکتفا شد
- ۴- چهارمین فرزند ایشان گوهر خانم شماع در زمان -

(۲) ملا محمد شفیع پعی از صعود عیال اول یاد ختر شیخ حسین مصروف به وفا ازدواج نمود که از آن عیال نیز صاحب پنج اولاد شد

حیات پدر نامزد محمد علی معروف برجال الغیب بود که او در زمان نامزدی جوانمرگ شد بعد بامشهدی درویش خواجه شاه علی از دواج نمود صاحب دو فرزند شد
 ۱- قدسیه شعاع ۲- بقاء الله شعاع چون گوهرخانم در واقعه سوم سال ۱۳۲۷ مورد لطامت و شدائد قرار گرفته و در بخش سوم نامش مطرح خواهد شد در اینجا تاهمین اندازه اکتفا میشود

۵- پنجمین فرزند ایشان طویی شعاع بامشهدی حسن خواجه شاه علی غیر مؤمن و محب امر از دواج نمود صاحب پنج فرزند است ۱- محمد شعاع ۲- علی آقا شعاع
 ۳- حسین شعاع - ۴- محمود شعاع - ۵- فردوس

شعاع چون طویی شعاع در واقعه سوم سال ۱۳۲۷ قمری مورد لطامت و شدائد قرار گرفته و در بخش سوم نامش مطرح خواهد شد در اینجا بذکر نام و نام فرزندانش اکتفا شد

۶- ششمین فرزند ایشان جهان ثابت است که بامیرزا یوسف ثابت از دواج نمود صاحب ۶ فرزند شده که دو نفر از آنها کوچک ثابت و مهین ثابت صعود نمودند چهار فرزند دیگر در قید حیات از این قرارند ۱- عبدالله ثابت ۲-

منصور ثابت ۳- ناصر ثابت - ۴- بهیه ثابت چون جهان ^{عیال} ثابت در واقعه سوم سال ۱۳۲۷ قمری مورد لطامت و شدائد

قرار گرفته و در بخش سوم نامش مطرح خواهد شد در اینجا
بذکر نام و نام فرزندانش اکتفا شد

۷- هفتمین فرزند ایشان فاطمه عرفان است که با میرزا
احمد عرفان ازدواج نموده صاحب دو فرزند است از این قرار
مهین عرفان ۲- عنایت الله عرفان چون فاطمه عرفان
در واقعه سوم سال ۱۳۲۷ قمری مورد صدمات و شدائید
قرار گرفته و در بخش سوم نامش مطرح خواهد شد در اینجا
بذکر نام و نام فرزندانش اکتفا شد

فصل چهل و یکم

شرح مختصری زندگانی فاطمه بیگم دختر سید جعفر یزدی از بقیه السیف فی ریز

فاطمه بیگم دختر سید جعفر یزدی در نوبت ریز بسالهای
۳۶۰۹۲۵۹ قدم بعرصه وجود گذاشت و در موقع ورود اقا
سید یحیی به این بلده تاریخی دوران صباوت را میگذرانید
و بسن ۶ - ۷ سالگی بود لکن دارای هوش و ذکاوت فطری
بود در نزد پدر بزرگوار بفرآ گرفتن معلومات سواد فارسی
و عربی اشتغال ورزید چون پدرش بشرف ایمان بحضرت
اعلی نائل و از مؤمنین و فدائیان امر رب العالمین
بشمار آمد اشعه ای از آن نارموقده ربانی بر قلب این
دختر نیک اختر زد و روحانی و نورانی گردید :
او قبل از اولین واقعه نی ریز و فوز پدرش بایمان در نازو -
نعمت بسر میبرد زیرا پدرش از جمیع مواهب الهی اصالت
و نجابت و فضیلت و سیادت روحانی و جسمانی و مکنات و قدرت
ظاهری برخوردار و انیس و جلیس حکومت نی ریز زمین العابدین
خان بود و اینیه و خانه مجلل مجاور خانه حکومت داشت -
اما بطوریکه در شرح حال پدرش نگاشته شد پس از تشرف بشر
ایمان همه بباد فنا رفت

وعزت بذلت ورفاه و آسایش بخت و خواری تبدیل گردید
 و این دختر و سایر عائله بمصائب گوناگون مبتلا گشتند و
 درد ناگترین و سخت ترین رنج و مصیبت او را این عائله آنکه -
 در هنگامیکه پدرش را باغل و زنجیر فرآشها در کوچه و بازار
 باشکنجه و عذاب میگردانیدند این دختر و سایر عائله را به
 تماشای پدر اسیر و مغلول و مجروح میبردند تا این صحنه
 دلخراش را تماشا نماید در این موقع این وحنین این دختر
 و سایر عائله باوج علیین میرسید (۱) پس از این
 مشاهدات به کلبه خرابه مسکن خود باز میگشتند امور -
 معاش و خوراک و پوشاکشان مختل بود معذرا با صبر
 و تحمل و شکر همه را در مدت ۹ ماه گذرانیدند و امیدشان
 بحق و محبوب خود قطع نگردد در سال ۱۲۶۲ که پدرش
 از حبس نجات یافت باتفاق پدر و سایر عائله از طریق -
 قطرویه (۲) اعزام یزد شد در آن اوقات یزد منقلب بود
 و چون توقفشان در آنجا مقتضی نبود در هرات (۳) -

(۱) آزار بزرگان و کودکانی ریز در این صحنه یکی دیگر از عود
 الهی را تحقق بخشید و متمم حدیث قدسی منقول از پیغمبر اکرم
 در بحار الانوار و اصول کافی (ویشو الویل و آلر نهمن نسائم
 اولک اولیاتی حقا)

۲- قطرویه تانی ریز ۴ کیلومتر فاصله دارد
 ۳- هرات یکی از بخشهای یزد است

توقف نمودند و پس از چهار سال و خورده ای که باصصوبت در آنجا بسربردند در سال ۱۲۷۲ که اوضاع قدری آرام شد به یزد رفتند بعد از شش سال توقف در یزد با حاج محمد اسمعیل از تجار و متنفذین آنجا با اذن پدر ازدواج کرد و تشکیل عائله داد و تا چند سال در آنجا مرفه زندگی نمود و نفس راحتی کشید و صاحب سه فرزند شد و چون اوضاع درنی ریز بحال عادی برگشته بود شوهر خود راراضی کرد با شوهر و فرزندان از یزد عازم نی ریز شدند — پس از ورود بقطرویه اهالی آنجا همان احترامی را که در باره پدرش منظور میداشتند درباره دخترش و دامادش مجری داشتند چند روز نگاهشان داشتند و باکمال عزت و احترام از آنها پذیرائی نمودند چون این خبر بسمع فتحعلی خان حکومت پسر حاج زین العابدین خان که هم مالک آن قریه بود و هم اهالی در زیر سلطه حکومتش بودند رسید سخت برآشت و بفکر اینکه اینها برای ادعای املاک اقا سید جعفر — که به غضب تصرف نموده به نی ریز میآیند دستوری — محرمانه به عمال و رعایای مورد اعتماد خود داد که حاج محمد اسمعیل را مخفیانه بقتل برسانند چنین کردند حاج محمد اسمعیل بشهادت رسید فاطمه بیگم با سه طفل صغیر خود که کوچکترین آنها یکساله بود در قطرویه را غدار ویی پر

ماند دوستان اران این عاقله بكمك واعانتاين بيوه زن ستم دیده و اطفال یتیم رنج کشیده برخوردار شدند چون میدانستند این عاقله درنی ریز دوستانی دارند نامه ای از فاطمه بیگم گرفتند و خبر این واقعه را بملا محمد شفیع کوه از معاریف و متفذین بهائی درنی ریز بود رسانیدند ایشان فوراً با مساعدت حاج محمد رحیم چند سوار و تفنگچی به قطریه فرستاد و این عاقله باتفاق احباب مسلح با کمال احترام وارد نی ریز شدند و سروسامانی یافتند و آشیانه‌ای درست کردند سپس سید محمد برادرش از یزد به نی ریز کوچ کرد و در آنجا ازدواج نمود و خواهر و برادرزندگانی ساده ای را آغاز نمودند و احترام دیرین خود را باز یافتند باری فاطمه بیگم درنی ریز اقامتش طولانی شد و توفیقات الهی شامل حالش گردید در بین زنان از حیث علم و خط و سواد فارسی و عربی ممتاز بود به تبلیغ و تشویق زنان پرداخت و تا اواخر ایام خویش گرچه محاط بمصائب گوناگون بود ولیکن همیشه راضی و شاکر و خوشنود مسرور زندگانی کرد و در سال ۱۳۰۰ هجری قمری درنی ریز بطکوت ابهسی مسعود نمود و در قبرستان عقیل خطیب دفن گردید ولیکن

فامیل در صد و انتقال آن رسم بگلستان جاوید هستند

از مشارالیهها دواثر درخشان باقی است

اول اثر جاویدان مبارکی است که از ظم اعلی باعنایات لا تحصی

بافتخار و اعزازش همزمان باشهادت سلطان الشهداء و

محبوب الشهداء نازل شد هو بآن واقعه اشاره گشته و آن

لوحرا از جان خود عزیز تر داشت آنرا تذهیب کرد و چون -

گوهر گرانبها از آن حراست مینمود و حرز جان خود میدانست

ثانی اثر درخشان فرزند ان نیرومندی است که بآداب امری

تربیت نمود که همه در ظل امرند و باقیات صالحا تنسند

و بخدمات امریه مفتخرند بشرح ذیل

اسامی فرزندان فاطمه بیگم (دختر نیک اختر اقا سید جعفر)

(۱) اولین فرزند مشارالیهها نوری جان بیگم است

این دختر در سن کودکی موقع معاودت از یزد به نی ریز

باتفاق والدین خود عازم نی ریز شد چون پدرش حاج

محمد اسمعیل در قطریه بدستور حکومت نی ریز بشهادت

(۱) برای اینکه دو نوریجان در یک فامیل باهم اشتباه نشود

وجه ممیز را متذکر میگردد تا کاملا مشخص باشند از اینقرار

(۱) نوریجان تنها دختر ملامحمد شفیع و عیال میرزا -

عبدالحسین است اونوه اقا سید جعفر داماد ملامحمد شفیع

است که قبلا بتفصیل ذکر شد

رسید و با مادر داغ دیده پس از چند روز غربت و خفت و ذلت
 باتفاق مادرش و خواهر و برادرش به نی ریز آمد در آغوشش —
 مادر بزرگ شد و با داب امری تربیت شد و وارث ایمان
 و اخلاق مادر گردید در سال ۱۳۰۲ قمری با اذن و اجازه —
 مادر با حاج محمد رحیم که از بقیة السیف واقعه دوم —
 نی ریز بود در مقام خود نامش و مصائبش بیان خواهد شد
 از دواج نمود از این پیوند صاحب سه فرزند شد با ساسی
 ذیل

۱- خانم لقا ۲- میرزا علی محمد ۳- میرزا فضل الله
 چون این فرزندان از مصائب و بلیات بهره ای داشته اند
 که مربوط به واقعه های بعد بخصوص سال ۱۳۲۷ قمری —
 استولا جرم در بخش سوم نامشان مطرح خواهد شد لهذا
 در اینجا بذکر نام آنان اکتفا شد

۲- دومین فرزند مشارالیه صغری بیگم است که در دامن
 مادر دلخون و زحمت کش با داب امری تربیت شد و لکن در
 سن جوانی قبل از ازدواج بملکوت ابهی صعود نمود و

بقیه از صفحه قبل

۲- نوریجان بیگم دختر حاج محمد اسمعیل شهید در
 قطرو است که مادرش فاطمه بیگم و جدش آقا سید جعفر است
 و او خواهر میرزا عبدالحسین است چون جدش
 سید بوده از این جهت بیگم مضاف علیه نام اوست و این قاعده
 بین زنان از فامیل اولاد رسول الله بوده است

وبلا عقب ماند

۳- سومین فرزند مشارالیه‌ها میرزا عبدالحسین است که پدرش حاج محمد اسمعیل در قطروه به شهادت رسید و او در سن شیرخوارگی با اتفاق مادر خود فاطمه بیگم و خواهران خود بعد از گذشتن چند روز از قتل پدر و رنج مادر از قطروه عازم نی ریز شدند و بحسن استقبال و احترام احباب مخصوص ملا محمد شفیع روبرو شدند و در لانه ای محقر با زندگانی ساده ایام را میگذرانیدند در همان سال اول که سال قحطی بود و خشک سالی و حتی عرصه بر جانوران تنگ شده بود و گرگان گرسنه شبها برای بدست آوردن - طعمه به شهر میآمدند و داخل خانه ها شده اطفال خورد سال را از دامن مادران و یاد رگه‌هاواره‌ها میبردند و فرار میکردند در خارج شهر پاره میکردند و میخوردند و اطفال زیادی را ربودند که در بین نی ریزی ها آنسال تا هنوز سال گرگ خوارگی مشهور است گرگ میرزا عبدالحسین را از دامن مادر ربود و فرار کرد تعقیب گرگ بجائی نرسید و مادر بعضای فرزندش نشست پس از چند ساعت ناگاه صدای گریه طفل از خرابه جلو منزل بلند شد بسراغ صدا رفتند دیدند طفل در خون خود غوطه وراست او را بمادر رسانیدند جراحاتش را مرهم گذاشتند بعد از مدت ها جراحات

التیام یافت و لکن جای دندانهای گرگ در گونه ها تا بسن پنجاه سالگی که صمود نمود باقی بود و این واقعه باعث تعجب یار و اغیار بود و آنرا معجزه میدانستند که گرگ آدم خوار طفلی را بر باید سپس او را رها کند زیرا شأن گرگ درندگی است و سانحه ای در دناک برای این خانوادۀ ستم دیده بود باری این طفل در آغوش مادر مهر پرور بزرگ شد و با آداب عالیۀ امری تربیت و تعلیم یافت با دختر ملامحمد شفیع (نوریجان) ازدواج نمود و تشکیل عائله ای پربرکت داد که بعداً در دفتر سجالات مطکئی درنی ریز نام روحانی اخذ نمودند و شهرت یافتند از این پیوند پنج فرزند قدم بصره و وجود گذاشتند که جزء فرزندان نوریجان روحانی دختر محمد شفیع فصل چهارم نام هریک ذکر شد لذا در اینجا تکرار نمیشود بفصل مربوطه مراجعه شود و چون میرزا عبد الحسین و همسرش و فرزندانش از مصائب سهمی بسزا داشته اند که لا جرم در بخش سوم وقایع سال ۱۳۲۷ هجری قمری نقل خواهد شد لذا در اینجا باختصار ذکر شد

فصل چہل و دوم

شرح مختصری از زندگانی و خدمات وارده بر حاج محمد رحیم از بقیۃ السیف واقعہ دوم

حاج محمد رحیم از بقیۃ السیف فی ریز فرزند ملا محمد و نوه حاج صفر علی است کہ پدرش از مجاہدین و مجاہدین حضرت وحید بود کہ در بخش اول مورد بحث قرار گرفت و پس از شہادت پدر دو سال و نیم داشت با از دست دادن پدر در دامن مادر با کمال سختی و صعوبت بزرگ شد و وارث شجاعت و شہامت و ایمان پدر گردید و باصدمات بسیار بسن شباب رسید و جوانی برومند گردید کوتاہ اندام بود و با فراست و دلیرت در بجای کمالات معنوی و ایمان و عرفان در او بروز نمود و پس از متشکل شدن احباب بعد از واقعه دوم از رجال کار آزمودہ گردید و در صفوف جنود مجندہ الہی - درآمد و از ناصران امر الہی شد سپس او بانور جان بیگم نوه اقا سید جعفر کہ پدرش قطرویہ بشہادت رسیدہ بود و مادرش فاطمہ بیگم اورا بزحمت بزرگ کردہ بود ازدواج نمود و ہموارہ مورد عنایات مخصوص جمال قدم و اسم اعظم

ل

و مرکز میثاق الهی قرار گرفت و الواح عیدیه با افتخار شناخت

شد که در بخش مخصوص نمونه ای از آن الواح زینت بخش تاریخ خواهد شد و پنجاه سال بعد از شهادت سلطان الشهدا

بشرف لقای جمال قدم مفتخر گردید در واقعه سوم سال ۱۳۲۷ صد مات بسیار دید اموالش بفارقت رفت و خانه اش

را آتش زدند و خراب کردند او بحسن عاقبت نائل و در نوریز صمود نمود و در قبرستان عمومی (عقیل خطیب) دفن شد از او اثر در خشان باقی ماند

اول الواح نازله از قلم اعلی و مرکز میثاق که فوقاً اشاره شد که مهمترین اثر جاودان است

ثانی سه فرزند (دو پسر و یک دختر) هر سه در ظل امر بوده و هستند و عائله ای کثیره در ظل امر دارند که چون در شرح احوال فاطمه بیگم نسبت به نوریجان بیگم که بحباله نکاح حاج محمد رحیم درآمد نام فرزندان ذکر شد تکرار نمیشود و نظر باینکه این فرزندان در واقعه سوم ۱۳۲۷ در مصائب و بلیات سهیم و شریک بوده اند و لا جرم در بخش سوم نامشان مطرح خواهد شد از تفصیل در این مورد صرف نظر میشود

حاج محمد رحیم از عیال دیگرش صاحب یک فرزند بنام میرزا عبدالحسین است که در قید حیات است و محب است

و فرزندانش مؤمن و در ظل امر هستند بدیهی است در
بخش‌های بعد هر کدام خدمتی تاریخی انجام داده‌اند
نامشان ذکر خواهد شد

فصل چهل و سوم

شرح مختصری از زندگانی ملا باقر از اصحاب اولیه و بقیه السیف سال ۱۲۶۶

ملا باقر از بقیه السیف و فرزند ملا عبد السمیع شیرازی الاصل
است که از فحول علمای عصر و زمان خود بود و در دربار قاجار
سمت معلمی شاهزادگان را داشت عارف مسلک و صاحب
افکاری روشن بود از اینجهت علمای قشریون همیشه با او
مخالفت می‌ورزیدند مع هذا مورد احترام خاص و عام بود
و در دربار سلطنت تقریبی بخصوص داشت از اینرو بر حسادت
علماء افزوده گشت و بر علیه‌اش قیام نمودند ناچار شیراز را
ترك نمود و عازم نی‌ریز شد و در آنجا رحل اقامت افکند (۱)

(۱) گویند ملا عبد السمیع مورد احترام و اعتماد کامل حاج
زین العابدین خان حکومت نی‌ریز قرار گرفت در نی‌ریز
وفات نمود

صاحب دو فرزند شد ملا باقر (۱) ۲ - ملاحسن لیب
شکری که هر دو از مؤمنین اولیه بودند که اینک ملا باقر مورد
بحث است

ملا باقر وارث حقیقی پدر از حیث علم و عرفان و شهرت و مقام
بود پس از تحصیلات عالی به درجه اجتهاد رسید و در نوری ریز
از علمای بنام و مرجع تقلید انام بود و مورد ثقة و اعتماد
خواص و عوام قرار گرفت و از طرف امام جمعه شیراز بسمت
پیشوائی و امام جماعت مفتخر و با خواهرزاده شیخ ابوتراب
امام جمعه شیراز ازدواج نمود و نیز متولی موقوفه مسجد
جمعه کبیرنی ریز گردید این مواصلت و سمت تولیت بر مقام
و شهرتش افزود و در هنگام ورود اقا سیدیحیی به نوری ریز
از نظر آشنائی قبلی با ایشان و پدر عیالشان تارونیز از جمله
مستقبلین بود با جناب سیدیحیی تبعیت نمود و قلبش بنور
ایمان منور گردید نظر بانسایش با امام جمعه شیرواز حکومت
نوری ریز چندان متعرض ایشان نبود و او نیز بحکمت رفتار
مینمود علی الظاهر جنبه بیطرفی را رعایت میکرد و از این رو
میتوانست بیشتر با صاحب و پیروان امر رب الا نام کمک نماید

(۱) گویند ملا باقر تا چند سال بعد از اظهار امر حضرت ^{علی} ا

در قید حیات بود بحکمت رفتار میکرد با احباب محشور بود و
کمک های شایان مینمود و لکن بفرزندان خود حقائق امر را
تفہیم و روح ایمان را در آنها میداد که در حین صعودش هر
چهار فرزندش مؤمن و موقن بودند و این نعمت ایمان تا اکنون
تسلسل یافته که باقیات صالحاتند و در نوری ریز صعود نمود

صاحب دوعیال و چهار فرزند نکور بشرح ذیل شد
 ازعیال اول (خواهرزاده امام جمعه شیراز) شیخ محمد
 حسین مصروف بوفوا و ازعیال دوم - میرزا ابوالحسن شیخ احمد
 شیخ ابوالقاسم این چهار اولاد را بروح امر و تعالیم امر
 آشنا نمود که هر سه وارث حقیقی علم و عرفان و ایقان پدر
 گردیدند علی الخصوص شیخ محمد حسین وفا که بمقامات
 عالیه علمی و عرفانی ارتقا جست و ازبقیة السیف است
 دیوانی از اشعار هم از اوباقی است که در فصلی جداگانه
 (۲)
 شرح احوال شریبان خواهد شد

فصل چهل و چهارم

(۱) گویند خواهر ملا باقر دختر ملا عبد السمیع از مؤمنین
 اولیه بوده و با کربلائی میرزا حسین فرزند اقا مهدی نوه اکبر
 سلطان ازدواج نموده و عائله بهائی تشکیل داده اند
 و در واقعه سوم دی سال ۱۳۲۷ هجری قمری مورد صدمات
 قرار گرفته اند که در فصل مربوطه بیان خواهد شد

شرح مختصری از مصیبت وارده بر ملا حسن معروف بلب شگری فرزند ملا عبد السمیع
و برادر ملا باقر مذکور در فصل متقدم

یکی از یقینات السیف های واقعه اول اصحاب حضرت وحید
و پیروان حضرت اعلی ملا حسن معروف به لب شگری فرزند
ملا عبد السمیع و برادر ملا باقر است این نفس نفیس هنگام
ورود اقا سید یحیی به نی ریز بشرف ایمان نائل و با برادر
خود ملا باقر از مدافعین و خدمتگذاران بشمار آمد و چون
و ملا حسن بر ملا و آشکار به ایمان خود تظاهر مینمود و چون
قبلا با اولاد باقر خان که پدرشان را حاج زین العابدین ^ع
برادرش بقتل رسانیده بود و خودشان را حبس کرده بود
تا بقتل برسانند دوستی کامل داشت تا بحدی که آنها
ملا حسن را برادر خود خطاب میکردند و ملا حسن با همکارانش
انها را از حبس نجات داده بود و حسن بدبینی حکومت
از دو جهت عمیق و ریشه دار شد و مورد خشم بیشتر حکومت
قرار گرفته بود در صدد قتل ملا حسن و همکارانش از مؤمنین
و پیروان امر حضرت رب العالمین از آن جمله میرزا علی که در
جنگ دوم بسردار ملقب شد و خواجه قطبها و میرزا ^{حسین}

قطب و علی فرزند میرزا برآمد و منتظر فرصت بود تا آنها را
 با حیل و محرمانه بقتل برساند آنها چون از سوء قصد
 حکومت باخبر شدند با چند نفر از مسلمانان دیگر که از ظلم
 حکومت کاسه صبرشان لبریز شده بود با خود برای قتل

گویند
 (۱) ملا حسن لب شکری قبل از اظهار امر حضرت اعلیٰ بوا
 سطه
 تقرب برادرش ملا باقر امام جمعه نیریز با شیخ ابوتراب
 امام جمعه شیراز متصدی املاک امام جمعه شیراز در کوشک
 از قراء حومه شیراز منصوب شد و بود و اداره آن املاک را بعهده
 داشت در آن اوقات در یکی از اسفار حضرت اعلیٰ از شیراز
 به بوشهر افتخار همسفری حضرتش را داشته و چون آنحضرت را
 از هر حیث ممتاز از سایر ناس تشخیص داده بدو آنکه بداند
 چه مقامی را حائز خواهند شد بخدمت شبانه روزی حضرتش
 قائم بوده و پس از پایان سفر که اجازه مرخصی خواسته -
 حضرت اعلیٰ او را مورد لطف و عنایت مخصوص قرار داده انگشتر
 گرانبهای خود را بیرون آورده با و مرحمت میفرمایند ملا حسن
 پس از مراجعت از کوشک مولا به نیریز بشفای ایمان نائل شده
 است

حاج زین العابدین خان همراه نمودند باهم عهد و پیمان
 شدند و مقصد هایشان سرّاً این بود که سبب قتل و شهادت
 حضرت وحید و جمعی از بابیان بی گناه را به قصاص برسانند
 لذا بموجب تفصیلی که در داستان متشکل شدن احباب
 و انصار بعد از واقعه اول در فصل ۳۲ بیان گردیده حاج
 زین العابدین خان در حمام بقتل رسید و ملاحسن و —
 همکارانش اسامی فوق الذکر از سبب قتل بحمايت از
 بابیان بمنظور انتقام معرفی شدند لذا فتحعلی خان —
 پسر حاج زین العابدین خان چون علی الظاهر انجام
 اینکار برایش میسر و مقدور نبود موفق گردید ملاحسن را در
 قلعه سیف آباد حومه نی ریز محرمانه بوسیله گماشتگانش
 بقتل برساند از او پس از شهادت دو فرزند باقی ماند یکی بنام
 ملا اقا بابا که کنیه اش عبدالسمیع بود و او با صبیّه اقا علی
 محمد ازدواج کرد از این ازدواج فرزندی نیک اختر قدم
 بعمره وجود گذاشت بنام ملاحسن هشتمی جدش که در واقعه
 سوم بشهادت رسید^۱ تفصیل در جلد دوم واقعه سوم
 بیان خواهد شد؛ فرزند دوم از ملاحسن لب شکری ملا محمد
 علی بود که او نیز در واقعه سوم بشهادت رسید که در جلد
 دوم واقعه سوم بتفصیل بیان خواهد شد لذا شرح حال
 ملاحسن لب شکری تا همین جا خاتمه می یابد

فصل چہل و نهم

شرح مختصری از شیخ محمد حسین ملقب بوفافرزند ملا باقر از بقیۃ السیف واقعہ اول و دوم

شیخ محمد حسین معروف بوفافرزند از بقیۃ السیف واقعہ اول و دوم نی ریز و فرزند ملا باقر است کہ مادرش خواہر زادہ — شیخ ابوتراب امام جمعہ شیراز بود و در شرح حال ملا باقر بنام ایشان اشارہ شد اودر ظل تعلیمات پدر و اجد کمالات و علوم صوری و معنوی و اخلاقی گردید متین و موثر بود و سرآمد امثال و اقران معاصر خود شد و شاعر و ادیبی کامل بود لذا مورد احترام و ثقہ و اطمینان احباب و اغیار گردید بعد از صعود پدر بجای اون نشست و از طرف امام جمعہ شیراز بہ سمت تولیت موقوفہ مسجد جمعہ کبیر نی ریز و امامت جماعت برگزیدہ شد از امتحانات و افتتانات رورہ ازل مصون ماند و فریفته و دلدادہ جمال قدو اسم اعظم گردید عریضہ ای بسا ^{حت} اقدس در بغداد ضمن منظومہ ای از سوز و گداز تقدیم ^{شت} دان و نشرًا سئوالاتی چند نمود کہ بمزاجات مقرون گردید و در روز اول عید سعید رضوان در باغ نجیب پاشا در بغداد

لوحی بسیار مهیمن با افتخار ش‌عز نزول یافت که بلوح وفا
 معروف است و در فصل مربوطه سواد آن لوح زینت بخش
 تاریخ خواهد شد درنی ریز بملکوت ابهی صعود نمود
 از او فرزندى نيك اختر - دختری بیاد گار ماند که بنام خاور سلطان
 نام گذاری شد (۱)

بطوریکه قبلا در شرح حال ملا محمد شفیع بیان گردید
 او پس از فوت عیال اولش با مشارالیها ازدواج نمود و صاحب
 چند فرزند شدند که چون اسامی فرزندان در آن فصل
 ذکر شده و نظر بر اینکه این ورقه موقنه با فرزندانش در واقعه
 سوم در سال ۱۳۲۷ هجری قمری مورد صدمات قرار گرفته اند

(۱) گویند شیخ حسین سه عیال اختیار کرده از دو عیال
 اولش نسلی ظاهر نیست عیال سوم ایشان فاطمه از -
 بقية السیف واقعه دوم است که شوهرش بالای کوه شهید
 و سر او را به همراه سرها بشیر از بردند در اباده دفن شد و -
 خودش با پسر بچه ۷ ماهه را با پسری بشیر از بردند چون
 مادر از شیر رفته بود طفل از پی شیرى هلاک شد پس از
 چندی با شیخ حسین ازدواج کرد و صاحب یکدختتر
 بنام خاور سلطان شد که بحاله نکاح ملا محمد شفیع در آمد

ولا جرم بشرح حالشان مبادرت خواهد گردید در اینجا
تکرار نمیشود بنابراین از شیخ محمد حسین وفاسه اثر باقی
ماند - اول اثر قلم اعلیٰ لوح منیع مهیمن بنام لوح وفا
اثر جاویدان و ثانی اثر درخشان دختر نیک اخترايشان
که بحباله نکاح ملا محمد شفیع درآمد و از این اقتران -
سالله ای پرپرکت و موئن و خد متگزار باقی ماند ثالث اشعار
و منظومه و ادبیاتی است که از او بیادگار ماند که گویند قطعه^ی
از آنها را بساحت اقدس جمالقدم و اسم اعظم تقدیم داشته
و تخلص شعری او نیز وفا و محتشم است که اینک بدرج چند
قطعه از اشعار پرسوز و گداز عاشقانه روح افزای ایشان
مبادرت میگردد

از دیوان اشعاری که بخط ملا اقا بابا بدست آمد چند
قطعه از اشعار شیخ محمد حسین طقب برفا که تخلص
شعری ایشان نیز وفا و محتشم بوده است و نویسنده عموی
جناب وفاسه درج میگردد

(۱) ای صبا درد من خسته بدرمان برسان

یعنی از من بستان جان و جانان برسان^ن

نامه ذره بخورشید جهان آرا بر

تحفه مورید رگه سلیمان برسان

عذر کم خدمتی بنده بمولا کن عرض
برسان
آستان بوسی درویش بسلطان

شرح افتادگی من چوشنیدی برخیز
بخرام آی و بآن سروخرامان برسان
سربسر قصه احزانم اگر گوش کنسی
زود برگرد و بمن مژده احسان برسان
وزیب روشنی دید میعقوب آنگاه
بوی پیراهنی از مصریه کنعان برسان
محتشم یارب عنوان و فامشهور است
قصه کوتاه کن و نامه به پایان برسان

۲ - گر بمر دن دل نهم آسوده جانیرا چه غم

وزمهر اگر جانرا هم نامهربانیرا چه غم

از تلخی هجرم چه باک آن شوخ شکر خنده را

گر به زهر لب ترکم شیرین دهانی ^{غم} را چه
دل خون شد و غمگین نشدان خسرو دلهاو

یک کلبه گرویران شود کشور ستانی را چه غم

فرخنده آن شه سوار از اشک میبودم و لسی

غم
گر بگذرد آب از رکاب آتش عنائی را چه

ز افتاد نم در ره چه باک آن ترك چابك اخترا
غم خاری گرفتند در گذر سیلابو انی راجه
ایدل برو رفتن چه سود از صید گاه عشق او
صید از گریز و صد قدم زوزی گمانی راجه غم
چون نیست هیچت محتشم ز آشوبد و ران غم مخور
گر عالمی ویران شود بی خانمانی راجه غم

۳- ایگل امروز اداهای تویی چیزی نیست
خنده و سوسه فرمای تویی چیزی نیست
میدهی پهلوی خاصان با شارت چکنم
این خصوصیت بیجای تویی چیزی نیست
من خود امروز گنده کارم و مستوجب قهر
بامن امروز مدارای تویی چیزی نیست
فاش در گرفتن من گرچه نمیگوئی هیچ
جوشش لعل شکر خای تویی چیزی نیست
محتشم زان قسم اندیش حذر باید کرد
اضطراب دل شیدای تویی چیزی نیست

۴- بقصد جان من در جلوه آید قدر عنایت

بقربانت شوم جانابمیرمپیش بالایت

از این بهتر نمیدانم طریق مهربانیرا

که بنشینم زیاتا جان دهم از شوق دریا

چو وقت مرگ دوزندم کفن بهرشکیبائی

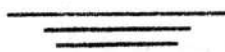
روان کن سوی من تاری از آن زلف سمن

خوش آن مردن که بر بالین خویشت بینم و باشد

اجل در قصد جان من مضطرب من در تما

چو مردم از نگاهت آن که جان محتشم باشد

بلاگردان مژگان سیاه چشم شهلایت



ایگل از عشق تو خارم گرنمیدانی بدان

لاله سان داغ تو دارم گرنمیدانی بدان

پیش مردم عزت من گرنمیداری بدار

من براه عشق خادم گرنمیدانی بدان

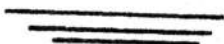
پیش از اینم اختیار دل بدست خود نبود

این زمان بی اختیارم گرنمیدانی بدان

گفتی از سودای زلف سرکشم حال تو چیست

بیقرارم بیقرارم گرنمیدانی بدان

از وفات خم تمنای تومیگارم بدل
 روز و شب این است کارم گرنمیدانی بد
 چند روزی شد که خود در ادروفا چون محتشم
 از سگانت می شمارم گرنمیدانی بدان



۶- تو چون رفتی بسلطان خیالت طک دل دادم
 غرض گرفتی از چشم نخواهی رفت از یادم
 تو آن صیاد بی قیدی که از بندم رها کردی
 من آن صیدم که هر جا میروم در بند صیادم
 اگر ناگه غباری آید و گرد سرم گردد
 بدان که صرصره هجرت و دوران داد بر بادم
 و گر برگرد سروت مرغ روحی برزند میدان
 که افکنده است بر پا قامت آن سرو آزادم
 چو بازائی بقصد پرسشی برتریم بنگر
 که آنجانوحه دارد بر سر تن جان ناشادم
 بفریاد من بیمار دل پرناله است امّا
 چنان زار است که هست آهسته تاز
 ناله فریادم
 نهی چند ای فلک بار فراق آن پری بر من
 ز آهن نیستم جان دارم آخر آدم می زادم

مکن بروصل آن شیرین زبان پرتکیه ام همد م
 که من دیروز خسرو بودم و امروز فرهاد م
 نهادم محتشم بنیاد صبر آما چه دانستم
 که اوتا خواهد آمد هجر خواهد کند بنیاد م

۷- هیچ میگوئی اسیری داشتم حالش چه شد
 خسته من نیم جانی داشت احوالش چه شد
 هیچ میپرسی که مرض از دیاری آگاه گاه
 میپرید و نامه ای میبود برپایش چه شد
 هیچ فلک فکرمیدانی بدان که کشته را
 جان نالانش برآمد جسمی جانش چه شد
 در ضمیرت هیچ میگرد که در دشت خیال
 آهوی من بود مجنون بی بد نبالش چه شد
 پیش دست چاکری استاده بود آخر بپرس
 مرگ افکندش زیغم کرد پامالش چه شد
 ملک عیش محتشم یاران چرا شد سرنگون
 گفت بختش و از گون گردید اقبالش چه شد

۸- زبسکه مهرتو با این و آن یقین دارم
زدوستی تو با کائنات کین دارم
زمانه دامن آخر زمان گرفت و هنوز
من ازتو دست تظلم در آستین دارم
بدور گردی من از غرور میخندند
حریف سخت کمانی که در کمین دارم
به پیش صورت اوضبط آه خود کردن
گمان بحوصله صورت آفرین دارم
بس است این صلۀ نظم محتشم که رسید
بخاطر تو که من بنده ای چنین دارم
تا اینجا شرح حال شیخ محمد حسین وفا از بقیة السیف
واقعه دوم نی ریز خاتمه می یابد (همانطوریکه اشاره
شد این اشعار بخط زیبای نستعلیق بخط آقا باباعوی
جناب وفا بدست آمد مقابله شد ممکن است نویسنده
با اصل مقابله نکرده باشد .

فصل چهل و هشتم

شرح مختصری از مصائب وارده بر سید موسی فرزند سید جعفر زبقیة السیف و اعداؤل
نیز

سید موسی فرزند آقا سید جعفر یزدی بطوریکه در شرح حال والد ماجدشان متذکر گردید در هنگام مصائب وارده بر پدر خرد سال بود و اغلب ایام هنگام ضرب و شکنجه پدر او و مادر و برادر و خواهرش را برای دیدن این منظره دلخراش و دردناک حاضر میکردند سپس هنگام برگردانیدن آن پدر مجروح باغل و زنجیر به محبس و زندان این طفل معصوم هم با سایر اهل بیت بکلبه محقر خود ضمن شماتت ملامتگران بر میگشتند و آن شب راتا صبح بناله و ضجه مشغول و با آذوقه ای که بقیة السیف های فراری (۱) بطور جیره بندی با آنها میرسانیدند گذران میکردند پس از نه ماه که

پدر مرخص و با اهل

(۱) بقیة السیف های فراری که اطراف نی ریزروزها بسر میبردند و شبها به شهر میآمدند مختصر آذوقه سه بیوه زنان و خانواده های زندانی میرسانیدند آنها عبارت بودند از میرزا علی سردار و چند نفر از همکاران و یاوران او که بخوبی از عهد اینکار برآمدند.

بیت ازنی ریز اخراج گردید سید موسی در قطرویه و همرات
ویزد باید در مصاحب و در مصائب و مشکلات اوسهیم و شریک
بود و در نزد پدر علم و خط را آموخت و با زبان عربی آشنا شد
و خط نسخ را خوب مینوشت و با آداب عالییه امری آراسته
گردید و عشق و محبت الهی در نهادش تزریق شد و از -
شجاعت و شهامت برخوردار بود صراحت لهجه داشت و موقر
و متین و مؤدب بود چون بسن بلوغ رسید با خواهر حاج -
محمد طاهر که عمه زاده اش بود ازدواج نمود و نظر بسه
لیاقت و کفایت و شخصیت او از طرف حضرات افغان مالکین
بوانات به سمت نیابت انجا منصوب گردید و در انجا
به تبلیغ امر و تبشیر و تشویق احبای انجا اشتغال و به یزد
ونی ریز چون در هر دو جا اقوام و بستگان داشت مسافرت
مینمود در سال ۱۳۲۱ هنگام ضوضای یزد در انجا بود
و خسارات و مشقات زیاد متحمل شد و چون بابر در عیالش
حاج محمد طاهر مال امیری و عیال و اطفال ایشان در جایی
پنهان بودند که اگر از یزد خارج نمیشدند خطر جانسی
داشتند ایشان این خانواده را شبانه از یزد خارج نمود و از
بیراهه با مشقت زیاد به بوانات رسانید و چون سه طفل -
خرد سال حاج محمد طاهر از شدت تعب بین راه بسورود
بوانات جان سپردند و خانم لقا عیال حاج محمد طاهر

مريض شد حاجی رابه بوانات گذاشت و خانم لقا را که دخترخواهر زاده اش بود بابرادر خانم لقا میرزا فضل الله به نی ریز رسانید و برای معالجه بدست پدرش و دائیش سپرد و خود پس از چند روز به بوانات^(۱) مراجعت نمود و بطور دائم در بوانات تا خاتمه حیات اقامت گزید و همواره مشمول عنایات مخصوصه از قلم اعلی و قلم مرکز میثاق قرار گرفت و الواحی مهیمن بافتخارشان نازل شد که بخط برادر سید محمد اکنون موجود است و بمنوان مهضرتین اثر جاودان در فصل مربوطه یکی از آنها زینت تاریخ میشود در بوانات با صغرا بیگم ازدواج کرد و صاحب دو فرزند شد از اینقرار

الف جمالیه بیگم این ورقه موقنه قهسه نار محبت الله بود و در خدمات امریه بی اختیار و کوشا در بوانات با اسمعیل خان ازدواج کرد در سال ۱۳۳۸ هجری قمری بحضور حضرت عبدالبهاء مشرف شد و در سال ۱۳۴۷ هجری قمری از حضرت ولی امر الله اجازه تشرف خواست مآذون حضور شد و لکن عمرش وفاداری نکرد چون انلوح بدست آمده بمنوان اثر جاویدان عیناً گراور میشود زیرا حاشیه بخط مبارک است در سال ۱۳۲۲ هجری شمسی در بوانات بافق ابهی صعود نمود و فرزندانی برومند بیادگار گذاشت

(۱) بوانات یکی از بلوکات مهم فارس است که نزدیک رید و آباد است

- از این قرار است:
- ۱- طلعت بیگم آگاه (۱)
 - ۲- اکبر آگاه (۲)
 - ۳- اختر آگاه (۳)
 - ۴- افسر آگاه (۴)
 - ۵- محمود آگاه (۵)
 - ۶- سیاوش آگاه (۶)
 - منوچهر آگاه (۸)

ب- دومین فرزند سید موسی سید جلال باقر سلطان
 دختر دانی خود ازدواج کرد صاحب یکنفرزند شد بنام
 میرزا اتا که تشکیل عاقله داده است (۹)

(۱) طلعت بیگم آگاه با جلال حکیمی پسر عمه خود ازدواج کرده
 یکد ختر از مشارالیه بانام — که قدم بمرصه وجود —
 گذاشت در سن جوانی صعود نمود و این دختر در قید حیات
 است ساکن شیراز است و تشکیل عاقله داده و صاحب هفت
 فرزند است از این قرار ۱- پروین ۲- محمد حسین ۳-
 نسرین ۴- فاطمه ۵- فروغیه ۶- رضا

(۲) اکبر آگاه با بدری (شهرت کل بدری) ازدواج کرده
 صاحب پنج فرزند است از این قرار ۱- هما آگاه مجرد است
 ۲- مریم آگاه با پرویز حکیمی ازدواج کرده صاحب فرزند
 نشده اند سوم محمد رضا آگاه مهندس است مجرد و طهران
 است در خدمت نظام وظیفه ۴- علامرضا مهندس است و
 مجرد ۵- احمد رضا دانشجوست



عکس جمالیه بیگم دختر آقاسید موسی ونوه آقاسید جعفر

و مطلع شد خواهر و خواهرزاده هایش از قطرویه —
 به نی ریزرفته اند و رحل اقامت افکنده اند بمعاونت خواهر
 قیام نمود به نی ریزرفت و سرپرستی خواهر و خواهرزاده ها
 را بعهده گرفت و در آنجا با صبیبه سید باقر (خواهرسید —
 مهدی یزدی) ازدواج نمود مشغول کتابت و تعلیم اطفال
 شد کتب خطی زیادی بخط ایشان در خانه های احباب
 موجود است خط نسخ را بسیار خوب مینوشت دارای صفاتی
 ملکوتی و خلق و خوئی رحمانی بود بسیار موقر و متین و مهربان
 بود که تا هم اکنون معمرین او را باین صفات ملکوتی یاد
 میکنند و میستایند مورد الطاف و عنایات مخصوص جمال قدم
 و اسم اعظم بود الواحی شتی از قلم اعلی بافتخارش نازل
 شد که در مجموعه ای بخط خودش هفت لوح بافتخار
 خودش و چهار لوح بافتخار برادرش سید موسی زیارت —

(۷) بقیه از صفحه قبل

(۷) سیاوش آگاه باروحی بدیعی ازدواج کرده صاحب

دو فرزند است از این قرار ۱- آرمان ۲- افسانه

(۸) منوچهر آگاه دکتر در طب است در امریکا باجینی از

پاهالی امریکا ازدواج کرده صاحب سه فرزند است مایگل

۲- جیمز ۳- مارك

(۹) میرزا آقا فرزند سید جلال صاحب پنج فرزند است ۱-

لقا ۲- حسین ۳- سیما ۴- زیبا ۵- ضیاء



مقبره شاه میرابوالحمزه در شیراز محل نگاه داری اسرای نی ریز

و در نزد نگارنده موجود است و سورة النصح بافتخار پدرش
سید جعفر نیز در همین مجموعه استنساخ شده است
و برای نمونه از آن الواح در فصل مربوطه زینت تاریخ میشود
او و عیالش عقیم بودند . . .

فصل چهل و هشتم

شرح مختصر از مصائب وارده بر آقا سید محمد باقر فرزند سید میر محمد عابد از بقیة السیف
واقعه دوم

سید محمد باقر فرزند سید میر محمد عابد است که پدرش در
واقعه دوم اسیر و سپس شهید شد و در بخش دوم فصل ۱۵
شرح مصائبش بتفصیل نگاشته شد مادرش خواهر زاده -
محمد رضا خان عموی زین العابدین خان حاکم بود لهذا
او که بعد از شهادت پدر طفلی خورد سال بود بواسطه -
نسبتی که بخان حکومت داشت با مادرش از تعرض مصون
ماندند و تا مدت دو سال محمد رضا خان از او و مادرش نگاه
داری کرد چون روح ایمان در نهاد مادرش رسوخ کرده
بود لذا او به آداب امر جدید تربیت شد و بعد از دو سال
ترك اقربای غیر مومن نمودند و بمحله چناشاهی (محله

بابیان) نقل مکان نمودند و در منزل مخروبه خود شان مسکن کردند و بامتصر درآمدی از محصول طلك و گوسفندان خود که برایشان باقی مانده بود امرار معاش نمودند و بواسطه قرابتشان با فتحعلی خان پسر حاج زین العابدین خان که وارث ریاست پدر بود در امن و امان بسر بردند و همواره از حمایت حکومت برخوردار بودند و با احترام زندگی مینمودند در تمام مدت زندگانی قلبشان بنورایمان روشن و آمیزش آنها بیشتر با احباب بود و در مواقع لزوم از کمک باحب او مساعدت مضایقه نمینمودند چون سید محمد باقر بسن بلوغ رسید با موزر زراعت و فلاحت پرداخت ازدواج نمود و تشکیل عائله داد صاحب دو پسر و چهار دختر شد بشرح ذیل : الف - سید محمد صادق مؤمن بود تشکیل عائله داد از او یک دختر بوجود آمد که در ظل امر بود و در زمان حیات پدر صعود نمود

ب - میرا میرخان با دختر میرزا محمد تقی نوه باقر خان مقتول ازدواج نمود و تشکیل عائله داد و صاحب فرزندان شد که همه مؤمنند از اینقرار

- ۱ - میرزا علی اصغر منصورى ۲ - نصرت خان پیمانی
- ۳ - فردوس خانم حسامی که هر کدام به ایمان ناقل ولا جرم در فصول آینده نامشان ذکر خواهد شد

ج - سومین فرزند آسید محمد باقری بی بیگم بامیرزا
 بابا اشراق ازدواج نمود از این پیوند صاحب پنج فرزند
 شدند که همه در ظل امرند از اینقرار ۱- میرزا داود -
 اشراق ۲- رضوان خانم ۳- رخساره خانم ۴- نوربجان
 خانم - ضیائیه (بغیر از رضوان خانم) بقیه در قید
 حیاتند و مؤمنند چون مورد صدمات در وقایع بعد قرار
 گرفتند و لاجرم در جلد دوم نامشان ذکر خواهد شد
 در اینجا بناامشان اشاره شد .

د - چهارمین فرزند سید محمد باقر خیر النساء خانم با آقا
 رضاخان فرزند میرزا محمد تقی ازدواج نمود از این پیوند
 چهار فرزند قدم بعمرمه وجود گذاشتند که اسامی آنان
 بشرح ذیل است .

۱- امیر آقاخان حسامی ۲- آقا بزرگ حسامی ۳- میرزا
 محمد صادق حسامی ۴- رخشنده حسامی که همه
 آنها در ظل امرند و مؤمنند و چون در بخشهای مربوطه
 بواسطه صدمات و مصائب وارده بر آنان نامشان ذکر خواهد
 شد از تفصیل بیشتر صرف نظر میشود

ه - پنجمین فرزند سید محمد باقر فاطمه بیگم است که
 اول با سید عبدالرحیم ازدواج نمود و صاحب یک دختر
 بنام بی بی بیگم که در قید حیات است و مؤمنه است

و پس از فوت سید عبدالرحیم فاطمه بیگم بامرحوم میرزا —
 عبدالصمد وکیل الرعایا ازدواج نمود و از این پیوند صاحب
 یک دختر و سه پسر شد که از این فرزند ان فقط یک نفر بنام
 میرزا جلال وکیل زاده در ظل امر است که در فصول آتی
 به نسبت صدماتی که در امر دیده اند نامشان به تفصیل
 بیان خواهد شد

و — ششمین فرزند سید محمد باقر خانم جان است —
 که با سید علی فرزند سید مرتضی ازدواج نمود صاحب دو —
 فرزند شد که چون پدرشان مومن نبود آنها از فیض ایمان
 محروم هستند و در قید حیات است و حاجت بذکر نام
 ایشان نیست

فصل چہم و نہم

شرح مختصری از مصائب وارده بر میرزا محمد جعفر فرزند محمد باقر خان از بقیۃ السیف واقعہ

میرزا محمد جعفر فرزند محمد باقر خان از بقیۃ السیف واقعہ
 اول نی ریز است کہ پدرش را عمویں حاج زین العابدین
 خان برسرمقام ریاست بقتل رسانید و فرزند ان اوراکہ

ارشد شان میرزا محمد جعفر بود برهه‌ای قبل از سال
 ۱۲۶۶ که سال ورود اقا سید یحیی به نی ریز بود با
 چهار برادر دیگر میرزا محمد علی خان - میرزا محمد حسین
 خان - اسمعیل خان - اکبر خان زندانی میکند و جلوس
 در ب اطاق زندان رابا خشت و گل سدود مینماید تا
 از گرسنگی و تشنگی جان بسپارند و لکن چون مقدر نشده
 بود یکنفر از دستداران آنها با قراول محبس سازش میکند
 در گوشه ای از گوشه های زندان سوراخی و روزنه ای بوجود
 میآورد و از همان طریق آب و نان قوت لایموت بآنها میرسانید
 پس از چند روز که خان حاکم یقین میکند آنها در حبس بهلا
 رسیده اند امر میکند زندان رابا زکنند و اجساد شانرا دفن
 نمایند چون می بینند برخلاف تصور همه زنده اند از اینکه
 اینها همه دستها و پاوانی دارند که حتی در زندان بسر
 نصرت آنها قیام نموده اند مرعوب میشود و آنها رامورد عفو

(۱) گویند میرزا محمد جعفر و برادران همینکه از حبس
 نجات یافتند بمحله چنار سوخته که اکنون بمحله پهلوی
 مصروف است کوچ نمودند پس از چند سال اقامت میرزا محمد
 جعفر در محله پهلوی هنگام شنیدن اخبار تشریف فرمائی
 حضرت وحید به نی ریز از مستقبلین نیز بوده است

قرار میدهد بشرط آنکه از محل خودشان خارج وبمحل
 چنارشاهی (محله پهلوی امروز) از محلات نی ریز
 کوچ نمایند و در آنجا اقامت کنند انها اطاعت میکنند
 وبمحل نامبرده رفته رحل اقامت می افکنند (۱) در خال -
 این احوال مؤده تشریف فرمائی جناب وحید از طرف مجلس
 عبدالملکی (پدر عیال نی ریزی جناب سید یحیی)
 بسمع اهالی محله چنارشاهی میرسد واكثر از اهالی آن محل
 از اربابان علم ونفوذ وقدرت از معظم له تا ۶۰ کیلومتری
 نی ریز استقبال مینمایند میرزا محمد جعفر نیز از مستقبلین
 بوده است و پس از ورود سید یحیی به نی ریز او از جمله نفوسی
 بوده که بشرف ایمان بحضرت اعلی نائل ومفتخر وبآقا
 سید یحیی بیعت مینماید و از یاران وانصار لایق وبافابشمار
 می آید ومورد عنایت وتوجه مخصوص قرار میگردد و از نظر لیاقت

(۱) گویند باعث نجات آنها از مرگ یکی از باغبانان
 ونمک پرورد ههای باقرخان بوده که بوسیله ایجاد سوراخی
 بداخل زندان از آن سوراخ گندم برشته وآب بانها
 میرسانیده این کمکها بانقشه میرزا علی سرداروملاحسن لب
 شگری که اولاد باقرخان اورا برادر بزرگتر خطاب میکردند آنجا
 شده بعلاوه عده ای دیگر که از ظلم حکومت به تنگ آمده -
 بودند عامل این نقشه بودند

وشایستگی بسمت دامادی حضرت وحید و وقایع نگاری
 در تشکیلات محاربه قلعه مفتخر میشود و ده روز قبل از
 شهادت حضرت وحید قبالة نکاحنامه بخط حضرت
 وحید بر منتهج قویم جدید (قانون بیان) بامهریه
 یکواحد طلای خالص بتاریخ شهر شعبان ۱۲۶۶ هجری
 قمری و فی سنة السادس من ظهور الحق مرقوم میگردد
 که در بخش اول صورت قباله درج و عین خط گراور شد
 اما میرزا محمد جعفر در واقعه دوم (جنگ جبل) آخر سال
 ۱۲۶۹ شرکت نداشتند و از نظر متواری بودن او بعد از -
 جنگ قلعه این ازدواج تحقق نیافته او پس از چندی
 که متواری بوده بوساطت محمد شریف خان حکومت خصه (۱)
 موفق میشود با صدور حکمی از ایالت فارس مبنی بر رفع
 مزاحمت حکومت نی ریز از او و برادرانش و مصونیت از تعرض
 بمحل خود مراجعت کند لذا با همه برادران به نی ریز

(۱) گویند میرزا محمد جعفر پس از پایان جنگ قلعه با تفاق
 برادران خود از طریق کوه (راه صعب العبور) به -
 داراب فرار کردند و از نظر قربانی که با محمد شریف خان حکو
 خصه در فارس داشتند با و متوسل شدند لذا محمد شریف
 خان که نزد ایالت فارس تقرب داشت حکم مصونیت آنها
 را از تعرض حکومت نی ریز صادر نمود لذا نی ریز برگشتند و کسی
 متعرضشان نبود

برگشتند و با اینکه نقشه قتل حاج زین العابدین خان در حمام بی اطلاع نبودند و لکن این اتهام را از خود رفع و دفع نمودند میرزا محمد جعفر کمک های زی قیمت خود را محرمانه از احباب دریغ نمیداشت مع هذا خود را بنحوی از مخممه های بعدی دورنگاه میداشت لذا در موقع قتل حاج زین العابدین خان مورد سوء ظن قرار گرفت و همواره مورد حمایت حکومت جدید و فتحعلی خان فرزند حاج زین العابدین خان مقتول قرار گرفت و تا خاتمه عمر در رفاه و آسایش بسر برد از او نسلی بوجود نیامد بلاعقب بود و لکن آثار ادبی از او نظما باقی ماند که عبارت است از - خسرو و شیرین که بسبب نظامی برشته نظم در آورده و مطبوع و منتشر است در بعضی از کتابخانه های ایران موجود است دیگر جنگ نامه ایست از واقعه دوم سال ۱۳۶۹ هجری قمری که امروز نسخه آن کم یاب است زیرا چاپ نشده برای نمونه چند بیت از هر کدام زیلا مرقوم میگردد

از خسرو شیرین (از زبان خسرو گویند)

هنوزم اول عهد شباب است

هنوزم کشور دله خراب است

هنوزم صف کشیده لشکر ناز

هنوزم دلربا با عشق و طناز

از جنگ نامه

زگرد سواران و دود تفنگ

زمین گشت تیره چوپشت پلنگ

درنی ریز صعود نمود و با ایمان از دینارفت و نسلی
از اوباقی نماند

فصل پنجم

شرح مختصری از احوال میرزا محمد علی خان یکی از برادران میرزا محمد جعفر خان که او
محب بوده ولی فرزندش بشرف ایمان مفتخر گشت

یکی از برادران میرزا محمد جعفر خان میرزا محمد علی خان
است که او محب امر بوده گرچه خود را در سلك بهائیان
محشور نمیگرد ولیکن چون با صبیۀ آقا محمد رضا خان (عموی
میرزا محمد جعفر خان) که مشارالیه از امام ^{مومنه} الرحمن بوده
از و اج نمود چون از زنی مومنه فاضله ناطقه بوده است
بواسطه عیال خویش نسبت بامر خوش بین بوده از این وصلت
فرزندی قدم بعرصه وجود گذاشت بنام میرزا محمد تقی
که بواسطه تربیت مادر بهائی شد و همواره مشمول عنایات
حضرت عبدالبهاء جل ثنائه قرار گرفت و فرزندانی از او —

بیادگار ماند از اینقرار .

۱- رضاخان حسامی ۲- میرزا آقاخان ۳- زهرا سلطان
 که هر سه در ظل ام بودند از آنها نسلهائی باقی است
 که اکنون در ظل امند و چون مورد صدمات قرار گرفته اند
 در فصول آتیه مورد بحث قرار خواهد گرفت لهذا در اینجا
 بذکر نام آنان اکتفا شد

فصل پنجاه و یکم

شرح مختصری از مصائب وارده بر خواجه محمد فرزند کربلایی باقر بقیه السیف و واقعه دوم

یکی از بقیه السیف های واقعه دوم خواجه محمد فرزند کربلایی
 باقر است که در سن ده سالگی با مادرش باسارت در آمد
 و چون طفل بود با مادرش مرخص شد و به نی ریز بازگشت
 نمود و تحت سرپرستی مادر بروج امر تربیت شد و بازندگانی
 بسیار محقر سختی بسن بلوغ رسید جوانی برومند و شجاع
 و مؤمن بار آمد و از نقطه نظر نبوغ ذاتی اول باحرفه
 دوزندگی سپس معاملات پیله وری امرار معاش مینمود و چون
 مردی لایق بود در دستگاه حکومت تقرب یافت در اینجا
 گاهی بسمت فراشباشی و گاهی کدخدائی محل منصوب میشد

صراحت لهجه داشت و شهادت لهذا بهائی سرشناس شد عمری طولانی نمود سپس در واقعه سوم سال ۱۳۲۷ که ۱۸ نفر بشهادت رسیدند و اموال احبابا بغارت رفت و خانه های عموم خراب و ویران شد خانه ایشان تیز خراب و اموالش بغارت رفت و خودش با اتفاق دو فرزندش میرزا محمد باقرو میرزا فضل الله بسروستان رفتند قریب ۱۵ سال افتخار عضویت محل روحانی را داشت و در سالها^ی اخیر ایام حیاتش خانه اش محل ایاب و زهاب واردین از احباب بود همسر ایشان زنی مؤمنه موقنه بود و در خدمت^ت امری با خواجه همکاری میکرد قدرت بازوی این مرد نود ساله راهیچ جوان ۲۵ ساله نداشت کرا را دیده شد خربزه بزرگ را بادو انگشت میزد و ونیم میشد در موقع تشرف نگارنده بحضور حضرت عبدالبهاء در سال ۱۳۳۹ هجری قمری عریضه ای تقدیم حضور حضرت عبدالبهاء بوسیله اینجانب نمود چون بهمراه عرایض سایر احباب تقدیم محضر انور گردید فرمودند همه مکاتیب را یکجواب مینویسم لکن چون خواجه محمد از بقیة السیف است محقق است که با و مکتوبی جداگانه بنویسم و بلوحی از قلم میثاق مفتخر گردید بدستشان داده شد ولی با همه تحقیقاتی که از نوه های ایشان شده هنوز آن لوح بدست نیامده

در صورتیکه بدست آمد در فصل مربوط زینت تاریخ
 میشود درنی ریز باروحی پاک بافق ابهی صحود نمود
 و فرزند از او بیادگار ماند که در واقعه سوم سال ۱۳۲۷
 در مدت وارده سهیم و شریک پدر بودند که نامشان
 فوقاً ذکر شد نوه و نواده‌های ایشان در ظل امرند
 چون میرزا محمد باقر پیمانی و میرزا فضل الله پیمانی
 بمناسبت صدقاتی که متحمل شده اند در فصول آتی
 نامشان ذکر خواهد شد لهذا در اینجا بذکر نامشان
 اکتفا شد

فصل پنجاه و دوم

شرح احوال حاج محمد فرزند حاج قاسم از بقیة السیف واقعه اول و دوم فی زیر بنجر ختضا

یکی از بقیة السیف‌های واقعه اول و دوم نی ریز
 حاج محمد فرزند حاجی قاسم است او در واقعه اول سا
 ۱۲۶۶ هجری قمری بسن چهارده سالگی مؤمن شد
 و بهمهراه پدر در ردیف مجاهدین در جنگ قلعه شرکت
 نمود شرح حال پدر حاجی محمد ^{فرزند} حاجی قاسم (

در واقعه اول بخش ۲ - فصل ۱۳ بیان شد حاج محمد -
 در واقعه دوم نیز باتفاق پدرش بالای کوه رفت و در جنگ
 شرکت نمود و دلیرانه جنگید پس از پایان جنگ باتفاق پدر
 فرار کردند و در داریون (۱) یکصد و هشتاد کیلومتری
 نی ریز رحل اقامت افکندند و باتفاق پدر به چاهاب
 کاری (۲) مشغول و امرار معاش مینمودند پس از توقف
 مدتی طولانی در داریون همینکه درنی ریز آرامش برقرار
 شد بوطان بازگشت نمودند و بهمان شغل باضافه گوسفند
 داری مشغول شدند فتحعلی خان حکومت وقت که آنزمان
 بابهایان حسن رفتار داشت و صداقت و امانتشان اطمینان
 حاصل کرده بود آنها را به بلوک رستاق حومه نی ریز
 فرستاد تا در ملک شخصی او به چاهاب کاری مشغول گردند
 و حق الارض و حق المرتع بپردازند لهذا درنی ریز با فراغت
 بال به امور زراعت و گوسفند داری مشغول و امرار معاش مینمودند
 و پس از صعود پدر بشغل خود ادامه داد و باخواهر
 زاده میرزا علی سردار دختر ملا حسین ازدواج نمود

(۱) داریون ۱۸۰ کیلومتری نی ریز و ۴۲ کیلومتری شیراز
 است و اسرای نی ریز را از آن طریق بشیراز آورده اند لهذا
 یکی از قراء پر جمعیت بهائی است

(۲) چاهاب کاری زراعتی است که بادل و گاوآب از چاه
 میکشند و بمصرف زراعت میرسانند

جل جلاله با و فرزندانی صالح و نیکوکار و مؤمن و فداکار
عطا فرمود که تا اکنون نوه ها و نبیره ها در ظل امرند که
چون در وقایع مورد خدمات قرار گرفته اند و لا جرم نامشان
بمیان خواهد آمد در اینجا بذکر نام فرزندانش اکتفا میشود
بشرح ذیل .

۱ - فضل الله تشکیل عاقله داده و در ظل امرند

۲ - محمد قاسم تشکیل عاقله داده در ظل امرند

۳ - فرج الله تشکیل عاقله بهائی داده

۴ - قدرت الله تشکیل عاقله بهائی داده

۵ - حبیب الله از دواج و لکن عقیم بوده اند لهذا نسلی از

او باقی نیست

۶ - سکینه خانم بارضا از دواج کرده عاقله بهائی تشکیل

داده است و چون این فرزندان بمناسبت خدمات

وارد بهر آنان لا جرم در واقعه سوم جلد دوم ذکرشان

بمیان خواهد آمد در اینجا بذکر نامشان اکتفا شد

بباری حاجی محمد مردی شجاع و مؤمن و فعال و خدمت
گذار

اثر بود علاوه بر شغل زراعت و گوسفند داری به طناب

بافی هنگام فراغت مشغول میشد قوت بازو و هوش او در سنوا

اخیر از عمرش از جوانان آن زمان بیشتر بود و وقایع دو جنگ را

کرارا برای نگارنده حکایت مینمود عمری طولانی کرد
 و در سن یکصد و پانزده سالگی درنی ریز صعود نمود صاحب
 لوحی است از حضرت عبدالبهاء که در فصل مربوطه زینت
 تاریخ میشود لهذا دواثر از او باقی است اول شمول
 عنایات حضرت عبدالبهاء دوم عائله کثیره در ظل امرند

فصل پنجاه و سوم

شرح حال شروح و تاریخ میرزا علی الملقب به سردار در جنگ دوم که در جنگ
 اول نیز شرکت داشت تا یوم شهادتش در واقعه دوم

یکی از فحول رجال و دلیران و نوابغ روزگار و عشاقان جانباز
 از مؤمنین اولیه و مدافعین در جنگ قلعه سال ۱۲۶۶ و
 سپس سردار و فرماندهی قوای مدافع سال ۱۲۶۹ میرزا علی
 است که در جنگ دوم بسمت ولقب سردار مفتخر گردید گر
 چه در جنگ اول فصل ۱۹ در ردیف متواریان بعد از جنگ
 قلعه بنامش اشاره شد و لکن نظریش حاجت و فداکاری بی -
 نظیر این قهرمان جنگ که همچون افسران تحصیل کرده
 بافتون جنگی آشنا و جنود مجنده الهی را در جنگ دوم -
 رهبری مینمود از نظر ضرورت تاریخی بجاست که بیوگرافی
 شرح خدمات درخشنده و جانبازیش تا یوم شهادتش

در جنگ دوم برشته تحریر درآید لهذا نظر خوانندگان را
به این فصل جلب مینماید

میرزا علی در سالهای ۱۲۳۷ و ۱۲۳۸ هجری قمری
در یک خانواده اصیل و نجیب و شریف چشم بجهان گشود
و بنام نیک شجاعت و شهامت و جوانمردی شهرت یافت
دارای نبوغ ذاتی بود از این جهت در دستگاه حکومت
(حاج زین العابدین خان) راه یافت و مورد علاقه
خان حکومت قرار گرفت و مرجع خدمات بزرگ شد چون
مردی لایق بود حاج زین العابدین خان سرپرستی
املاک خود را در بلوک رستاق و قطرویه با و سپرد میرزا
علی رایکنفر یار و معین و رفیق و شفیق و وفادار و مفضل
بود بنام (حسن میرزا) لکن حسن نسبت بمیرزا علی
همیشه مطیع و فرمانبردار بود و با اینکه کارهای عمده
را انجام میداد نمیخواست از او اسمی برده شود
همچون غلام زر خرید بود لهذا از تشرف بشریعه ایمان
یا هم همعنان بودند و در انجام خدمات و مجاهدات
در طریق عقیدت و دیانت با میرزا علی همگام و هم عقیده
بود تا در آخر بر این عقیدت باقی و بجای نقشانی مشغول و با
خون خویش آیات وفاداری را انگشت نگاری کرد نخست
باید متذکر شد که شرح شایسته و جاننازی و فداکاری -

عالمگیری

میرزا علی شامل حال حسن نیز خواهد شد آنچه در پدایت
 سبب شهرت میرزا علی و پیار و معینش حسن میرزا گردید
 و میرزا علی را نزد حکومت شجاع، وزیر ^{میرزا} بلوچه داد واقعه
 جنگ میرزا علی با کمک حسن با هفتاد نفر غارتگران جالمیز
 حکومت در بلوک رستاق (املاک تحت سرپرستی او) بود
 که در شب واقع شد و میرزا علی با کمک حسن هفتاد نفر ^ن دزدان
 و غارتگران را با چوب و چماق یکی بعد از دیگری از پیای
 در میآورد و دستور میداد حسن دست و پخل آنها را -
 می بست و چون پوزش طلبیدند جوانمردی کرده را
 بخشید و رها کرد این واقعه پیش از پیش سبب شهرت میرزا
 علی و شجاعت و تقربش نزد حکومت شد اما عواملی که
 میرزا علی را در انجام خدمت بحکومت دلسرد کرد
 نخست خیانت خان حکومت بابرادر خود محمد باقر خان ^ن
 که اورا بی گناه فقط بر سر ریاست محرمانه بقتل رسانید
 و بابرادرزاده ها میخواست همین معامله را انجام دهد
 باری میرزا علی در جنگ اول شرکت داشت و به بقیه السیف ها
 خدمت کرد و بالاخره در جنگ دوم شرکت نمود آخرین سنگرها ^ی
 اتباع و مبارزان دلیر را قله گوه قرار داد و در آن مکان
 ۱۹ سنگریست و در هر سنگری ۸ نفر از جوانان رزمی
 بگماشت به تعداد حروف حی و گلشنی و عدد ۱۹ را محترم

میشمرند و میگویند نوزدهمی نفس مقدس حضرت اعلی است که در این جمع ناظرو و ناصر یاران است و هر سنگری رابه یکفر از آن ۱۸ نفر سپرد و مسئولیت خواست هر سنگری بنام مسئول سنگر شهرت یافت و سنگر جاسو که بمنزله دیده بان بود و بالا رفتن از آن سنگر قدری دشوار تر بود به مادر سمیع که زنی مبارز و دلیر بود سپرد چون جنگ در آنجا طولانی شد و عروس ها در آنجا بوقوع پیوست به فصل مربوطه مراجعه خواهند فرمود زیرا در واقعه اول به تفصیل بیان شده نگارن همیشه بود و بشرح حالش در واقعه دوم مبادرت میگرد

بالاخره میرزا علی پس از مدتی که سرداری مجاهدین را بعهده داشت بارسیدن قوای دولتی از طهران شیراز و بلوکات و ایلات و عشائر اطراف که دائره محاصره تنگ شد برای آوردن آب از چشمه هر روز تلفات زیاد میدادند و آنزوقه تمام شد که جبیره بندی به روزی یکدانه انجیر رسید و در آن روز موقع کشیدن قلیان سر قلیانش مورد اصابت گلوله قرار گرفت مسئولین هر سنگر را خواست و با حضور جماعتی از مضمین و دانشمندان گفت کار جنگ به پایان رسید زیرا آنزوقه و سرب و باروت تمام شده هر کس نمیخواهد گشته شود فرار کند و جان سالم

بدر برد و گر نه بماند و کشته شود همه گفتند تا آخرین
 نفس وفاداری خواهیم کرد و این ننگ را بخود نمی پسندیم
 چون این مطالب را شنید پولهای موجود را با جواهرات
 زرکماچ را در آن گذاشت که ریگ پلویزی اصطلاح امروز بود
 و با اطلاع معتمدین زیرگل پنهان کرد تا هرکس باقی ماند
 از آن استفاده نماید و گفت فردا آخرین جنگ تاریخی
 خود را به پایان میرسانم انقدر جنگ میکنم تا کشته شوم پس
 از کشته شدن نعش مرا بیاورید جلوسنگرم دفن کنید و
 چنین کردند و فردا پس از جنگ طولانی و کشتاری زیاده
 از دشمن با اصابت گلوله ای از پای درآمد و با کمک
 حسن میرزا رفیق با وفا خود را بسنگر رسانید روح پاکش
 به عالم بالا صعود نمود و حکم وصیت را اجرا نمود پس از
 کفن و دفن میرزا علی فردای امروز آخرین جنگ اصحاب
 بود که تمام جوانان پس از جنگ طولانی و کشتار بسیار
 از دم شمشیر گذشتند و پیر مردان و زنان و اطفال اسیر
 گشتند و عده ای موفق به فرار شدند اما حسن میرزا پس از
 جنگ مفصل فرار کرد و از جوانب و اطراف با سرا توجه
 داشت چون مأمورین اسرا را در موقع پائین آوردن از کوه
 در شب بین راه توقف دادند و چهل نفر را در آن شب در
 يك اطاق سنگی و چوبی بانفت آتش زدند حسن میرزا -
 (۱) كماچدان با اصطلاح محلی آن ایام ديك با سرا گویند که
 مخصوص پلو پزی است

آتش غیرتش زبانه کشید با تفنگچیان احمد خان بهارلو
 که خود احمد خان با آنها بود نزدیک بیدبخویه جنگ —
 نمود و تلفات زیادی وارد کرد و سپس در جنگ بشهادت
 رسید و معلوم نیست نعلش او چه شد
 باری میرزا علی نام نیکش تا ابد باقی است از موئین —
 موقنین و از ناصران غیور امرب العالمین بود مناهل
 نشووازنوسلی باقی نماند او خواهری داشت که —
 همچون خود او مؤمنه و موقنه و باشهامت بود لهذا
 در همه جا با برادر همراه بود سپس با سارت رفت که شرح —
 حال این ورقه زگیه فدکار که بقية السیف و واقعه
 است متعاقب این فصل نگاشته میشود (۱)

(۱) خواهر میرزا علی در زمان جنگ دوم بسن ۱۳ و
 ۱۴ سالگی بوده و وقایع رابخوی بخاطر داشته و از —
 اطلاعات او استفاده کامل شده است

فصل پنجاه و چهارم

شرح حال خواهر میرزاعلی سردار که در خاتمه جنگ به اسارت رفت

یکی از زنان اسیر بقیة السیف واقعه دوم - خواهر - میرزاعلی سردار است که او در ایمن و ایقان به میرزاعلی برادر خود شباهت داشت و بعد از شهادت برادر باسارت رفت در شیراز مرخص شد و با مشکلات فراوان با اقوام - نزدیک خود (از زنان که بی ریز بازگشت نمود و با ملاحسین فرزند مشهدی اسمعیل ازدواج نمود و صاحب یک فرزند ذکور و دو دختر شد به اساس ذیل

- ۱- پسر میرزاعلی مسمی بدائی خود میرزاعلی سردار
- ۲- دختری که با علی فرزند کربلایی حافظ ازدواج نمود
- ۳- دختری که با حاج محمد فرزند حاجی قاسم از بقیة - السیف ازدواج نمود این فرزندان باقیات صالحاتی بودند که تشکیل عاقله دادند و مورد صدمات گوناگون گشتند که در واقعه سوم ضمن فصول مربوطه صدمات وارده بر آنان بیان خواهد شد در اینجا فقط بذکرنا مشان اکتفا شد باری خواهر میرزاعلی عمری طولانی نمود و قلبی نورانی

داشت و وقایع جنگ با خوبی بخاطر داشت و کار را بسرای
نگارنده تعریف و حکایت مینمود و بحسن عاقبت نائل
و مفتخر گردید و در سال درنی ریز صعود نمود

فصل پنجاه و پنجم

شرح حال مادرهایون (و مادر عیال ملا آقا بابا) از بقیة السیف از جمله زنهای
اسیر واقعه دوم

این زن رنج دیده محنت کشیده اسیر پس از خاتمه جنگ
کوه که شوهرش شهید شد با سر بریده شوهرش بر سر
سنان و در حال حاملگی با سارت درآمد و تا شیراز برده
شد در بین راه وضع حملش شد و طفلی دختر چشم بجهان
گشود و در شیراز پس از مرخص شدن همه اسرا در روزی که حضرت
حرم حضرت اعلی جل جلاله زنان اسیر و کودکان را برای
دلجوئی دعوت کرد از آن جمله این زن بود که شوهرش
شهید شده بود و سرش را به آباده برده بودند و طفلی
در آغوش داشت و آن طفل دختری بود که بین راه متولد
شده بود لذا این زن و طفل نوزاد مورد توجه حضرت
حرم واقع شدند در آن روز هریک از زنان اسیر که آزاد شده
بودند به روسری از جنس ممل (که با اصطلاح آنروز روسری
را چارقد مینامیدند) مفتخر شدند و او نیز مفتخر شد

و نام آن طفل را حضرت حرم همایون نام گذاری فرمودند
 که این دختر تا اواخر ایام حیاتش درنی ریز باین جمله
 یاد میشد (همایون - بچه بر بیابان) باری مادر -
 همایون بقیة السیف فوق الذکر که شوهر اولش شهید
 شده بود و پرستاری نداشت بعدا با میرزا احمد کاشانی (۱)
 صاحب لوح احمد فارس برادر میرزا جانی کاشانی ازدواج
 نمود و از این شوهر نسلی ظاهر نیست

(۱) این احمد کاشانی برادر میرزا جانی غیر از احمد یزدی
 است که بعدا ساکن کاشان بوده است که لوح احمد عربی
 معروف بافتخار اوست باهم اشتباه نشود این احمد
 قدری دچار غفلت شد که لوح احمد فارسی چون بافتخار
 نازل شد تنبیه گردید و مورد عفو قرار گرفت و قلم اعلی
 در لوح ملا محمد شفیع درباره اش میفرمایند .
 قوله جل جلاله :

جناب احمد عریضه ای بساحت اقدس فرستاده و رجوع
 نموده انا عفوناه و غفرناه ان یرک له و الفضال الکریم
 الخ بیانه الاحلی

باری چون همایون بزرگ شد با ملا اقا بابا فوق الذکر ازدواج نمود و از این ازدواج نتیجه ای برومند بوجود آمد دختری بنام فرخ که با ملا احمد علی از مصلحین و فضیلتی شیراز ازدواج نمود که دارای فرزندان کثیره و باقیات صالحات شدند که چون مورد خدمات زیاد قرار گرفته اند بعداً در فصول آتیه تلمشان ذکر میشود حاجت به تفصیل

بیشتر نیست

فصل پنجاه و هشتم

یکی از بقیه السیف نامی واقعه دوم فاطمه زوجه خواجه اسمعیل است که بر سن ۱۶ سالگی در جنگ دوم بالایی کوه رفت

فاطمه در سن ۱۶ سالگی با مادرش واقوامش بالای کوه رفت و بعد از خاتمه جنگ با سارت در آمد و با سرها بشیراز اعزام شد و بعد از خدمات زیاد در شیراز آزاد و به نی ریز بازگشت نمود با خواجه اسمعیل ازدواج نمود زنی فهمیده مؤمنه و فعال و مهربان بود هر جا مریض بود عیادت میکرد و با تجربیات خود بمعالجات میپرداخت سه فرزند از او بیادگار ماند یک پسر و دو دختر بشرح ذیل

۱- پسر بنام خواجه علی که مؤمن و فعال بود و تشکیلات عائله داد و صاحب چهار فرزند شد باها می ذیل

خواجه اسمعیل — خواجه محمود — وجیه الله — بهجت خانم که سه نفر آنها تشکیل عاقله بهائی داده اند و در امر دچارصدمات شده اند که در فصل مربوطه نامشان و زحماتشان نگاشته خواهد شد

۲- دختر بنام خاتون که با خواجه محمود ازدواج کرد و دو فرزند از او بنام خواجه حسن و خواجه غنی در ظل امریاتی ماند که نسل آنها اکنون مؤمنند و نامشان در فصل بعد ذکر خواهد شد

اما دختر دیگر که با کربلائی حسن ازدواج نمود با اینکه فرزندان بسیار دارد چون شوهر و فرزندانش مسلمان بودند و خودش نیز مؤمن نبود از بحث ما خارج است باری فاطمه فوق الذکر معروف به مادر خواجه علی عمری طولانی نمود و وقایع و فقره را کراراً برای نگارنده بر سبیل قصه حکایت مینمود و با حسن عاقبت درنی ریز صعود نمود (۱)

(۱) گویند مادر خواجه علی دختر خواجه محمد حسین بود که پدرش در جنگ و در شرکت نکرد و در (کربال) بلوک خرامه بود کیلومتری شیراز بود دخترش مادر خواجه علی و عیالش بالای کوه رفتند اسیر شدند چون خبر اسارت را شنید از تأثر صعود نمود

فصل پنجم نجاه و مهمتم

شرح حال استاد حاجی فرزند کربلایی محمد از بقیة السیف واقع دوم

حاجی ابراهیم که به استاد حاجی معروف گردید پس از
واقعه دوم چندی متواری بود بعدا به نی ریز برگشت
تشکیل عائله داد و بر عقیده خود ثابت و مردی مقتدر
و باعزم و اراده بود و با اینکه از محل دیگر از محلات نی ریز
با فامیل غیر بهائی ازدواج نمود مع هذا عیالش فریفته
اخلاقش شد و زنی مؤمنه و فعاله بود و در خدمات امری
از شوهر خود سبقت میگرفت فرزندانی از آنها باقی ماند
یکی پسر بنام مؤمن که تشکیل عائله بهائی داد و در فصل
مربوطه بزحمات و خدماتشان اشاره خواهد شد و دیگری
دختر بنام فاطمه که بابت عیال الله پسر عموی خود ازدواج
نمود و فرزندانی بیادگار گذاشت که اکثر ادرظل امرند
و بعضی از آنان بعدا مورد خدمات بوده اند که در واقعه
سوم لا جرم بشرح احوالشان مبادرت خواهد شد
۳- فرزند سوم محمد علی است که با دختر حاج مهدی
ازدواج کرد از او یک پسر بنام محمد حسن ایقان پرست

باقی است که در ظل امر است و یک دختر باقی است که
بامحمد فرزند فضل الله ازدواج کرده و در ظل امر است

فصل پنجاه و هشتم

شرح مختصر از احوال علی فرزند کر بلا محمد و برادر استاد حاجی از بنیه السیف و اقره دوم

علی فرزند کر بلائی محمد و برادر استاد حاجی پس از خاتمه
جنگ دوم مدتی متواری بود بعد آبه نی ریز برگشت او —
مردی مؤمن و فعال و خدمتگذار امر بود متأهل شد و
تشکیل عائله داد از اوسه فرزند در ظل امر باقی ماند بشرح
ذیل ؟

۱ — بدیع الله با فاطمه دختر استاد حاجی ازدواج کرد و —
عائله بهائی تشکیل داد که چون در واقع سوم بدیع الله
مورد صدمات قرار گرفته در آنجا بحث خواهد شد لذا در اینجا
بذکر نام اکتفا شد

۲ — امر الله با دختر فضل الله پسر حاج محمد ازدواج کرد
و عائله بهائی تشکیل داد که چون در واقع سوم امر الله
مورد صدمات قرار گرفته در فصل مربوطه بحث خواهد شد
و در اینجا بذکر نام اکتفا شد

علی پس از عمری کوتاه بحسن خاتمه نازل و در نی ریز صمود
نمود

فصل پنجاه و نهم

شرح مختصر از احوال لطف الله فرزند علی کریم با محمد که باید در خود در جنگ کوه شرکت نمود

لطف الله فرزند علی باید در خود در جنگ کوه شرکت نمود
بازوجه برادر خود علی کربلائی محمد فوق الذکر که مرحوم
شد ازدواج نمود و تشکیل عائله ای داد که همه در ظل
امر برآمدند بشرح ذیل

۱- علی جذابی با دختر حسین پسر شهیدی حیدر ازدواج
نمود که او نوه حاجی محمد بقیة السیف است که در فصل
۹۹- شرح احوالش نگاشته شد تشکیل عائله بهائی داد که
که در واقعه سوم بمصدمات وارده اش اشاره خواهد شد
۲- جمالیه خانم است که با یوسف وحدتی شهید زاده -
ازدواج نمود که تشکیل عائله بهائی دادند در واقعه
سوم ضمن شرح حال یوسف وحدتی از این عائله یاد خواهد شد

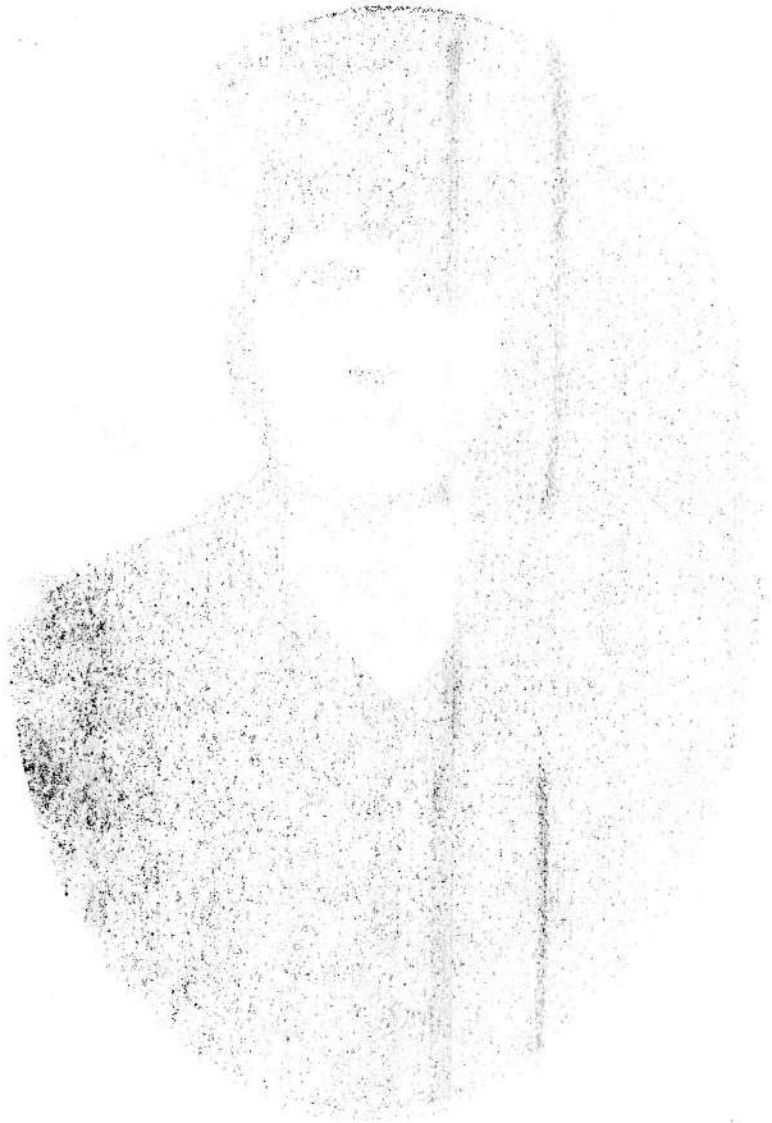
گویند کربلائی محمد پدر استاد حاجی محمد علی و پدر بزرگ -
لطف الله سرپرست ۱۸ نفر در یک سنگر بوده که این سنگر
بنام او معروف است و در خاتمه جنگ با فرزند ان ونوه های خود
فرار کرد و پس از آرامش همه انها مراجعت نمودند چون مالک -
اشجار بخوسات بودند شغل سابق خود را ادامه دادند
کربلائی محمد پس از عمری طولانی در نری ریزید رود حیات گفت
و باقی اعلی صععود نمود و بهترین میراث اولاد او من بشرح فوق
بیادگار گذاشت

۳ - صمدیه با فرج الله فرزند حاج محمد بقیة السیف - سابق الذکر ازدواج نمود از این ازدواج فرزندانی بوجود آمدند که اکثراً در ظل امرند که در فصول آتیه نظر بصدمات وارده بر آنها از کوشان خواهد شد در اینجا بنام اکتفا میشود

فصل ششم

از جمله بقیة السیف های واقعه اول در زم که پس از محاصره تمام شدن آذوقه و آخرین دفاع که بقتل عام و اسارت منتهی شد و موفق شد خود را نجات دهد محمد ابراهیم امیر است

محمد ابراهیم که بعد از طرف حضرت بهاء الله با میسر ملقب گردید این سرباز رشید و مبارز دلیر و مجاهد کم نظیر که در هر دو جنگ با برادران خود شرکت نمود و در واقعه دوم در یکی از سنگرها مأور دفاع بود ندو پس از تمام شدن آذوقه و سرب و باروت و شهادت میرزا علی سردار و جمعی از یاران و جانبازان در آخرین جنگ پس از محاصره نیمی از شرکت نمود و در هنگام قتل عموی و اسارت بقیة السیف ها از زنان و اطفال و سالمندان خود یاد و برادرش محمد کاظم و محمد باقر پابفرار گذاشتند و در چند روز هر روز در جانی پنهان بود ندو پس از صد و در حکم از طرف حکومت برای بدست آوردن بقیة السیف ها در کوه و شهر سه سرباز تعیین



The image is a scan of a document page, possibly a portrait or a document page, with significant noise and low contrast. The text is illegible due to the quality of the scan.

مبارك بنام حبيبہ ازدواج نمود تشكيل عائله داد و از اين ازدواج شره طيبه بار آمد دختری بنام بديعه چشم بجهان گشود که بعدا بحباله نکاح آقای حسين آقا قهوه چي درآمد که اين پيوند موجب انبات نبات های طيبه گرديد و ثمرات نيکو بار آورد و بپاداش عمل مفتخر گرديد الواحی بافتخارش نازل شد که در فصل مربوطه یکی از آنها زينت بخش تاريخ ميشود و باقيات صالحاتی بيادگار گذاشت که غبطه همگان هستند . از اينقرار :

بديعه خانم فرزند منجصر بفر د جناب محمد ابراهيم امير از ثمره ازدواج با حسين آقاى سابق الذکر صاحب شش فرزند شد باسامی ذيل :

سه پسر از اينقرار عطاء الله محمد احمد (هيچکدام ازدواج نمودند و از آنها نسلی باقی نمانده است) و سه دختر از اينقرار فاطمه خانم زينت خانم حبور خانم (حبور خانم در اثر تصادف در امريکا صعود نمود) زينت خانم بحباله نکاح دکتري ضياء بغدادی درآمد از اين ازدواج دختری چشم بجهان گشود بنام پ روپن که در سنين جوانی وفات نمود ليکن خود زينت خانم اکنون در قيد حیات است و در لبنان اقامت دارد اما دختر پاك گهر و نيك اختر که سلاله اش از نسل معاصرند فاطمه است اين ورقه موقنه

فاطمه خانم که بزیور کمالات صوری و معنوی آراسته بود با جناب علی اکبر نخجوانی از مشاهیر مبلغین که از مفاخر فضای دوره میثاق بود ازدواج کرد در این پیوند و شاخه برومند روئید که با ثمار بدیعه مزینند و اکنون شهرت جهانی دارند از اینقرار :

الف - جناب جلال نخجوانی است که با کسب کمالات صوری و معنوی در خدمات امری دوران جوانی را گذرانید با درخشنده خانم دبیر مؤید ازدواج کرد سپس با اتفاق همسر با فریقا مهاجرت نمودند اکنون صاحب سه فرزند است از این قرار : ۱- مناخانم (۱) ۲- هدی خانم ۳- رامین

ب - جناب علی الله نخجوانی است که از ایمان و ایقان و فضل و تقوی و شجاعت و شهامت و اخلاق و خرد و ارث حقیقی جد بزرگوار و پدر عالیقدر است از همگان سبقت گرفت و برازنده ترین جوانان بمیدان مهاجرت با عائله قدم نهاد و قاره آفریقا را روشن کرد اکنون عضو برازنده بیت العادل اعظم مقام مصون از خطاست قبل از مهاجرت با دختر نیک اختر حضرت ایادی امرالله موسی بنانی ورثه طیبه زکیه دیولت خانم ازدواج نمود و صاحب دو فرزند خجسته لقاست از اینقرار ۱- بهیه خانم (۱) ۲- مهران خانم .

محمد ابراهیم امیر بعد از اخذ ثمرات زحمات خود
در عالم خاک در اواخر ایام حیات رنجور شد و بجهان پاک
روحش پرواز نمود و حضرت عبدالبهاء در کتاب تذکرة الوفا
صفحه ۱۴۶ و ۱۴۷ او را مشمول عنایات و تحصی فرموده اند
و این اثر جاویدان افتخار ابدی او و خاندان اوست که
در فصل مربوطه زینت تاریخ خواهد شد .
مزار پر انوارش در عکاست .

پاورقی صفحه قبل

- (۱) منا خانم دختر جلال نخجوانی با آقای
اکس باسی از احبای ایسلند ازدواج نمود و دو نفر فرزندان
دیگر مدارج عالیہ میپیمایند .
- (۲) بهیه خانم دختر جناب علی الله نخجوانی با آقای
(پال ادمر) از احبای انگلستان
وفاتح (اسپیتیزیرکن) در قطب شمال ازدواج نمود و
صاحب دختری بنام مریم شده است و مهران خانم مدارج
عالیه رامی پیماید . انتهى .



عکس بدیعہ خانم فرزند منحصر بہ فرد جناب محمد ابراہیم
امیر و مادر فاطمہ خانم .

فصل شصت و یکم

از جمله بقیة السیف های واقعه اول و دوم محمد باقر برادر محمد ابراهیم امیر است که پس از خاتمه جنگ از جنگ سربازان فرار و با برادران خود آواره بلاد شد.

محمد باقر برادر محمد ابراهیم امیر به تفصیلی که در شرح حال برادرش محمد ابراهیم امیر در فصل متقدم نگاشته شد بعد از آخرین جنگ در واقعه دوم که منتهی بقتل عام و بریدن دو دست سراز جوانان و زدن بر سنان و اسارت زنان و کودکان و سالمندان شد وعده ای از جنگ مهاجمین فرار کردند (محمد باقر پس از گرفتاری با دو برادرش و شجاعت محمد ابراهیم امیر برادرش که اورانیس از شکنجه و مرگ نجات داد هر سه فرار کردند و تا چند روز که هر روز در نقطه ای در اختفا بسر میبردند و آواره دیار و بلاد شدند و در هر جا باشغل های متفاوت امرار معاش مینمودند چون خبر شدند درنی ریز قدری آرامش حاصل شده و اوارگان بمحل خود باز میگردند و حضرت بهاء الله هم بمعراق عرب توجه فرموده به بغداد تشریف برده اند و محمد ابراهیم امیر برادرش هم عازم بغداد است تا کما جان بدست آورد.

لذا محمد باقر با برادر دیگرش محمد کاظم عازم نی ریز شدند و امن و آسایش برایشان دست داد بکسب و کسار مشغول شد سر و سامانی یافت و بانور جان ازدواج نمود و عاقله تشکیل داد عزوی راسخ و ایمانی محکم داشت و در خدمات امری بی نهایت کوشا بود از قلم میثاق لوحی بافتخدا برایش نازل شد که در فصل مربوطه زینت تاریخ میشود صاحب پنج فرزند سه پسر و دو دختر شد که همه در ظل امر بودند و بحسن عاقبت نائل شدند از این قرار ۱- محمد علی گبه تشکیل عاقله داد و فرزندانش در ظل امرند ۲- محمد حسن تشکیل عاقله داد و در ظل امرند ۳- اسد الله تشکیل عاقله داد از او یک دختر بنام ایران میزانی در ظل امر است ۴- چهارمین فرزند محمد باقر خاور بامشهدی اکبر ازدواج نمود چون شوهرش بهائی نبود فقط یک فرزندش بنام فاطمه در قید حیات است و در ظل امر است و یک پسر ماشاء الله رضوانی نیز در ظل امر است ۵- پنجمین فرزند محمد باقر منور مرحوم شده و از او نسلی ظاهر نیست چون فرزند آن ذکور محمد باقر دیو اقمسه سوم هرسه مورد خدمات قرار گرفته اند و از آنها ۱- فرزندانشان یاد خواهد شد لاجرم در این فصل بدکر

نامشان اکتفا شد محمد باقر باحسن عاقبت درنی ریز

صعود نمود

فصل شصت و دوم

از جمله بقیه السیف ای واقعه اول و دوم محمد کاظم برادر محمد ابراهیم امیر است که پس از خاتمه جنگ با رشادت برادرش از جنگ سربازان فرار کرد و با برادران آواره ببلاد شد.

محمد کاظم برادر محمد ابراهیم امیر به تفصیلی که در شرح حال برادرش (محمد ابراهیم امیر) فصل ۹۰ نگاهی شده در خاتمه جنگ دوم که ۴۰۰ نفر جوان از دشمن شیر گذشتند و سرهاشان را با اسرا (از زنان و پیر مردان و اطفال بشی راز فرستاد و وعده ای از چنگالشان گریختند با اینکه او و دو برادرانش بدست سه سرباز مسلح اسیر شدند بتفصیلی که بیان شد رشادت برادرش محمد ابراهیم امیر سبب نجاتش شد و هر سه از شکنجه و مرگ نجات یافتند و تا چند روز که در حال اختفا بسر بردند آواره دیار و بلاد شدند و با مشغله های متفاوت مدتی چند در هر جای امارت معاش نمودند پس از اندک آرامش درنی ریز و عزیمت برادر بزرگتر محمد ابراهیم امیر به بغداد (بعزم تشریف بحضور حضرت بهاء الله) او و برادرش محمد باقر به نی ریز بازگشت -

نمودند و یکسب و کار مشغول شدند پس از تهیه آشیانه
 بادوشیزه ای بنام فاطمه ازدواج نمود و صاحب چهار فرزند
 شد که هر یک فرزند در ظل ام بودند پس بنام های
 ۱- محمد ابراهیم ۲- اسد الله تشکیل عائله ندادند
 صعود کردند دختر بنام های خاتون و فرخ که تشکیل عائله
 داده اند در اینجا بذکر نام فرزند ان محمد کاظم اکتفا
 شد و از این عائله يك خانواده بهائی برقرار است و آن فاطمه
 است که اولاد زاده محمد کاظم مورد بحث است و با آقای
 جلال فرزنان ازدواج کرده و در ظل امند محمد کاظم
 نیز صاحب لوحی است بقلم حضرت عبدالبهاء که در فصل
 مربوطه زینت تاریخ خواهد شد و با حسن خاتمه
 درنی ریز صعود نمود

فصل شصت و سوم

رجله بقية التيفای واقعا اول و دوم کربلائی محمد صالح فرزند ملا محمد است

کربلائی محمد صالح فرزند ملا محمد فرزند ملا محمد قبل از
 واقعه اول و اشاعه امر درنی ریز پدرش را از دست داد و در آغوش
 مادرش فاطمه پرورش یافت چون منسوبان او از مؤمنین و مجاهدین

بودند در واقعه ثانی با مادرش در جنگ جبل سال ۱۲۶۹ شرکت نمود پس از خاتمه جنگ با مادرش اسیر شد و بشیراز اعزام گردید چون فرمانی از صدر اعظم صادر گردید که سرها را با پیر مردان به طهران اعزام و گسیل دارند و زنان و اطفال را آزاد نمایند لهذا او و مادرش مرخص شدند و به نی ریز برگشتند و با مختصر درآمد بخوسات امرار معاش نمودند کربلائی محمد صالح در دامن مادر مؤمنه موقنه قبه سنانار محبسه الله شد و جوانی نیرومند و فعال و خدمتگذار امر بارآمد و بلا زهرا صبیئه^{که} شیخ یوسف از مجاهدین اولیئه بود ازدواج نمود تشکیل عائله داد و در بغداد حضور حضرت بهاء الله مشرف شد و با ملا محمد شفیع همسفر بود در مراجعت برای خدمات امری همیشه آمادگی داشتت و در خور استیضاعت خود در خدمات امری مضایقه^{مت} نداشت عمری طولانی نمود تا اواخر ایام حیات خود زخدها باز نشست و پس از تشکیل محفل روحانی خدمات محفل را بعهده گرفت و بنحو احسن انجام میداد و قایع سال ۱۲۶۶ و ۱۲۶۹ را بخوبی بخاطر داشت و حکایت مینمود و کرارانگارد از او وقایع را استماع مینمود و در سال یک هزار و سیصد و سه هجری شمسی که محفل روحانی نی ریز برای ساختمان اطاقی جلو قلمه خواجه بر روی اجساد صدها شهداء

که در خاتمه جنگ قلعه به سادات رسیدند در گودالی ریختند
و خاک روی آن انباشتند و تعیین قبر میرزا علی سردار که در
حین شهادت تشو و کفن و دفنشان حاضر بوده تصمیم بر
علامت گذاری نمود و نگارنده یکی از اعضاء محفل با تفاق
چند نفر از اعضاء دیگر حضور داشت بانسان دادن ایشان
علامت گذاری شد که بر روی اجساد شهیدای جلو قلعه
اطاقی بعنوان علامت بنا شد و برای قبر میرزا علی سنگی
تهیه گردید باری کربلائی محمد صالح از قلم مرکز میثاق
مورد عنایت واقع شده و صاحب لوحی است که در فصل
مربوطه زینت تاریخ میشود او صاحب ۲ فرزند شد بشرح ذیل
اول حاج امرالله که عائله ای کثیره تشکیل داده که
همه مؤمنند و در واقعه ^{سوم} ۱۳۲۷ یک هزار و سیصد و بیست و هفت
هجری قمری جوانی نیرومند بوده و در سنگر مسجد جمعه
بمدافعه پرداخت و پس از تسلط شیخ زکریا و تصرف محل
فرار نمود که چون در واقعه سوم مورد بحث قرار خواهد -
گرفت لهذا در اینجا بذکر نامش اکتفا شد
همچنین فرزندان نیرومند ایشان که اکنون قائم بر خد متند
که در فصل مربوطه نامشان ذکر خواهد شد و اکنون حاج
امرالله در قید حیات است و سنین عمرش از نود متجاوز
است فرزندانش عبارتند از ۱- بهاء الدین بسن جوانی

صعود نمود ۲- صالح نیک آئین - ۳- روح الله نیک آئین
 ۴- طوبی نورانی عیال محمد کریم نورانی چون مورد صدمات
 قرار گرفته اند در فصول آتیه مذکور خواهد شد در اینجا
 بذکر نامشان اکتفا میشود

دوم فاطمه در امر خدمات بسیاره کشیده بامیرزا اکبر از دواج
 نمود و اکنون صاحب سه فرزند است بنام های حاج آقا که
 تشکیل عائله بهائی داده

۲- محمود با صبیبه محمد قاسم از دواج نموده عائله بهائی
 تشکیل داده

زهرا خانم با اسمعیل مؤمن زاده از دواج نموده در فیروز-
 آباد هستند تشکیل عائله بهائی داده اند

که بعد ا لدی القضا بمناسبت خدماتی که کشیده اند در
 فصول موهبوطه بنامشان اشاره خواهد شد

باری کربلائی محمد صالح پس از گذاشتن اثری در خشان
 و عمری اولانی در نری ریز صعود نمود

یکی از آثار مهم جاویدان ایشان لوحی است که از قلم
 میثاق بافتخارش نازل شده و در فصل مربوطه زینت تاریخ
 میشود انتهى

فصل شصت و چهارم

از جمله بقیة السیف های واقعه دوم محمد علی فرزند درویش است

از جمله بقیة السیف های واقعه دوم محمد علی فرزند درویش در رویش در موقعیکه پدرش درویش و عمویش ملا عابد در جنگ جیل سال ۱۲۶۹ شرکت نمودند بعد از پنج روز از قوع جنگ درویش از کوه بشهر آمد تا محمد علی و دوبرادرش - ابراهیم و شیخ محمد و مادرشان را بکوه ببرد و با صاحب به پیوند عیالش راضی نبوده معیندا براه میافتند در طی طریق حاجی ملا کاظم از اقوام عیالش که آنها را بدرقه میکرده از ناراضیتی مادر اطفال در رفتن بکوه متأسر میشود و حاضر بفداکاری میگردد و تعهد میکند تا هر وقت که درویش در کوه و خانواده اش در شهر است از آنها نگاه داری نماید لهذا با اخذ تعهد خانواده^(۱) به حاج ملا کاظم میسپارد و خود روانه کوه میشود و خود و برادرش ملا عابد بشهادت میرسلند لهدا محمد علی ۷ ساله و ابراهیم برادرش ۵ ساله و شیخ محمد برادر کوچکش^(۱) چهار ساله با مادرشان

گویند از برادر کوچکتر شیخ محمد اثری باقی نیست شاید در سن کودکی صعود کرده باشد ولی مادرشان مؤمن بوده بحسن عاقبت نائل و درونی ریز صعود کرده است

تحت کفالت حاج ملا محمد کاظم بزرگ میشوند تا بسن بلوغ میرسند محمد علی به لته کوهی و گیوه کشی امرار معاش میکند در ظل امر نشود و نما میکند و با مر خدمت مینماید تشکیل عائله میدهد صاحب سه فرزند میشود ۱- رحمان مؤمن بوده و جوان مرگ شده ۲- ملا درویش ۳- ملا حمید که هر یک از آنها تشکیل عائله بهائی داده اند و چون محمد علی و برادرش محمد ابراهیم در واقعه سوم بشهادت رسیدند لهذا بقیه شرح حال ایشان تا یوم شهادتشان در فصل مربوطه بیان خواهد شد در اینجا بذکر نامش و نام فرزندانش اکتفا شد

فصل شصت و پنجم

از جمله بقیه السیفای واقعه دوم ابراهیم فرزند درویش و برادر محمد علی فوق الذکر است

ابراهیم فرزند درویش در سال ۱۲۶۹ واقعه دوم و جنگ کوه طفلی پنج ساله بوده و بطوریکه در فصل ۶۳ شرح حال او درش در فوق نگاشته شد پس از شهادت پدرش و عمویش در جنگ کوه تحت کفالت حاج ملا کاظم از اقوامش بزرگ شد و اوقات جوانی و خورد سالی را بمشقت گذرانید بسا

از اوقات که با گیاه صحرا سدّ جوع میکرده بالاخره در ظلّ
 امر نشو و نما نمود ایمانی محکم و قلبی نورانی داشت از عسرق
 جبین تحصیل معاش مینمود همینکه وضع مالیش بهبودی —
 یافت ازدواج نمود و تشکیل عائله داد و خادم امرالله
 بود صاحب سه فرزند شد يك پسر بنام محمد حسین مبرم —
 آئین و دود ختر بنام های ۱ — زهرا خانم ۲ — لقا خانم که
 هر يك از آنها تشکیل خانواده بهائی داده اند و اکنون
 در ظلّ امرند و چون محمد ابراهیم و برادرش محمد علی در واقعه
 سوم بشهادت رسیدند لهذا بقیه احوال ایشان تا یوم
 شهادتش باز که مصائب وارده بر فرزندانش در فصل مربوطه
 بیان خواهد شد لهذا در اینجا بذکر نامش و نام فرزندانش
 اکتفا شد

فصل شصت و ششم

از جمله بقیه السیف با عیال میرزا اسمعیل ابن حاج صادق خوش بین است

از بقیه السیف های واقعه دوم عیال حاج صادق
 خوش بین است که تاکنون اسم اصلیش بدست نیامده
 مشارالیهها در سن کودکی با سارت رفته در مراجعت پس از

پس از رسیدن بسن بلوغ که بآداب و شعائر امری آراسته بود بامیرزا اسمعیل فرزند حاج صادق خوشبین ازدواج — میکند از این ازدواج فرزندی قدم بعرصه وجود میگذارد بنام میرزا اکبر که اودر ظل تحلیمات امری نهالی برومند میشود و در سال ۱۳۲۷ هجری قمری واقعه سوم بشهادت میرسد که در فصل مربوطه بیوگرافی او و باقیات صالحات فرزندانش که در ظل امرند بتفصیل بیان خواهد شد پس از صعود شوهر اولش (پدر میرزا اکبر شهید) بامیرزا محسن از احبای مؤمن ازدواج میکند و از این ازدواج ثانوی صاحب فرزندی میشود بنام میرزا فتح الله که مصدر خدمات بوده است و در فصل مربوطه بیان خواهد شد زیرا عاقله شان در ظل امرند سال وفات عیال میرزا اسمعیل معلوم نیست اودرنی ریز باحسن عاقبت صعود نمود (۱)

(۱) این اطلاعات بوسیله میرزا حسین اعلائی فرزند میرزا اکبر شهید که نوه بقیة السیف فوق الذکر است بدست آمده است که نام ایشان در فصل مربوطه بعد از ذکر خواهد شد

فصل شصت و هفتم

از جمله بقیة السیف های واقعه دوم میرزا جلال فرزند شهیدی میرزا حسین

دیگر از بقیة السیف های واقعه دوم میرزا جلال فرزند
شهیدی میرزا حسین است (۲) که پدرش از مجاهدین
دلیبر جنگ کوه و ازیاران باوفای میرزا علی سردار و از جمله
نفوس است که با میرزا علی به هفت برادران شهرت
یافته بودند و قیادت جنگ دوم رابعه ده گرفته بودند
و هر هفت نفر در آن جنگ بشهادت رسیدند میرزا جلال
باتفاق پدر در سن ۱۵ سالگی بالای کوه رفت و در مصائب وار
سهیم و شریک بود و پس از غلبه لشکریان کشته شدن پدر
و اسارت زنان و اطفال با مادر خود اسیر میشود و پس از ورود
به نیریز چون دائیش یکی از روحانیون نیریز بود
و نزد حکومت تقریباً داشت از اعزامشان به شیراز جلوگیری مینماید
و آنها را بخانه خودش میبرد و کلیه اموال و دارائی آنها را
تصاحب نموده از آنها نگاه داری مینماید و چون خانواده
دائیش پس از اخذ اموال با آنها بد رفتاری میکنند و سرزنش
میدهند لا جرم مادر میرزا جلال دست فرزند خود را گرفته
و از منزل برادر خود خارج میشود و از محله بازار بمحله

(۱) اسم اصلی میرزا جلال میرزا جعفر بوده از طرف حضرت
پهء الله در الواح به میرزا جلال تسمیه و مطلق گشته
است

چهارشاهی که اکنون بمحلّه پهلوی معروف است کوچ میکنند
 و از شتر شماتت اقرار راحت میشوند در آن محل نیز اغیار
 هر روز بصورتی مزاحم آنان میشوند بالاخره عده ای از
 معاندین یکروز در خانه آنانرا از خارج بالا میآورند
 و مسدود میکنند و این خانواده مظلوم را در خانه خود
 زندانی میکنند و لکن بعضی از خیراندیشان از پشت بام
 و از منزل همسایه آذوقه و آب و نانی بآنها میرسانند آنها
 به مختصر قوتی با این نحو قناعت میکردند ولی معاندین
 بر عناد خود افزوده هیچ روزی آنها را راحت نمیگذاشتند
 و سنگ و چوب بد داخل منزل پرتاب میکردند این مصائب
 بمنواین مختلف بر آنها وارد میشد تا میرزا جلال بزرگ شد
 و آرامش درنی ریز برقرار گردید و میرزا جلال ابتدا بشغل
 دادوستد و معاملات مشغول گردید و برکتی خداوند
 در معاملاتش عطا فرمود که بتجارت پرداخت و ابواب
 رخا بروجّه این خانواده مفتوح گردید و قادر شد بخارج -
 کشور نیز معاملات تجارتنی داشته باشد و بعد از ۱۹ سال
 که از واقعه دوم و اسارت گذشت مادرش صعود نمود و میرزا
 جلال ازدواج کرد و تشکیل عائله داد و در اسفار عدیده
 بحضور جمال اقدس ابهی در عکا مشرف شد و مورد عنایات
 بیشمار بود الواحی چند بافتخارش نازل شد که یکی از -

آنها در فصل مربوطه زینت تاریخ میشود بنابراین اثری—
 جاویدان بیادگار گذاشت و آن آثار الواج نازله بافتخار
 اوست و دیگری باقیات صالحات فرزندان است که از او
 بیادگار ماند که در ظل امر بوده و هستند از اینقـرار
 ۱- مرضیه با آقا سید مهدی یزدی از مؤمنین متقدمین
 ازدواج کرده عائله بهائی تشکیل داده ۲- صمدیه
 بامیرزا علی محمد فرزند کربلایی ^{میرزا} حسین ازدواج کرده —
 بعد از فوت شوهر اول با خواجه محمد ازدواج کرده از
 هیچکدام نسلی باقی نیست ۳- زهرا بامیرزا حسین
 ازدواج کرده از او دختری باقی است که عائله بهائـی
 تشکیل داده این سه دختر در واقعه سوم مورد صدمات
 قرار گرفته اند که در فصل مربوطه ذکر خواهند شد

بخش یازدهم - معرفی حکومت نیریز مستب و اقعاً اولیه و عواملی که سبب بروز جنگ شده که او
 باجناب سیدیحیی واصحاب حضرت باب بمخالفت قیام کرد و با فروختن آتش جنگ هزاران
 نفوس اطعمه تیر و شمشیر نمود که بود و چگونه تسلط و استیلا یافت و عاقبت کارش چه شد .

فصل شصت و هشتم

حاج زین العابدین خان حاکم نیریز که در سال ۱۲۶۶ هجری قمری با سیدیحیی واصحاب حضرت باب مخالفت

نمود و آتش جنگ راعلیه بابیان مشتعل کرد که هزارها نفر از طایفه بابیه و بزرگترین شخصیت ایرانی از نظر خانوادگی و مقام علمی و نفوذ را از خاندان کشفی شهید و اسیر نمود حاج زین العابدین خان فرزند محمد حسین خان از خانواده حسام الدین از طایفه عرب شیبانی است که از طرف سلاطین قاجاریه مدتها قبل با عاقله به حومه نی ریز (قطرویه) ۴۲ کیلومتری نی ریز تبعید شده بودند در آن زمان حکومت نی ریز با حاجی علی سلطان بود (۱)

(۱) گویند حاجی علی سلطان فرزند اکبر سلطان نی ریزی جد مادری میرزا عبدالسمیع شهید پور بوده است که بواسطه بخششهای شاه مملکت که مالیات هفت سال را باو بخشید ثروت بی پایان بدست آورد و همین ثروت باعث فرور او و زلزلتش شد او چنان مغرور شد که گفته بود خداوند اگر بخواهد ثروت مرا حساب کند هفت سال بطول می انجا ^{بگذرد} بالاخره همین ثروت با نزول باران و طوفان املاک و احشامش چنان خسارت دید که در آتیه نزدیکی املاکش با و احشامش نابود گردید و حکومت از دستش خارج شد و به محمد حسین خان پدر حاج زین العابدین خان منتقل شد

حکومت نی ریز بواسطه بلای آسمانی (طوفان سهمگین)
 ونقصان ثروت پایه های حکومتش ضعیف میشد محمد حسین
 خان از فرصت استفاده نمود دامنه نفوذ خود را
 تانی ریز توسعه داد و در اهالی نی ریز نفوذی
 فوق العاده حاصل کرد لهذا به نی ریز نقل مکان نمود
 و با ازدواج بایکی از دخترهای حاج علی سلطان خود را
 با خاندان حکومت نزدیک ساخت و تدریجاً زمینیه
 را برای حکومت خود مهیا و نظر اولیای دولت را
 برای بدست گرفتن و نام حکومت مهیا ساخت و موفق
 هم گردید و باسانی حکومت از خاندان حاج علی
 سلطان خارج و به محمد حسین خان عرب شیبانی منتقل گردید
 پس از مدتی محمد حسین خان وفات یافت در آن موقع
 صاحب سه اولاد بود فرزند ارشدش باقرخان بود
 و فرزند دیگرش حاج زین العابدین خان بود که بر سر
 جانشینی پدر و رسیدن بمقام حکومت با باقر خان
 و اولادش مخالفت می ورزید و عاقبت موفق شد بوسیله
 نوکران خود او را بقتل رسانید و فرزندانش را به تفصیلی که
 در فصل مربوطه نگاشته شد زندانی نمود و فرزند دیگرش
 علی اصغر خان بود (۱) قتل باقرخان و بازداشت کردن
 (۱) علی اصغر خان در جنگ قلمه بدست مجاهدین و
 اصحاب قلمه بقتل رسید

فرزندانش و شکنجه های طاقت فرسا که نسبت بآنان وارد کرد و جرائم زیادى که از رعایای خود دریافت مینمود و بسا شکنجه اموالشان را اخذ میکرد خشم بسیاری از اهالی سیستان بریز نسبت بحاج زین العابدین خان برانگیخته شد و قدرت شکایت بحکومت فارس هم از همه سلب شده بود و همه منتظر فرصت بودند تا خود را از زیر بار ظلم خارج کنند این وضعیت اسفناک مصادف شد با ورود اقا سید یحیی به نیریز و استقبال و جوه اهالی از ارباب علم و نفوذ و اعلان امر در مسجد جامع کبیر و گرویدن نفوس بسیار بآئین جدید چون در آن موقع پایه های حکومت حاج زین العابدین خان ضعیف شده بود لهذا این نهضت با موفقیت خود خطرناک تشخیص داد بمخالفت برخواست و چون این امر را بشری فرض میکرد و بخیال واهی خود بیرون کردن سید یحیی سرکوب کردن اصحاب بنظرش سهل و آسان بود لهذا آتش جنگ برافروخت و نام بدی از خود بیادگار گذاشت و سرانجام بتقصیلی که از قبل بیان شد بکیفر اعمال خود رسید و در حمان نیریز بدست چند نفر که از ظلمش بستوه آمده بودند و از طرف بابیان تشویق و راه نمائی میشدند بقتل رسید و لکن عیالش بعد از مرگش با کوشش فرزندش فتحعلی خان ملاحسن لب شکرى را که مشوق قاتلین تشخیص داده بودند محرم^{نه}

بقتل رسانیدند و نیز در نزد حکومت و والی جدید فارس
چنان سعایت نمودند و انقدر پیش کشی فرستادند تا با
اعزام میرزا نعیم نوری با در دست داشتن حکم قلع و قمع
با بیان آتش جنگ مجدد بعد از سه سال مشتمل شد که
در فصل و بخش مربوطه بتفصیل ثبت گردید برای اطلاع
بیشتر به فصل مربوطه مراجعه فرمایند

بخش دوازدهم - سبب وقوع و معرفی سایر سببین واقع جنگ دوم در سال ۱۲۶۹
تا آغاز سال ۱۲۷۰ هجری قمری و ذکر عواملی که بمشیت الهی سبب اشتغال نامرّه

حرب دوم بعد از سه سال و نیم شد.

فصل شصت و نهم

ل
سبب وقوع و معرفی سایلر مسببین واقع جنگ دوم در سال
۱۲۶۹ اول ظلم بیحد و حصر حاج زین العابدین خان
در باره زندانیان بعد از تسخیر قلعه و شکنجه های طاقت
فرسای فراشان و میر غضبان نسبت بانها و تعقیب فراریان
و دستگیری آنان که بعد از شکنجه به فجیع ترین وضعی
بشهادت میرسیدند و آزار بیوه زنان و اطفال یتیم بی پناه
دوم - اجتماع تدریجی فراریان درونی ریز بدستور
میرزا علی سردار و شش نفر دیگر که تصمیم اتحاد برای

نجات خانواده های بقیة السیف (مشتی بیوه زن ویتیم)
گرفته بودند همچنانکه آن اتحاد شهرت یافت و تا اکنون به
اتحاد هفت برادران معروف است و پرا این نامی است
فتند
که بعد از پیمان به این نام (هفت برادران) شهرت یا
و سبب نجات بی پرستاران متوقف در نی ریز و تجمع فراریان
شدند

سوم - قتل حاج زین العابدین خان در حمام که سبب
این قتل بابیان معرفی شدند

چهارم - تغییر حکومت فارس و انتصاب شاهزاده طهماسب
میرزا امیرالدوله فرزند محمد علی میرزا پسر فتحعلی شاه بجا
ی
معتد الدوله فرهاد میرزا بسمت حکومت فارس

پنجم - ارسال پیشکشی ها و وجوه و اشیاء نفیسه از طرف
فتحعلی خان فرزند حاجی زین العابدین خان و سایر
بستگان جهت حکومت جدید فارس و شکایات زیاد علیه
بابیان و تقاضای اعزام قوا و توپ و توپخانه برای سرکوبی
و قلع و قمع آنان

ششم انتصاب میرزا نعیم نوری اعدا و بدین بسمت
حکومت نی ریز و توطئه او و فتحعلی خان پسر حاج زین العابدین
خان برای اغفال آنان و قلع و قمعشان
هفتم - (فاش شدن توطئه آنها) چه که با نقشه قبلی

میرزا بابا، نایب الحکومه از طرف میرزا نعیم عفو عمومی داد
 و موقع ورود میرزا نعیم آنها را به پیشوازی دعوت کرد
 میرزا علی سردار که با ۱۳۰ نفر پیشواز کردند در موقع رسیدن
 به دار الحکومه همه را غل و زنجیر کرد و بزند ان افکند که
 به تفصیلی در فصل مربوطه نگاشته شد مشیت الهی آنها
 را نجات داد بعد از این واقعه ها جنگ اجتناب ناپذیر
 شد

بخش نیر دهم - شهادت مورخین غیر بهائی معاصر در واقعه اول و دوم
 (عهد اعلی و عهد ابینی) که در کتبشان بزم و قبح مطالبی نگاشته اند.
فصل هفتم

۱- یکی از وقایع نگاران نیر از مشاهیر و معاریف و -
 دانشمندان آنجا معاصر واقعه اول بخط ریز شکسته
 در داخل بنای مسجد جامع صفیر نیر در مرحله بازار بر سر
 دیوار چنین نگاشته (۱)

(۱) مسجد جامع صفیر نیر در مرحله ای غیر از مرحله

بهائیان در نیر واقع است و بهائیان را هیچوقت در آن
 مسجد راه نداده و نمیدهند لهذا این نوشته تا سال
 ۱۳۱۹ هجری شمسی از نظر بهائیان پوشیده و نزدشان

هو الله التمالی ان فی ذلك عبرتا لا لوالنهی

از حوادث این عالم کون و فساد این دوران کج نهاد
آنکه در غایت دولت خدیوگیتی ستان و خسرو ارادریان
خاقان خلد آشیان محمد شاه قاجار نورالله مضجموبد و
سد طنت شهریار جم اقتدار و جهان دار نصحت مدار حضر
ظل الله پادشاه جمجاه ناصرالدین شاه قاجار خلد الله
ملکه در سنه هزار و ویست و شصت و سه بروز عقاید و اقوال
و پارهٔ مقال از میرزا علی محمد باب درد اللهم شیراز آغاز
آمد و ظهور طغیان و فتنهٔ آن در ممالک محروسهٔ ایران
غالب در محال زنجان و تمامی ملک مازندران بلکه در عراق
و فارس بین الناس روی نمود و در سنه ۱۲۶۶ میبود —

از آنجمله شراره ای از آن آتش سوزان پرکین بر کانون سیئه^۷

بقیه از صفحه قبل

مکتوم بود یکی از سیاحان دوستدار بهائیان در

یکی از مسافرتهای خود به نی ریز در سال ۱۹۳۱ هجری شمسی

ضمن دیدن آثار تاریخی نی ریز و اماکن تاریخی آن مسجد

میروید و این نوشته را بر دیوار داخلی مسجد میخواند انرا استنسا^خ
میکند و بمحفل روحانی نی ریز این اثر تاریخی را تحویل مید^{هد}

و در دفتر محفل موجود است اخیرا که جلال وکیل زاده فرزند

مرحوم میرزا عبد الصمد وکیل الرعایای نی ریز به نجات شریف بر^{ند}

بر حسب خواهش نگارنده رونوشتی از آنرا بدست آورد به نگارنده
تحویل فرمودند

برخی از اهل این سرزمین ریخت که یکباره از تند باد
 حادثه آن خاک، بنیان وجود بسیاری را با آب نیستی بر
 آمیخت چنانچه شرح اخگری از آن شراره اینستکه آقا
 سید یحیی که یکی از دلدادگان عده از ارکان میبود
 در چندین سنه بجهت چند در این بلوک با غالب مردم
 طریقه سلوک و آمیزش و موافقت و سازش داشت از این
 رهگذر تخم آشوب در سرزمین بعضی از قلوب کاشت منجمله
 سید مذکور از دارالعلم شیراز پس از عبور از این جاده
 خود را به دارالعباده کشانده و در آنجا رسانده و دامنی
 بر آتش فتنه محمد عبدالله افشانده و محله ای از دارالعباده
 که دل داده او بودند متابعت او نمودند بنا بر حسب حکم
 حکمران نواحی اموال و عیال یک محله از آن تباهی آمد سید
 مزبور پس از ظهور این فقره از روی اضطراب فرار را برقرار
 اختیار و از راه بوانات سرحدات تمکن این بلوک را مایل
 چرا که یاران و دلدادگان این مکان استعداد و قابیل
 میدانست همه جا از پیش برد عقاید و رسایل خویش را -
 اقامه نموده تا آنکه بصحنه خواجه احمد انصاری (۱)

(۱) خواجه احمد انصاری زیارتگاه یکی از انصار دوره
 پیغمبر اسلام بقعه ایست هفت کیلومتری غربی نی ریز

نزول فرمود عالیجاه فخامت انتباه حاج زین العابدین
 خان ضابط نظر بموآخذ و سیاست سلطان و مصلحت و خیر
 اندیش مردمان در قصبه دخول سید مزبور را قبول ننمود
 و ورود انرا منع فرمود و از آنجا سید تا قصبه اصطهبانات
 چندی ثبات ورزیده و جمعی بان گرویده و از آنجا خود را
 تا شهر فسا رسانیده و چون مقرب الخاقان آقا میرزا محمد
 سید را در امر طغیان یکدل و مهتد دیده او را بلطائف
 الحیل از آن مکان برگردانیده دوباره بصوب قصبه
 اصطهبانات و چند روزه در آنجا ثبات چون از آنجا
 با کفاف و اطراف و دور خود را جمهور یافته یکباره عنان
 عزیمت را بجانب نی ریز تافته بمحض ورود بمسجد جامع
 کبیر محله چنارسوخته که از هر کنار معاهدین خود را آماده
 کار و مستعد کارزار بقریب نهصد نفر مگمل از تفنگ و شمشیر
 و مسلح از تیغ و تیر دید با سیف کشیده خود را بالای منبر
 رسانید و به اتیان بعضی از سخنان پرداخته و خود را
 مہیای جدال ساخته در همان محله لوای قتال برافراخته
 عالیجاه حاجی زین العابدین خان سابق البیان حین
 ورود سید و گردش جمهور مردم در قریه ^(۱) قطر ^(۱)
 بطور قهر میبود بمحض گوشزد در مقام مدافعه برآمده

(۱) قطر و قریه ایست در ۲۴ کیلومتر شمال شرقی نی ریز

و معادل یک هزار و پانصد جمعیت از توابع و معادن (۱) و سکنه از ایلات و احشامات فراهم آورد و وارد خانه خود گردید که حصنی مستحکم و محکم بود پیش از ظهر گیرودار در چهار روز فاصله کار سوارات و مصلحین خیریت شمار از این دیار و قصبه اصطهبانات چند نفر مصالحین اوقات بسیار صرف نمودند و جدّ و جهد بیشمار فرمودند چون ناوک لسان در قلوب ایشان مؤثر نگردید کار به تیر و سنان رسید و تفرقه کلی در اهل محله (۲) چند پدید آمد بسیاری خود را بخان حاکم رسانیده و ظاهراً خود را از این مخمصه عری وبری گردانیده چون بدین ضوال احوال مردم گذشت سید مزبور شب هنگام خود را با یکصد و هشتاد الی دویست نفر بقلعه خواجه رسانیده و آن بار و را حصن حصین خود در آورده بامداد آن که گوشزد خان و نشان این حرکت از ایشان آمد از راه اطمینان بجمعیت و قوت و حمیت خود قریب پانصد نفر از تنگچی و سوار بحوالی آن حصار فرستاد از قلعه سید چند نفر مأور داشته بیرون آمده

(۱) معادن جمع معدن و هر معدن اسم یکی از آبادی ها و قریه های حومه نیریز است و دوازده آبادی است که مجموع آنها را دوازده معدن میگویند و (مقصود ۱۲ آبادی است)
 (۲) آقا سید یحیی در محله چنارسوخته نیریز خانه شخصی داشت که به نزدیکی مسجد واقع شده بود در آن خانه عروسی کرد و صاحب یک فرزند بنام سید اسمعیل گشت .

آن جمعیت را از میان تیغ بگذاشتند بازخان مزبور از روی
غرور بر جمعیت فرستاده خود افزوده نیز ایشان را منہزم
نموده چون کاریا اینجا کشید و امر حجت المہدی بدین
حد رسید خود عالیجاه حاج زین العابدین خان بابرادر
شہید خود علی اصغر خان کہ چهارده سال حکومت
ہمین بلد را کردہ بود با تمامی اعوان و ہمہ طایقہ و خویشان
خود پاک طرف ان بارور اسنگر و در کمال اطمینان خاطر
در حدّ شرقی لنگر انداختہ و چادروخیمہ برپا ساختہ
و ان شب گذشت دیگر شب با ہزاران تعب شبیخوانی از
جمعیت قلعہ ناگہان برسنگریان زدہ قریب چہل نفر
از اقارب و تفنگچیان خان مذکور کشتہ و زخمدار و رہمان
شب پارہ ای فرار کردہ و شب ثانی کرۃً اخری شبیخوانی بر
سنگریان زدہ و دست بردی برایشان آوردہ کہ یک تن
از آنها را در ان مکان نگذاردہ بسیاری دستگیر و برخی
کشتہ و شکنجہ تیغ و تیر گشتند ناچار از روی اضطرار
فرار را برقرار اختیار نمودند عالیجاه علی اصغر خان کسہ
مہتر (۱) برادر خان سابق البیان میسرود کہ برخی
از صفاتش در سبق ذکر رفت کہ ریاست، حکومت ہمین

(۱) علی اصغر خان از طرف برادر خود عہدہ دارنظم و نسق
بلوکات اطراف و حریمہ بودہ است

بلوك رباطر ز رفتار وسلوك ننوده از تیغ بی دریغ آن —
 طایفه اعضایش را مقطوع ساختند و حق نیکویش را خوب
 پرداختند و از آن مکان خان سابق البیانی باقلیلی از
 گماشتگان خود را بخانه خود که حصنی محکم و بنیانی —
 مستحکم داشت کشانده و از آن روز را تا شام رسانیده و در ظلمت
 شب بقلمه های قریه قطرو^(۱) دو اسبه رواند و از این
 مهلکه توسن^(۲) سلامتی را بر جهانده : یکباره سید
 و تبعه آن استیلا یافته و حصن مذکور بدست و از این
 رهگذر ماهی دلها بشست برآمد بعد از ظهور و استیلاء
 و آنهمه ریزش خون بمیرغضبی و جلادی شیخا نام : دوازده
 نفر را امر بگردن زدن نمود چنانچه ترس و خوف تمام و بییم
 و وحشت مالا کلام در قلوب مردم راه یافته که از هستی و عیال
 و حبّ فرزند و مال رو برتافته و بمصداق یوم یقر المرء من
 اخیه و امه و ابیه الی آخره ظاهر نمود چنانچه سلسله
 سادات که باعث قوام و بود نشان سبب زیست خاص و عام در
 این بلد میبود از بیم جان قوه تاب و توان نیاورده و در این

(۱) (دو اسبه روانده) اصطلاح نو ریزی هاست هر —
 سواری که باخرین سرعت اسب را میتازند میگویند و اسبه میدوا
 ند

(۲) توسن سلامتی یعنی اسب

مرحله پُرس‌تیزه و ورطه خون ریز گریز را اختیار و تابلوک شهر بابک فرار نموده قریب پنجاه روز اشراف و بزرگان ایشان نشاط انورد له‌اشان استفاضه فیضی کمالاً تصویری و معنوی آن طایفه میبود بقدری خوف و خشیت و بیم و وحشت از این طایفه در — قلوب عباد الله راه یافته که چندین تن زهره را باخته و قالب راتهی ساخته چون حکایت طغیان و فشار ایشان گماینبغی جلوه گریبشگاه حضور نواب اشراف امجد و الانصرت الدوله حکمران مملکت فارس گردید که فتنه این طایفه درنی ریز بدین حد رسید هسوارانی بسر داری مقرب الخاقان محمد علی خان شجاع الملك و سربازی و سرتیپی مصطفی قلی خان قره گوزلو امیر خمسه و بعضی صاحب منصبان حسب فرمان وارد آن مکان و بسمت قبلی قلعه مذکور نصب خیام و مضرب اردوی با احتشام شد و خان سابق البیان (۱) نیز از قلعه قریه مذکور خود را ملحق و بشرف ادراک خدمت سرداران موفق گردانید تدارک قتال و اسباب و آلات جدال از توپ و تفنگ و ضروریات

توضیح مؤلف ۱ — (خان سابق البیان نیز از قلعه قریه) مقصود از خان حاج زین العابدین خان است و مقصود از قلعه قریه محکمگی که در قطریه مدت پنجاه روز پناهگاه خان از ترس — بود ۲ — چون مجاهدین بابی عده ای در محاربه و جنگ قلعه در خدمت جناب و حیدر به رزم پرداختند و مابقی در محله چنار سوخته در مسجد که در محکم بود از اصحاب و زنان و اطفال حفاظت مینمودند لهذا در این شبیخون عده بسیاری از آنها در شبیخون شرکت نمودند مخصوصاً زنان در کل زن حین جنگ نقش مهمی را ایفا کردند —

جنگ آراسته دید سید مذکور از زیادتی غرور و اعتماد به قوت و زور خود سرشرب بعزم شبیخون مسموم و با تفنگچیان محله قرار را با هم چنین دادند که از یکطرف ارد و تفنگچی محله و از طرفی جمعیت قلعه یکباره خود را بر ارد و زنند و آنها را از میان برکنند بی محابا و متهورانه چون پروانه خود را بشعله توپ های آتشبار زدند با دایره کوبیدن (چند کلمه خوانده نشده) چون شمع آسود در منجل بیقراری سوختند و متاع جانرا ارزان در این گرم بازار فروختند - خوشا عشق خوش آغاز خوش انجام - همه ناکامی اما عین هرگلم در شبیخون شب اول آخر عمر چهل نفر از پیش جنگان از آن طایفه کشته شد و در شبیخون کربت ثانی جمعی دیگر بمعرض تلف و لسی نهفتگان سلف شدند و چون امر مقاتله جانبین بطول انجامید و انجام نزاع تا بدان حد رسید : دام افسون و نیرنگ در آن جنگ سبب کین در ارد و گردید فی الجمله هدیه برسوم نیاز سپرده اصحاب ممتد از سید که آمد و شد (۱)

(۱) توضیح مؤلف تاریخ مقصود شخص خائن و اشاره به حاج سید عابد است که با وعده و نوید های خان حکومت و میرزا نعیم با گرفتن نقود سفارشات جعلی از طرف سید یحیی برای مدافعین قلعه برد و نامه اصلی سید یحیی را با امضاء جعلی عوض کرد در جنگ دوم بابیان او را بقصاص رسانیدند (و در فصل مربوطه بتفصیل بیان شده

فرمودند (۱) و اظهار ارادت بسیار بقانون اهل روزگار بممتمدان سید بخرجش داده که تمامی ماها بی نهایت دلداده تو میباشم و خاطر را از گرو اطاعت تو بهیچوجه نمی فروشیم چنانچه توجهی به اردو فرمائی خاک قدمت را کحل الجواهر دیده خود مینمائیم. و بدین وتیره کلمات شیرین و عبارات رنگین در طی تقریر و تحریر انشاء و انشاء فرموده اند و رسولان عنان خرد و دانش را از کف سید ربودند یکباره با خاصان خود از قلعه سوار و در اردوی ایشان قدم گذارشد: تمامی سرباز با آنهمه ساز و نواز و سرهنگان او را استقبال و بغایت جلال او را وارد نموده و در خیمه خاص نزول اجلال فرموده با هزاران چرب زبانی و شیرین لسانی بدان تکلم نمودند چون هنگام برخواستن شد یوزباشیرا با صد هزار توحاشی و قلاشی که در همان اردو میبود برسید وارد نمودند که الان از خدمت نواب اشرف والا با احکام و ارقام در باب گرفتن سرداران یابدست آوردن سید

(۱) نگارنده هوقایح بردیوار مسجد یا از نظر ایجاز و اختصار و یا از نظر حزم و احتیاط که مخالف قانون دیانت و بشریت است و مورد تعقیب حکام شرع و عرف قرار میگیرد از مهر کردن قرآن و موکد کردن بقسم و فرستادن آن نزد سیدیحیی سکوت اختیار کرده؛ زیرا مسلم است که قرآن را مهر کردند و نزد سیدیحیی بردند)

رسیده است : رهائی شما از کف بیرون رفت به قراول با طرف
 ان خیمه محکم نشست : قلعه و یاران و تبعه آن بدست
 سربازان آمد در فاصله چهار روز که جلاد و میر غضب حسب
 نواب نصرت الدوله و مقرب الخاقان مصطفی قلی خان وارد
 گردید که باید سید یحیی را سپرده عالیجاه حاج زیمن
 الصابدین خان نمائی که محقق خون برادر خود و سایر
 مقتولین را نماید بنابر حسب حکم و آلا : قبض رسید از
 خان مذکور گرفته دست سید را بدستش داده وقوع این
 که تمامی سرباز و وارث مقتولین و سایر مردم که با او خونین
 بود ۵۰ او را ضرب چوب و سنگ و سرنیزه و تفنگ او را از پا
 در آورده روز دیگر نعش او را در سمت جنوبی (۱) بقعه
 سید جلال الدین عبداللہ مشهور به (سید) چسبیده
 به دیوار در محله بازار مدفون گردید ()
 وقعه این واقعہ شگفت و عجیب در شهر رجب ۱۲۶۶ صادر
 شد (۲)

(۱) توضیح مؤلف مقصود وقایع نگار از (سمت جنوبی)

شمال است (که در شمال شرقی بقعه جسد آقاسید یحیی

مدفون گردیده

(۲) شهادت آقاسید یحیی بطور قطع و یقین در ۱۸ شعبان

۱۲۶۶ واقع شده تار جیب ۱۲۶۶ قریب پانزده روز اختلاف

دارد و سر آقاسید یحیی بوسیله مادر میرزا عبداللہ خان

بعدا به تن ملحق شده خوانندگان اختلاف را با مطالعہ

فصل مفتاح مورد توجه قرار دهند

بعد از گرفتن سید و تبعه آن که علیخان سرهنگ بایک
 فوج از سرباز سیلاخوری وارد و: در حین ورود بی گبر و
 در داخل محله چنار شدند که تمامی سرباز یکباره با
 ساز و نواز داخل و آن محل را غارت و تاراج نموده و بیست
 روز الی یکماه توقف آنها در آن محل میبود که آنچه در
 چاه و د فیینه و در بین جداران قدیمه پنهان کرده بودند
 بیرون آوردند: چنین ینمائی کسی یاد نمیداد هر معظم
 سری که بتاراج رفته بود اینقدر اسباب و دولت بدست
 نمیآورد و پاره ای از کوچه ها و ملحقات بازار هم (۱) به
 غارت رفت از آن گذشته حسب الامر نواب والا نصرت الدوله
 مبلغ پنج هزار تومان بمحولگی خان سابق البیان از این
 طائفه خواستند و آنچه ملك و بساتین و میاه (۲) و خانه
 و غیره داشتند براهل محله بازار بطور زور و اجبار و شکنجه
 و آزار طرح دادند و از آنها پول گرفتند آنچه از این رهگذر
 براهل محله بازار وارد آمد براهل محله وارد نیامد حقا

(۱) قسمت عمده این وجوه را از زندانیان که اغلب آنها
 از اهل محله بازار بودند از جمله اقا سید جعفر یزدی و حاج
 محمد تقی ایوب اخذ نمودند

(۲) میاه که مقصود آب است اصطلاح نوری ریزی ها است
 که در اسناد انتقالی آب بجای (آب) میاه مینویسند قباله های
 شرعی قدیم (میاه) نوشته میشود لهذا باغات و املاک و
 آبهای قنوات مالکی را از آنها اخذ نمودند

که چنین وحشتی از برای ساکنین این سرزمین روی نمود
 که بیان آن با صد هزار زبان نتوان کرد چه خونها که ریخته
 و چه تنها که با خاک و چمن بیابان آمیخته شد و در این
 هنگامه گیرودار قریب به هزارتن از جانبین بخون
 خویشتن آغشته گشتند حساب غارت اموال که از حساب
 تصور وهم و خیال افزون آمد هر چه از رجال محل کشته
 باقی آنها آواره و فرار هر دیار گشته است موجزی از واقعه
 نی ریز و سید یحیی و تبعه حضرت باب : ان فی ذلک
 عبرتاً لا لولوا لباب واللہ اعلم بالصواب : بعد از صدور
 این واقعات روز بروز لطامات و صدمات از جهت این طایفه
 وارد می آمد و امر حکومت و ریاست بعد از ظهور این حکایت
 از جهت خان سابق البیان محکم شد و در کمال قوت
 در مقام تلافی و تدارک از آنچه بایشان رسیده بود میبود
 تا آنکه رفته رفته سه سال از این مقدمه رفته که کین های
 نهفته را ظاهر ساختند و بامری غریب و بدیع پرداختند
 آنکه در سنه ۱۲۶۹ پنج روز از نوروز گذشته که شب هنگام
 کربلائی محمد نام با سه پسر و قاسم شاگرد بنابد اختر
 در حمام بازار یکساعت از روز گذشته مخفی در کین خان
 فحامت دستگاه حاج زین العابدین خان نشسته یکبار
 بریدن عریان ان ریخته و بر سر و گردن در آویختند و با کج

کاربنائی و چاقو و تیغ و ششکه آن برو بازو که چون تهمتین
 و برز بود از هم گسسته (از اجأ القضاء ضاق الفضاء اذا -
 جاء القدر عی البصر : و حال آنکه قریب پنجاه نفر در -
 آن حمام از هر خویش واقوام مقرر داشتند و از تقدیر حسی
 قدیر یکقدم از محل خود خارج نگذاشتند و وقع ما وقع و خان
 مجروح که قریب به شش زخم که برسینه و شکم داشت از حمام
 زنده بیرون آورده و بخانه رسانیده و آن روز را گذرانیده
 و در آخر شب رخت از این جهان و سرای پرتاب و تعب بربست
 الحق مردی بزرگ و شایسته و جوانی آراسته و پیراسته حاکی
 خردمند حکیمی دانشمند بود بسیار آثار خیر و ثواب و بنیان
 و عمارات در این بلد از اوست و قاتلین آن در همان مکان
 بدست گماشتگان کشته شدند - تحریر افی سنه ۱۲۷۰ -
 علی ید احقر الخلیقه و اقر البریه اقل السادات ابن
 عالیجناب قدس خطاب آقاسید حسین ابراهیم النیریزی

نظر مؤلف ۱- الحق و الانصاف و قایع نگار که بر دیوار
 سقف داخل مسجد و قایع واقعه اول را باختصار نگاهشته
 بی نهایت شهامت و هم مهارت بکار برده زیرا با اینکه حکو
 وقت در آن موقع با این طایفه در نهایت خصومت بوده او از
 جاده عفت قلم خارج نشده لهذا باید گفت مردی خدا

شهادت مورخین و سیاحان در این سرزمین

فصل هفتاد و یکم

یکی دیگر از وقایع نگاران مشهور و معروف معاصر ضمن سیر و سیاحت در ایران با کسب اطلاع بیشتر از آنهاییکه اهل تسمیق نبوده اند از یک نفر بهائی بنام میرزا جانی چنین مینگارند

... (۱). الحاصل بعد از اینکه ان جناب وارد نی ری — گردید چون در آنجا عیال داشتند و مخلصین ایشان در آن ولایت بسیار بودند و بعضی از اهل آن ولایت مصدق شدند و برخی مکذب و جمعی متحیر و متوقف بودند حاکم آن ولایت

بقیه از صفحه قبل
ن
پرست و متقی و با شهامت بوده که با شرائط نا جور حتی الامکان بی طرفی را منظور داشته اگر در بعضی موارد بعضی اشتباهات چشم میخورد چون طبق اظهار همان وقایع نگار بیشتر مردم نی ریز را ترك و بد یار دیگر مسافرت کرده اند و او هم از آن اشخاص بوده و اگر مطالبش از سموعات از نفوس حاضر در قضیه بوده و آن اوقات ۱۵ روز کم و زیاد واقعه را نمیتوان مورد ایراد قرار داد و معلوم است که این وقایع در سال ۱۲۷۰ چهار سال بعد از واقعه نگاشته شده

ص
 باوصف آن که در سابق با ایشان زیاد اظهار ارادت و خلوص
 نیت مینمود همین که فساد میشود و حکومت از دستش —
 میروود خدمت جناب ایشان پیغام فرستاد که مصلحت شما
 را در ماندن این شهر نمی بینم صلاح در آن است که معجلاً
 بجای دیگر سفر کنید انجناب جواب دادند که من پس از
 مدتی بجهت سرگشی و دیدن اهل و عیال خود آمده ام و با
 کسی هم کاری و رجوعی ندارم شما را چه بر این واداشته
 است که بموضع حمایت و منظور داشتن حق دوستی امر
 به بیرون رفتن از خانه خود میکنید و از خداوندی ترسید
 و از رسولش حیانی نمائید چون حاکم دید که اعتنائی
 بحرف او نکردند و جواب سخت دادند در مقام عناد

بقیه از صفحه قبل

۲- اما بعضی کلمات و جملات که نارساست ممکن است
 شد
 کسیکه از دیوار مسجد بروی کاغذ آورده اشتباه خوانده با
 زیرا خط شکسته خواندندش برای مردم این دوره ناماً نوس
 است و این جانب سعی کردم آنچه استنساخ شده همان
 را بنویسم باشد که اوضاع تغییر کند مؤلف و یاد یگران
 با اصل مقابله نمایند و تصحیح فرمایند
 ۳- چون بعضی اصطلاحات نریز بکار رفته که بعضی از
 آنها ناماً نوس بود توضیح داده شده

و عداوت برآمد و اسباب کدورت و خصومت چید و از هر سلسله
 و طایفه هر کس که بیشتر مزور و مفتن بود تحریک نمود
 که در صد د شورش و بیرون کردن آن جناب برآیند چون
 آن بزرگوار چنان دید بمسجد تشریف برده بعد از ادای
 فریضه بمنبر جدّ عالیقدر خود برآمد و گفت ای مردم مگر من
 همان شخصی نیستم که با جنازه من در مسائل دینی سه
 عمل میکردید و در امورات ضروریّه و لازمه خود در اصول
 و فروع و سنن مذهبی قول مرا بردیگران ترجیح میدادید
 و برونق اعتقاد و اجتهاد این جانب عمل میکردید چه واقع
 شده که اکنون در صد عناد و عداوت برآمده اید کدام
 حرام را در شریعت مطهره حلال کرده ام و کدام حلال
 را گفته ام حرام است که بیجهت نسبت کفر و ضلالت را بمن
 میدهید اکنون من در میان شما مظلوم واقع شده ام —
 بواسطه اینکه حرف حق گفته ام و بر سبیل صدق و راستی
 محض ^{تبیق} تیقظ و آگاهی شما سخن رانده ام و از فرط
 دلسوزی و خیرخواهی طریق هدایت را از شما مخفی نداشته‌ام
 در این صورت هر کس بمن اهانت کند و یا آنکه یاری نماید
 صریحاً بداند که آنچه میکند در حق جد بزرگوارم کرده
 است پس از اظهار این قبیل فرمایشات بعضی محزون شد
 و برخی بشدت گریستند و عرض کردند ما کما فی السابق

در طریق عبودیت و ارادت کیشی خود باقی و برقرار هستیم
 و آنچه بفرمائید عین حقیقت
 خلاصه آن بزرگوار از مسجد بیرون آمده و از شهر خارج
 شدند و در قلعه مخروبه ای که در آن حوالی بود لا بد
 وارد شدند و اصحابی که در خدمت ایشان بوده رفتند زیاد
 از هفده نفر نبودند بعد از تشریف بردن ایشان باز هم
 ارباب کینه و فساد دست از فتنه انگیزی و مفسده خود
 برنداشتند با جمعیت کثیری از عقب ایشان رفتند و بهر
 طرفی شتافتند تا ایشانرا در قلعه مخروبه یافتند و اطراف
 قلعه را محاصره نمودند و بنای مجادله را گذاشتند پس
 آنجناب فرمودند که هفت نفر جهت مدافعه بردند و تفصیلی
 در ترتیب جنگ ایشان فرمودند که هر کس از فلان طرف
 برود و زخمی بسینه او برسد شهید میشود و اگر از فلان جانب
 بروید سالماً مراجعت میکنید نوجوانی بود یزدی به نیکی
 فطرت و حسن طینت آراسته برخواست و عرض نمود تمنا دارم
 که پیش آهنگ قافله این مظلومان بشوم و بر سایر شهداء
 و رفقا در شهادت سبقت جویم آنجناب روی او را بوسید و

(۱) نگارنده فوق در تاریخ خود بعد از تفصیل مسافرت
 آقاسیدیحیی به یزد در موقع عزیمت شان به نی ریز و ورود
 بانجا که مورد بحث ماست مطالب فوق را برشته تحریر و در آورد

و در حقیقت دعا کردند و حضرات از قلعه بیرون آمده به
 چالاکی خود را بجماعت مؤمنین و متدینین از خدا بی خبر
 رسانیدند و چندان ولولی نکشید که ایشانرا متفرق و منهز
 نمودند و آن جوان یزدی بطوریکه آن بزرگوار خبر داده
 بودند خود نیز خواهش کرده بود شربت شهادت چشیده و
 از قید کید این عالم رهید و بحالم جاودانی و زندگانی ابدی
 رسید و بقیه دیگر بغیروزی مراجعت نمودند و در خلال آن
 احوال نوآب مستطاب شاهزاده فرهاد میرزا بحکومت
 و فرمان فرمائی وارد شیراز گردید و این مقدمه را فهمید
 فوراً جمع کثیری از عساکر جنگی ترتیب داده با سرکار محمد علی
 خان دیوان بیگی ابن حاج شکرالله خان نوری و مصطفی
 قلی خان سرتیب قراگزلو بدستگیری نمودن و اسیر کردن
 حضرات مأور و روانه فرموده و این جمعیت وقتی بحوالی
 قلعه رسیدند که جمعیت انجناب^{به} افتاد نفر رسیده بود
 و چند دفعه هم در میانه ایشان منازعه واقع شده و هر دفعه
 هم شکست بطرف مقابل داده و فتح کرده و غنیمتی هم
 بدست احباب افتاده بود و حضرات احباب هم در آن حین
 خوارق عادات بسیاری از این بزرگوار مشاهده نمودند و خلوص
 نیت و حسن عقیدت ایشان بیشتر و محکم تر گشته و در مقام
 بذل جان نهایت استقامت و ثبات قدم را داشتند

چون آنجناب وقایع شهادت خود را باصحاب مکرر فرموده بودند و همگی در سبیل رضای محبوب دست از جان و جمیع تعلقات دنیوی شسته و انتظار شهادت را داشتند و —

حضراتیکه بگرفتن ایشان آمده بودند آنچه سعی و اهتمام نمودند بخلبه برایشان غالب نیامدند و ظفر نیاقتند از محاربه ما یوس شده ابواب مکر و حیل را گشودند و عریضه^ی خدمت آن بزرگوار عرض کردند و اظهار تحیر در امر ایشان نموده و عذر خواهی از آفات کرده و مراتب طلب و تفحص خود را اظهار داشته و استدعای هدایت کرده و کلام الله را مبر کرده فرستادند و قسمها یاد نمودند و خواهش کردند که شما بیرون تشریف بیاورید و هر چه بفرمائید ما اطاعت میکنیم لهذا آنجناب محض رعایت حرمت قرآن —

مصمم بیرون رفتن شدند حضرات احباب و اصحاب اطراف ایشان را گرفته عرض نمودند ما می ترسیم و خوف داریم از شما از بیرون رفتن از قلعه زیرا که این جماعت از اهل کوفه بیوفاترند و اعتماد برسوگند و میثاق ایشان نیست و بقول ایشان شاید معتقد و مطمئن گردید آنجناب فرمودند که در بیوفائی و سست عهدی و نقض پیمان ایشانرا معاینه می بینم و میدانم چنانچه جد بزرگوار می دانستند بیوفائی اهل کوفه را ولیکن چکنم با تقدیرات خداوند

و تدبیرات ایشان بموجب نوشته که نوشته و یا قرآن مهور
 که فرستاده اند تکلیف آن است که محض اتمام حجت بروم
 شماها باشید تا آنکه نوشته من بشماها برسد پس آنجناب
 سوار شدند و با اصحاب و داع کردند و فرمودند انا لله
 وانا الیه راجعون و اصحاب گریستند گریستن شدیدی و
 آنجناب وارد اردو شدند در منزل ایشان نزول فرمودند و حضرت
 نیز نهایت عزت و احترام را مری و معمول میداشتند آنشب
 را بصحبتهای متفرق منقضی گردید و قرار گذاشتند که روز -
 دیگر صحبت بدارند و قراری در امر خودشان بدهند چون
 صبح شد آنجناب خواستند از چادر بیرون بیایند ملازمان
 و مستحفظین مانعت نمودند و گفتند اذن ندارید و آنجناب
 در همان چادر محبوس شدند همین که این خبر باصحاب
 و فادار رسید بی اختیار از قلعه بیرون آمده و خود را
 بقلب اردو زده نظم اردوی منظم را با فاصله ساعتی بهم
 زدند بزرگان اردو از ملاحظه آن هنگامه سراسیمه خدمت
 آنجناب رفته و عرض کردند (۱)

(۱) این قسمت از سطر ۴ که ملاحظه میفرمائید
 خالی مانده در متن کتاب خطی خط نستعلیق بسیار ممتاز
 روی کاغذ ترمه خالی گذاشته شده بود چون این جانب
 چه در املا و چه در انشاء کوچکترین دخالتی نمیکند
 لهذا بهمان نحو باز گذاشتم

آن بزرگوار فرمود بلی ولی این حرکت صبح شما باعث
مدافعه شد گفتند ما اطلاع نداشتیم و ابداً باین حرکت
راضی نبودیم چون بعضی اشخاص که از اقوام و اقارب ایشان
در این اوقات بقتل رسیده بود محض جهالت و نادانی بدون
اذن و امضای ما در صدور بی احترامی برآمده اند چون
شما صاحب رحم و کرم هستید باید خطای ایشانرا عفو
فرمائید آنجناب جواب دادند اکنون مقصود چیست
خواهش کردند که باین اصحاب بنویسید که قلعه را تخلیه
نموده و هرگاه امپنزل خود مراجعت کنند تا اهل اردو -
مطمئن بشوند و مانیز اطمینان حاصل نموده پس از آن بهر
طوریکه بفرمائید قراری در کارید هم و حسب الامر شما
رفتار کنیم آن حضرت لا بد با صاحب نوشتند که در هر
حال باید راضی بقضای الهی باشید و علی المجالبه
چاره ای نیست جز اینکه اسبابهای خود را بردارید و -
آنچه غنیمت آورده اید کماکان بگذارید و بخانه های خود
معاودت بنمائید تا خدا چه خواهد و ان اصحاب
بیچاره ناچار اطاعت نموده روزانه دیگر بخانه های خود شانه
رفتند بمحض رسیدن ریختند بخانه های آنها و همه را
فردا فردا دستگیر کردند و جمیع اموال ایشانرا بفارت
بردند و خانه های ایشانرا خراب کردند و همگی را دست

بسته باغل و زنجیر بازو آوردند شخص یزدی از اصحاب
 در خدمت جناب آقا سید یحیی بود و بسیار در یزد و ننی ریز
 بآن جناب خدمت کرده که در سبیل رضای ایشان صدقه
 کشیده و بمقام علیای تجرید رسیده و در طریق بندگی
 و عرفان خدا از جمیع اسباب و اوضاع ملکی و مایملک خود چشم
 پوشید بود خبر شد که میر غضب بجهت شهید کردن آن سید
 بزرگوار از شهر آمده است بنای نوحه و ندبه را گذاشت آن
 بزرگوار فرمودند که این میر غضب قاتل من نیست و قاتل تو
 است قاتل من فردا خواهد آمد چون صبح فردا شد نماز
 صبح را بجای آورده ساعتی گذشت فرمودند اکنون قاتل
 من وارد گردید چندی طول نکشید که یکدسته فراش
 آمدند جناب ایشان و شخص یزدی را از چادر بیرون
 آوردند و آن جوان را چنانچه فرموده بودند میر غضب
 شربت شهادت چشانید همینکه چشمش بان جوان افتاد
 گفت من از روی رسول خدا حیا میکنم و ابداً اقدام بکشتن فرزند
 او نخواهم کرد آنچه اصرار کردند قبول ننمود پس شخص
 دیگر که دو برادرش در ابتدای منازعه کشته شده بود
 و عداوت زیادی داشت گفت من میکشم پس شال آنجناب
 را باز کرده بگردنشان انداخت و شروع نمود بکشیدن
 و سایرین هم انقدر سنگ و چوب بجسم مبارکش زدند و بقدری

در آن صحرا با آن طرف و آن طرف کشیدند که شاهباز بلند پرواز
روحش بشاخصار جنان پرواز کرد و سر مبارک ایشانرا
از بدن جدا کرده و پوست سر را کردند و پراز گاه نمودند
و با بعضی سرهای دیگر با جمعیت اسرا عازم شیراز شدند
و کیفیت فتح و نصرت خود را بنواب مستطاب شاهزاده
معمد الدوله اظهار داشته و روز ورود خود رامعین
نمودند و در آن روز معین که ایشان وارد میشدند شهر را
آئین بستند و مردم مشغول بحیث و عشرت شدند و اغلب
اهل شهر بتماشای اسرا و استقبال عساكر منصوره مأهورین
نصرت آئین از شهر بیرون رفتند مرحوم حاجی میرزا جانی
نوشته است کوچک علی نامی که کد خدا و مباشر اهل باصری
شیراز بودند مذکور نمود که بعد از شهید کردن آنجناب
آمدند شتر از ایل ما بگیرند که اسرا را سوار شتر برهنه
نمایند من از این واقعه مگدر بودم و ترمرد حکم حاکم
نمی توانستم بکنم لابد آشیانه از اهل اردو سوار شدم
و بشیراز آمدم که لا اقل در میان اهل خود نباشم و متحصّل
تعدیات قشون نشوم در نیم فرسنگی شیراز که رسیدم قدری
خوابیدم و رفع خستگی نمودم و قتی که سوار شدم دیدم اهل
شیراز فوج فوج با سازنده و نوازنده از شهر بیرون آمده اند
و در هر گوشه و سر را می جمع نشسته اند و با زنان فاحشه

جشنی و عیشی دارند و از هر طرفی بریده مستی و نوشانوش
 شراب و کباب و صدای آواز و ریاب چند بلند بود فوق العاده
 متحیر شدم و بهمان حالت حیرت وارد شهر گردیدم بعد
 از ساعتی دلم طاقت نیاورد گفتم بروم بیرون شهر به بینم
 چه خبر است از دروازه بیرون آمدم اوضاع و جشنی دیدم
 که تا آنوقت ندیده بودم و جمیع مردها بازنهای فاحشه
 مشغول لهو و لعب و عیش و طرب بودند قدری گذشت
 دیدم قریب چهل پنجاه نفر زن جمیعاً را سوار شتر ها نموده
 و سرهای بریده بسیاری را از مردان به نیزه زده و نگاهداشته
 بودند تا وقتی که مردم آن اطوار و اوضاع را ندیده بودند
 بعیش و شادی مشغول بودند همینکه چشمشان بآن سرهای
 بریده سرنیزه کرده و اسرائی که سوار شتر برهنه شده بودند
 افتاد و انوضع و حالت را مشاهده کردند بی اختیار بنای
 گریه را گذاشتند و بهمان احوال حضرات اسرا را وارد بازار
 نمودند و بازارها را زینت داده و زیور و آئین بسته بودند
 با وجودیکه از بازار تا ارك حاکم چندان راهی نبود
 از بس تماشائی جمع شد و حضرات را عمدتاً معطل کردند
 بعد از ظهر وارد بحمارت دولتی شدند و نواب مستطاب
 شاهزاده مجلس عیشی در کلاه فرنگی باغ چیده و خود
 در صندلی نشسته و سایر اکابر و اعیان شهر ایستاد بود در اطرا

دیگر پرده کشیده اهل حرم بجهت تماشا پشت پرده آمده بودند که اسرا را بآن حالت وارد باغ کردند و بحضور شاهزاد بردند محمد علی خان میرزا نصیم و سایر سرکرده گان —

خدمتهای خود را میسر نمودند و تعریف از فتح بیمانند خود میگردند و نصرت و فیروزی خود را باقسام مختلفه و انواع مشاطه گیها بنظر حضرت شاهزاده جلوه میدادند و ایشانهم از اسم و رسم خانواده اسرا استبصار مینمودند که این کیست و آن کدام است و جمیع اسرا زن بودند الا یک نفر طفل چهار پنج ساله در میان ایشان بود پس از آن حضرات را در حضور مرخص نمود گویا در کاروانسرای منزل دادند و در آن شب که بخانه اصحاب ریختند و بنای گرفتن ایشانرا گذاشتند دوازده نفر فرار کرده بودند ایشانرا هم در حوالی و اطراف اصفهان گرفتند و بشیراز بردند و شهید کردند و بغیر از این هم بعد از مدت دو سال ظاهرا باز نزاعی طولانی و عجیب با اصحاب کرده بودند در کوه و مدتها ان اصحاب باعیال و اطفال در میان کوه ها از کثرت ظلم و ستم فراری و متواری بودند تا اینکه پس از اجتماع عساکر بسیار از دولت و ملت و داخل و خارج و منازعات عجیبه و فتوحات عظیمه که از آن جماعت قلیله در جبل و شجاعات فوق العاده ظاهر شده بود و مدتی دعوی ایشان و محاصره بکوه از —

اطراف بطول انجامید و دفعات عدیده که هفت نفر
 و نوزده نفر پائین آمدند یا صاحب الزمان گویان بر سر
 توپخانه ریخته و کشتند و توپ را گرفته بکوه بالا بردند
 و سوار تنه درختی نموده و صبح و شام آن توپ را بسمت
 اردوی انداختند و گاهی هم از کوه به بعضی محلات
 نریز که مسکن اعداء الله و محاربین بود شبیخون میزدند
 و جمعی را از منافقین بدرک اسفل نار راجع مینمودند و بجز
 تسلیم یا فرار احدی قادر بر مقاومت نبود چون بیشتر مایه
 این فساد و سبب شهادت جناب آقاسیدیحیی مظلوم در
 دفعه اول زین العابدین خان که حاکم مستقل نریز
 بودند بود و عمده مکر و اقدامات و فتوحات و رتق و فتق اردو
 جنگ و سرداری عساکر مجتمعه از ایشان بود و در فتنه اولی
 که جناب آقاسیدیحیی مقتول شدند بجهت حفظ حکومت
 و خدمت و پاس حقوق دولت و همچنین در فتنه ثانیه هم ایشان
 سبب و علت محاربه و یأس حضرات از خانه و مال و استحقاق
 با اهل و عیال در کوه بودند در یکی از روزها که حاکم
 مصری الیه در حمام بودند حضرات ریختند بحمام و ایشانرا
 بقتل رسانیدند تا آنکه از شیراز حکم نوآب مؤید الدوله
 طهماسب میرزا که آن اوقات فرمان فرمای فارس بودند
 بی دربی افواجی با توپخانه مأمور شد و متواتر وارد شدند

و در دامنه کوه که نزدیک بکوه بود فرود آمدند ولی با
 وجود زیادتی جمعیت و قلت اعداد حضرات مخصنین
 جرئت توجه بسمت ایشان و صعود بجبل نداشتند
 بلکه در همان محل که بودند از صدمه شبیخون و هجوم ده
 ده بیست بیست آنها آرام نبودند چنانچه مذکور شد
 که مگر باردور یختند و بسرتوپخانه آمدند و توپچی راکشته
 با جمع دیگر و مراجعت میکردند تا آنکه توپ رابدوش کشیده
 بردند نزدیک کوه و از آنجا که عرابه بالا نصیرت برداشته
 بدوش و ریسمان بالای کوه کشیدند و بر تنه درختی قوی
 بجای عرابه استوار کردند : باری بعد از آنکه عساکر
 منصوره عجز خود را مشاهده نمودند با طرفانی ریز و
 اصطهبانات و داراب حکم صادر نمودند که آنچه تفنگچی
 و ایل جبار هست و سایر اطراف از ایلیات و غیرهم حاضر
 شوند و بقانون خودشان کوه را از اطراف احاطه نمایند و با
 روند غیر از عساکر منصوره و افواج ما مور قریب ۱۰۰۰۰ -
 ده هزار نفر پیاده و سواره از اهالی فارس از ایلیات و غیرهم
 مجتمع شدند و از جهات متکثره و اطراف عدیده بکوه بالا
 رفتند و حضرات دامن همت بکمر زده دست انقطاع را از
 آستین تعلق بر آورده رجا لا و نساء از همه طرف بمجاهد
 و مدافعه مشغول شدند تا آنکه متدرجا اکثری مقتول و

قلیلی هم بجهت تماصی سرب و باروت دستگیر گشته پس از آن اهالی اطراف کوه را تصرف نموده جمعیتی از زنان بسی شوهر و غمزه پریشان و پاره از اطفال صفار را دست گیر نمودند و بار و آوردند و معلوم است که در این حال بر آن جماعت نسوان و اطفال چه وارد آمده

پس از آن جماعت اطراف متفرق گشته وارد و کوچیدند و اسرار باسرهای رجال بسمت شیراز حرکت دادند و وارد شهر نمودند این مختصری است که مصحح تاریخ فقیر مسکین سبیل عالین هنگام عبور به نی ریز از بعضی معمرین که از آن ایام باقی بودند و اطلاع داشته استماع نمود و در حقیقت این هنگامه جنگ دوم از هنگامه اولی که در حیات جناب آقا سیدیحیی برپا شد بمراتب عظیم تر و عجیبت تر بود منتهی ولی در آن اوقات بنحوی برایین طائفه سخت گرفته بودند و قسمی کار دشوار شده بود که احدی جرئت نداشت از ایشان اسمی برد و ذکر کند و از احوالاتشان استفسار نموده استحضاری حاصل نماید لهذا بیشتر از این محال تفتیش و تحقیق نشد اگرچه تفصیل این وقایع مفصلتر و بیشتر است از آنچه مذکور شد ولیکن بقدریکه معین و معلوم گردید بر سبیل اجمال نوشته شد و اغلب این واقعات را اشخاصی که اهل تصدیق نبودند

و در مرتبه خود صداقت و صدق داشتند مذکور مینمودند
و الفضل ماشهدت به الا عداة و همین مختصر بجهت آگاهی
ستمعین منصف کفایت میکند و مضمون حدیث جابر کما
هو الحق دلالت بر حقیقت این مطلب مینماید که در وصف
آن جهت موعود میفرماید: علیه کمال موسی و بهاء عیسی
و صبر ایوب فیذل اولیائہ فی زمانہ و تنہادی رو^۱ سہم
کما تنہادی رؤس التړک والدّیلم فیقتلون و یحرقون و یکنون
خائفین مرعوبین و جلین تصبغ الارض من دمائہم و یفشوا
الویل والرّنه فی نساءہم اولئک اولیائی حقاً

..... سبحان اللہ ائمہ دین مبین باین صراحت ہزار سال
پشت از وقایح ظہور خیر میدهند و بجهت آگاهی و رفع
گمراہی این امت^۲ محجوبہ از حالات و علامات اولیای زمان
ظہور باین واضحی بیان میفرمایند و مفاد فرمودہ ایشان
مطابقاً ظاہر و باہر میگردد و باز ہم اغلب ناس از وفور غر^۳
و غرور شاعر نمی شوند و بمصداق حدیث و خبر صحیح ائمہ
پیش ہم اعتنائی نمیکنند و حال آنکہ معاینہ دید ہوشنیدہ^۴
کہ سرہای این اصحاب را دیار بہ دیار بہدیه فرستادہ اند
و ایشانرا گشتند و سوختند و اہل بیت و زنان شانرا اسیر کردہ
شہر بشہر گردانیدند و بطوریکہ از ائمہ وارد شدہ بود
زمین را از خون ایشان رنگین کردند باوجود این بچنین

اشخاصی که سلطان عالم تجرید و برهان لطیفه نقطه -
 توحید بودند و مظهر مصدوقه کنت کنزاً مخفياً فاحبیت
 ان اعرف فخلقت الخلق لکی اعرف بودند و مخاطب بخطا
 اولنگ اولیائی حقا گردیدند نسبت ضلالت و دیوانگی
 میدهند انتهی

تبصره و تذکاری از مؤلف

تبصره چون نویسنده وقایع فوق ضمن گفتاری در ۲۱ سطر
 باخر مانده متذکر شده اند که (تفصیل این وقایع مفصلتر
 و بیشتر است از آنچه مذکور شد ولیکن بقدریکه معین و -
 معلوم گردید برسبیل اجمال نوشته شد و اغلب این
 واقعات را اشخاصیکه اهل تصدیق نبودند و در مرتبه
 خود صداقت و صدق داشتند مذکور مینمودند و الفضل
 ما شهدت به الاعداء و همین مختصر بجهت آگاهی مستمعین
 کفایت میکند الخ)

تذکار مؤلف : بموجب اظهارات صادقانه نگارنده
 فوق چون آنزمان از اشخاصیکه اهل تصدیق بوده اند
 بواسطه پراکندگی آنها و عدم امکان این سئوالات از بابیان
 که نفوس میخوض دولت و ملت بودند کسب اطلاع امکان
 پذیر نبوده و لا جرم مبنای تحقیقات خود را بر مسموعات

بقیه از پاورقی صفحه قبل .

از اکثر غیر مصدقین و مؤمنین قرارداد کرده که نسبتاً صداقت و صدق داشتند لهذا با تاریخ صحیح و قایع این ظهور که از نبیل زرنندی آغاز و مورد ثقه و اعتماد جمیع ناس از احباب و اغیار از اهل انصاف است و مورخین دیگر نیز با تحقیقات بعدی مطالبی بر آن افزوده اند که مورد استفاده عموم بخصوص مؤلف این کتاب است لهذا از خوانندگان محترم تقاضا دارد ضمن قرائت کتب مورخین غیر بهائی در مواقعیکه بموارد اختلاف آگاهی حاصل میفرمایند صحت و سقم آنرا با مراجعه بتاریخ امر و وقایع نگاشته شده در آن متذکر باشند و معتبر بدانند و همواره با شتاب مورخین غیر بهائی بی برند

فصل هفتم و دوم

دانشمند و مورخ معروف نیکلای فرانسوی منشی اول سفارت فرانسه

در ایران ضمن تحریر وقایعی چند از تاریخ امر راجع بواقعه دوم

فی ریز چنین نوشته است

نیکلای مورخ معروف فرانسوی راجع به واقعه دوم چنین مینویسد : بابیها با اینکه به شبیخون موفق نشدند به حمله با اومت دادند و با فریادهای جنگی در میان سربازان افتاده شروع بکشتار کردند اردو بهم خورد و سربازان دیوانه وار بهر طرف میگریختند بابیها چادرهای آنها را آتش زدند روشنایی سبب شد که سربازان راه را شناخته فرار کردند چند نفر سرباز میرزا نسیم را به پشت گرفته از صحنه کشتار بیرون بردند

فصل هفتاد و سوم

نقل از تاریخ التواریخ ص ۲۰۳ جلد دوم کتاب ناصری بنام مرآت البلدان
تاریخ قاجاریه جلد سوم از مؤلفات ضعیف الدوله محمد حسن خان وزیر بهین مضمون
نیز نقل شده (تالیف سپهر از مخالفین سرسخت)

فتنه دیگر خروج سید یحیی پسر آقا سید جعفر اصطهباشی
در نوبت زیز فارس بود و جمعی هم با او گرویدند دیوان بیگم
محمد علی خان ابن حاج شکرالله خان نوری و مصطفی
قلی خان قراگوزلوی سرتیپ بحکم نوآب نصرت الدوله
فیروز میرزا حکمران فارس بدفع سید یحیی و اتباع او مأمور
شدند و بعد از مقاتله بر آنها غلبه کرده سید یحیی را —
دستگیر نموده بشیراز آورده بحکم قضا ص بکشتند و حاج
زین العابدین خان که ضعیف در حکومت نی ریز بهمرسا
بود دوباره مستقل شده پس از چندی او را در گرنابه بکشتند
(۱)

(۱) اهل انصاف قضاوت خواهند فرمود که وقایع فوق
را مؤلف محترم تاجه اندازه خصمانه نگاشته است چنانکه
وقایع نی ریز در سال ۱۲۶۶ یا قبله یا آن نهایت با که

در این سال در داخله استانبول اغتشاش و بی نظمی بود
 در اطریش و آلمان نیز کسربودجه و اغتشاشات سبب پیروز
 فتنه و فساد بسود : در این سال اختلاف زیاد در مذہب
 کاتولیک بروز کرد : فرانسه دچار قحطی شد در فرانسه
 مارشال مؤلف از خدمت معاف شد پسر پادشاه فرانسه
 حاکم الجزایر گردید الخ

بقیه از صفحه قبل

حیله و تمهیر قرآن و دعوت آقاسید یحیی باردوی دولت
 و احترامی که آقا سید یحیی برای قرآن قائل بود دعوت
 را پذیرفت : ۲- باحیله دیگر که نامه ای جعلی از طرف
 آقاسید یحیی با اصحاب نوشتند اصحاب قلعه را رها کردند
 ۳- آقاسید یحیی در نوبت ریز بشهادت رسید نه در شیراز
 و در نوبت ریز مدفون است فقط پوست سر آقا سید یحیی را که
 با گاه پر کردند بشیراز بردند) باشد که درباره وقایع نگاران
 منصف و مغرضین قضاوت شود

فصل هفتم و چهارم

شهادت موزین بی نظیر تخلص از فارس نامه ناصری از صفحه ۲۰۴

۳۰۵ و تالیف حاج میرزا حسن شیرازی معروف به فسائی

ختند

۱- تعداد پیروان سید یحیی که در قلعه بمحاربه پرداختند

پانصد نفر بودند

۲- علی اصغر خان برادر بزرگ حاج زین العابدین خان

با اصحاب قلعه جنگ را آغاز نمود با (۱۵۰) نفر

در آن جنگ کشته شدند جسد او را در قلعه در مجرای

آب انداختند و سه نفر پسران او را اسیر کردند

و در قلعه زندانی نمودند

۳- حاجی زین العابدین خان با هزار رحمت از ترس بر

اسب جل نموی بدون زین سوار شد تا قره قطریه

نه فرسخی نی ریز فرار نمود

۴- هر روز بر عدد بابیان افزوده گشت که عدد مردان جنگی

آنها از سه هزار نفر تجاوز نمود این اخبار به نواب

والا پیش از ورودش بشیراز معروض گردید او قبل از

ورود بشیراز در چهار منزلی ~~مهر~~ علی خان شجاع

الطک نوری سرکرده سواران شیرازی با تفاق

مصطفی قلی خان اعتماد السلطنه قرارگوزلو سرتیپ و
فوج سرباز قرارگوزلو به نی ریز اعزام داشت :

- ۵- حاج زین العابدین خان پس از ورود قوای شجاع
الملک به نی ریز با تعدادی از تفنگچیان که جمع
نموده بود به نی ریز برگشت و تارستاق آنها را -
پیشواز نمود و با هم وارد نی ریز شدند و هر دو وارد
مقابل هم قرار گرفتند پنج روز بر این منوال گذشت
۶- بعد از آمد و شد و مکاتبات بعد از پنج روز سید
یحیی با ۱۲ نفر از خلّص اصحاب از قلعه بدر -
آمده با احترامی تمام وارد اردو شد در چال در
اعتماد السلطنه نزول نمود شبی را با احترام گذرانید
روز بعد او را و اصحابش را مأخوذ داشتند و رأث علی
اصغر خان آنها را بکشتند و نفر پسران سید یحیی
را که هنوز بسن رشد نبودند روانه بروجرده نمودند
و بجناب علامی آقا سید جعفر که جد آنها بود
سپردند و سی نفر از اصحاب را با اسرا روانه شیراز
نمودند و آن سی نفر را در شیراز بکشتند
۷- نصرت الدوله پس از مراجعت از نوشهر و برازجان
بواسطه زلزله ای که در ۴ رجب ۱۲۶۹ بوقوع -
پیوست و چندین صد خانه را ویران نمود و چند بسن

به هزار خانه را شکسته نمود و چندین هزار نفر زیر عمارات خراب
بماندند و بیشتر مدارس و مساجد خراب گشت و محتاج
تعمیر گردید از حکومت فارس استعفا نمود (.....)

بخش چهاردهم - اثرات این دو واقعه در انفس و آفاق و در تاریخ

ابن آئین نازنین و تحقق اتم و عود الهی

فصل هفتاد و پنجم

نیزه ای از تأثیرات این دو واقعه در بیداری نفوس
مستعده : و تحقق و عود الهی در احادیث و اخبار اسلامی
الف : تأثیرات این دو واقعه در انفس و آفاق

بر صاحبان فراست و دانشمندان خردمند بی نظر مسلم
گردید و مرور زمان ثابت و آشکار شد که مظلومیت جانبازان
نی ریز از زنان و مردان و جوانان و سالمندان و استقامتشان
در زیر شکنجه و ظلم ستمکاران و ارسال سرهای شهدا
و اسراشان در دو واقعه در سالهای ۱۲۶۶ و ۲۶۹۹ گهر دو
فقره سرها بر سنان زده شد سرها از جلو و اسرا از عقب بشیراز
روانه گشتند و تکرار قضایا که فقره دوم اشد از دفعه اول

بود آتش محبت الهی را در دل بقیة السیف افسرده نسا^{خت}
 بلکه لهیب و اشتعالش افزون گردید اما اثر غیر مستقیم آن
 در آفاق آنکه توجه نفوس بسیاری را بآئین جدید الولا^د
 الهی جلب نمود و انعکاسات آن بواسطه صیت و شهرت
 آن در خارج از فارس در اطراف و اکناف ایران بلکه در خارج
 کشور زبان زد خواص و عوام شد و سبب تنبّه و ایق^{اظ}
 نفوس مستعدّه گردید

ب : تحقق و عود الهی و برانگیخته شدن اشخاص برای

تحرّی حقیقت

ارباب خرد و دانش از مسلمانان پاک ضمیر بعد از شنیدن
 این اخبار به تفحص پرداختند و بکتاب احادیث و اخبار مرا^{جعه}
 و با این وقایع منطبق ساختند و چون عیناً تحقق یافته بود
 بلا درنگ مؤمن شدند که برای مزید اطلاع شمه ای از آن
 اخبار زیاده درج میگردد :

۱- در اصول کافی در حدیث جابر از لوح فاطمه چنین
 نقل شده

علیه کمال موسی و بهاء عیسی و صبر ایوب فیذل اولیائهم
 فی زمانه و تنهادی رؤسهم کما تنهادی رؤس الترك
 و الدیلم فیقتلون و یحرقون و یکونون خائفین مرعوبین
 و جلیین تصیغ الارض بدمائهم و یفشو الیوم و الیوم^{نسه}

فی نسائهم اولئک اولیائی حقّاً

این حدیث درباره وقایع نی ریز کاملاً مطابقت دارد چه که بموجب شرحیکه در فصل های مربوطه نگاشته شد در دو واقعه پس از کشتار بسیار و شکنجه های بیشمار پسر مردان و زنان و اطفال اسیر گردیدند و سرهای پدران و برادران و اقوامشان بر سرشان زده شد و پیشاپیش اسرابه شیراز اعزام شدند : زمین از خونشان رنگین شد و ضجّه زنان از زهر شکنجه بعنان آسمان رسید و چهل نفر در اطاق سنگی در کوهستان نی ریز آتش زدند

۲- در بحار الانوار از ابی عبد الله نقل شده که میفرماید

ما تستمجلون بخروج القائم مالباسه الآ الغلیظ ولا

طعامه الا الخشب ماهوآ بالسیف والموت

تحت ظلّ السیف انتهى

احادیث و اخبار در این باره زیاد است از نظر اختصار

بهین دو حدیث اکتفا شد

مهمين آثار جاويدان (شمول عنایات الہیہ) افتخار ابدی شہداء و بقیۃ
السیف ہامی دو واقعہ ۱- ۲ الواح نازلہ از قلم حضرت اعلیٰ بافتخار شہداء
فی ریز و بقیۃ السیف

فصل ۷۶- الف بافتخار جناب سید جعفر والد ماجد سیدی مجیدی وحید در کتاب
تفسیر سورہ یوسف چنین میفرماید : قوله جل شأنہ

يا قرة العين قل للعالم الجليل جعفر العلوي اناك على الحق ان كنت
بالباب لله ساجداً القد كنت في ام الكتاب عند الله محموداً وهو الله
قد كان عليك على الحق شهيداً فوربتك اناك لن تحرق الأرض بالحق من
دون الباب ولن تبلغ الجبال من دون الذكر على الحق بالحق طولاً وانه
من الله الحق لحق بالكلمة الأكبر على العالمين جميعاً ان كنت قد انبعث
امره فانا قد جعلناك في الدنيا زكياً على العالمين رفيعاً واناك بالحق
في الآخرة معناني الرفيق الأعلى باذن الله العلي وهو الله قد كان على
كل شئ شهيداً ذلك مما قد اوحى الله عليك في سبيل الحكمة فانظر
على الحق الأكبر امرنا وانصر ذكرنا الأكبر هذا الغلام العربي فان نصر الله
واياته قد كان في ام الكتاب قريباً

و در مقامی دیگر می فرماید : ولقد طالعت سنا برق جعفر العلوي وشاهدت

بواطن آیاتها واته ما عَرَفَ الْآنَفْسَهُ وَمَا وَصَفَ الْأَشْثُونَ عِبُودِيَّتَهُ وَكُلَّ مَا قَالَتْ
 فِي حَقِّهِ أَلِ اللَّهِ سَلَامٌ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فِي تَفْسِيرِ الدَّعَاءِ الْمَشْرُوقَةِ عَنْ نَاحِيَةِ الْمَقْدَسِ
 لَمْ يَكُنْ فِيهِمْ وَلَا يَلِيقُ عِنْدَ اللَّهِ بِشَأْنِهِمْ لِأَنَّهُ مَا قَرَأَ إِلَّا حُرْفَ عِبُودِيَّتِهِ وَمَا وَصَفَ
 أَلِ اللَّهِ إِلَّا بِمَا تَجَلَّى آخِرُهُمْ فِي كُنْهٍ رَبُّوِيَّتِهِ وَلَا يَعْرِفُ أَلِ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَا يَقْدِرُ
 بِوَصْفِهِمْ عَبْدٌ إِذْ مَا سَوَاهُمْ مِنْ فَاضِلٍ ذَكَرَهُمْ لِيَذْكُرُونَ وَيُوحِدُونَ ...
 و در مقامی دیگر مذکور است و لقد بَلَغَ إِلَى حَظِيرَةِ الْوَاقِعِ فِي بَوَاطِنِ تِلْكَ
 الْوَقَائِقِ وَالذَّقَاتِقِ سَيِّدَ الْمَعَاصِرِ عَضُدَ الْمُحَقِّقِينَ فَصَلَّ فِي سَنَابِقِهِ
 الْمَحِيطِ عَلَى الْمَغَارِبِ وَالْمَشَارِقِ فَجَزَاهُ اللَّهُ فِي بَيَانِهِ فِي حَقِيقَةِ ذَلِكَ الْبِسْمَلَةِ
 بِالسَّرِّ الْوَاقِعِ وَالْكَلِمَةِ الْبَالِغِ وَالتَّوَرِّ السَّاطِعِ بَعْدَ مَا نَجْمَدُ الْكَلِمَاتِ فِي قُبَا
 إِشَارَاتِهِ وَلَكِنْ ذَلِكَ مَا كَانَ الْأَلْحَفْظَةُ نَظْرَةَ النَّاطِرِينَ فَجَزَاهُ اللَّهُ كَمَا أَهْلَهُ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

ب بافتخار سیدی مجیدی وحید

- ۱- در رسائل دلائل السبع در شأن حضرت وحید چینی نازل گشته :

نظر کن در عدد اسم الله فرد منفرد و وحید متوحد که احدی از مخالف و مؤلف
 منکر بر فضل و تقوای آن نیست و کل مقررند بر علو او در علم و سمو او در حکمت و نظر کن
 در شرح کوشرتابرنوشته تاجی که از برای آن ظاهر شده و استدر آن علو شأن او را عند الله

- ۲- تفسیر سوره کوشرتکه خود کتابی مبین است بافتخار جناب وحید است و بسیار
 و مشهور است به آن رق منشور مرجمه فرمایند از قلم حضرت بهاء الله الواح زیادی است
 از آنجمله قسمت زیادی از لوح سوره الصبر در شأن جناب وحید است که عیناً درج میشود الخ

مہم ترین آثار جاویدان شہی از الواح نبعہ صادرہ بافتخار ابدی شہدا و بقیۃ السیف فی واقعہ اول و دوم

فصل ۷۶

الواح نازلہ از قلم حضرت بہاء اللہ جل جلالہ بافتخار شہدا و بقیۃ السیف فی واقعہ اول و دوم
الف (۱) زیارتنامہ بافتخار جناب آقا سید یحیی وحید :

ہذا ما نزل الحضرة الوحید الذی فاز ببقاء اللہ العزیز الحمید و للذین استشهدوا
فی سبیلہ و قاموا علی خدمة امرہ و شربوا تسنیم الایمان من ید عطاء ربہم الکریم
..... هو القائم علی امرہ و القاهر فوق خلقہ

اَوَّلُ مَوْجٍ عَلَا مِنْ مَجْرَحَةِ رَبِّكَ الرَّحْمَنِ . عَلَيْكَ يَا سِرَّ الْفِرْقَانِ وَمُسْتَسِرَّ الْبِنْيَانِ
اشهد انک شربت رحيق الوحي من ید العناية و اللطاف و فزت ببقاء من
كان موعوداً فی الكتف و الزبر و الألواح انت الذی أجبت اذا ارتفع النداء و قلت
اذ ظهرا الأفق الأعلى فی يوم فيه أعرض من فی ناسوت الأنشاء عن الله مولى الوحي
انت الذی وجدت عرف النبأ الأعظم اذ فاح و قميص مالك القدم اذ
تصوّع : اشهد انک نصرت دين الله و امره لقلمك و لسانك و یدك الى
آن فديت نفسك فی سبيله و شربت كوثر الشهادة باسمه و حبه و اخذك
سكرو سلسبيل العرفان الى ان طوت بقوادم الأيقان فی هواء لم یسمع
فيه الأهزیز اریاح عناية ربك مالك الأديان انت الذی بمصیبتك
ناحت الذرات و نبكت عيون الممكناات اشهدك بك ظهرت كنوز الأرض
و لثالی البحر و بك تؤین رأس العرفان باكليل البیان انت الذی أخذت

الرجيق المخنوم امام الوجوه وشربت باسم ربك القيوم : البهاء المشرق
من افق الفضل والنور اللأئح من سماء العدل عليك وعلى الذين جاهدوا
معك واقبلوا الى من اقبلت اليه واعرضوا عمن اعرضت عنه وقاموا على
نصرة الامم معك وفي ظلك وفازوا بلفائك وطافوا حولك اسئلك يا
واله الاسماء وفاطرى وفاطر السماء بلثالى بحر توحيدك واسرار كتابك
وبزفوات المقربين فى فراقك وعبرات المخلصين فى هجرتك ولهدأ القبر
الشريف والمقام المنيف بان تغفرلى ولوالدى ولمن تقرب او يتقرب
الى هذا التمس الأطهر وزاره او يزوره لوجهك يا مالك القدر اى رب
اسئلك به وبمن استشهد فى سبيلك بان تقضى لى حوائجى وحوائج
خلقك الذين تمسكوا بعهديك وميثاقك وذاقوا حلاوة بيانك اتك
انت الحاكم الامور العليم الحكيم

ونيز قسمى از لوح مدينة الصبر كه بنام سوره ايوب بافتخار ايوب نازل شده چنان
وحيد اختصاص یافته است و چون تمام لوح زينت تاريخ ميشود استخراج
قسمى از آن تکرارى است

ب (٢) لوح بافتخار واعزاز جناب آقا سيد محمد نجلى آقا سيد يحيى كشفى نقيه
السيف فى ريز قوله جل كبرياته من ملكوت بيان ربنا الفريد
لسيد محمد ابن وحيد

الأعظم العظيم

قد فتح باب البيان وظهر غلام المعانى وكان فى يده اليمنى كأساً

من سلسبيل رحمة ربكم العلي العظيم مرة تجد فيها اثر النار بما تحرق منه
 احباب العالمين وطورا تجد منه اثر التور وبه تستضي افئدة العارفين
 وتارة تراه ماء الحيوان لان به احى الله كل عظيم رميم طوبى لمن اخذها
 باسم ربه وشرب بذكرى العزيز الحكيم ان اتخذ واني امر الله بذلك يرفع
 امره بين العباد انه هو العالم الخبير عليكم بالقوى في دين الله لعمر
 انه قميصى طوبى لمن فاز بهذا القميص المنيران ربك لا يشغله شئ عن
 شئ لو يحكم على السماء حكم الأرض ليس لأحد ان يعترض عليه ولو
 يتصرف فيما على الأرض ليس لأحد ان يقول لم وبم قد نطق كل شئ
 بانه هو الحاكم على ما يريد هذا شأن الله بين عباده وسلطانة لبرئته
 قد ختم هذا المقام بهذا المنظر الكريم مع ذلك اظهرنا نفسنا بلباس
 التقوى فضلا من لدنا ان ربك هو الغفور الرحيم ان الذين تجاوزوا
 عما حد في الكتاب ويعملون بغير ما اذن الله لهم اولئك من الخائنين
 والذين ارتكبوا ما هو اعنه اثم من الغافلين تخلقوا بما امرناكم به
 في الألواح ليظهر تقديس امر ربكم بين العباد بذلك لتسضي وجوه
 المقربين قل انتم في بيوتكم وسلطان البيت يذكركم في هذا السجن
 العظيم ويريد ان يجعلكم ملوكا في ممالك ملكوته ووزائرا في جبروته العزيز
 المنيع لا تحزن من الذين كفروا في كل الامور على الله العزيز الحميد كن
 على شأن تجدن منك المخلصون نفحات الرضوان كذلك ينبغي لمن
 امن بالله العزيز الفريد

ج-٣ - سورة التصحح كما بمنزلة كتاب مبین و حروف علیتین است و در جواب سؤالات جناب آقا سید جعفر زیدی از بقیة السیف ساکن فی ریز از قلم اعلیٰ نازل گردیده بنیت تاریخ مشهور
 هذه سورة التصحح لمن اراد ان يستصحح بالله المقنن والمهيم القويم
 (ربوط فیصل بعد اول)

بسم الله العلي العظيم المقنن العزيز المحبوب

فَسُبْحَانَ الَّذِي نَزَّلَ الْآيَاتِ بِالْحَقِّ عَلَى النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَيُنزِلُ حِينَ يَشَاءُ
 عَلَى مَا كَانَ النَّاسُ فِي دِينِ اللَّهِ يَعْمَلُونَ وَفِيهَا مَا يَنْبَغُهُمْ بَصْرًا اللَّهُ وَقُضِيَ
 فِيهَا كُلُّ شَيْءٍ وَهَدَىٰ وَذَكَرَى الَّذِينَ فِي جَنَّةِ الْفُرُوسِ بَازِنَ اللَّهِ يَدْخُلُونَ
 وَيَهْدِيهِمْ سَبِيلَ النَّجَاةِ وَيُلَقِّمُهُمُ إِلَى شَاطِئِ الْقُدْسِ فِي جَوَارِ اللَّهِ الْمُهَيْمِينَ
 العزيز القويم .

ان يا حرف الجيم اسمع ما يلقيك حمامة الأمر في أيام الذي اجتمعوا عليه
 اهل الكفر والبغضاء بغير اذن ولا كتاب من الله العزيز المحبوب ويريدون
 ان يخرجوه من الأرض كما اخرجوه اول مرة وكذلك نلقيك من اسرار الأمر
 ان انتم في أيام الله بشيئ من الاسرار مطلعون ثم اعلم بانا اذكرك انك من
 قبل وندرك حينئذ بايات التي تنقطع عنها ارواح الذين كفروا به ثم
 يحيى به الموحدون الذين يطرون في هواء القرب و يذكرون الله
 بلسان سرهم وجهرهم وهم من اثمار شجرة الروح في كل حين برزقون
 ولا يظنون بالله ظن السوء ولا يتكلمون بغير اذن من الله المهيم القويم
 و اذا يسئلون عن شئ لا يتكلمون الا بعد اذنه وهذا ما نعلمك سبيل
 التقوى لعل الناس كانوا في أيام ربهم يتذكرون وما بعثنا من رسول

الآ وقد ارسلناهم بايات بيتنا وكل كانوا هم مستهزؤن ومنهم آدم ارسلناه
 بالحق واسكنناه في قطب الجنة في وادي الذي ما بلغ اليها المقربون وعلمناه
 من الأسماء كلها واشهدناه اسرار الأمر ثم اويناه في ظل شجرة الفردوس ان يتم
 تعلمون وامرناه بان يأكل من كل شئ مما يشتهي به نفسه ثم ميعناه عن
 شجرة الزوج وهذا من سر غيب مكنون هذه الشجرة شجرة نبتت
 من صرف الروح ولا ينبغي لأحد ان يقربها الا الله المهيم العزيز للشهود
 فلما وجدناه على هواه اقل من الشعرازا اهبطناه عن الجنة وجعلناه في
 الأرض من الذينهم كانوا على مناكبها يركبون ثم نبئناه في امر من الأمر
 ونهيناه فيما عمل اذا صاح في نفسه سبعين الف سنة ثم اكتب على التراب
 سبعين الف سنة اذا رفع رأسه وناذى سبحانه ان لا اله الا انت
 فارحمنى ولا تأخذنى بما اكتسبت ايدى واثك انت غافر كل شئى وراحه
 واثك انت العزيز المرهوب فاغفر لى يا محبوبى عما فعلت بين يديك
 لأنك اسكنتنى في مقام كان مقدسا عن غيبك وانما الذى اشغلت فيه لى
 نفسى وغفلت عن ذكرك تب على بفضلك ورحمتك واثك انت الحق علام
 الغيوب اذا انزلنا عليه من امطار الرحمة ثم غسلناه من دموع عيناه و
 طهرناه عن كل دنس وجعلناه من الذينهم كانوا فى هواء القدس يطيطون
 ثم بعد ذلك اصطفينا بالحق وجعلناه نبيا وارسلناه على الذينهم سكنوا
 فى الارض لى امرهم بالعدل وينهاهم عن الظلم وهذا ما رقم من قلم العز

على الواح عزمكون قال يا قوم انا عبد الله قد اصطفاني الله لأمره وجعلني
 آية من عنده عليكم ان انتم تعرفون اتقوا الله يا ملأ الأرض ولا تفسدوا
 فيها وابتغوا الفضل من لدى الله المهيم المحبوب ولا تتخذوا ولياً
 لأنفسكم الا هو ولا تتركوا في ارض انفسكم عما يمنعكم الله بلسان صفوته
 لعل انتم في يوم القيمة بين يدي الله تحشرون اذا عرضوا عنه وكفروا
 بآياته وقالوا ما نتبعك الا بان تاتينا بآية اخرى وكذلك عرضوا عنه
 وكانوا من الذينهم في غشوات انفسهم ميتون ثم بعد ذلك اصطفينا
 ابنه بعده وجعلناه آية من لدنا وارسلناه الى قومه لعل الناس كانوا بوجه
 الله يتوجهون فلما جاءهم بآيات بيّنات اذا عرضوا عنه وكانوا من الذينهم
 في ازل الأزال عن وجه الجمال معرضون الى ان قضى الأيام ومضت
 الليالي ارسلنا النوح بالحق واقمصناه قميص الروح وجعلناه آية للذينهم
 يريدون ان يهتدون فلما جاءهم بغاران من الثور وانوار من الروح اذا
 عرضوا عنه واشركوا بالله المهيم المحبوب وقالوا لست بمرسل ما
 اهتديت بانوار الله بل تكون من الذينهم في الأرض يكذبون وما انت الا
 مفتر كذاب وارادوا قتله اذا حفظناه من الذينهم كانوا ان يشركون فلما
 اشتد الأمر عليه توضع بمياه القدس وجلس بين يدي الله بخضوع
 محبوب واراد ان يدعو عليهم لينزل عليهم البلاء اذا ارسلنا عليه ملائكة
 السماء ليكونن من الذينهم يستشفعون ونزلوا عليه وقالوا يا نوح لا تفعل

بهؤلاء كما فعلوا بك فارحم عليهم ولا تأخذهم بعضيا منهم لأنهم ضعفاء
 في الأرض وارتقاء في الملك ولا يملكون لأنفسهم موتا ولا حياة ولا نشورا
 ان اصطبر في امر الله انه يوفى اجورا الذين هم صبروا وكانوا على دينهم يتوكلون
 وهذا اول بلاء ينزل على الارض فاصبر على بعينهم وازاهم سيجزي الله
 جزاء الذينهم كانوا في مرضاته ان يصبرون وقام النوح عن مقامه
 ورجع عما اراد ثم بعد ذلك دعاهم الى الله المهيم المحبوب كذلك
 سبقت رحمتنا كل شئ واحاطت فضلنا كل من في السموات والأرض ان
 انتم في اسرار الأرض تفكرون وقضى سنين متواليات وما اهدوا
 قومه بهدى الله وكانوا من الذينهم كانوا في ازل الأزال لا يهتدون وما
 تؤثر فيهم نعمات الله وما زادتم الاطغيا وكفرا حتى استياس النوح عنهم
 و اراد ان يدعو عليهم ويجعلهم كهشيم مطروح اذا ارسلنا ملائكة من سماء
 اخرى قالوا يا نوح لا تكن اول سبب لبلاء الأرض فارحم عباد الله و
 تجا وزعنهم وعن سبتهم لعلمهم اهدوا بانوار الله ثم باياته يهتدون
 فاصبر في الأمر ثم اسنقم وكن كالجبل الحديد في امر الله المهيم المحبوب
 وصبر بعد ذلك الى ان قضى عهدا وزمنا لا يعلمه الا الله وشهد
 بذلك عبا رمكومون وما امنوا به في شئ وما قاموا عن قبور هواهم
 وما حشروا بعد الذي نفخ في الصور وكذلك كانوا في غشوات انفسهم
 محتجبون اذا ناداه الله عن خلف الحجابات انه لن يؤمن من قومك

الآمن قد آمن من قبل ولا تحزن عما كانوا يفعلون فلما سمع نداء الله اهتز
 نفسه من الشوق ورفع ايده وقال يا رب لا تذره هؤلاء على الأرض فاستجبنا
 له وامرناه بان يصنع الفلك فلما تم سفينة الروح في كلمة الأبرقنا يانوح
 فادخل فيها من اهلك الذين سبقت عليهم القول وكانوا في دين الله ان
 يسبقون اذا انزلنا من غمام القهرا مطارا الغفلة واغرقنا كل من في الارض
 الا الذين هم كانوا على سفينة الروح راكبون ثم ارسلنا بعده هودا وجعلنا
 نبيا على المشرق والمغرب وايدناه بامر من لدنا وجعلناه من الذين هم كانوا
 في مصر الروح ان يدخلون قال يا قوم اتقوا الله ولا تفعلوا بمثل ما فعلوا
 من قبل واني اخاف عليكم عذاب يوم محتوم وكفروا به واعرضوا عما
 تمهم من عند الله المهيم القيوم الى ان اخذناهم بذنوبهم وجعلناهم تذكرة
 للذين هم يريدون ان يتذكروا ثم بعد ذلك ارسلنا صالحا والحا واصلحنا
 امره وامرناه بان يأمر العباد بالعدل الخالص ويذكروهم بايام الله العز
 المحبوب قل يا قوم امنوا بالذي خلقكم ورزقكم ثم اماتكم واحياكم انتم
 تشعرون ولا تلتفتوا الى الدنيا وزخرفها وخافوا عن الله ثم عزجوده
 لا يتجاوزون وارحموا على انفسكم ولا تعتدوا عن امر الله المهيم المحبوب
 قالوا يا صالح ما نعبد الهك وما ننتبعك في القول فانت عما تقول والآن
 لنرجمتك ونقتلتك وبذلك كانوا من الذين هم في دين الله يعتدون قال
 صالح يا قوم هذا ناقة الله ترعى في ارض القدس وتسقيكم من لبن الحكمة

ولا تضركم في شيء اتقوا الله ولا تمسوها بسوء انفسكم ولا تتبعوا هواكم ان
انتم تعرفون فوسوس الشيطان في صدورهم وبعوا على الله المهيمز العير
القيوم واشتدوا في طغيانهم الى ان عقروا الناقة من غير جرم ولا ذنب
ازاخذناهم بكفرهم وبما كانوا يكسبون وارسلنا بعده ابراهيم بالحق
واصطفيناها بين العباد وجعلناه اية للذين هم كانوا الى مشاهد العزان
يسلكون قال يا قوم اتقوا الله وامنوا به ولا تشركوا في الارض ولا تكونن
من الذين هم كانوا عن ايات الله معرضون ولا تغفلوا في انفسكم توجهوا
الى ميادين الروح انتم تشعرون لعل يهب عليكم نعمات القدس و
يقبلكم الى شاطئ لاحدية ويصغيكم من حكمة الله المقدر العزيز المحبوب
قالوا ما نتبعك يا ابراهيم في امرك وما نذر آلهتنا فسئل الهك بان ينزل علينا
ما وعدتنا وكذلك كانوا يقولون ويستهنزون به في كل يوم وفي كل
حين ارادوا ان يقتلوا كما هم اتخذوا ايات الله سخرياً واعترضوا بهجج^{الله}
وادلائه وكانواعن شالحي هذا الفضل مبعدون حتى بلغ الامر الى عبد
من عبادنا الذي اشتعلت في صدره نار الكفر وكان من الذين هم كانوا في
غشوات انفسهم ميتون واجتمع القوم وقال اريد ان اقتل ابراهيم
واحرقه بعداب النار وكذلك كانوا يتدبرون الى ان اوقدوا نار
الكفر واخذوا ابراهيم ودعوه في النار وكانواعلى اصنام انفسهم عاكفون
ازاجعلنا النار عليه برداً وسلاماً وروحاً ورحمة وكذلك حفظناه ونحفظ

الذينهم في البلاء يصبرون ثم بعد ذلك ارسلنا موسى بايات عظمى محبوب
ويينات امر محتوم وبلغناه الى شاطى القدس في بقعة الفردوس واويناه
في سيناء الامر و حوريب الروح اذا ناديناه عن خلف سبعين الف حجاب
عن سدرة البقايم فلزم الكبرياء ان يا موسى اتى انا الله ربك ورب اباك
اسماعيل واسحق ويعقوب هذا جمالى قد كشفناه عليك فانظر ما زاترى
وبذلك منتاع عليك واتمنا التعمة عليك اذا فاقبس لهذا النار لعل لنا
كافوا بنار الحب في ايام الله يشتعلون ثم ايدناه بعصاء من الامر وجعلنا
يده يدي واشرقناه بالحق ثم جعلناه درى بيضاء للذينهم كانوا ينظرون الله
ينظرون ثم امرناه بان يذكرهم بايامى من بعد حين الذى تحرق فيه
الحجبات بقوة من لدنا ويأتى طلعة الروح فى ظلل من النور باسم على
ان انتم تشعرون اذهب الى فرعون وملئه ثم اهدىهم بانوار القدس و
نبتهم بايام الذى كل فى محضر القدس يحضرون لعل يتبعون امر ربهم ويهدون
بنار الله ويقلبون الى شاطى الفضل فى جوار الله المهيم المحبوب ودخل
على فرعون وقال اتق الله ولا تتبع هواك ولا تكن من الذينهم بانوار الله
لا يهتدون اتى قد جئت من مشرق الروح بسيناء من الامم فاتبع امر
ربك ولا تكن من الذينهم بنار الله لا يشتعلون ويا قوم لا تمسكوا بعصم
الكوافر فتمسكوا بجبل الله ان انتم فى انفسكم تشعرون وقوموا عن مواقد
الغفلة ثم اشكروا الله فى ايامه وهذا ما نبشركم بالحق ان انتم تعلمون

قال فرعون من ربك يا موسى قال الذى خلقنى وارسلنى بسطان من عندى
ان انتم توقنون الذى خلقك ورزقك واعطاك من زخارف الملك ووهبك
سُلطاناً للنتع امره وتكون من الذينهم كانوا فى رضى الروح يسلكون وما
نذكر فرعون بشئ من الذكر وما امن بالله طرفه عمن اذا اغرقناه وملانته فى
بحر الكبر وجعلناهم عبرة للذينهم يعقبوهم فى الارض وكانوا فى آيات الله
يتدبرون فلما قضى ايامه ارسلنا الروح بالروح وسميناها بعيسى فى
ملكوت الأرض ان انتم تعلمون ونزهناه عن كل مكروه واسمعناه نغمات
الورقاء واجدبناه بنغمة من الغيب وطهرناه بماء قدس محبوب ونفخنا
فيه من ساجز الروح والبسناه خلع النبوة واصطفيناها عن بين العباد و
جعلناه آية لمن خلق من كلمة الله من قبل ومن بعد كانوا ان يخلقون
واحييناه فى ملا الاعلى من قبل ان يخلق كل من على الأرض من طين
مسنون وامرنا كل من فى السموات والأرض بامره واخذنا له العهد
عن كل شئ وهذا ما رقم فى الواح الروح من مدار مسك معطور
وبعشناه من نفحات القدس وجعلناه آية للذينهم كانوا فى فردوس العز
يجبرون وامرناه بان يبذل على المكنت رشحا من طماطم اليم السجود
الذى اكرمناه بالحق وما يطلع بذلك الا نفسنا الحق وكان ذلك فى ازل
الآزال فى حجاب القدرة لمحفوظ فلما تم هيكل الكلمة فى سره
قال يا قوم اتقوا الله ولا تتبعوا الشياطين فى انفسكم واتقوا من يوم كلكم

الى الله ربكم ترجعون وما ادعوكم الا الى الله وابشركم بايام الذي فيها يغرد
 الورقاء على افنان سدرة العزان انتم تستطيعون ان تسمعون يوم الذي
 يظهر الله بامرته ويكلّمكم على لسان على محبوب هذا يوم الذي يرحوه هيا^{كل}
 القدس وما فاز به احد الا الذينهم كانوا عن كل ما سوى الله منقطعون
 ويا قوم فاستعدوا للقاء الله في ايامه وهذا ما ينفعكم عما تطلع الشمس
 عليه ان انتم توقنون ويا قوم هذا كتاب الله امنوا به ولا تحرفوه فيما
 امرتم فيه بالحق ان انتم تعلمون وليس بالنعمة ان يحى الانسان بل بكل
 كلمة تخرج من فم الله القادر المقنن للمهمين القدوس ويا قوم فاسمعوا
 ما نلقى عليكم من كلمات الحكمة ولا تدعوا كتاب الله وراء ظهوركم واجيبوا
 داعي الروح ثم لهذا النار في مصباح الحق توقدوا ويا قوم ما نسئلكم
 من اجر ولا جزاء ولا شكور انما اجرى على الذي فطرنى وارسلنى للحق
 وجعلنى عليكم سلطانا لأقربكم الى ساحة القدس واهد يكم الى ميازين
 العزان انتم تحببون ان تدخلون وما آمن منهم احد وما قبلوا الى هذا
 الوجه الذرى المكنون ومن الناس من كفره ومن الناس من اعرض
 عنه ومنهم من جادله بالباطل ومنهم كانوا به ان يستهزؤن الى ان
 ضاقت الأرض عليه بحيث ما بقى له من محل امن ليسكن فيه وكذلك
 احطنا امره وانزلناه عليك من قلم قدس محكوم حتى جاء نصرنا بالحق
 ونصرناه بجنود لن تروها وارفعناه الى سماء القدس وانقطعنا ايادي

الكفر عن ذيل رداؤه كذلك نفع بالذنينهم كانوا في مرضاتنا يصبرون
 وكن لك نلقى عليك من اسرار الامر فيما اكتسبت ايدى الناس من قبل
 كما كانوا اليوم يكتسبون بذلك فاعرف في سنن القبل مما قضى على
 التبيين والمرسلين لتكون مستبصرا في امر دينك وتكون من الذينهم
 كانوا في دار السلام ان يدخلون ودارت الايام والليالي ان بعث
 محمد بالحق واشرقناه عن مشرق البطحاء كما شارق شمس البقا على مائة
 بلور مبيوض واضاء واستضاء منه يثرب القدس وبطحاء العز
 ان انتم تعلمون اذا ارفعنا غمام الجود وامطرنا على مداين الظهر من
 امطار فضل محبوب لينبت في قلوب المقدسين من نبات علم مخزون و
 اجرينا بوجوده يمايم الفضل وجدنا به الاديان واظهرنا كل شئ بطراز
 الربيع في نصول قدس ممنوع قال يا قوم امنوا بالله الذى خلقكم ورزقكم
 ثم اشكروه بما اتاكم من نعمائه ولا تكونن من الذينهم كانوا بنعمة الله
 ان يكفروا ويا قوم ما انا الا بشير ونذير ابشركم برضوان الله وانذركم
 من يوم الذى انتم على التراب تبعثون وستلون عما اكتسبتم في الحياة
 الباطله وتجزون بما كنتم ان تعملون ويا قوم ما انطق عن الهوى وحي
 الى انه لا اله الا هو العزيز المقتدر المشكور ويا قوم هذا سبيلى فاتبعوه
 ولا تتبعوا الذين يرتكبون الفحشاء في انفسهم ويفعلون ما الهتهم
 الله عنه وكانوا في هواء انفسهم مغرقون ويا قوم ما نزيد منكم من شئ

وما جزأى الأعلى الذى ارسلنى بالحق الا تخلفوا فى دين الله ولا تعقبوا
علماء الباطل ولا تكونن من الذينهم لا يرجون لقاء الله العزيز المهيمن القوي
ويا قوم لا تحرموا انفسكم واروا حكم فاسرعوا الى مناهج القدس فى هذا
الشاطى الذى ما دخل فيه من احد الا الذينهم كانوا فى رضى الروح يسلكون
ويا قوم فاعرفوا قدر تلك الايام وان عيون البقا ما شهدت بمثلها وما
وقعت عليها اتقوا الله ثم برسلى الله لانتدون قالوا ما انت الا كاحد
مثلنا وما نتبعك فى امرك وما نريك من فضل وما انت الا رجل مسحور
واعرضوا عنه قومه ومنهم قالوا ما هذا الا رجل افترى على الله ومنهم قالوا
ما هذا الا رجل مجنون ومنهم من قال فانزل علينا كسفا من السماء
او اتينا بقبيل من الملائكة او تفجر لنا ينبوعا فى الارض او تظهر لنا كنوزا من
ذهب حمير مسكوك قال يا قوم ما انا الا بشر مثلكم ابلغكم رسالات الله
وما اقول حرفا تلقاء نفسى وكان الله شهيدا بينى وبينكم اتقوا الله ولا
تفترنكم الدنيا بزينةها وزخرها فاعتصموا بحبل الله ثم عن امره لا تنجروا
وما تأمركم الا بما امرت من عند الله ويشهد بذلك ذرات الممكنات
ان انتم تسمع الروح لتسمعون ويا قوم هذه آيات الله نزلت عليكم
فباى حجة بعدها انتم تؤمنون وما قدر الله حجة فى الملك اكبر عن
الآيات وهذه من آياته خافوا عن الله ثم ببرهانها لا تستكبرون و
هذه ما لا يقاومه شئ فى الارض ولا يعادله كل من فى السموات انتم

محمد

ببصر الله في أيامه تنفّسون قالوا لن نؤمن بك ولا بالذي أرسلك وما انت
 إلا الذي تريد ان تنهينا عما يعبدنا بأئنا وكذلك عرفناك وما نراك إلا من
 الذينهم كانوا على الله يفترون وكلما انصحناهم بنصح الحق ما قبلوا
 اليه الى ان زادت نار الشقوة في انفسهم واجتمعوا على قتله وشاوروا
 مع علماء العصر وكذلك كانوا في دين الله يمكرون ويخبئناه بالحق و
 ارفعنا امره واثبتنا الآيات رغماً للذينهم كانوا في الأرض ليسترفعون
 نبى عبادى بالذى جاءهم بالحق باسم على واشرق عن افق القدس بانوار
 عز محبوب وجرت عن يمينه انهار الروح في بدايع علم مكثوم قال يا قوم
 قد ارتفعت غمام الحكمة وجاء الله بامرته وهذا ما وعدتم في كل الألو^ح
 اتقوا الله ثم الى فاسرعون ويا قوم انا بن نبيكم قد جئتم بايات التي تتغير
 عنها العارفون وهذه من حجة الله وبرهانه لا تدحضوها بظنونكم
 ثم في انفسكم فانصفون وهذه من شريعة الله قد شرع لكم بالحق
 ان انتم توقنون ويا قوم فوالله ما اريد إلا اصلاح اريانكم في كل ما
 انتم اليوم فيه مختلفون ويا قوم هذه من سمات الروح يهب
 عليكم ويقلبكم من الموت الفانية الى الحيوة الباقية ان انتم اليها تتوجهون
 ويا قوم قد اثمرت شجرة العلم في هذه السدرة الازلية وفضلت نقطة
 الأولية وتمت كلمة الله المهيم القيوم ويا قوم قد كشف الجمال ورتبت
 الحجابات وغنت الورقاء واستنار جودتى القدس واستضاء كل من

في السموات والأرض ان انتم بعين الروح تشهدون قالوا ما نراك على
 حق وما وجدنا في أيامك ما وعدنا به في كتب الآثنا وما نتبعك ولو تأتينا
 بكل آية قال يا أيها الملأ اتقون فانظروا الى ما جعله الله حجة باقية وبرهاناً
 ثابتة لمن في السموات والأرض ان انتم تعرفون ويا قوم كل ما انتم ^{تنتظرون}
 وسمعت من الآثم وعلماؤكم يشب بالآيات وهذه من آيات القدس التي
 ملئت كل من في السموات والأرض كما انتم تشهدون ان لن نوقنوا
 بالآيات فباي شيء انتم اليوم في دينكم تظمئون ولدونكم تستدلون
 سيفنى الدنيا وما فيها وعليها وانتم في محضر القدس بين يدي الله ^{تخضرون}
 ويا قوم لا يمنعكم زخارف القول عما سمعتم من علماؤكم ولا تشبهوا الامر
 على انفسكم واستنصحوا بنصيحتي ثم ينصح الله لانكفرون كلما زاد الذكر
 في ذكر الله ما زاد الاطغيانا الا ان افتوا عليه العلماء كلهم الا الذين هم اطلعوا
 بسنن الله العزيز المحبوب وبلغ الاموالى ان اجتمعوا على قتله حتى علقوه
 في الهواء وضربوا عليه افواج الكفر رصاص قهر مبغوض وشبكوا جسده
 الذي يخدمه روح القدس وزاروا ترب قدميه اهل ملأ الأعلى و
 سكان الفردوس بنعاله يتبركون وبذلك بكت عيون الغيب في
 سرادق البقا وتزلزلت اركان العرش واهترزت جواهر الوجود وتمت
 سقاية الشجرة في نفسه من هذا الدم المنير المسفوك فسوف يظهر الله
 سر هذه الشجرة ويرفعها بالحق ويفن بائه الا اله الا هو وكل عبادي

خلقناهم لأمرى وكل يأمرى عاملون وهذا ما كتبنا لنفسنا الحق بان ترفع
 الذين اسضعفوا في الأرض ونضع الدينهم يستكبرون وما ارسلنا من رسول
 ولا من نبي ولا من ولى الا وقد اعترضوا عليهم هؤلاء الفسقه كما تشهدون
 اليوم هؤلاء الفجرة كانوا ان يعترضون وما اعرض الناس في عهد الا
 بعد الذى اعرضوا علمائهم واستكبروا على الله وكانوا بايات الله يصدون
 فكما اعرضوا اعرض الذين اتبعوهم في هوبهم وما امنوا منهم احد الا
 الذين اوتوا بصائر القدس وامتحن الله قلوبهم للايمان وسقيهم من كنوس
 قدس مختم ختامها من مسك الروح وهم عن خمرا الايقان من هذا
 الكأس مسكرون اولئك هم الذين يصلون عليهم ملائكة الفروس
 في جنة البقا وهم في كل آن بفرح الله يستفرحون وما بعثنا من نبي الا
 وقد كفره العلماء وفرحوا بما عندهم من العلم كما كانوا اليوم بعلومهم
 كانوا ان يفرحون قل يا معشر العلماء ادعون بعلا في انفسكم وتذروا
 الذى خلقكم وعلمكم ما لا تعلمون وانتم ياملا الأرض تفكروا في امر
 هؤلاء الفسقاء وبما اكتسبوا من قبل وبكل ما كانوا اليوم ان يكتسبون
 وبه يشتغلون قل ان لم يكن هذا الذى جائكم بايات بينات على
 حق من الله كما انتم اليوم في مقاعدكم تقولون فباى بيئنة تستدلون
 بالحق للذى ارسلناه باسم محمد من قبل اذا ياملا البغضاء في انفسكم
 فانصفون قل هل تستدلون بغير ما نزلنا من قبل على محمد من ايات

عزّ مشهور قل يا ملأ الجبال ان تستدلّون بغير ما نزل عليه من لدن الله
المهين القيوم فأتوا بها ان انتم تنصفون في انفسكم او تكفون في اقوالكم
لصادقون وان لم يكن بينكم من حجّة ولا برهان الا بما نزل من الآيات
من سماء عزّ محبوب فلم لا تؤمنون بالذي جائكم بايات التي ملئت شرقا لارض
وغربها وانصعقت منها كل من في السموات والارض الا الذين هم كانوا
بايات الله مجتذبون لافوا الذي نفسى بيده هؤلاء الفسقاء هم الذين
ما آمنوا بالله في مظاهرها مره وكفروا بها بعدما استيقنوها انفسهم وكانوا
عن لقاء الله معرضون بعد الذي كلّ وعدوا بذلك في كلّ الألو^ا
ويرجوه في ايامهم ولياليهم فلما جائتهم الوعد اذا اعرضوا واستكبروا وكانوا
مريبين عن لقاء بارئهم وكانوا على اعقابهم منقلبون الى ان افنوا على الله
وحكموا على مظاهرها مره بما هم كانوا عليه مقنطرون وما قتل احد من
الرسل الا بعد اذنهم وبغوا على الله في ايامه وافرطوا في جنب الله وما
كانوا عن يشعرون اذا فانظر الذين هم كانوا على الارض ويدعون
الإيمان لأنفسهم كانتهم اقبلوا الى التراب واعرضوا رب الارباب و
كانوا على اصنام انفسهم وهو بهم لعاكفون ويسنفخون بالذين هم
ما ادعوا في الارض الا العبودية لله الحق ثم على الله ربهم يفترون
ويقطعون البوادي الى ان تصلوا الى بقعة التي دفن فيها اسم من
الاسماء ثم عن موجدها في ارضه يمرّون ولا يشعرون ومنهم الذي

سنى بالعبد لهذا الاسم الذى انشعبت عنه بحور السماء ويشهد
بذلك اهل سرادق البقاء ومن ورايتهم هذا القلم الذى المكون
وهذا هو الذى يفر الشيطان عن كفره واحترق من ناره اكباد الذينهم
انقطعوا الى الله وكانوا على ربهم متوكلون وما امن بالله طرفه
عين وهذا هو الذى وسوس الشيطان فى نفسه حتى غفلة عن
ذكر ربه واخرجه عن جوار قدس محبوب وهذا هو الذى علم الفاسق^{سبل}
بان يقتل اخيه وكان من الذى استكبر فى اول الامر على الله المهين
القيوم وما من كفر وما من ظلم وما من فسق الا وقد بدء من هذا
الشقى وسيعود كل ذلك اليه ان انتم بفراصة الله تنفرتسون اذا
تثرون اليه ملائكة الفردوس فى ملا الأعملى باناملهم ويخبرون بعضهم
بعضاً بان هذا هو الذى استكبر على الله فى ازل الازال واعترض بالتبئين
والمرسلين فاعرفوه ثم العنوه ان انتم تعرفون ولذا جعله الله خائباً
لحروفات نفسه رغماً لانفه بحيث يعمر جدار الذى كان منسوباً اليهم
وافتى عليهم وبذلك يفتخر ولا يشعر وكذلك ياخذ الله الذينهم كانوا اجناباً^{حين}
الهموى فى هذا الهواء يطرون قل اف لك يا خنزير وبما اكتسبت ايداك
بحيث جربت سيف نفسك على وجه الله واستكبرت على الله المهين
العزير القدوس وفى ظنك بانك انت من الذينهم يخدمون الله
بتمامهم وما تدرى من ذنبك الذى ارتكبت فى الحياة الباطلة ولا يعادله

شئى فى السموات والأرض ولا كل ما كان وكل ما يكون وتحسب بانك
 تعمّر عماراتهم وبتنى اساسها لا فوالذى نفسى بيده ما عمّرت بل خربت
 اساس البيت وانهدمت اركانها وانهدمت اثارها ويشهد بذلك لنا
 الغيب فى جبروت العز ولكنّ الناس هم لا يشهدون وانت الذى افتيت
 على صاحب البيت واصلها وما استحيت عن الله ربك ورب كل شئى وتحسب
 بانك تعمّرها وهذا بغى من نفسك الخبيثة على الله العزيز المحبوب فاسئلوا
 منه يا ملأ الارض اما تقولون بان الله الهى فى كتابه الحق بان لا تأخذوا اموال
 الناس بالباطل ثمّ عن اوامره لا تستكفون وكيف تأخذوا اموال الناس بالباطل
 عن الذى بغى على الله وكان ظلمه اظهر من الشمس فى وسط السماء ثمّ بها
 هذه البيوت تعمّرون ونشهد حينئذ بان صاحب البيت برئى منكم
 ومن اعمالكم وبلغنكم بما اكتسبت ايديكم لو انتم فى اسرار الامر تنفكرون
 وسمعنا بان هذا الملعون يفتخر فى المجالس باستكباره على الله قل قد
 افتخروا رجال من قبلك وكل حينئذ فى النار ليستصرخون ولن يجزى
 لأنفسهم من معين ولا من ناصر وكلما يستغيثوا بقاء العذاب لا يعاثنون
 الا بنقمة الله التى يعذب منها الذين كفروا وانك انت سترجعهم الى مقرّك
 فى النار التى يعذب فيها المشركون قل فوالله يا ايها المشرك بالله وال
 باياته والكافر بنعمائه اهل الدركات السفلى من نار نفسك يفترون
 ويستعاذون بالله منك ومن شرك و فى كل حين عليك وعلى من

تبعك يلعنون قل اما انهيكم الله عن التوجه الى الذين ظلموا وكفروا بقوله
الحق لا تركتوا الى الذين ظلموا فتمتكم النار فباي برهان انتم تفتخرون بهذا الظلم
الفاجر الذي يرتكب في نفسه كل ما نهى الله عنه ويضع كل ما امر به كما انتم
من اعماله تشهدون ومع ذلك انتم تسنقرون اليه وتعظونه وتوقرونه
وتمدحونه في مجالسكم وتعيّنونه في امره ثم اليه في اموركم تتوجهون وهذا
سر ما نزل من قبل على محمد العربي من كلمات عز محفوظ ولكل وجهه
هو مواليها والخبيثات للخبيثين وهذا هو الخبيث الذي تقرب بالحب
وامن بالطاغوت وكفر بالله وكان من الذينهم كانوا على الله ربهم يستكبرون
وهؤلاء لا يلفنون على ما فعلوا وظلموا في ايام الله ويكفرون ويلعنون
الذينهم ظلموا واعرضوا من قبل ولا يدرون ما يقولون وما يلعنون الا على
انفسهم ويكذبهم اقوالهم كلما اكتسب ايديهم وهؤلاء هم الذين كفروا بالله بعد
ما عرفوه من قبل كما كانوا اليوم ان يكفرون وكذلك قصصنا لك من قصص
الحق في هذه الاواح وفضلنا من كل شئ تفصيلا هدي ورحمة من لدنا
لقوم يتقون لتعرف كلما جرت من قرون القبل على امان الله وسفرائه
لتلا يزال قدمك واقدام الذينهم على الصراط يمرّون حينئذ لما شففت
حمامة الامر من لعنات البقاء واستجذبت من نعمات الورقاء طلعت
عن رضوان القرب ويكف بين الارض والسماء ويدق باجنحة القدس
في فضاء هذا الهوا ويناري في ذر البيان علماء الذين ظهروا من قبل

اركا فوا من بعد ان يظهر ون الى يوم الذى فيه يأتى الله بامرء ويقدم مقادير
 كل شئ بقوله كن فيكون ويوصيهم ثم ينصحهم بنصح الذى هو خير لهم عن
 ملك الآخرة والأولى وعن كل ما هم يعملون بان لا يطمثوا بعلومهم ولا
 باعمالهم ولا بكل ما هم كانوا ليدينون ان يامعشرا العلماء فى البيان لا يمنعكم
 العلم عن بارتكم فاذا سمعتم نداء الله فانقطعوا عماء عندكم ثم الى ساحة
 القدس بعيونكم فاسرعون وقد سوا انفسكم واروا حكم عن كل ما عرفتم
 وعلمتم من قبل لئلا يمنعكم شئ عن الله بارتكم لعل انتم فى شهدا القدس
 بين يدى الله تقعدون لان كل ذلك حجبات واشارات يحول بينكم
 وعرافان الله المهيم العزيز القيوم ترهوا مرآت قلوبكم فى هذا اليوم
 لعل لا يمنعكم شئ عن الدخول فى حرم الله المقنن والمحبوب وان
 المرآت لو يغطى بك دورات النفس والهوى لن ينطبع فيها صوروا اشكال
 وكذلك فى مرآت قلوبكم فاشهدون اتقوا الله يامعشرا العلماء لا يقرنكم
 العلم ولا الحكمة ولا دونهما فاستبقوا فى هذا اليوم الى رحمة الله ولا تقعدوا
 على مقاعدكم ثم بين الناس لا تتحاكمون ومن سمع منادى الله فى يوم الذى
 يقوم على الأمر بمظهر نفسه ويتأمل او يصبر اقل من ان يبطل كلما عمل
 فى حياته ولو انفق ملاء الدنيا من الذهب والفضة او عبد الله فى ازل
 الأزال كذلك نعلمكم سبل الحق لعل انتم باثمار شجرة القدس فى أيام
 الله ترزقون اياكم ياملاء البيان لا تفروحو بعلمكم ولا يعملكم بل بعلم الله

فافرحون لأن العلم ما يشعركم من عنده والعمل ما يقبل منكم من فضله
 اتقوا الله ثم باموالكم لا تستكبرون وانه لو يحكم على الجهل نفس العلم اعلى
 الظلم جوهر العدل لحق وانا كل بذلك مؤمنون انه ما من اله الا هو
 يفعل ما يشاء ولا يسئل عما شاء وكل عن كل شيى في محضرا العدل يسئلون
 اتقوا الله ولا تكونوا بمثل الذينهم استكبروا على الله بعد الذي كل كانوا
 بلقائه منظرون مثل العلماء الذين يفتخرون بعلمهم في أيام الله
 كمثل الذين عبدوا الأضنام لأطمعتكفوا على اصنامهم وهؤلاء اعتكفوا
 على علومهم بل هذا اكبر لو انتم في انفسكم تنفكرون فاعلموا بان كل
 ما يمنعكم عن الله بارئكم هو اصنامكم لو انتم تشعرون فوالله قد نصحنكم
 غاية النصح وهذا خير لكم عن ملك الآخرة والأولى لو انتم تحفظون
 وانت انت يا ايها السائل فاقرأ تلك الألواح بروحك ولسان سترك
 ثم الشربين الذين تجد منهم رواج الأيمان ثم استرها غاية السر عن
 الذين تجد منهم رايحة البغضاء اتق الله ولا تكن بمثل الذينهم كانوا اليك
 في هواء انفسهم يسلكون ولا ينظرون بالمنظور الأكبر بعد الذي امروا
 بذلك و ارادوا ان يخدموا نار الله التي انارت منها كل من في السموات
 والأرض ولا يشعرون ما فعلوا من قبل ولا بكل ما كانوا اليوم ان يفعلوا
 اما سمعت كيف اجتمعوا علينا في هذه السنة علماء العصر وانا اقمننا
 في معاركهم وحده وما استنصرنا من احد الى ان فرقهم الله بقدرته

واضاء التور بالحق بعد الذي كل ارادوا ان يطفئون فسوف يطهر الله الارض
 من دنس هؤلاء ويعلو حاجته ويثبت برهانه ويرث الارض عباد الذين هم
 انقطعوا الى الله المهين القيوم ثم اعلم يا انا افتخرناك بهذه الألواح بين
 المشرق والمغرب وجعلناها لك تميضاً لتجد منه راحة السجان ولو
 تضعه على بصرا هل السموات والارض يرتد ابصارهم بصيراً وكذلك
 نفعل بالحق رغماً لأنف الذين هم كانوا اليوم بايات الله يستهزون قلباً
 ملاً الارض ان هذه لغنمات ما فاز بها سمع الذين هم خلقوا من التراب
 ان انتم توفنون وهذه من كلمات ما ادركت افئدة احد في الملك ان
 انتم الى مقاعدها في سماء القدس تعرجون وهذا من جمال ما وقع
 عليه عيون احد في الملك ان انتم ببصر العز تبصرون وهذا اسراج القديس
 ما قبل في نفسه المشكوة ويكفي بشكاه الله المهين القيوم قل تالله هذ
 لنا رتد ندنت في حولها ملاً الفردوس وما قبسوا منها الا الذين هم في حول
 الشجرة يطوفون وما استثننا هؤلاء الا نشوقاً للذين هم حضروا في بقعة
 المباركة ثم من هذا التار على قدر مراتبهم يصطلون لعل ينقطعون
 عن هويهم ويفوضون امورهم الى الله ولا يحزهم الفقر والاضطرار
 ولا يمسكهم البأساء والضراء عن حب الله العزيز المحبوب قل هذه
 الكلمات لحوريات ما اطمهن احد في الملك وكن باكرات في غرفات
 العز وقد اظهرناهن عن خلف الف الف حجاب لعل انتم عن جمالهن

تستفيضون أقل من ان يحصى ومن نعماهن على افنان سدره تلك الكلمات
تستجذبون اذ المتأبلغ القول الى ذلك المقام الالطف الأرق الأبهى الأعلى
اذ كررتي بلسان الخلايق كلهم ثم عن قبل الأشياء باجمعها فسبحانك اللهم
يا الهى شهيد حينئذ السن سرتنا بوحدانيتك وشفتانا بفردانيتك وكيونتنا
بصمدانيتك وزاتياتنا باحدانيتك فلك الحمد فى بدايع عطائك وجميل
احسانك بحيث ارسلت الرسل من عندك وانزلت الكتب من لدنك
وشرعت فيها شرايع قربك وظهرت فيها مناهج وصلك وما نزلت فيها
من الأحكام الا وهو خير لنا عما تطلع الشمس عليها وما قدرت فيها من
خير ولا من فضل الا وهو يرجع اليها واتك انت كنت لم تزل مقدسا من
ان تريد لنفسك من شئى او يرجع اليك من خير لم تزل كنت فى علو القدين
والفضل والغنا ولا تزال تكونن فى سمو العز والتهزه والاستغنا كل الأغبيا
فقراء لدى باب مدين فضلك وكل العزراء زللاء لدى ساحة قدس جنتك
وكل الملوك مملوك عند ظهورات سلطنتك وكل الوجود منقاد لدى
بروزات حكومتك الى ان انتهت الامر الى جمال قدس الوهيتك و
هيكل عز قدوسيتك وظهرت عن خلف حجابات القدرة ما كنزته
فى ازل الازال بقوتك ليتم بذلك بدايع نعمتك على اهل ملكتك و
جواهر عنايتك على برتيتك وبذلك وفيت كلما وعدته على المنقطعين
من اصفيائك وازيت بكلما عهدته على المقرئين من امنائك وبه اتمت

حجتك واجلت برهانك واثبت دلائلك واتقنت آياتك ودعوت الكل
 الى هذا الفضل الأكبر الأعلى وهذه الشجرة القصوى القصوى ومن الناس
 الذين اجابوك في ندائك وحدت من كلمتك في قلوبهم نار محبتك بحيث
 احترقوا من قبل ان تصوابنا سدره ازلتلك ومنهم الذين سرعوا الى
 شاطئ قربك بقلوبهم ونفوسهم وارجلهم حتى دخلوا في حصن لقائك ووردوا
 في جوار وصلك ورحمتك ومنهم الذين انقطعوا بكلمهم اليك حتى سكنوا في
 ديارك وتوطنوا في بلادك ومنهم اعرضوا واستكبروا عليك وبغوا على نفسك
 وامسكهم عن سبيل عنايتك ومناهج مغفرتك انفسهم وهويهم وعلماء
 الذينهم ماشروا عن كأوس فضلك وما تمسكوا الا بعروة هويهم واتخذوها
 اللهم من دونك ومنهم هؤلاء الذين اجتمعوا في ارضك واوا في ظل عنايتك
 الكبرى واسمك الأعظم الأعلى الأوفى الأحلى وفي كل ذلك يا الهى لم يكن
 الفضل الأمن عندك ولم يكن العناية الأمن لدنك من دون استحقاق
 احد بذلك لأنك كشفت الغطاء عن وجوههم واحرقت الحجابات التي
 حالت بينهم وبين انوار جمالك وظللت عليهم من غمام رحمتك واجريت
 لهم من عيون علمك ورحمتك ورزقتهم من بدائع اثمار سدره قدسك
 وجودك وموهبتك وبلغتهم الى الفضل الى مقام عرفتهم نفسك الأبهى
 في اسمك العلى الأعلى ونورت قلوبهم وعيونهم بجمالك التورا وشرقتهم
 بلقاء وجهك الأسنى واسمعتهم نغماتك الأحلى فلك الحمد يا الهى على

ما اختصاصهم بنعمائك الباقية فلك الحمد يا محبوبي على ما اصطفتهم لآلاتك
 الدائمة اذ ايا الهى لك كان عادتك الجود والاحسان وسجيتك العناية
 والامتنان استلك بوله قلوب عاشقيك وجذب افئدة مخلصيك الذينهم
 ما اراد واغبرك وما ذقت قلوبهم الامن بدايع ذكرك بان قلب حينئذ
 عن يمين رضوان قدس ازليتك نسيمات الغفران ليذهب عن الامكان
 رواج العصيان ليرجعن كل اليك ويدخلن كل في مداين اسمك وحدائق
 احسانك وانت انت المقنندر على ما تشاء وانت انت العزيز الكريم الرحيم
 الغنى المعطى الفاضل البازل العليم الحليم الخبير المعين العطوف الغفور
 ثم استلك اللهم يا الهى باسمك الظاهر المستور وبجمال غيبك المشهور وبانوار
 وجهك الذى بها استنار كل من فى السموات والارض وببهاء اشراق
 اسمائك الذى منها استضاء كل من فى البقعات والعرش وبالذى تظهرته
 فى ايامك ووعدت به كل امنائك واصفيائك فى جميع الواحك بان تجمعنا
 على شريعة غنائك فى يوم قيامك ولا تحرم بالهوى فى هذا اليوم عيوننا عن
 ملاحظة انوار جمالك ولا اذ اننا عن استماع نغمات عز فردانيتك ولا قلوبنا
 عن بدايع اذكار قدس ربانيتك ولا افئدتنا عن اصغاء كلمات حمدانيتك
 ولا السنننا عن جواهر اذكار وحدانيتك ولا ايدينا عن الاخذ من الواح
 قدس الوهيتك ولا ارجلنا عن المشى الى ساحة قرب ازليتك ولا اجسادنا
 عن الحضور بين يدي سلطنتك وكبرياتك واتى استلك حينئذ يا الهى بان

لا تجعل هذا الفضل مخصوصاً ببعض دون بعض ولا تحرم في ذلك اليوم
 احد من عبادك ولا تعزّ نفس عن جميل رزائك لأني اشاهد في هذا الان
 بان كل الأشياء قائم لدى مدينة فضلك ورحمتك ووجودهم وهيا^{كلم}
 تشهد بفقرهم وافنقارهم وضرتهم واضطراهم ولو ان اكثرهم لا يشعرون
 في انفسهم ولا يفقهون في ذواتهم فسبحانك يا الهى ومحبوبى وان كان اجساد^{هم}
 ينكرون بدايع فضلك وجواهر احسانك ولكن سترهم وباطنهم سائلون
 فضلك ومنقادون لأمرك من يقدر يا الهى بان يفتر من سلطنتك او يهرب
 من حكومتك او يهزم من قدرتك واقتدارك فانزل يا الهى عليهم من سحب
 رحمتك امطار قدسك وعنايتك ثم على قلوبهم من غمام مكرمتك ميا^{فيل}
 وافضالك لينبت من اراضى وجودهم سنبلات علمك وحكمتك وحببات
 شوقك ورحمتك واثك المقتدر على ما تشاء واثك انت المتعالى المنفاضل
 المنقادر المتبادل العزيز الرفيع العلى الحليم المقندر المنعز الكريم المحبوب
 واما ما سئلت عن حكم الحديث فاعلم بان للسالك الى الله فى هذا المنهج
 الدردى البيضاء ينبغى بان يقدر مرآت قلبه فى تلك الايام عن كل ما
 سمع من قبل لأن الناس بعد الذى غابت عنهم شمس العلم والحكمة اخلفوا
 فى امر الله المهيم القيوم وبعضهم ضلوا واضلوا الناس وافتروا على الله
 فى كلماته وكلمات الله وتكلموا بما امرهم هو وهم ونسبوه الى شمس العصمة
 وما كادوا ان يفقهون وبعضهم اتبعوا سلاطينهم وايدوهم فى كل ما امرهم

انفسهم ووضعوا لهم احاديثا ونسبوا الى ائمة العدل ليقربوا اليهم وكذلك
 كانوا في هواء انفسهم يحكمون ومنهم الذين خافوا عن الله بارغم في آيامهم
 وسلكوا منهاج الحق وما تكلموا الا بالحق الخالص وكل كان في كتاب الحفظ
 لسطور ولتادارت الايام والليالي ومضى الامر وقضى الحكم ظهرت الاختلاف
 بين العلماء وبذلك اختلطوا اقوال الصحيحة بالكذبة كما انتم تشهدون
 في اقوالهم ثم في اعمالهم تنظرون ولما كان الامر بمثل ما القيناك كيف
 تقدر ان تعرف الحق من الباطل بعد الذي اختلفوا كل في امر الله بحيث
 لن تجد اثنين منهم على امر واحد وكل في كل شئ كانوا ان يختلفون
 فينبغي لك ولذئهم يتبعون الحق في تلك الايام التي كل احتجوا عن الله
 الاعداء النفس معدود بان تقدر سوا نفوسكم وقلوبكم عن كل ما يشهد
 ويؤري في الارض لا تكلم بشئ عما سمعتم من قبل لا تحتاجون لان الدين
 ينسبون الناس تلك الكلمات والاحاديث اليهم ليستضيئ وجوههم
 كالشمس في سماء قدس مرفوع وبنوا للناس كلما اختلفوا فيه وبما
 حذر في الكتاب من الله العزيز المحبوب واولئك انصعدوا الى الله
 واحتجوا بجمالهم عن اعيان الذينهم كفروا واشركوا وارتقبوا سراج الذي
 الذي بوقد ويضيئ خلف مصابيح البلور ويهدي الناس الى ساحة
 القدس والفضل ويبليغهم الى جوار عز مخزون ومع ذلك لن يحتاج
 احد بشئ الا بما شرع من شرايع الروح من لدن عزيز مشهود ولكن

انك لما قتت على باب الذي ما خيب منه احدٌ من الخلايق لذا التقى عليك
 رشحاً من هذا الطمطم المنذخر المتوجج المكفوف لتكون الحجّة بالغة من
 لدى الله على كل من في السموات والأرض لعل الناس عن مرآة الغفلة
 بين يدي الله يقومون فاعلم بان لكلمات الله وسفراته معاني بعد معاني
 وتأويلات بعد تأويلات ورموزات واشارات ودلالات وحكم بما لا نهاية
 لها ولن يعرف احدٌ حرفاً من معانيها الا من شاء ربك لان معانيهم كنوزهم
 كنوزها في خزائن الكلمات ولا يعلم اسرارها الا الله العزيز المقنن المحمود
 وسيعلم تأويلها كل من عرج الى سموات القرب والقدس وقدست بصراً
 بذكر الله وبلغ الى مقام الذي يشهد بلسان المودعة في سره بانّه لا اله الا
 هو وانه هو الذي كان ولم يكن معه من شئ اذ ايلنفت بكل المعاني و
 العرفان المكنونة في كل شئ من قبل ان يقول كن فيكون كذلك تلقى
 الورق من نعمات البقا وتعلمك ما ينقطعك عن كل من في الأرض والسماء
 لتجهد في نفسك وترتقي من هذه الأرض الارثى وتصد الى سموات
 الاعلى في مقعد قدس محبوب فاعلم بان المقصور من الجمعة يوم الذي
 فيه يجتمع الناس بين يدي الله وفيه يقوم الله على امره بمظهر نفسه و
 هذا الحق معلوم وفيه تغرد الورقاء وتدلع ريك العرش وترفع سموات
 العدل ويجشرفيه كل الخلايق بكل ما عملوا في الحيوة الباطلة ويجزون بكل
 ما كانوا يفعلون وهذا من يوم الجمع قد نزل حكمه في الفرقان كما

انتم تقرؤن ولذا لن يجد بحد ولن يختص بيوم بل كل يوم قام فيه الله
 يسمي بالجمعه لو انتم تعرفون ولما قام محمد في ذلك اليوم على الامر لاسمى
 بهذا الاسم وصار مختصا به كما انتم تعدون وهذا من يوم الذي سمي
 بالثغابن والرجع والقارعة والحاقة والواهيه وغيرها من الاسماء لأن
 فيه ظهر كل ذلك وكل ما انتم لا تعلمون ويسمى بالقيامة لأن فيه قام الله
 بقائه وظهر بكلمة تفتتت عنها السموات وتزلزلت الارضين وما بينهما
 الا الذين هم صبروا وكانوا بآيات الله هم موقنون وقضى القيامة بقيام الله
 وما ادركها الا المخلصون اما سمعت من ايام الله كيف نزل على الذينهم
 امنوا من السماء العزمائة القدس وكل كانوا بها المتنعون وفي كل جمعة
 يأخذهم عناياات الله من كل شطر وهم عن فواكه القرب والوصل في كل
 يوم يبرزقون بل في ان افنخروا بفضل من الله وفي كل حين نزلت
 عليهم آيات الله المقندر القيوم بايدي من سفرائه فهنيئا لمن فاز بايامه
 في يوم القيامة واستبق في الفضل وكان من الذينهم كانوا باثمار الروح
 ان يتلذذون قضت كل ذلك ومضت القيامة واتانكي بعيون سرتنا
 لفرقتها وانتم يا معشر الحب حينئذ فابكون فواخرناه بما طوت القيامة
 وغط الجمال ورجعت الورقاء وسدت ابواب الفضل بعد انفتاحها و
 احتجبت انوار الوجه ومنعت مائدة السماء فيما اكتسبت ايدي الذين
 كفروا وبذلك احترقت افئدة الذينهم كانوا في سراق الاسماء ان يسكون

فأني لكم ياملاً الأرض وبالذين اتبعوكم في أفعالكم وأعمالكم فاتكم عرضتهم عن جمال الله بعد الذي أظهر بالحق وأشرق عليكم من أفق قدس محبوب ولا تشعرون بما فات عنكم وأنتم حينئذ لا تستشعرون ولن يدركها أحداً في زمن المستغاث وهذا ما كتب الله بأيدي القدرة على الواح عز محفوظ وهذه من سنة الله التي قضت بالحق ولا تبدل لها فطوبى لمن يبعث عن مرقده فؤاده في يوم الذي يجتمع الكل في محضر الله المقدس المتعالى القدور قل ياملاً الأرض قوموا عن مراقدكم وتداركوا عما فات عنكم فارحموا على أنفسكم ثم عن جمال الله لا تحتجبون فوالله لن ينفعكم شيئاً في الملك إلا هذا إن أنتم أقل من أن في أنفسكم تنفكروا قل يا قوم فوالله لو تلتفتون بما اكتسبت أيديكم في زمن الله لن تسترجعوا على مقاعدكم ولن تسكنوا في البيوت وتقعدون على الرماد وتنوحون كبكاء الذينهم على ابنائهم يبكون بل أشد من ذلك بحيث لن يجرى حكمه ولا مقداره من القلم وسيظهر عليهم حين الذي يخرج الروح عن أبدانهم وإلى الترابهم يرجعون ثم أعلم يا أخى بأن الله فضل خفيته وإحسان مستوره وعوالمه مكنونه ما أطلع عليها أحد إلا الذينهم بجناحين الروح في هواء القرب يطبرون ولو يلاقى أحد من هذا العالم إلى أحد من عالم الأخرى الذي كان فوقه لينحير ويقول سبحان الله الخالق البارئ المصور العزيز القند المتعالى القيوم ومن عوالمه عالم لم ينزل تهب فيه نسائم الجور والفضل

ولا ينقطع في أن ولو وصل اليه احد ليجد كل الفضل في كل حين من الله
العزیز المحبوب بحيث لن يفقد عنه شيء من الفضل والرحمة و
العناية والجود والكرم الذي كان في اول الذي لا اول له الى اخر الذي
لا اخر له ويتنعم في كل دقيقة بكل نعمة وكذلك اتمنا النعمة عليك
وابلغناك الى شاطى الذي يتحير فيها العارفون فهنيئاً لمن وصل اليه
ويعرف قدر ما اعطاه الله بفضل الذي ما سبقه السابقون وما
يدركه الآخرون والحمد لله الذي بدء منه كل الممكنات واليه كل

يرجعون

باب مهمتم - لوح مبارك مدينة الصبر (سورة التوب)
(بسم الله العلى الأعلى)

ذكر الله في مدينة الصبر عبده ايوباً اذا ويناه في ظل شجرة القدس
في فؤاده واشهدنا نار التي توقد وتضيئ في سره وتجلينا له بنفسه
لنفسه ونارينا في بقعة الله التي بورك حولها بانه هو الله ربك و
رب كل شيء وكذلك كان على كل شيء لمقنذراً قيوماً فلما اضاء^{جده}
من النار المشعلة فيه اقمصناه قميص النبوة وامرنا بان يأمر الناس
الى عين الجور والفضل ويدعوهم الى شاطى قدس محبوباً ومكتناه
في الأرض وامطرنا عليه امطار الجود وجعلناه في الملك غنياً على من
على الأرض مجموعاً واتيناها سعة من المال وجعلناه في الملك غنياً

ورزقناه من كل شئ قسمة واشددنا عضداه بعصبة من القدرة وهبناه
 ابناء من صلبه ومكناه في الأرض مقاماً رفيعاً وكان في قومه سنين
 متواليات ويعظم بما علمناه من جواهر علم مكنوناً وبذكرهم بأيام كانوا
 بالحق ماتياً قال يا قوم قد تموجت ابجر العلم في نفس الله القائمة
 بالعدل فاسرعوا اليها لعل تجدون اليها سبيلاً وقد اشرقت شمس العناية
 بالحق وكانت حينئذ في قطب الزوال موقوفاً وقد لاح جمال الوجه عن
 خلف سرارات القدس فاحضروا بين يديه لعل ليستشرق عليكم من
 انوار قدس محبوباً وقد ارتفعت سموات العظمة وزينت بانجم العلم
 والحكمة وكذلك كان الأمر عن افق القدس مطلوعاً ويا قوم قد جائتكم
 من قبلي رسل برسالات الله وبلغوكم ما يقلبكن الى شاطئ عز مرفوعاً
 وانت الساعات بالحق واشرقت الأنوار بالعدل وتغنت ديك البقا
 ورننت حماسة الأمر وارتفعت سحب التور وفاضت ابجر الفضل وانتم
 ياملأ الأرض قد كنتم عن كل ذلك محروماً اتقوا الله ولا تفسدوا في
 ارض حكمة الله ثم اصغوا كلمة التي كانت من سماء القرب منزل ولا
 وكذلك كنا ناصح العباد بلسان الرسل من اول الذي لا اول له الى
 اخر الذي لا اخر له وكل اعرضوا عن نصح الله وكافوا على اعقابهم
 منكوصاً الا الذينهم سبقتهم العناية من لدنا وسمعوا نداء الله عن
 وراء حجاب عز مكنوناً واجابوا داعي الله بسترهم وعلانيتهم واستجندوا

من نعمات جذب محبوبا اولئك بلغوا الى مواقع الهداية وعليهم صلوة
 الله ورحمته واعظاهم الله ما لا يعرفه احد وبلغتهم الى مقام الذى كان
 عن اعين الخلائق مستورا فسوف يظهر الله بامرهم ويفصل بين الحق
 والباطل ويرفع اعلام الهداية وينهدم اثار المشركين مجموعا ويورث
 الأرض عباده الذينهم انقطعوا الى الله وما شربوا حب العجل في قلوبهم
 واعرضوا عن الذينهم كفروا واشركوا بعد ما جائتهم البينات من كل الجهات
 وكذلك كان الحكم من اصبع العز على الواح التور مرتوما فاذا ذكر عبدنا
 ايوب حين الذى ظهر باعلام الغنا فى الملك حسدا واعليه قومه و
 كانوا يغتبهوه فى مجالسهم وكذلك كان اعمالهم فى صحائف السر ^{ظا} محفوا
 وظنوا بانته يدعوا الله بما اتاهم من زخارف الدنيا بعد الذى كان
 مقدساعن ظنهم وايقانهم وعن كل من فى الملك مجموعا فلما
 اردنا ان يظهر اثار الحق فى انقطاعه وتوكله على الله انزلنا عليه
 البلايا من كل الجهات وقتناه فتونا واخذنا عنه ابناؤه وقطعنا
 عنه عطية التى اعطيناه بالحق واخذنا عنه فى كل يوم شيئا معروفا
 وما قضى من يوم الا وقد نزل عليه من شطر القضا ما سطر من قلم الامضا
 واخذته الباساء والضراء بما قدر من لدن مقندر قيوما ثم احترقنا
 ما حصد مزارعه بايدي ملائكة الامر وجعلناه كلها هباء معدوما
 فلما قدسناه عن زخارف الملك ونزهناه عن اوساخ الأرض وطهرناه

عن كل شئونات الملكيه نفخنا في جلده من ملائكة القهر يجر سموماً
 وضعف بذلك جسده وتبلبل جسمه وتزلزلت اركانها بحيث ما بقي من
 جسمه اقل من درهم الا وقد جعل مجروحاً وهو في كل يوم يزداد في شكره
 وكان يصبر في كل حين وما جزع فيما ورد عليه وكذلك احصينا متوكلاً
 وشاكراً وجسوراً واخرجوه قومه عن قرية التي كان فيها وما استحيوا
 عن الله بارئهم واذوه بما كان مقنذاً عليه ووجدناه في الأرض مظلوماً
 وسد على وجهه ابواب الغنا وفتح ابواب الفقر الى ان امضى عليه
 اياماً وما وجد شيئاً ليسد به جوعه وكذلك كان الامر عليه مقضياً وما
 بقي له من انيس ولا مونس ولا من مصاحب وجعل في الملك فريداً الأزوجة
 التي امتت بربها وكانت تخدمه في بلائه وجعلناها له في الأمور سبيلاً
 فلما وجدته مصاحبه على تلك الحالة الشديده ذهبت الى قومه وطلبت
 منهم رغيماً وما كانوا ان ياتوها هياكل الظلم وكذلك احصينا كل شئ
 في كتاب مبيناً فلما نظرت في امرها دخلت الى التي كانت اشترى نساء
 الأرض وابت ان تعطيها رغيماً الى ان اخذت منها ما ارادت فوالله
 يستحي القلم عن ذكره وكان الله على اعمالهم شهيداً وجاءت الى
 العبد برغييف ولما التفت اليها وجد شعراتها مقطوعة اذا صرخ في سره
 وبذلك اصرخ السموات والأرض وقال يا امة الله قد اجد منك
 امراً كان على الحق ممنوعاً لم تقطعت شعراتك التي جعلها الله زينة لك

قالت يا أيوب كلما طلبت من قومك رغيقاً لأجلك فابوا كلهم الى ان دخلت
 في بيت امة من اماء الله وسئلتها برغيغف منعت عني الى ان اخذت شعراً^{تي}
 واعطتني هذا الرغيغف الذي حضرته بين يديك وبذلك بغت على الله
 واستكبرت عليه وكذلك كان الامر بيني وبينها مقضياً يا أيوب فاعف
 عني ولا تأخذني بذنبي لاني كنت مضطراً في امرك فارحم لي وتب على
 واثك كنت عطوفاً غفوراً وقضى بينهم ما قضى وحزن بشأن كادت
 السموات ان يتفطرن وتتشق ارض الحلم ويندك جبل الصبر اذ اوضع
 وجهه على التراب وقال رب مسني الضر من كل الجهات واثك انت الذي
 سبقت رحمتك كل شئى فارحمني بمجودك وجد على بفضلك واثك كنت
 بعبادك رحيماً فلما سمعنا ندائه اجرينا تحت رجله اليمنى عين عذب
 سابق مفروتا وامرناه بان يغمس فيها ويشرب منها فلما شرب طاب
 عن كل الامراض وكان على احسن الخلق مشهوراً ورجعنا اليه كلما
 اخذنا عنه وفوق ذلك بحيث امطرنا عليه من جبروت الغنا ما اغناه عن
 كل من على الارض جميعاً وقررنا عيناه باهله ووفينا له ما وعدنا
 الصابرين في الواح قدس محفوظاً واصلحنا له الامور كلها بعضد الامر
 الذي كان بالحق قوياً وارفعنا به الخاضعين واهلكننا الذينهم استكبروا
 على الله وكانوا في الارض شقيئاً وكذلك نفعل ما نشاء بامرنا ونوفى
 اجور الصابرين ونعطيهم من خزائن القدس جزاء موفوراً ان ياملوا الار^ض

فاصبروا في الله ولا تحزنوا عمقا يرد عليكم في أيام الروح فسوف تشهدون
 جزاء الصابرين في رضوان قدس ممنوعاً وقد خلق الله جنة في ريفار
 البقا وسماها بالصبر إلى يومئذ كانت اسمها في كنانة العصمة مخزوناً
 وفيه قدر ما لا قدر في كل الجنان وقد كشفنا حينئذ قناعها وازكرناها
 لكم رحمة من لدنا على العالمين جميعاً وفيه انهار من ظلم عناية الله
 وحرمة الله الأعلى الذينهم صبروا في الشدائد ابتغاء لوجه الله الذي
 كان بالحق محموداً ولن يدخل فيها إلا الذينهم ما غيروا نعمة الله على
 انفسهم ودخلوا في ظل شجرة الروح وما خافوا من احد وكانوا يجناحين
 العز في هواء الصبر مطبورا وصبروا في البلايا وكما ازداد الضراء
 على انفسهم زادوا في جهم مولاهم واقبلوا بكلمهم الى جهة قدس عليها واشتد
 غلبات الشوق في صدورهم وزادت نفحات الذوق في انفسهم الى ان
 فدوا انفسهم وبدلوا اموالهم وانفقوا كلما اعطيتهم الله بفضله وجوده
 وفي جميع تلك الحالات الشديدة كانوا شاكرين ربهم وما توسلوا الى احد
 وكتب الله اسمائهم من الصابرين في الواح قدس محتوماً فهنيئاً
 لمن تروى برداء الصبر والأصطبار وما تغير من البأساء وما زلت قد
 عند هبوب ارياح القهر وكان من ربه في كل حين راضياً وفي كل
 ان متوكلاً فوالله سوف يظهره الله في قباب العظمة بقميص اللذة
 الذي يتلأ كلئلاً الثور عن افق الروح بحيث يخطف الأبصار عن

ملاحظته وعلى فوق رأسه ينارى منادى الله هذا هو الذى صبر فى الله فى
الحياة الباطلة عن كل ما فعلوا به المشركون ويتبرك به اهل ملا الأعلى و
يشاقق لقائه اهل الغرفات واعين القاصرات فى سوادق قدس جميلًا
وانتم يا ملا البيان فاصبروا فى ايام الفانية ولا تجزعوا عمافات عنكم من
زخارف الدنيا ولا تفزعوا عن شدائد الامور التى كانت فى صحائف
القدرة مقدورًا ثم اعلمو بان قدر لكل الحسنات فى الكتاب جزء
محدود الا الصبر وهذا ما قضى حكمه على محمد رسول الله من قبل و
انما يوفى الصابرين اجرهم بغير حساب وكذلك نزل روح الامين
على قلب محمد عربيا وكذلك نزل فى كل الاواح ما قدر للصابرين فى
كتب عزبديعا ثم اعلمو بان الله جعل الصبر قميص المرسلين بحيث
ما بعث من نبي ولا من رسول الا وقد زين الله هيكله برداء الصبر ليصبر
فى امر الله وبذلك اخذ الله العهد عن كل نبي مرسولا وينبغي للصابر
فى اول الامر بان يصبر فى نفسه بحيث يمسك نفسه عن البغى والفحشاء
والشهوات وعن كل ما انهاء الله فى الكتاب ليكون فى الاواح باسم
الصابرين مكتوبا ثم يصبر فى البلايا فيما نزل عليه فى سبيل باربه ولا
يضطرب عند هبوب ارياح القضا وتموج ابحر القدر فى جبروت
الامضاء ويكون فى دين الله مستقيما ويصبر ما يورد عليه من احبائه
ويكون مصطبرا فى الدينهم امنوا ابتغاء لوجه الله ليكون فى دين الله راضيا

فارتقبوا يوم يرتفع فيه غمام الصبر ويغن فيه طير البقاء يظهر طوس
 القدس بطراز الأمر في ملكوت اللقا وتطلق السن الكليلة بالحنان الورقاء
 ويكف حمامة الفردوس بين الأرض والسماء وينفخ في الصور وتجن ^{كل} بهيما
 الوجود ويشعل النار ويأتي الله في ظلل من الروح بجمال عز بليغا اذا
 فاسرعوا اليه ياملا الأرض ولا تلتفتوا بشئ في الملك ولا يمنكم منع مانع
 ولا تحجبكم شئون العلية ولا تسدكم دالات الحكمة فاسرعوا الى
 مكن قدس مرفوعا لانكم لو تصبرون في ازل الآزال وتوقفون في ذلك
 اليوم اقل من أن لن يصدق عليكم حكم الصبر وكذلك نزل الحكم من قلم
 عز عليمًا قل ياملا الأرض اتقوا الله في هذه الأيام ولا تفتروا على
 امنائه ولا تقولوا ما لا يكن لكم فيه شعورا لانكم عجزاء في الأرض وفقراء
 في البلاد ولا تستكبروا في انفسكم ثم اسرعوا الى ارض التي كانت بالحق
 مقبولا فوالله سيمضى تلك الدنيا وكلما انتم تفرحون بها ويجمعكم
 ملائكة القهر في محضر سلطان عز قويا وتسلون عما فعلتم في
 أيامكم ولا يترك شيئا عما في السموات و الأرض الا وهو كان في لوح
 العلم مكتوبا اذ لن يغنيكم احد ولن يرافكم نفس ولن ينفعكم الا ما
 حرثتم في مزارع اعمالكم فتنبها ياملا الأشقياء ثم اسمعوا نصح هذا
 الشفيق الذي ينصحكم لوجه الله وما يريد منكم جزاء ولا شكورا انما
 جزائه على الذي ارسله بالحق وانزل عليه الآيات ليكون الحجّة

من لدنه بالغة على العالمين جميعًا الى متى توقدون على بساط الغفلة
 والى متى تتبعون الذين لم يكونوا في الأرض الا كهج محروكا ^{الله} قل فوالله
 ان الذين اتخذتموهم لانفسكم اربابا من دون الله لم يكن اسمائهم وزوا^{هم}
 عند الله مذكورا فارحموا على انفسكم وخافوا عن الله بارتكابكم اجمعوا
 اليه لعل يكفر عنك سيئاتكم وانه كان بعباده غفورا قل فوالله ان
 الذين ينسبون اليهم العلم واتخذتموهم لانفسكم علماء اولئك عند
 الله اشرا للناس بل جوهر الشر يفر منهم وكذلك كان الامر في صحف
 العلم مرقوما ونشهد بانهم ما شربوا من عيون العلم وما فازوا بجزء
 من الحكمة وما اطلعوا باسرار الامور وكانوا في ارض الشهوات في انفسهم
 مركوضا وما نزل على نبي الاعلى وصي ولا على ولي شيئا من الاعراض
 والانكار الابدانهم وكذلك كان الحكم من عندهم على طلعات القدر^س
 مقضيًا قل يا ملأ الجبال اما نزلنا من قبل يوم ياتي الله في ظلل من
 الغمام فاذا جاء في غمام الامر على هيكل على بالحق اعرضتم واستكبرتم
 وكنتم قومًا بورا واما نزل يوم ياتي ربك او بعض ايات ربك واذ جاء
 بايات بينات بم اعرضتم عنها وكنتم في حجابات انفسكم محجوبا قل
 ان الله كلن مقدسًا عن المجئى والنزول وهو الفرد الصمد الذي
 احاط عليه كل من في السموات والارض ولن ياتي بذاته ولن يرى
 بكيونته ولن يعرف بابنته ولن يدرك بصفاته والذي ياتي هو مظهر

نفسه كما اتي بالحق باسم على وجمعتم عليه بمخالب البغضاء وافقتم عليه
 يا معشر العلماء وما استحييتم عن الذي خلقكم وسوأيكم وكذلك لصينا
 امركم في الواح عز محفوظا ان يسمع البقا اسمع ما يقولون هؤلاء
 المشركون بان الله ختم النبوة بحبيبه محمدا رسول الله ولن يبعث
 من بعده احد وجعل يده عن الفضل مغلولاً ولن يظهر بعده
 هياكل القدس ولن يستشرق انوار الفضل وانقطع الفيض وشم
 القدرة وانتهى العناية وسدت ابواب الجود بعد الذي كانت تنما
 الجود لم يزل عن رضوان العزم مهبوباً قل غلّت ايديكم ولعنتم بما
 قلمت بل احاطت يده كل من في السموات والأرض يبعث ما يشاء بقدرته
 ولا يسئل عما شاء وانه كان على كل شئ قديراً قل ياملأ الفرقان
 تفكروا في كتاب الذي نزل على محمد بالحق بحيث ختم فيه النبوه
 بحبيبه الى يوم القيمة وهذه لقيمة التي فيها قام الله بمظهر نفسه
 وانتم احتجبتهم عنها كما احتجبا كل الأرض قيامه محمد من قبل و
 كنتم في بحور الجهل والأعراض مغروراً قل اما وعدتم بلقاء الله
 في آيامه فلما جاء الوعد واشرق الجمال عن افق الجلال اغمضتم
 عيونكم وحشرتهم في ارض الحشر عمياً قل اما نزل في الفرقان بقوله الحق
 كذلك جعلناكم امة وسطاً لتكونوا شهداء على الناس ويكون الرسول
 عليكم شهيداً فسرتهم هذه الآلية باهواء انفسكم وكنتم موقناً معتزلاً

بما نزل بالحق لا يعلم تاويله الا الله والراسخون في العلم ومع ايقانكم
 بذلك اولتم كلمات الله وفسرتم بعد الذي كنتم عن ذلك ممنوعاً
 وقيتم بالأعراض والآنكار للراسخين في العلم بل تقتلونهم كما قتلوهم
 من قبل وكنتم باعمالكم مسروراً فاف لكم وبما كسبت ايديكم وبما
 تظنون في اموال الله في يوم الذي كانت انوار الهداية عن فجر العلم مشهودة
 اذا فاسئل عنهم كيف يفسرون ما نزل من جبروت العزة على محمد
 عربياً وما يقولون في معنى الوسط لو ختم النبوة به فكيف ذكرت في الكتاب
 امة وسط الامم اذا فاعرف مقدارهم كما هم ما سمعوا نعمات الوراق
 ولو سمعوا ما عرفوا وكذلك كانت الحجّة من كتابهم عليهم بليغاً وهذا
 من قول الذي تكلم به كل الامم في عهد كل نبي فكلما جاءهم رسول
 من رسل الله قالوا لست انت بمرسل وختم النبوة بالذي جاء
 من قبل وكذلك زين الشيطان لهم اعمالهم واقوالهم وكانوا عن شاطي
 الصدق بعيداً فازكروهم نباء محمد من قبل از جاء بسطان مبينا
 قال يا قوم هذه من ايات الله قد نزلت بالحق الا تخلفوا في امر الله
 ثم اجتمعوا على شاطي عزمي عا ويا قوم فانظروا الى بنظرة الله ولا
 تتبعوا هواكم ولا تكونوا بمثل الذينهم دعوا الله في ايامهم ولياليهم
 ولما جاءهم اعرضوا عنه وانكروه وكانوا على اصنام انفسهم معكوفاً
 وقالت اليهود تا الله هذا الذي افترى على الله ام به جنة او كان

مسحورًا . وقالوا إن الله ختم النبوة بموسى وهذا حكم الله قد كان في التوراة
 مقضيًا ولن ينسخ شريعة التوراة بدوام الله والذي ياتي من بعد يبعث
 على شريعتها لينشر احكامها على كل من على الأرض وكذلك كان الأمر
 من سماء الحكم على موسى الأمر منزولا والذين اوتوا الانجيل قالوا بمثل
 قولهم وكانوا من يومئذ الى حينئذ منتظرا واطردهم الله بما نزل على محمد
 العربي في سورة الجن واتهم ظنوا كما ظننتم ان لن يبعث الله من بعده
 احدا فوالله يكفى كل من على الأرض هذه الآية التازلة وما كثر فيها
 من اسرار الله ان يسلكوا في سبل عز معروفًا قل قد يبعث الله
 بعد موسى رسلا وسيرسل الى آخر الذي لا آخره بحيث لن ينقطع
 الفضل من سماء العناية يفعل ما يشاء ولا يسئل عما يفعل وكل عن كل
 شئ في محض العدل مسئولا اذا فاسمع ما يقولون هؤلاء المعرضون
 وظنوا في الله كما ظنوا عباد الذينهم كانوا من قبل قل فوالله اشبه
 عليكم الأمر قد قضت القيامة بالحق وقامت القيامة رغما لأنفكم
 وانف الذينهم كانوا عن نعمات الله مصموما قل انتم تقولون
 بمثل ما قالوا امم القبل في زمن رسول الله وتنظرون بمثل ما هم
 انظروا وزلت اقدامكم عن هذا الصراط الذي كان بالحق ممدودا
 اذا تفكروا في تلويح هذه الآية لعل توزقون من مائدة علم التي
 ينزل من سماء القدس على قدر مقدورا يا قوة البقا فاشهد

ما يشهدون المشركون في هذه الشجرة المورقة المباركة المنبته التي
 كانت على جبل المسك مرفوعاً وطالت اغصانها الى ان بلغت مقام
 الذي كان خلف سرادق القدس مكنونا ويريدون هؤلاء المشركون
 ان يقطعوا افنانها قلاؤها استحصنت في حصن الله واستحفظت
 بحفظه وجعل الله ايدي المنافقين والكافرين عنها مقصوراً بحيث
 لن يصل اليها ايدي الذين كفروا واعرضوا فسوف يجتمع الله في ظله
 كل من في الملك وهذا ما كتب على نفسه الحق وكان ذلك في الواح
 العزم من قلم العلم محتوماً يا قوة الجمال ذكر العباد باذكاء الروح في تلك
 الأيام ثم اسمعهم نغمات البقال لعل يستشعرون في انفسهم اقل من الان
 شيئاً ولعل لا يظنون بمثل ماظنوا شركا ثم من قبل ويوقنون بان الله
 قادراً على ان يبعث في كل حين رسولا قلا ياملأ البغضاء موتوا بغيتكم
 هذا ما قضى بالحق من قلم عزديا اذا فالق عليهم ما غررت به
 حمامة الروح في رضوان قدس محبوبا لعل يتبعون ما فسر في الختم
 عن لسان الذي كان راسخا في العلم في زيارة اسم الله عليا قال
 وقوله الحق الخاتم لما سبق والفاخ لما استقبل وكذلك ذكر معنى الختم
 من لسان قدس منيعا كذلك جعل الله خاتماً لما سبقه من النبيين
 وفاخاً لما ياتي المرسلين من بعد اذا تفكروا ياملأ الأرض فيما القيناكم
 بالحق لعل يتجدون الى ممكن الامر في شاطىء القدس سبيلاً ولا تخجبوا

عمّا سمعتم من علمائكم ثم اسئلوا امور دينكم عن الذى جعله الله راسخا في
 علمه وكانت الأنوار من نور وجهه مثلثا ومضيئا يا ايها الناس تقوا الله
 ولا تتخذوا العلم من العيون المكذرة التى كانت عن جهة النفس والجمل جريا
 فاتخذوه من العيون السائلة السائقة الصافية الجارية العذبية التى جرت
 عن يمين العرش وجعل الله للأقوام فيها نصيبا رت يا طلعة القدس هب
 على الممكنات ما وهبك الله بجوده ليقومن عن قبور اجسادهم وليتشعروا
 على الأمر الذى كان بالحق ماتيا ثم ارسل عليهم من سمات المسكية المعطر
 التى اعطاك الله في ذر البقال ليجرك بها عظامهم الترميمة ولئلا يحرم
 الناس انفسهم عن هذا الروح الذى نفخ من هذا القلم القدسي الأزلي
 الأبدى ويكونن في هذه الأرض الطيبة المباركة بين يدي الله على احسن
 الجمال محشورا ان يا قلم الأمرات تشهد وترى بان الممكنات في ليج
 الله نهايات ما يستقبلون بهذه الرحمة المنسطة الجارية التى احاطت
 كل من في السموات والأرض وما يتوجهون الى وجه الذى منه اشرفت
 انوار الروح وبها اضئت كل من في ملكوت الامر والخلق وانك كنت
 على ذلك شهيدا ويركضون في وادي النفس والهوى ويخوضون مع
 الذين ما فازوا ببقائك في يوم الذى بشرتهم من قبل من قلم عز جليا
 وقلت وقولك الحق في جبروت البقا والامر يومئذ لله وكذلك كتب
 حكم اليوم على الواح العزم من اصبع روح قدميا فلما جاء اليوم وانت

الساعة وقضى الأمر واستوت أنوار الجمال في قطب الزوال اذا قاموا الكل
 بالتفاق لهذا النور المشرق من شطر الأفاق ثم احتجبوا بحجابات كفر غليظاً
 وكذلك فاعرفوا كل الملل في كل الأزمان بعد الذي كل انتظروا بما
 وعدوا في أيام الله فلما قضى الوعد انكروه بما القى الشيطان في انفسهم
 وكانوا عن شاطئ القدس بعيداً كما تشهدون اليوم هؤلاء المشركين
 بحيث انظروا في آياتهم بما وعدوا من لسان محمد رسول الله وكلما سمعوا
 اسمه قاموا وتصاحوا بعجل الله فرجه فلما ظهر بالحق انكروه في نفسهم و
 اعترضوا عليه وجادلوا بالباطل وسجنوه في وسط الجبال وما اطفى غل
 صدورهم ونار انفسهم الى ان فعلوا به ما احترقت به اكباده الوجور في هياكل
 الشهور وبذلك تزلزلت اركان مداين البقا في جبروت العماء وناحت
 جمال الغيب على ممكن قدس خفياً ان ياطلعة العز فاذا ذكر للمؤمنين
 من اهل البقا ما قالوا المشركون من قبل في أيام الذي قتل فيها الحسين
 من هياكل ظلم شقياً وكانوا ان بزوروه في كل يوم ويلعنوا الذينهم
 ظلموا عليه وكانوا ان يفتروا في كل صباح مائة مرة اللهم العن اول ظالم
 ظلم حق محمد وال محمد فلما بعث الحسين في ارض القدس ظلموه
 وقتلوه وفعلوا به ما لا فعلوا باحد من قبل وكذلك يفصل الله بين
 الصادق والكاذب والنور والظلمة ويلقى عليكم ما يظهر به افعال الظالمين
 جميعاً اذا فاذا ذكر في الكتاب عبد الله تقياً الذي امن بالله في يوم الذي

كان الأمر عن مطلع الروح لمبعثاً واعان ربه بما كان مقتدراً عليه حينئذ
 دخل الوحيد في ارض حب شرقياً قال يا قوم قد جاء برهان الله بالحق
 ولاح الوجه ان ياملاً الفرقان فاسرعوا بالله ولا تكونن على اعقابنا فزيم
 منكوصاً ويا قوم قد اشرق الجمال عن افق القدس وجاء الوعد بالحق
 فاسرعوا الى رضوان الذي كان الوجه فيه مضيئاً اياكم ان لا تخرموا
 انفسكم وعيونكم عن لقاء الله وهذا يوم الله قد كان على الكافرين عسيراً
 ويا قوم قد وضع الكتاب بالحق ولن يغادر فيه اعمال العالمين على قدر
 نقيروقطميرا ويا قوم لا تحتجوا عن جمال الله بعد الذي جاء في
 ظلل من الغمام وفي حوله ملائكة القدس وكذلك كان الأمر من جهة
 العرش مقضياً واذ قال الوحيد يا قوم قد جئتكم بلوح من الروح من
 لدن على قيوماً لا تنفروا في امر الله واجيبوا داعي الذي يدعوكم
 بالحق الخالص ويلقى عليكم ما يقربكم الى يمين عز محبوبنا ويا قوم قد
 وعدتم في كل الألواح بقاء الله وهذا يوم فيه كشف الجمال وظهر
 النور وناد المناد وشقت السماء بالغمام اتقوا الله ولا تغمضوا عيونكم
 عن جمال قدس دريا وهذا ما وعدتم بلسان الرسل من قبل و
 بذلك اخذ الله عنكم العهد في ذرا العما اذا افوا بعهودكم ولا تكونوا في
 اراضى لأشارات موقوفا ومن الناس من وفي بعهد الله واجاب
 داعي الحق ومنهم من اعرض وكان على الله بغياً ومنهم الذي سقى باسم

التقى في الكتاب وأمن بالله ربه وكان يوعده على الحق وفيما وحضريين
يدى الوجيد وتمسك بالعروة الوثقى وما تفرق كلمة الله وكان على الدنيا
القيم مستقيماً ونصر ربه في كل الأحوال وبكل ما كان مقتدرًا عليه و
بذلك جعل الله اسمه في اسطر البقا من قلم العز مسطوراً وسمته الباساً
والضراء واحتمل في نفسه الشدايد كلها وفي كل تلك الأحوال كان
شاكراً وصبوراً وإن الذينهم ينصرون الله باموالهم وانفسهم ويصبرون في
الشدايد ابتغاء لوجه الله اولئك كانوا في ازل الازال ينصر الله منصوراً
ولويقتلون ويمرحون في الأرض لأنهم خلقوا من الأرواح وكانوا في هواء
الروح باذن الله مطبوراً ولا يلنفتون الى اجسادهم في الملك ويشتاقون
البلايا في سبيل بارئهم كاشتياق المجرم الى الغفران والرضيع الى ثدي
رحمة الله وكذلك يذكرهم الوراق باذكار الروح لعل الناس ينقطعون
عن انفسهم واموالهم ويرجعون الى مقر قدس مشهوراً وقضى الأيام
الى ان اجتمعت في حول الوحيد شزيمة من قرية التي باركها الله بين
القرى ورفع اسمها في اللوح الذي كان ام الكتاب عنه مفصلاً واتبعوا
حكم الله وطافوا حول الأمر وانفقوا اموالهم وبذلوا كل ما لهم من زخارف
الملك وما خافوا من احد الا الله وكان الله على كل شئ عليمًا وكان
قلوبهم زبر الحديد في نصر الله وما اخذتم لومة لائم ولا منعهم اعراض عرض
وكانوا في مداين الأرض كاعلام القدس باسم الله مرفوعاً وبلغ الأمر

الى مقام الذى سمع رئيس الظلم الذى كفر بالله واشرك بجعله واعرض بربها
وكان اشقى الناس فى الأرض ويشهد بذلك رجال الذينهم كانوا فى سراق
الخلد مستورا ان يا اهل القرية فاشكروا الله بارئكم بما انعمكم بالحق
وفضلكم على الذين هم كانوا على الأرض بحيث شرفكم ببقائه وعرفكم نفسه
ورزقكم من اثمار سدرة الفردوس بعد الذى كان الكل عنها محروما
وفازكم بايامه وارسل عليكم نسمة القدس وقلبك الى يمين الاحديته
وقربكم الى بقعة عز مبروكا كذلك يمن الله على من يشاء ويختص برحمته
عباد الذينهم كانوا على الأرض مقطوعا اذا فابشروا فى انفسكم
ثم افتخروا على من فى الملك مجموعا فاعلموا بان الله كتب اسمائكم
فى صحائف القدس وقدر لكم فى الفردوس مقاما محمودا فوالله
لو يظهر مقام احد منكم على من على الأرض ليفدون انفسهم ابتغاء
لهذا المقام الذى كان بيد الله محفوظا ولكن احتجب من عيون
الناس ليميزا الخبيث من الطيب وكذلك يبيلوهم الله فى الملك ليظهر
ما فى قلوبهم كما ظهر وكنتم عليهم شهيدا وكم من عباد عبدوا الله
فى ايامهم وامروا الناس بالبر والتقوى وبكوا فى مصائب الله
وغمضوا عيونهم فى حين الصلوة وقراءة التزيارات لاطهار توجههم
الى مبدا قدس مسجورا فلما جاءهم الحق اعرضوا عنه وكفروا
به الى ان قتلوه بايديهم وكانوا بافعالهم مسرورا كذلك يبطل الله

اعمال الذينهم استكبروا عليه ويقبل اعمال الذينهم اقبلوا الى الله
 وخضعوا لطلعته وكانوا في سبيل الرضاء مسلوكا فاذكروا يا اهل القرية
 نعمة الله التي انعمكم بالحق وعلّمكم ما لا علمه كل علماء الارض الذينهم
 من كبر عما ثمهم وثقلها ما يقدر ان يمشوا على الارض واذ ايجزكون
 كانتها يجزكون على الارض جبل غل مبغوضا فوالله ينبغي لكم يا اولياء الله
 بان تقدسوا انفسكم عن كل ما هضم عنه وتشكروا الله في كل الايام
 والليالي بما اختصكم بفضل الذي لم يمكن لدونكم فيه نصيبا وتحكوا
 عز الله بارئكم بحيث تهب منكم رائحة الله وتكونوا بذلك ممتازا عن
 الذينهم كفروا واشركوا وكذلك يعظم المورقاء وتعلمكم سبيل العلم
 لتكونوا في دين الله راسخا وعلى الحب مستقيما اتقوا الله ولا تبطلوا
 اعمالكم بالغفلة ولا تمتوا على الله في ايمانكم بمظهر نفسه بل الله بين
 عليكم فيما ايدكم على الامر وعرفكم سبيل العز والتقوى والهمكم بدايع
 علم مخزوننا فهنيئا لكم يا اهل القرية وبما صبرتم في زمان الله
 على الباساء والضراء وبما سمعتم باذانكم وشهدتم بعيونكم فسوف
 يجزيكم الله احسن الجزاء ويسلطكم ما ترضى به انفسكم ويثبت اسمائكم
 في كتاب قدس مكنونا فاجهدوا ان لا تبطلوا اصطباركم بالشكوى
 وكونوا راضيا بما قضى الله عليكم وبكل ما يقضى من بعد لان الدنيا
 وزينتها وزخرفها سيمضى اقل من ان لا يبقا لها وتحضرون في

مقعد عزّ محبوباً فطوبى لكم وللذينهم فدوا انفسهم في ايلام الله وكانوا من
 الذينهم طاروا في هواء الحب ووردوا على مقرّ الذي كان عن غيرهم
 ممنوعاً فاذا ذكر يا قلم القدس ما قضى على الوحيد من اعادى نفس^{الله}
 ليكون امره في الملأ الأعلى بالحق مذكوراً فلما سمع الذي كفر وشقى شم
 استكبر وبغى ارسل جنود الكفر وامرهم بان يقتلوا الذينهم ما حلت الأرض
 بمثلهم في ايمانهم بالله ويسفكوا ماء التي كانت بهاكل شيئ مطهوراً و
 امر الخبيث في الملأ بغير ما نزل الله في الكتاب وكذلك كان الحكم من
 عنده مقضياً وقرر للجنود رئيسين الذينهما كفراً بالله وباياته وابعادتهم
 بدنياهم واشتروا لانفسهم عذاب الباقية الدائمة وكانا بظلمهم الى قهر الله
 مستقبلاً واتياً مع جنود الكفر وعساكر الشرك الى ان حاضر واجنود الله
 واحبائه وكانوا من اشتر التاس في ام الكتاب من قلم الامر مكتوباً و
 حاربوا مع اصحاب الله وجادلوا معهم ونازعوا بهم وعاركوا بما كانوا
 مقنذراً عليه ليغلبوا على جنود الحق ولكن جعلهم الله في حرهم بايدي المؤمنين
 مغلوباً فلما عجزوا عن حرب الله واوليائه دبروا في الامر ومكروا في
 انفسهم وشاوروا بينهم الى ان ارسلوا الى الوحيد رسولا بلسان كذب كبرياً
 ودخل رسول الشيطان الى الوحيد وقال انت ابن محمد وانا كنا مقر
 بفضلك علينا وما جئنا لنعارك معك بل نريد الاصلاح في امرك ونسمع
 منك ما تامرنا ونسب قولك وما نخالفك في الحكم من اقل من الذرّة

اذا فتح فم الروح ونطق روح القدس بلسان الوحيد وقال يا قوم
 ان تعرفوا بفضلي وتعرفوني انا ابن محمد رسول الله لم جئتم علينا بجنود
 الكفر وحا ضرتمونا وكنتم عن امر الله معرضا وعليه بغيا ويا قوم اتقوا
 الله ولا تفسدوا في الارض ولا تدعوا امر الله عن ورائكم وخلصوا عن
 الذي خلقكم ورزقكم وانزل عليكم آيات عزبديا ويا قوم سمعني
 الملك وجنودكم ثم الذي ارسلكم بالظلم فانظروا الى ما قضت على ام
 القبل وتبهاوا في امر التي كانت من قبل مقضيا ويا قوم ما انا الا عبد
 امت بالله و آياته التازلة على لسان على بالحق وان لن ترضوا بنفسي
 بينكم اسافر الى الله وما اريد منكم شيئا اتقوا الله ولا تسفكوا رما آباء الله
 ولا تاخذوا اموال الناس بالباطل ولا تكفروا بالله بعد الذي اذعيتهم
 الايمان في انفسكم وكذلك انصحكم بالعدل فاتبعوا نصحي ولا تبعدوا
 عن امر الذي كان عن افق الروح مشروقا ويا قوم اتقتلون رجلا
 ان يقول ربّي الله وقد جائكم بايات التي تعجز عن ادراكها عقول الخلائق
 مجموعا فارحموا على انفسكم ولا تتبعوا هو يكم ستخرجون من هذا الدنيا
 الفانية وتحضرون بين يدي مقتدر قيوما وتسلون عما فعلتم في
 الارض وتجزون بكل ما عملتم في الدولة الباطلة وهذا ما قضى حكمه
 في الواح عزبحتوما وكرر بينهم الرسل والرسائل الى ان وضعوا كتاب الله
 بينهم واقسموا به وختموه وارسلوه الى جمال عز وحيذا وكذلك كانوا

ان يخذ عواني امر الله وعاهدوا بلسانهم ما لم يكن في قلوبهم وكانوا الغلغلة في
صدورهم كالنار التي كانت في ظلال المكر مستورا واسترجوا من الوحيد
بان يشرف بقدمه امامهم ومحافلهم واكدوا في العهد والميثاق وكانوا
على مهد النفس والهوى مرتودا فلما حضر بين يدي الوحيد كتاب الله
قام وقال للملأ في حوله يا قوم قد جاء الوعد وانت القضايا بالحق وانا
زاهب اليهم ليظهر ما قدر لي خلف سرادق القضا وكذلك كان علي في
في كل حين متوكلا ودخل الوحيد عساكر الظلم وجنود الشيطان مع انفس
معدودا اذا قاموا واستقبلوه وقد موه على انفسهم في المشى والجلوس وكان
بينهم اياما معدودا اذا قاموا واستقبلوه وقد موه وكتبوا على لسانه الى
اهل القرية بان تفرقوا ولا باس عليكم الى ان جعلوهم اشتاتا ودخلوا جنود
الكفر في محلمهم ومكروا عليهم مكر اكبارا فلما اطمنت قلوبهم ونفوسهم
كسروا ميثاقهم ونقضوا عهدهم وخالفوا حكم الله بينهم ونكثوا عهد الكتاب
بهوبهم وبذلك كتب اسمائهم في الألواح من قلم الله ملعونا الى ان
اخذوا الوحيد وهتكوا حرمة وعروا جسده وفعلوا به ما يجري من
عيون اهل الفردوس مدامع حمر ممزوجة الالعة الله على الذين
ظلموا عليه وعلى الذينهم يظلمون في هذه الايام التي كانت الشمس في
غمام القدس مستورا ومارضوا بما فعلوا وقتلوا من اهل القرية
في سنين متواليات واساروا نساءهم ونهبوا اموالهم وما خافوا عن الله

الذى خلقهم ورباهم وكانوا ان يستسبقوا بعضهم على بعض في الظلم وبمالقى
الشيطان في صدورهم وكان الله باعمالهم شهيداً الى ان ارتفعوا الرؤس
على الاسنان والرماح ودخلوا في ارض التي شرفها الله على جميع بقاع الأرض
وفيها استوى الرحمن على عرش اسم عظيماً وحين ورودهم في المدينة
اجتمعوا عليهم المخلاتق ومنهم ازوهم بلسانهم ومنهم رجوهم بايديهم وكان
اهل السموات بعضهم انامل الحيرة عما فعلوا هؤلاء المشركين بطلعاً
عز منيراً ودخلوهم في المدينة وكان الله يعلم ماورد عليهم بعد الدخول
وهو محصى كل شئ في كتاب عز كريماً ان يا جمال القدس ليس هذا
اول ما فعلوا المشركون في الأرض وقد قتلوا الحسين واصحابه واساوا
اهله وازايبكون عليه ويتضرعون في كل صباح وعشيا قل يا ملاء
البهايم اما استدلتم بحقيقة الحسين واصحابه بما فذوا انفسهم وبذلوا
اموالهم وكنتم بذلك متذكراً فكيف تنسبون هؤلاء الشهداء بالكفر بعد
الذى بذلوا اموالهم ونسائهم في سبيل الله وجاهدوا فيه الى ان قتلوا
بطرق شتى بحيث ما سمعت اذن ولارات اعين المخلاتق مجموعا وازاقيل
لهم لم قتلهم الذينهم امنوا بالله واياته يقولون وجدناهم كفراء في الأرض
قل فوالله هذا ما خرج من افواهكم من قبل على النبيين والمرسلين الى
ان قتلوهم باسياف غل مشخوناً وكان الله على كل شئ محيطاً وويل
لكم بما كفرتم برسول الله وقمتهم عليهم بالحاربة الى ان سفكتم دمائهم

بغير حق ويشهد بافعالكم ما رقم على الواح حفظ مسطورًا قل اما قر الله
 في الكتاب ما يفصل به بين الصادق والكاذب بقوله الحق فتمنوا الموت
 ان كنتم صادقين فلم كذبتم الذين شهد الله بصدقهم في كتاب الذي لا ياتيه
 الباطل وكان من اللوح منزولا وانتم ما استشعرتهم ونبتتم كتابا لله
 عن ورائكم وقتلتم الذين تمنوا الموت في سبيل الله ويشهد بذلك اعينكم
 والسنكم وقلوبكم ومن ورائكم كان الله شهيدًا فاق لكم وما سفكتم
 دماء الذين مارات عين الوجود بمثلهم وكذبتموهم بعد صدقهم بنص
 الكتاب واتبعتم الذين ما يرضون في سبيل الله بان ينقص ذرّة من اعينكم
 وما همتهم في الملك الا بان ياكلوا اموال الناس ويقعدوا على رؤس
 المجالس وبذلك يفتخرون في انفسهم على من على الارض جميعًا
 فوالله يذنبى لكم بان تتخذوا هؤلاء الفسقاء لانفسكم وليا من دون
 الله ويتبعوهم الى ان يدخلوا معهم نار التي كانت للمشركين مخلوقًا قل
 فوالله لو تستشعرون في انفسكم اقل من ان لتمحوا كتبكم التي كتبت بغير
 اذن الله ويضربون على رؤسكم ويفرون من بيوتكم وتسكنون في الجبال
 وما تاكلوا الاحياء مسنوتا قل قد قضى نحب الذينهم استشهدوا في الارض
 وحينئذ يطفرون في هواء القرب ويطوفون في حول عرش عظيمًا
 وفي كل حين تنزل عليهم ملائكة الفضل ويشهرهم بمقام عز محمودًا
 وفي كل يوم يتجلى الله عليهم بطراز الذي لو يظهر على اهل السموات والارض

يخزن منصعقا قل يا ملاء الأشقياء لا تفرحوا باعمالكم فسوف ترجعون الى الله
 وتحشرون في مشهد العزى يوم الذى تنزل فيه اركان الخلايق مجموعا
 ويخامكم الله بعدله بما فعلتم باحتبائه في ايام الباطلة ولن يغادر من
 اعمالكم شيئا الا وهو عليكم معروضا وتجزون بما اكتسبت ايديكم ولن
 يعزب عن علم الله من شئ وهو الله كان على كل شئ محيطا فسوف
 يقولون الظالمون فى اسفل دركات النار فياليت ما اتخذنا هذه العلماء
 لأنفسنا خليلا ان يا اهل القرية فاذكروا نعمة الله عليكم اذ كنتم حفرًا
 من الكفر وانقذكم بالفضل وهدبكم الى ساحة اسم وحيدا واذ كنتم
 اعداء والى بين قلوبكم وجمعكم بالحق ورفع اسمكم وانزل عليكم الآيات
 من لسان عز محبوبا ثم اذكروا حين الذى مررنا عليكم بجنود من
 الملائكة وفتحنا عليكم ابواب الفردوس وكنتم مجتمعًا يم الغفلة
 ووسوس الشيطان بعضكم والقى فى قلوبكم الروح اذا وجدنا بعضكم
 مضطربا ثم متزلزلا ولكن عفونا عن الذينهم اضطربوا رحمة من لدنا
 عليكم وعلى من على الأرض جميعا قل ان الذين كفروا من اهل
 القرية اولئك اشرا الناس كما انتم خيرا العباد وكذلك احصينا الامور فى
 لوح الذى كان بخاتم العز مخنوما وان الذينهم ما حضروا بين يدي
 الوعيد وحاربوا معه وجادلوه بالباطل اولئك لعنوا فى الدنيا والاخرة
 وحققت عليهم كلمة العذاب من مقدر حكيم يا احبباء الله من تلك

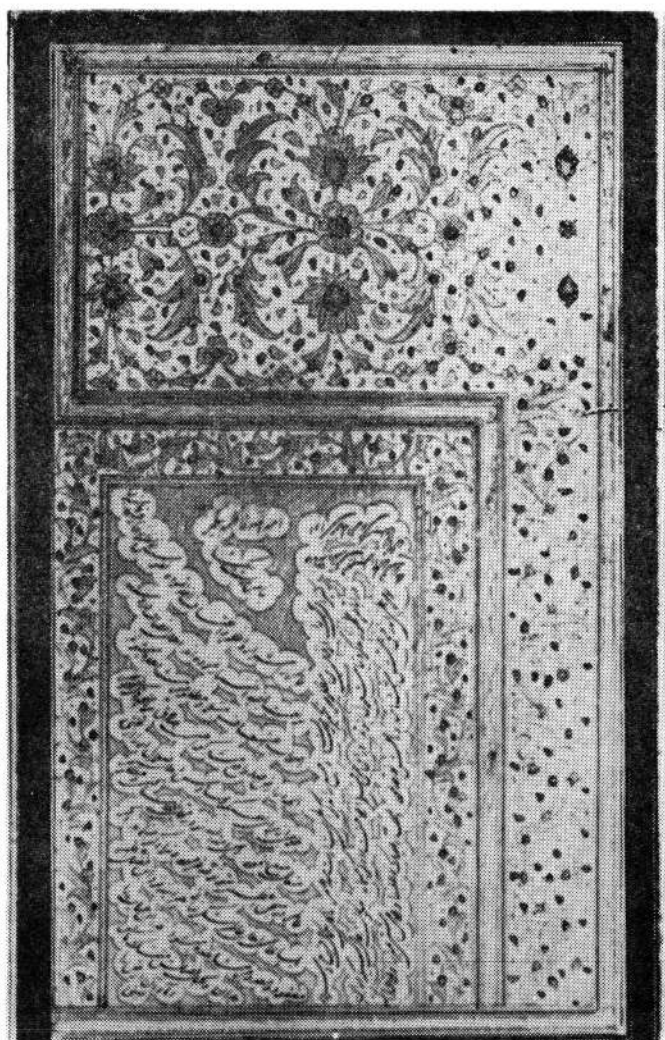
القرية فاعتصموا بحبل الله ثم اشكروه بما فضلكم بالحق واصبحتم حرة
 من الله وكنتم على مناهج القدس مستقيماً ان يا اشجار القرية
 فاسجدوا لله بارئكم بما هبت عليكم نسائم الربيع في فضل عزّاحديه و
 ان يا ارض تلك القرية فاشكوى ربك بما بذلك الله يوم القيمة واشرق
 عليك انوار الروح عن افق نور عزيا وان يا هواء القرية فاذا ذكر والله
 فيما خلصك عن غبار النفس والهوى وبعثك بالحق وجعلك على نفسه
 معروضا فهنيئاً لك يا يحيى بما وفيت بعهدك في يوم الذي خلقت
 السموات والارض واخذت كتاب الله بقوة ايمانك وصوت من
 نفحات ايامه الى حرم الجمال مقبولاً اذا بشر في ملاء الأعلى بما
 ذكرت في لوح الذي تعلق به ارواح الكتب ومن ورائها ام الكتاب
 التي كانت في حصن العصمة محفوظاً كذلك يجزى الله عباده الذين هم
 امنوا به وبآياته وياخذ الذين ظلموا في الارض الالعة الله على الظالمين
 جميعاً ان يا قوة البقا طير لحنك وغن على نعمات الورقات المغنيات
 عن وراء سرادات الامماء في جبروت الصفات لعل اطيبار العرشية
 ينقطعون عن تراب انفسهم ويقصدون او طاهم في مقام الذي كان
 عن التنزيه منزوهاً ان يا جوهر الحقيقة غن ورن على احسن
 النعمات لان حوريات الغرفات قد اخرجن عن محافلهن وعن
 سرادات عصمة الله ليصغين نعمتك التي كانت على قصص الحق

في قيوم الأسماء مغرودا ولا تحرمهن عما اردن من بدائع احسانك
 وانت انت الكريم في رفاف البقا وذى الفضل العظيم في جبروت
 العماء وكان اسمك في الملاء الأعلى بالفضل محروفا ان يا جمال
 القدس ان المشركين لم يمهلوا بان يخرج الهمس من هذا النفس
 واذا يريد الصوت ان يخرج من فمى يضعون ايدى البغضاء عليه
 وانت مع علمك بهذا تامرنى بالتداء في هواء هذا السناء وانت
 انت الفاعل بالحق والحاكم بالعدل تفعل ما تشاء وتكون على كل شئ
 حكما ولو تسمع نداء عبدك وتقضى حاجته بالفضل فاعذرهن
 باحسن القول والطف البيان ليرجعن الى رفافهن ومقاعدهن
 في غرفات حمريا قوتا وانت تعلم بانى ابتليت بين المشركين من
 الحزبين وانت حاكم بالأميرين والتاظر على الحكيم والظاهر في القمصين
 والمشرق بالشمسين والمذكور بالأسمين وصاحب المشرقين والأمر
 بالسرين في هذا السطرين وكان الله من ورائك على ما اقول عليما
 وتعلم بانى ما اخاف من نفس بل بذلت نفسى وروحي في يوم الذى
 شرفتنى بلقائك وعرفتنى بديع جمالك والهمشنى جواهر اياتك على
 كل من دخل في ظل امرك مجموعا ولكن اخاف بان يتفرق اركان
 الأمرنى كلمة الأكبر كما تفرقها هؤلاء المغلئين في يوم الذى استويه
 على اعراش الوجود برحمتك التى وسعت كل من فى العالمين مجموعا

وكذلك فصلنا لهذا الأمر تفصيلاً في لوح الذي كان حينئذ من سماء
الروح منزولا ان يا قيص المرشوشه بالدم لا نلنفت الى الاشارات
ثم اخرق الحجبات ثم اظهر بطراز الله بين الارض والسماء ثم
غن على نعمات المكنونة المخزونة في روحك في هذا الأيام التي
ورد على مظهر نفس الله ما لارات عيون الخلائق جميعاً ان يا جبال
القدس الا مربيدك وما انا عبدك المتذلل بين يديك والمحكوم
بامراذ الانا مرفى بالذكر وفي ذكر الله الأكبر وكنز الله الأعظم ينبغي
بان تا مرملائكة الفردوس بان تحفظن اركان العرش ثم ملائكة
العالمين بان تحفظن سرادقات العظمة لتلايق ستر حجبات الآلهة
من هذا التداء الذي كان في صدر العزم مستورا ان يا بها الروح
لا تستر نفسك بتلك الحجبات فاظهر بقوة الله ثم فك الختم من
اناء الروح الذي كان في ازل الأزال بخاتم الحفظ مختما لنهب
روايح العطرية من هذا الأناء القدميه على الخلائق مجموعا
لعل يحيى الأكوان من نفس الرحمن ويقو من على الأمر في يوم الذي
فيه اركان الروح عن جمة الفجر مشهورا قل هذا اللوح يا مكرم
بالصبر في هذا الفرع الأكبر ويحكم عليكم الأصبغار في هذا الجرع
الأعظم حين الذي يطير حماة الحجاز عن شطر العراق ويهب على
الممكنات رويح الفراق ويظهر في وجه السماء لون الحمراء وكذلك

كان الأمر في أم الكتاب مقضياً قل ان طير البقا قد طارت عن
 افق السماء و ارادت سباء الروح في سيناء القدس لينطبع في مرآة
 القدر احكام القضا وهذا من اسرار غيب مستورا قل قد
 طارت طير العزم من غصن و ارادت غصن القدس الذي في ارض
 الهجر مغروسا قل ان نسيم الأحديه قد طلع عن مدينة السلام
 و اراد الهبوب على مدينة الفراق التي كانت في صحف الأمر مذكورا
 قل يا ملاء السموات و الأرض اذا فالقوا الترماد على وجوهكم و رؤسكم
 بما غاب الجمال عن مداين القرب و اراد الطلوع عن افق سماء بعيداً
 كل ذلك ما قضى بالحق و نشكر الله بذلك و بما انزل علينا البلايا مرة
 بعد مرة و امطر حينئذ علينا من غمام القضا امطار حزن معرفا ان يا
 جوهر الحزن فاختم القول في هذا الذكر لان بذلك حزنا و حزنت
 اهل ملاء الأعلى ثم اذكر عبد الله الذي سئل عن نباء قد كان بالحق
 عظيماً قل تا لله الحق ان العناية قد قضى في جمال على مبينا ثم
 اختلفوا فيه العباد و اعترضوا عليه علماء العصر الذين هم كانوا في حجاب
 النفس محجوبا و انتم عرفتم جمال الله في قمص على قيوما و سيعرفه
 كل من في السموات و الأرض و هذا ما رقم بالحق و كان على الله محتوما
 و ستعلمون نباء في زمن الذي كان على الحتم ماتيا ولكن انتم يا ملاء
 البيان فا جهدوا في انفسكم لئلا تختلفوا في امر الله و كونوا على الأمر

كالجبل الذي كان بالحق مرسوخا بحيث لا يزلكم وساوس الشيطان ولا
 يقلبكم شئ في الأرض وهذا ما ينصحكم حماة الأورحين الفراق من
 أرض العراق بما اكتسبت أيدي المشركين جميعاً ثم اعلموها ملاً الأضياء
 بآت الشمس اذا غابت يتحرك طيور الليل في الظلمة اذا انتم لا تفتقروا
 اليهم وتوجهوا الى جهة قدس محبوبا لتسمعون نداء السامري من
 بعدى ويدعوكم الى الشيطان اذا لا تقبلوا اليه ثم اقبلوا الى جمال
 عزخفا اذا تخاطب كل من في السموات والأرض في هذه المدينة
 لعل يستقر كل شئ بما قدر له من لدن حكيم عليماً وآنك انت يا حين
 لا تغفل عن هذا الحين الذي حان بالحق وفيه يهب نعمة الله عن
 جهة قدس عربياً وآنك انت يا آيتها الساعة بشرى بهذه الساعة
 التي قامت فيك بالحق ثم اعر في هذه المائة الباقية الدائمة السماوية
 التي كانت من غمام القدس في ظلل النور من سماء العز على اسم الله
 منزولا ان يا آيتها اليوم نور الممكنات بهذا اليوم الدرى المشرق
 الألهي الذي كان عن افق العراق في شطر الآفاق مشهوراً كذلك
 نفصل لكم الآيات ونلقى عليكم كلمات الروح ونعطي كل شئ ما قدر في
 كتاب عز مستورا ليعلم كل شئ معين الأحديته في هذا الرضوان الذي
 كان بالحق مسكوباً والروح عليكم وعلى الذينهم طافوا في حول الأمر
 وكانوا الى جهت الحب مسلوكا



لوحی از حضرت بهاء الله به افتخار فاطمه بیگم دختر آقا سید
جعفر یزدی از بقیة السیف واقعہ اول .

«عمد ابھی»

بخش پانزدهم

«مربوطہ فصل چہل و یکم»

مہم ترین آثار جاویدان (رشی از الواح صادره) بافتخار ابدی شہدا و بقیۃ
السیف نامی واقعہ اول و دوم الواح نازلہ از قلم حضرت بہا و اللہ جل جلالہ ^{فخدا}
شہدا و بقیۃ السیف واقعہ اول و دوم

لوح بافتخار فاطمہ بیگم دختر آقا سید جعفر یزدی از بقیۃ السیف فی زیر

امۃ اللہ فاطمہ بیگم

بنام دوست یکتا

عالم را شرارہ ظلم و اعتساف اخذ نموده نفوس عاقلہ زخارف فانیہ را بر نعمت
باقیہ اختیار نموده اند: اہل انصاف در دست اصحاب اعتساف مبتلا و مظلوم
مشاہدہ میشوند آنچه در ارض صادق واقع شد گواہی است صادق بر آنچه ذکر نمودیم
طوبی از برای نفسی کہ وساوس اہل ضلال اورا از غنی متعال منع نموده
ای امۃ اللہ تو در محل خود ساکنی و مظلوم عالم در سجن اعظم بتو توجہ فرمودہ و ترا
ذکر مینماید اگر بلباسنہای اہل عالم شکر نمانی ہر آئینہ از این فضل اعظم مفقود و معدوم
مشاہدہ میشود قدر این عنایت را بدان و بحبل فضلش متمسک باش
اما آن ارض را یعنی کنیزان حق را از قبیل این مظلوم تکبیر برسان و جمیع را
بذکر الہی بشارت میدہیم تا کل بکمال فرج و سرور در آیام ظهور بزرگوارنا مشغول شوند

در این صحن قلم اعلیٰ بنتت را ذکر مینماید نیکوست حال کسی که در این یوم الهی از
 ریح جش آشامید و با فقس توجه نمود البها، عليك و عليها و علی من ستمی بمیزاد
 علی عباد الله و امامه الذین اقبلوا الی الآفاق الاعلیٰ اذا اتی مولی الوری سلطان مین
 معتمرین آثار جاویدان

(رسمی از الواح صادره) بافتخار ابدی شهید ا و بقیة السیف های واقعه اول و دوم
 (مربوط به فصل چپ و شش)

لوح باعزاز و افتخار آقا سید موسی فرزند آقا سید جعفر یزدی ا بقیة السیف فی یزد
 آقا سید موسی یزد بسم الله العلی الاعلی

و لقد ارسلنا الیک من قبل لوحًا منیعًا لتقر به عینک و یستضیء وجهک
 و کذلک کان فضل ربک علی العالمین محیطا و اذا نزلناک آیات بیتنا
 و ارسلناها بالحق لتنصر ربک و تذکره فی کل بکور و اصیلا : تم و قل و لا
 تخف من الذینهم ظلموا ان ربک یتوید من یشاء و اته علی کل شیء قذیرا
 ایاک ان تهتزتک نفحات الذینهم کفروا بالله کذلک امرک قلم الامر
 من لدن علیم حکیم و الروح علیک و علی من اتخذ الی ذمی العرش سبیلا ..
 ایضا لوح بافتخار و اعزاز جناب آقا سید موسی فرزند آقا سید جعفر یزدی ا بقیة السیف
 جناب سید موسی ابن من سعد الی الله (الافدس الامنع)

کتاب کرم نزل من لدن علیم خبیر و یتبشرا الانشاء من افق البلاء
 قد لاح الوجه و اشرفت شمس الامر من مطلع ارا وة ربهم العزیز العظیم

طوبى لمن هاج قلبه من نفحات آيām ربّه وويل للمعرضين الذين
 اتبعوا الأوهام وازجاء مالك الأنام نقضوا الميثاق وكانوا من المنكرين
 هل يدرون الى من يفرون وهل يعلمون الى من يهربون لا ورب
 ما كان وما يكون الا انهم من الهائمين نرينهم في حجبات الظنون
 بعد الذى امرناهم بخرقها وتشاهدتم في سبحات الجلال بعد الذى
 اناروجه الجمال من هذا الأفق المبين لم ادر اذا سئلوا باى عذر
 يعذرون لا ونفسى قد تمت حجة الله عليهم وكمل البرهان لمنغى ^{كأن} الا
 لا يقبل منهم ما عندهم سوف تأخذهم نفحات العذاب من لدن مقتدر
 قدير انك يا عبدالمقبل تفكر فيما ورد على المحبوب وقيامه على الأمر
 اذا تجد نفسك الى مقام تقوم على نصره امر مولاك القديم طوبى لك
 ولأبيك شهداته من الفائزين قد تحرك قلم الأعلى على ذكره ويتحرك
 بدوام الله كذلك يختص الله من يشاء بفضله انه لهو الغفور الكريم
 تم على ذكرى بين خلقى ثم اذكر ما ورد على نفسى المظلوم اذ كان غريبا
 بين ايدى الظالمين لا تنس فضل الله عليك اذ توجه اليك لحاظ حسته
 فى سنين معدودات وينطق لسانه على ذكرك فى هذا السجن البعيد
 نسئل الله بان يوفقك فى كل الأحوال ويؤيدك على نصره بين عباده
 انه لهو المقتدر القدير كذلك نزلنا لك الآيات وارسلناها اليك ومن
 قبلها نزل لوح منير تشكر ربك وتوقن بانه يذكر من نطق بذكره انه ^{لك}

الذَّاكِرِينَ اِتِّمَاءَ عَلَيْكُمْ وَعَلَىٰ مِنْ مَعَكُمْ وَعَلَىٰ الَّذِينَ يَرَاوُنَ حَقَّ اللَّهِ
فِيكُمْ اِلَّا اَتَمُّهُمْ مِنَ الْمُحْسِنِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

« عمدا بهی »

بجش پانزدہم

مربوط بفصل ۱۵

ذ - لوح باقحار و اعزاز سید محمد مجل سید جعفر یزدی از بقیة السیف فی ریز
جناب سید قبل غیب بسم الله الأتوب

هذا لَوْحٌ مِنْ لَدُنَّا اِلَى الَّذِي نَسَبَهُ اللهُ اِلَى اَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُقْرَبِينَ اَنَا
نَشْهَدُ بِاَنَّ اَبِيكَ وَفِي بَيْتِنَا قَوْلُ اللهِ وَمَا نَقُضُ عَهْدَهُ وَكَانَ مِنَ الرَّاسِخِينَ
اِلَى اَنْ اَرْتَقَى رُوحُهُ اِلَى اللهِ الْمَلِكِ الْعَزِيزِ الْمُنِيعِ فَاعْلَمْ بِاَنَّهُ مَعْنَا وَيَكُونُ
عَلَى رُوحٍ وَرِيحَانٍ مَبِينٍ لَوْ كَشَفَ الْغَطَاءَ لِيَشْهَدَ تَهَ الْعِبَادُ عَلَى مَقَامٍ
رَفِيعٍ وَيَقُومَنَّ عَلَى ثَنَائِهِ بَيْنَ الْعِبَادِ وَيُسْتَلْتَنُ اللهُ مَقَامَهُ وَالْمُؤَانِسَةَ مَعَهُ
فِي رِضْوَانٍ عَزِيزٍ بِدَيْعِ اَنَّكَ فَاشْكُرَ اللهُ بِمَا عَرَفَكَ نَفْسَهُ وَجَعَلَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ لَا تَحْزَنُ فِي شَيْءٍ وَاِنْ تَمَسَّكَ الْبِئْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ تَفَكَّرْ فِي
كُرْبِيِّ وَبِلَائِي كَذَلِكَ يَا مَرْكَ هَذَا الْمَظْلُومِ الْفَرِيدِ اَنْ اَثْبَتَ عَلَى حَبِّ
مَوْلَاكَ ثُمَّ اِنْقَطَعَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ وَاِنْ رَايْتَ الشَّيْطَانَ الَّذِي تَجَدَّدَ
مِنْهُ رَوَائِحُ الشَّرِكِ تَجَنَّبْ مِنْهُ وَكُنْ فِي عَصْمَةٍ مُنِيعٍ اِنَّهُ يَظْهَرُ عَلَى
صُورَةِ الْاِنْسَانِ وَيَتَكَلَّمُ بِمَا نَزَّلَ فِي الْبَيَانِ لِيُثْبِتَهُ الْاَمْرَ عَلَى عِبَادِنَا الْمُسْتَضْعَفِينَ

قل لو يظهر احد على جوهر النفي و يعبد ربه بعبارة الثقلين ولا يؤمن
 بهذا الظهور ليحبط الله اعماله و يرجعه الى مقره في الجحيم
 آن امشركم بغير انذار اناس بهذا الذكرا الحكيم كذلك امرناك بالحق

وانا الاموالعليم (١)

(عمد ابي)

نخسچان زدهم

(مربوط في فصل ٤٧)

ايضا - لوح بافتخار سيد محمد نجل جناب سيد جعفر نريدي از بقية السيف نريدي
 جناب سيد محمد في ارض يا بسم الله الابدع الامنع الاقدس الاله
 اذا نطق لسان الله في كل شئ باي حق في هذا الافق الذي ظهر بالحق
 و سمي في ملا الاعلى باسم العلى الاعلى ثم في مداين الاسماء باسم
 البهتي الالهي ثم بين ملا الانشاء بهذا الاسم الذي منه ارتفع الضجيج
 عن كل من في السموات و الارض الامن عصمه الله بفضله و انقذه
 عن غمرات الوهم و الهوى و اصعده الى سدرة المنتهى في هذا الحرم
 القصوى الذي يطوفن في حوله كل ما كان و ما يكون و لكن السنا
 (١) تاكون هفت لوح منع بافتخار سيد محمد نجل سيد جعفر که خود و والده از بقية السيف نريدي
 و چهار لوح بافتخار برادرش آقا سيد موسى از قلم اعلى بدست آمده که از هر يك دو
 لوح زينت اين اوراق گرديد و از قلم ميثاق هم الواحي بافتخارشان نازل شده است

احتجوا انفسهم عما اشرق بالحق واظهر نفسه بين العالمين بسطان
 كان على الحق محيطا قل يا قوم تالله الحق ان هذا البحر الذى منه
 ظهرت البحور واليه يذهب كلها ومنه اشرقت الشمس واليه يرجع
 كلها ومنه اثمرت سدرة الامر با شمار التي كل واحدة منها بعثت
 على هيكل نبي وارسل الى عالم من عوالم التي ما احصاها احد الا ^{نفس}
 الله التي احاطت الموجودات بحرف من كلمة التي خرج من قلمه الذي كان
 محكوما تحت اصبع الذي كان على الحق قويا كذلك يغفر جمال القدم في
 هذه الايام المظلم الصليم فيا ليت من سمع لسمع نعماته وينقطع على القنا
 جميعا ان يا عبد التاظر الى شطرا البهاء في هذا اليوم الذي اضطربت
 فيه انفس كل مشرك بعيدا فاعلم بان حضري بين يدي الوجه ما الهمة الله
 في صدرك وشهدناه ببصر الرحمة والجود وانزلنا عليك تلك الكلمات
 التي بها ظهر كل امر محتوما وكل سر مستورا ثم اعلم بان الله قد غفرك
 بفضل من عنده وطهرتك عن المعاصي في حين الذي ذكرت في كتابك
 هذا الذكر الذي منه اقشعرت جلود كل غافل دتيا وهبت عليك نسائم
 البقاء عن شطورتك العلى الاعلى وقلبك الى شاطي القصوى حين
 غفلتك عنه وكذلك تمت عليك نعمة الله وفضله لتكون شاكر في
 نفسك وتكون على الحق رضيا ولقد نزلنا في هذا اللوح مائدة الامر
 من سماء الفضل تالله من يوزق منها ليشهد نفسه عن كل من في الملك ^{غنيا}

واما ما سئلت عن الله ربك فيما نزلناه من قبل على محمد عورتيا فاعلم
 بان اول ما بعثناه بالحق فهو على قد اشرقناه عن افق الفارس وانزلناه
 على ظلل الروح من سماء عز عليا واخر ما بعثناه فهو ايضا على وسقينا
 في الملا اعلى باسمنا القدوس ان انت بذلك عليما وعززناهما بهذا
 الجمال الذي ظهر بالحق واشرق عن افق الامر بسلطان مينا واما لو
 نريد ان نفسرك تلك الآية لن يكفيه المداد ولا الأقلام ولكن اختصرنا
 بما فسرنا لك لاننا نكون في تلك الأيام في امر عظيما ولم نجد الفرصة
 ولو شاء الله واراد لنفسرها ونفضلها رحمة من لدنا عليك وان رحق
 عليك كثيرا ان استقم على الامور ثم ذكر الناس بالحكمة والموعظة ولا
 تجادل مع احدي كذلك امرك لسان القدس ان اعلم بما أموت وكن استقامة
 منيعا

« عهد ابي »

بخش پانزدهم - (مربوط بفصل حيلم)

ح - لوح بافتخار واعزاز ملا محمد شفيع في ريزري از شهيد زادگان وبقية سيف اول

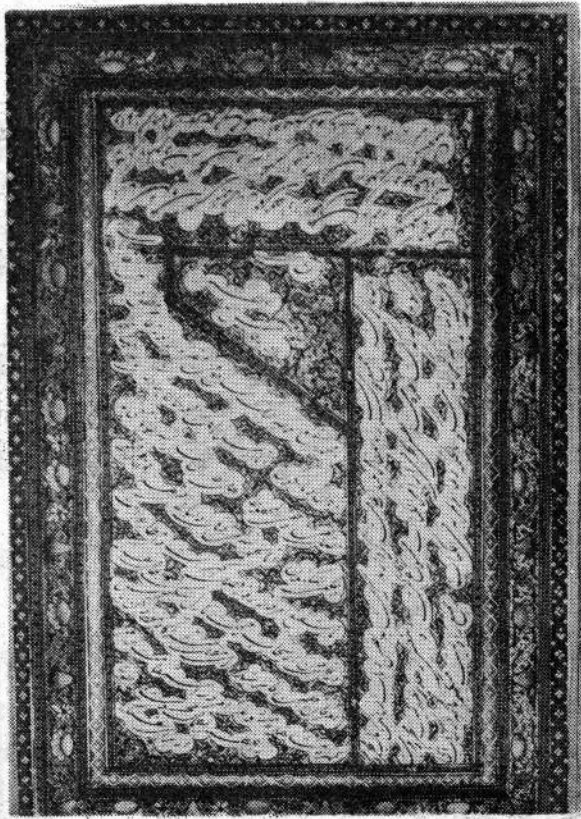
في ريزري - جناب ملا محمد شفيع عليه بجا

بسمه المشرق من افق الايقان

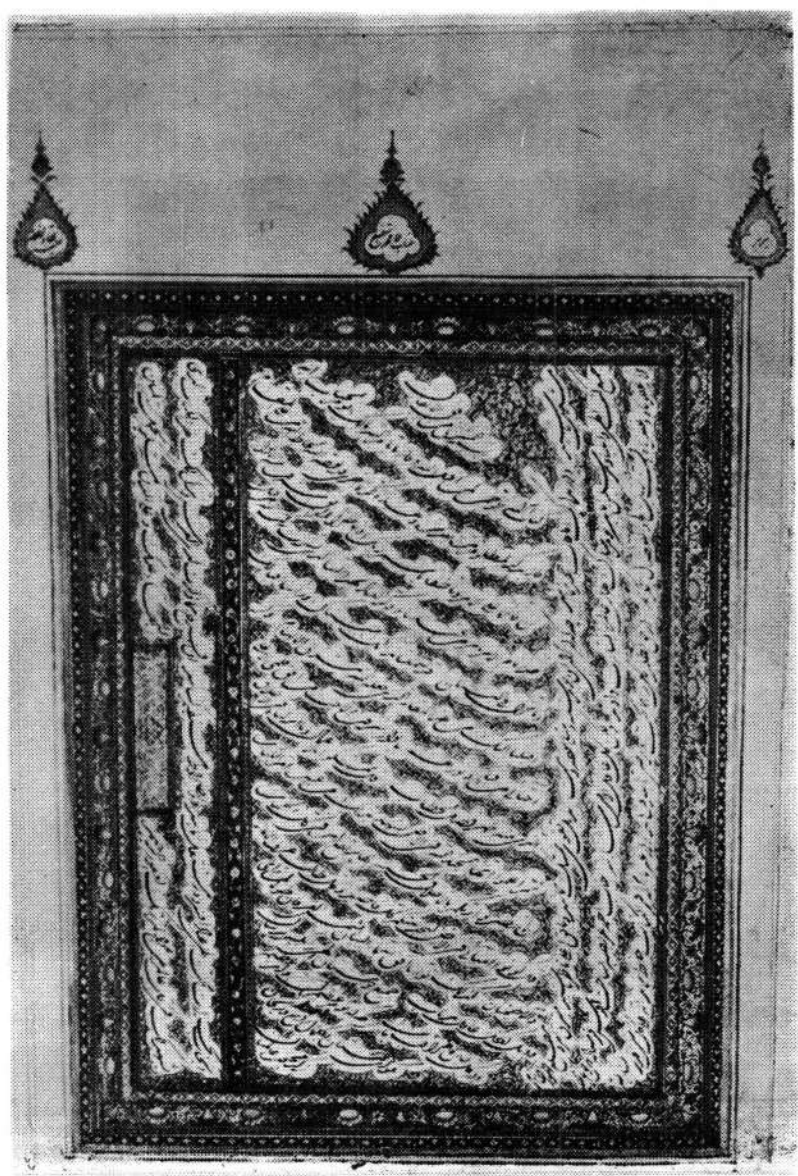
كتاب انزله الرحمن لمن اقبل اليه و فاز بايام الله مالك يوم الحساب
 انه فاز بذكر المظلوم مرة بعد مرة وهذه كورة اخرى قد توجه اليه لحاظا

من اعلیٰ المقام کن قائماً علی الامر وناطقاً باسم ربک وناظراً الی افق اشرف
 منه الانوار خذ زمام الامر بما یر من عندنا و ذکر العباد بهذا التباء الذی
 بشرت به کتب الله من قبل و ما نزل فی البیان قد سمعنا ندانک اجناتک
 و رأینا اقبالک اقبلنا الیک من هذا المقام الذی جعله الله مشرقاً لاطلأ
 ذکر احبائی من قبلی و نورهم بانوار اشرف و لاحت من افق قلبی الی اعلیٰ
 الذی ظهر منه فصل الخطاب قل تمسکوا بالاعمال و ما انزلنا فی
 الاخلاق ثم اعلمو انها لجند الله فی الارض یشهد بذلک من عنده
 ام الكتاب ان انصروا ربکم بالاخلاق الحسنة بها یرتفع امره فی کل
 الجهات قل کونوا امنائی فی الارض لیجد منکم کل قاصد و کل طالب
 عرفاً لآمانه و الاطمینان کذلک نورنا افق سماء البیان بشمس لعرفان
 طوبی لمن رأى و ویل لکل غافل مرتاب جمیع دوستان الهی را بکبیر برسان
 و در کل حین مراقب باش چه که یوم عظیم است و امر عظیم بگوای و دوستان
 بکمال روح و ریحان بذکر محبوب عالمیان مشغول باشید و در تدارک مافات
 جسد نمایند چه که از برای این یوم شبیه و مثلی نبوده و نیست بذیل تقوی تمسک
 نمایند و بافق اعلیٰ ناظر باشید مشرق امر و مطلع ظهور ظاهر جمیع کتب الهی و نبیا
 و مرسلین باین یوم مبارک اهل عالم را بشارت دادند و لکن کل غافل الامن شایسته^{۱)}

۱) منظور از احمد مذکور در این لوح مقدس غیر از احمدی است که لوح احمد عربی با قمار است و مورد عنایت بسیار بوده
 و قرابتش توحد شده است این احمد سومین برادر میرزا جانی کاشانی است که بعد از اربابان با منتهان افتاد و از راه
 مستقیم محرف شده و صد تن بار بهیکل قدس حال تمام و مستبین وارد کرد بعداً تا شب شد و لوح احمد فارسی با قمارش نازل گردید



لوحی از حضرت بهاء الله به افتخار ملا محمد شفیع



لوحی از حضرت بهاء الله به افتخار ملامحمد شفیع

جناب احمد عریضه ای بساحت اقدس فرستاده و رجوع نموده اتا عفوناه و غفرناه
 ات ربك لهو الفضال الكویم از حق بطلب كل را بما یحبت و یرضی تأیید فرماید و از غیر
 ما انزلہ فی الكتاب حفظ نماید اته علی كل شیئی قدیر انشاء اللہ آنجناب بجزارت محبت^{الهی}
 عباد افسرده را شتمل نمایند و بصراط مستقیم کشاند ان افرح بما ذکرت لیدی العرش
 و نزل لك هذا الكتاب الذی یشهد لك فی كل عالم من عوالم ربك الغفور
 الرحیم البهاء عليك و علی الذین تمسكوا بحبل الله المتین

ایضاً لوح بافتخار و اعزاز ملا محمد شفیع فی ریزی از شهید زادگان و اُسرا و بقیه تسبیف و اقله اول روم
 ن هو الأقدس الأعظم

یا محمد شفیع توجه الیک الشافع من مقره الأ نور مقام ینطق فیہ مالئنا لعد
 باسرار ماکان و ما یکون انا ارسلنا الیک لو حالا یعادله شیئی و هذا
 لوح اخر فصل من لوحی المحفوظ هل نقدر ان نشکر الله علی ما ینبغی
 لا و علی المکنون انا نحمد الله من قبل اولیائی فی هذا المقام المحمود
 یا شفیع امروز روز فضل اکبر است و امطار عنایت در کل حین از سحاب رحمت
 نازل نیکو است حال نفسی که بعرفان رحمن فائز شد ای مُقبل مُشر آگاه نمود و لکن
 ناس گمراه مشاهده میشوند امروز استقامت برابر از اعظم اعمال محبوب است
 طوبی از برای نفسی که بآن فائز شد جمع دوستان را باین مقام بلند اعلیٰ ته گزاید
 که شاید بطنین ذباب از مالک آب محروم نشوند چه که مشاهده شد نفسی بجزئی از اتم
 الكتاب ممنوع گشت و بنوعی از هدیر عند لیب محروم شد قل یا اولیاء الله لکم

ان تمسكوا بالحكمة وبما أوتيتكم به في الكتاب . جمع را وصيتت ميكنم با آنچه در كتاب
الهي نازل شده هر نفسى اليوم بان عمل نمود او از اهل بها مذکور قل عليكم بالمعروف
وعليكم بالمعروف به يظهر امر الله المهين القيوم البهاء عليك وعلى عباد
الله وامانه في هناك ان افرح بهذا الفضل وقل لك الحمد يا ايها الذآكر

المسجون

(عهد ابهى)

بخش نهم (مربوط بفصل ٤٥)

ط لوح بافتخار و اعزاز شيخ ملا محمد حسين ملقب بوفافرزند ملا محمد باقر اجمعه
في ريز ابريقه السيف انجا

هو العليم

ان يا وفا ان اشكر ربك بما ايدت على امره وعرفتك مظهر نفسه و
اقامت على ثناء ذكوه الأعمم في هذا التباء العظيم فطوبى لك يا وفا
بما وفيت بميثاق الله وعهده بعد الذى كل نقضوا عهد الله وكفروا
بالذى امنوا بعد الذى ظهر بكل الآيات واشرق عن افق الامور بسطان
صبين ولكن فاسع بان تصل الى اصل الوفاء وهو الأيقان بالقلب
والأقرار باللسان بما يشهد الله لنفسه الأعلى بانى انا حتى فى افق الأبهى
ومن فاز بهذه الشهادة فى تلك الأيام فقد فاز بكل الخير وينزل عليه
الروح فى كل بكور واصل ويؤيده على ذكر ربه ويفتح لسانه على لسان

في امر ربه الرحمن الرحيم وذلك لا يمكن لأحدٍ ابداً إلا لمن طهر قلبه
 عن كل ما خلق بين السموات والأرضين وانقطع بكله الى الله الملك
 العزيز الجميل قم على الأمر وقل تالله ان هذا النقطة الأولى في
 تمييزه الأخرى باسمه الأجلّي واذ في هذه الأفق يشهد ويرى وانه
 على كل شيء مجسط وانه لهو المذكور في الملاء الأعلى بالنباء العظيم
 وفي ممالك البقاء بجمال القديم ولدى العرش بهذا الأسم الذي
 منه زلت اقدام العارفين قل تالله قد تمت حجة الله في هذا الظهور
 لكل من في السموات والأرض من قبل ان ينزل آية من سماء قدس
 رفيع ومن دونه قد نزل معادل ما نزل في البيان خافوا عن الله
 ولا تبطلوا اعمالكم ولا تكونن من الغافلين ان افتحوا عيونكم لتشهدوا
 جمال القدم من هذا المنظر المشرق المنير قل تالله قد نزل هيكل الموعود
 على غمام الحمراء وعن يمينه جنود الوحي وعن يساره ملائكة الالهام
 وقضى الأمر من لدى الله المقتدر القدير وبذلك زلت كل الأقدام
 إلا من عصمه الله بفضله وجعله من الذين عرفوا الله بنفسه ثم انقطعوا
 عن العالمين اسمع كلمات ربك طهر صدرك عن كل الأشارات ليتجلى
 عليه انوار شمس ذكر اسم ربك وتكون من الموقنين ثم اعلم بان
 حضربين يدينا كاتبا بك وشهدنا ما فيه وكنا من الشاهدين وعرفنا
 ما فيه من مسائل التي سئلت عنها وانا كنا مجيبين ولكل نفس ليوم

يلزم بان يسئل عن الله فيما يحتاج به وان ربك يجيبه بايات بدع
مبين واما ما سئلت في المعاد فاعلم بان العود مثلاً البدء كما انك تشمد
البدء كذلك فاشهد العود وكن من الشاهدين بل فاشهد البدء
نفس العود وكذلك بالعكس لتكون على بصيرة منير ثم اعلم بان كل
الاشياء في كل حين تبدء وتعود بامر ربك المقنن القدير واما عود
الذي هو مقصود الله في الواحد المقدس المنيع واخبره عباده هو عود
الممكنات في يوم القيمة وهذا اصل العود كما شهدت في ايام الله وكننت
من الشاهدين وانه لو يعيد كل الاسماء في اسم وكل النفوس في نفس
ليقدر وانه لهو المقنن القدير وهذا العود تحقق بامره فيما اراد وانه
لهو الفاعل المرید وانه لا تشهد في الرجوع والعود الا ما حقق به هذا
وهو كلمة ربك العزيز العليم مثلاً انه لو يأخذ كفاً من الطين ويقول هذا
لهو الذي اتبعتموه من قبل هذا الحق بمثل وجوده وليس لأحد ان يعتر
عليه لانه يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد وانه لا تنظر في هذا المقام الحد
والاشارات بل فانظر بما حقق به الامر وكن من المتفكرين اذا نصرت
لك ببيان واضح مبين لتطلع بما اردت من مولك القديم فانظر في
يوم القيمة لو يحكم الله على ادنى الخلق من الذين امنوا بالله بان هذا اول
من امن بالبيان انك لا تكن مريباً في ذلك وكن من الموقنين ولا تنظر
الى الحدود والاسماء في هذا المقام بل بما حقق به اول من امن وهو

الأيمان بالله وعرقان نفسه والأيقان بأمره المبرم الحكيم فاشهد
 في ظهور نقطة البيان جل كبريائه أنه حكم لأول من آمن بآية محمد رسول
 هل ينبغي لأحد أن يعترض ويقول هذا عجمي وهو عوتي وهذا سمي
 بالحسين وهو كان محمداً في الاسم لا فونفس الله العلي العظيم و
 أن فطن البصير لن ينظر إلى الحدود والأسماء بل ينظر بما كان محمداً
 رسول الله لذا حكم عليه بآية هو هو أو بآية عوره ورجعه وهذا مقام
 مقدس عن الحدود والأسماء لا يرى فيهما إلا الله الواحد الفرد
 العليم ثم أعلم بآية في يوم الظهور لو يحكم على ورقة من الأوراق
 كل الأسماء من اسمائه الحسنى ليس لأحد أن يقول لم وبم ومن
 قال فقد كفر بالله وكان من المنكرين اياك اياك اتك لا تكن بمثل
 أهل البيان لأن أكثرهم قد ضلوا واضلوا ونسوا عهد الله وميثاقه
 واشركوا بالله الواحد الفرد الخبير وما عرفوا نقطة البيان لأنهم
 لو عرفوه بنفسه ما كفروا بظهوره في هذا الهيكل المشرق المنير وأنهم
 لما كانوا ناظرين إلى الأسماء فلما بدل اسمه الأعلى بالألهي عميت عيونهم
 وما عرفوه في تلك الأيام وكانوا من الخاسرين وأتاهم لو عرفوا نفسه
 بنفسه وبما ظهر من عنده ما انكروه في هذا الاسم المبارك البديع الذي
 جعله الله سيف امره بين السموات والأرضين ويفصل به بين الحق
 والباطل من يومئذ إلى يوم الذي يقوم الناس لرب العالمين ثم أعلم

بان يوم الظهور يعود كل الأشياء عما سوى الله وكلها في صقع واحد ولو
 كان من اعلاها او ادناها وهذا العود لن يعرفه احد الا بعد امر الله
 وانه هو الامر فيما يريد وبعد القاء كلمة الله على الممكنات من سمع
 واجاب انه من اعلى الخلق ولو يكون من الذين يحملون الرماد ومن
 اعرض هو من اولى العباد ولو يكون عند الناس وليا ويكون عنده
 كتب السموات والارضين فانظر بعين الله فيما نزلناه لك وارسلناه
 اليك ولا تنظر الى الخلق وما عندهم وان مثلهم كمثل اليوم عمتي في ظل
 الشمس ويستل ما هي وهل هي اشرفت ينفى وينكرو ولا يكون من السنون
 لن يعرف الشمس ولن يعرف ما حال بينه وبينها ويصبح في نفسه و
 ويعترض ويكون من المعرضين هذا شأن هذا الخلق دعهم بانفسهم
 وقل لكم ما اردتم ولنا ما نريد فحقا للقوم المشركين ثم اعلم بان
 ظهور القبل حكم العود والحيات على الارواح في يوم القيمة ولو ان لكل
 شئ عود ورجع ولكن اتالا نخب بان نذكر ما لا ذكر في البيان لتلا
 يرفع ضجيج المبغضين فيا ليت يرفع ما حال بين الناس وبارئهم ليشهدوا
 سلطنة الله وعظمتهم ويشربوا من معين الكوثر والتسلسيل ويتروشح
 عليهم بحور المعاني ويظهروهم عن رجس كل مشرك مريب واما ما سئلت
 من العوالم فاعلم بان لله عوالم لانهاية بما لا نهاية لها وما احاط
 بها احد الا نفسه العليم الحكيم تفكر في التوم وانه اية الاعظم بين

الناس لو تكونن من المتفكرين مثلاً أنك ترى في لونك امرأ في ليلٍ وتجدّه
 بعينه بعد سنة او سنتين او ازيد من ذلك او اقل ولو يكون العالم الذي
 انت رأيت فيه ما رأيت هذا العالم الذي تكون فيه فيلزم ما رأيت في نوك
 يكون موجوداً في هذا العالم في حين الذي تراه في النوم وتكون من الشاهد
 مع أنك ترى امراً لم يكن موجوداً في العالم ويظهر من بعد اذا حقق بان
 عالم الذي انت رأيت فيه ما رأيت تكون عالماً اخر الذي لاله اول ولا آخر
 وانك ان تقول هذا العالم في نفسك و مطوتى فيها با مر من لدن عزيز
 قدير لحق ولو تقول بان الروح لما تجرد عن العلائق في النوم مستيره لله
 في عالم الذي يكون مستوراً في سر هذا العالم لحق وان الله عالم بعد
 عالم وخلق بعد خلق و قدر في كل عالم ما لا يحصىه احد الا نفسه المجمع
 العليم وانك فكر فيما القيناك لتعرف مراد الله ربك ورب العالمين
 وفيه كنز اسرار الحكمة واتا ما فصلناه لحزن الذي احاطني من الذين
 خلقوا بقولي ان انتم من السامعين فهل من ناصر ينصرني ويدفع عني
 سيوف هؤلاء المعرضين وهل من ذي بصر ينظر كلمات الله ببصره وينقطع
 عن نظر الخلائق اجمعين وانك يا عبد تبي عباد الله بان لا ينكروا ولا يعقلو
 قل فاسئلوا الله بان يفتح على قلوبكم ابواب المعاني لتعرفوا ما لا عرفه احد
 وانه لهو المعطى الغفور الرحيم واتا ما سئلت في اوامره فاعلم بان كلما
 حدّثني الكتاب حق لا ريب فيه وعلى الكل فرض بان يعملوا بما نزل من اللد

منزل عليم . ومن يتركه بعد علمه به ان الله بريئ عنده ونحن براء منه لأن
اثمار الشجره هي او امره ولن يتجاوز عنه الاكل غافل بعيد واما الجنة
حق لا ريب فيه وهي اليوم في هذا العالم حتى ورضائي ومن فاز به لينصره الله
في الدنيا وبعد الموت يدخله في جنة عرضها عرض السموات والارض و
يخدمته حوريات العز والتعديس في كل بكور واصيل لأن يستشوق عليه
في كل حين شمس جمال ربه ويستضيئ منها على شأن لن يقدر احد ان
ينظر اليه كذلك كان الامور ولكن الناس هم في حجاب عظيم وكذلك
فاعرف النار وكن من الموقنين ولكل عمل جزاء عند ربك ويشهد بك
نفس امر الله ونهيه ولو لم يكن الأعمال جزاء وثمر ليكون امره تعالى
لغوا فتعالى عن ذلك علوا كبيرا ولكن المنقطعين لن يشهدن العمل الأفض
الجزاء وانا لو فصل ذلك ينبغي ان نكتب الواحاً عديد تالله الحق ان لقلم
لن يحرك بما ورد على صاحبه ويبكى وابكى ثم تبكى عين العظة خلف
سوادق الأسماء على عرش اسمه العظيم واناك صف قلبك ان انفجر
منه ينابيع الحكمة والبيان لتتلق بها بين العالمين ان افتح اللسان
على البيان في ذكر ربك الرحمن ولا تخف من احد فتوكل على الله العزيز
الحكيم قل يا قوم ان اعملوا ما عرفتم في البيان الفارسي وما لاعرفتموه
فاستلوا من هذا الذكر الحكيم ليبين لكم ما اراد الله في كتابه وان عندنا
ما كنز في البيان من لدن مقدر قدير واما ما سئلت فيما اخترنا العباد

حين الخروج عن العراق في ان الشمس اذا غابت تنحوت طيور الليل وترفع
رايات السامري تالله قد تحركت الطيور في تلك الايام ونادى السامري
فطوبى لمن عرف وكان من العارفين ثم اخبرناهم باليعجل تالله كل ما اخبرنا^ه
قد ظهر ولا مرد له الا بان يظهر لانه تحرى من اصبع عز قد ير وانك انت فاسئل^{الله}
بان يحفظك من شر هؤلاء ويقدمك من اشارات المعرضين فاشد دظهر^ك
لنصرة الامور ولا تلتفت الى ما يخرج من افواه ملاء البيان لانهم لا يعرفون شيئا
وما اطلعوا باصل الامر في هذا النبء الاعظم العظيم كذلك الهناك و
القيانك ما تعنى به عن ذكر العالمين والبهاء عليك وعلى الذينهم يسمعون
قولك في الله من الراعين والحمد لله رب العالمين .

(عمد ابهى)

بخش پانزدهم

مى - (لوح بافتخار واعزاز ميرزا جلال وضلع محترمه شان)

ضلع جناب جلال الذى حضر وفاز

هو الناطق وهو الظاهر وهو المنادى بين الارض والسماء

يا امتى ويا ورقى جناب جلال كه از كاس وصال مره بعد مره نوشيده و
قدح لقاكره بعد كره آشاميده در ارض سجن حاضر وعريضه اتر ابساحت^س اتقد
ارسال دشت الحمد لله نفخه تحيت الهى از آن متضوع وگواهى بود صادق

برحمت اولیای آن ارض و اما آن بلاد نسل الله ان يتودا لكل بنود
 معرفته و یجذبهم بنا رسدرة فودانیتته آن ناریکه در طور عرفان بر موسی بن
 عمران تجلی فرمود امروز حق جل جلاله ناظر بعباد و اما خود بوده و در هر صین کل را
 ذکر فرموده ذکر یکم عنقریب اعلامش در عالم ظاهرو و ایتش بر اعلام با برگردد
 اته یحبت عباده و اما نه جناب جلال ذکر اکثری از اولیا را نموده و هر یک
 بانوار مصباح اصلاح فائز گشت جمیع اولیا را تکبیر و سلام میرسانیم و کل را بصبر
 و اضطراب و محبت و و داد امر مینائیم مقصود آنکه این یک شبر ارض بنو محبت
 منور گردد و اختلافهای احزاب با اتحاد تبدیل شود نظر باین فوز عظیم و نمود
 آن حل شده اند نمودیم و از هر خانی اصفاشد آنچه که ملکوت بیان از آن نوحه
 نمود یا ضرب الله محزون مباشید عنقریب حق جل جلاله مطاها اعتساف را
 با ثواب انصاف نرین نماید و بیاکل ظلم را بطراز عدل اته علی کل شیئی
 قدیر چندی قبل ذکر جناب ملا شیخ و بعضی از اولیا علیهم بقاء الله و غایبه
 نموده و مینائیم لازال مذکورند عدم ذکر اسما از مقتضیات حکمت بوده و هست
 هر یک بفضله و منه از بحر آیات الهی قسمت کبری بردند فشهد انهم فاز و ابما
 خلق الله العباد و لاجله از حق از برای کل تأیید میطلبیم که قابل حفظ این مقام
 اعلی و رتبه علیا شوند هینثا لهم و موثا لهم یا امی ذکر امه الله مرضیه و صمدیه
 در نامات بوده اتانذکرهما و نکبر علیهما من هذا المنظر الاکبر و نبشرهما
 بعنایه الله مالک القدر و نسل الله ان یسقیهما کوثره الاطهراته هو الغفور
 الکریم

ن ی - جناب جلال علیه بهاء الله

بنام مبتین یکیت

یا جلال علیک بهاء الله مالک المبدء والمآل نامہات مکرر رسید و بعد حاضر
تلقا و وجہ ذکر نمود بید الحمد حجات او امام خرق شد و سجات نظون مرتفع گشت
اقبال نمودی و بافق اعلی تو جہ کردی تا آنکہ بعنایت حق جل جلالہ بلقا فائز شدی
ندای آلی را اصفا نمودی و از کوشش وصال نوشیدی کل ذلک من فضل الله در جنت
علیک اعرف و کن من ایشا کرین یا جلال شما و دوستان طراً با اتحاد و اتفاق
وصیت مینائیم اگر مابین کدورتی واقع شود فوراً با صلاح آن قیام نمایند چه که
اختلاف سبب توقف کلمہ است و اتفاق علت ارتفاع آن دوستان از قبیل
مظلوم تکبیر برسان بگو او نبات اهل فرقان را دیدید حال اهل بیان بہمان او تا
تمتک جتہ اند خود را حفظ نمایند و حق پناہ برید ہزار و دوست سہ ادعای علم و عرفان
نمودند حاصل اعمال و اقوال حزب شیعہ بالاضرہ فتوای بر قتل سید عالم بود حال
بکمال حید اہل بیان در صد نفوس مقبلہ موقنہ افتادہ اند اعازنا الله و ایاکم من شر
ہوئلاء بشاہدہ ضرب قبل قولاً و عملاً مشاہدہ میشوند امروز روز توجید حقیقی است لایذکر
فیہ الا الحق جل جلالہ در جمیع احیان بنصرت حق مشغول باشید یعنی ہدایت عباد الی الله
مالک الایجاد بشائی در محبتہ الله باید مشغول بشید کہ غافلین از مشاہدہ آن وصرت
آن بشر دوست توجہ نمایند و از کاس عرفان بیاشامند منتسبین از ام وضع و اتہا
و اختہا کل در راحت المنع اقدس مذکور و از قلم اعلی مسطور البہاء علیک و علیہن و علی

بنتك وعلى كل أمة آمنت بالله رب الارباب .

« عمدا بهی »

بخش پانزدهم

فصل شفا و شفقت

معتبرین آثار جاویدان (مشمول عنایات الہیہ) افتخار ابدی شہدا و بقیہ السیف الخی و قطع اول و دوم
الفسطالواح نازدہ از قلم مرکز میثاق الہی حضرت مولی الوری بافتخار شہدا و بازماندگان و قطع اول و دوم

ابنا شہدای فی ریز عظیم بہا ، اللہ

ہو الالہی

الہی وراحی ورحما فی لك الحمد و الثناء والشکر علی التعماء و الآلاء بما
خلقت کینونات مقدسه و ذاتیات منزہه و حقائق مجردة مقدسة
بآیات وحدانیتک منجذبة الی ملکوت فردانیتک مشتعلہ بالتار الموقدہ
فی سدرہ ربانیتک ناطقہ بثناء حضرت رحمانیتک فی ملکوت الأمر و
و الخلق مشتاقہ الی لقائک ضمانہ الی کأس وصالک مولقہ لمشاہدہ
جمالک منقطعہ عن دونک ملتجئۃ الی کھفک المنیع و الملاذ الزفیج ای رب
اخذتہم سکرۃ صہباء الانقطاع و جذبتہم انوار جمالک الالہی و ہزنتہم
نفحات رحیقک الاعلی بحیث سرعوا الی مشہد الفدا و رکضوا الی مفاوز
الفناء فی سبیل محبتک و ہرقت دماہم و احمر وجه الارض نارہم و تقطعت
اجسامہم و تقصلت اعضائہم و تفرقت اجزائہم و تشبکت اکیابہم و ارتفعت

على الرماح رؤسهم واسرت اولادهم ولسانهم ودمت بيوتهم وكورت شمولهم
 في طوق رضائك طلباً لمرضاتك شوقاً الى لقائك توقاً الى ملكوت بقائك
 اي رب هولاء وزية ذلك الرهط التبلاء وسلاية تلك الثلثة الوجهاء و
 قطعات اكباد تلك العصابة البهلاء واشبال ذلك الاسور من وادي التري
 ايدهم بتايد اتك ووقفهم بتو فيقاتك حتى يحيوا معالم دين ابا ئهم
 ويمشوا على اثراجد ادم وبتينو على اساس اسلافهم ليفنخروا لآباء بالابناء
 في ملكوتك الالهي ويتباهى الاجداد بالاحفاد في جبروتك الاعلى اجعلم
 آيات توحيدك في ملكك وآيات تفريدك بين خلقك ثم ثبتهم على
 عهدك وميثاقك ورتح اقدامهم واشدد اذرعهم وقو ظهروهم على لك
 بحيث لا يتزلزلوا من شئ ولو كانت قواء العالم كلها اتك انت المقتدر
 القدير عبد البهاء ع

ب فرزند زادگان شهداء في ريزر عليهم بهاء الله

هو الالهي

اي سلاله نفوس قدسية مستشهده در سبيل الهي آن جواهر نفوس چون زوا
 نجوم از مشرق انقطاع طلوع نمودند و چون كواكب نوراني از مطلع رحمانى سطوع
 فرمودند و چون سراجهامى ربانى در زجابه ملكوت ابهى بر افروختند و اليوم
 از آن افق تقديس و سما و تسبيح مخاطباً للابناء ند امي فرمايند كه اي ابنا حقيقي
 و اشبال اين غضفران و شت شهادت در سبيل الهي و زادگان عنصر جان

و دل این شهدای میدان محبت رحمانی ملاحظه نمودید که این آباء و اسلاف در
 چه مقام قیام نمودند و بچه انقطاع فهور کردند کأس ظهور ازید ساقی عنایت چگونه
 نوشیدند و از صهبای الت چگونه سرمست گشتند و به افق عزت چگونه
 توجّه نمودند و بنای حق چگونه ناطق گشتند هر زهر تلخی را در سبیل الهی چون
 شمه چشیدند و هر جام ستمی را چون تریاق اعظم نوشیدند زخم کشنده را
 مرهم روح بخشنده شمردند و حنظل مهلک را چون داروی پرصلاوت صحت
 و عافیت دانستند مال و مال و ثروت و عزت و جان را در سبیل جانان
 رایگان نمودند و عاقبت بقرابنگاه حق بکمال سرور و شغف شتافتند و کأس
 شهادت را از دست ساقی موهبت نوشیدند و چون از این افق ادنی
 رخ پوشیدند از آفاق ملکوت ابهی چون ستاره های روشن درخشیدند
 و بخلو تگانه حق دویدند و بغور لقا رسیدند پس شما که اثمار بدیعه این اشجاریه
 و اشبال عنصر جان و دل این شیران بکوشید و بجوشید و بخروشید که روی
 پدران در ساحت کبریا سفید و روشن نمائید و قلوب این آباء مهربان را گلشن
 نمائید سبب مباحث ایشان در ملکوت عزت شوید و علت افتخارشان
 در مقعد صدق عند ملک مقدر گردید و این مقام عظیم به ثبوت و رسوخ بر عهد
 و میثاق الهی و تمسک شدید پیمان و ایمان ربانی حاصل گردد عبد البها ع

« عهد ابهی »

ج - هو الله فی ریحان محمد شفیع علیه بها و الله الابهی ملاحظه نمایند

یا من ثبت علی الميثاق لعمر الله ان سُكَّانِ مَلَكُوتِ الْوَجُودِ يَصَلُّونَ عَلَيَّ
الَّذِينَ ثَبَتُوا عَلَيَّ الْعَهْدَ وَاسْتَقَامُوا فِي الْمِيثَاقِ أَوْلِيَاءَ الرَّحْمَنِ وَ
أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَحِفْظَةَ كِتَابِهِ وَبِرَّةَ خَلْقِهِ وَسُقْرَةَ زَبْرِهِ وَأَوْلِيَاءَ هَمِّ الْغُلَامِ
وَأَنَّا أَنْتَ اسْتَبَشَرْتُ بِفَضْلِ مَوْلَاكَ وَأَنْشَرْتَ صَدْرًا بِمَا أَيْدِكَ وَرَبَّكَ
لِهَذَا الْيَوْمِ الْعَسِيرِ وَالْأَمْرِ الْوَاضِحِ الْمُنِيرِ وَأَشْرَقَ عَلَيْكَ بِالنُّورِ السَّاطِعِ
مِنَ الْآفَاقِ الْمُبِينِ رَبُّ أَيْدِ الْمُقْرَبِينَ عَلَيَّ أَعْلَاءَ كَلِمَتِكَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ أَنْتَ
أَنْتَ الْكَرِيمُ وَاجْعَلْهُم مِّنْهُلْ عَذَابِ فَوَاتٍ وَمَوَارِدِ سَائِغٍ وَشَرَابِ أَنْتَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ أَجْمَعُ مَرْتُومٌ فَرَمُودٌ بُوْدِيَّةٌ مَّلَاحِظَةٌ كَرِيمَةٌ الْحَمْدُ لَكَ أَجْمَعُ أَنْ جِهَاتِ
ثَابِتِ بَرِّ مِيثَاقٍ وَمُقَبِّسِ زُنُورِ أَشْرَاقٍ وَبَرِّ مِيثَاقِ زُنُورِ أَشْرَاقٍ وَشَقَاقِ بُوْدِيَّةٍ فَسَوْفَ تُؤْتِيكَ
اللَّهُ بِجَنُودٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى وَمُنْجِدِهِمْ بِمَلَائِكَةِ مِنَ السَّمَاءِ جَنَابِ أَقَامِيرِ الرَّحْمَنِ
اگر ممکن شود که یک سفر بر فسنجان نمایند بسیار مناسب این بشرط آنکه اسباب
زحمشان نگرند و بجزرم نیز اگر سفری شما با ایشان بفرمایند نیز مناسب چه که اریاح ازیاب
بهرد و جازریند و زیده كذلك اشمنار ائحة و فواء عبققت الی تلك الجهات
دشئل الله بان تحفظ عبادہ الامناء من ذلك الابتلاء و دیگر در خصوص ملک
که بعضی حقوق میخوانند و وقف نمایند جائز و البها علیک ع ع اگر بدانی مشاغل
و متاعب و مصائب بچه درجه است قسم بحال قدم روحی لا جبار الفداء که ابداً
که ابداً توقع تحریر کلمه ای ندستی و لکن ملاحظه کن که انجذاب قلب در محبت احبائه

بچه درجه است که با وجود همه اینها این مکاتیب مرقوم شد و البهاء عليك ع ع
ایضاً - هو الله فی ریز زیارت جناب ملا محمد شفیع الادی صعدالی ملکوت الابهی

هو الابهی

عليك بهاء الله وثنائه ورحمته ورضوانه يا من امن بالله وایقن باياته
وصدق بکلماته واحترق بنار محبته واستضاء بنور احديته واستنار
من شمس رحمانيته و اشهد بانك امنت بجوهو المقصور و اشتعلت
بالتار الموقدة فی سدرة الوجود و وصلت الى مقام المكاشفة والشهود
وعرجت باجنحة التوحيد الى اعلى ذروة الصعود واستمدت من
المقام المحمود و خدمت امر مولاك و جاهدت فی سبيل مولاك و
هديت الى من خلقت و سواك اسئل الله ان یجیرك فی جوار رحمة
الكبرى و یدخلک فی جنة اللقاء و یسقیك من كأس العطاء و یظلل
عليك السدرة المنتهى و یجعلک سراجاً موقوداً فی غرفات الملكوت الابهی
وان الله ایتدک بفضلہ و ذلك من فضل الله یوتیه من یشاء ع ع
د - هو الله فی ریز جناب آقا سید محمد ابن جناب مصفا علی الله حضرت

آقا سید جعفر یزدی علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ایها التلیل الجلیل لذلک السید النبیل قد استنشقت رائحة الوفاء من
حديقة معانی تلك الورقة النوراء الخريدة الغراء الناطقة بالثناء علی ربك

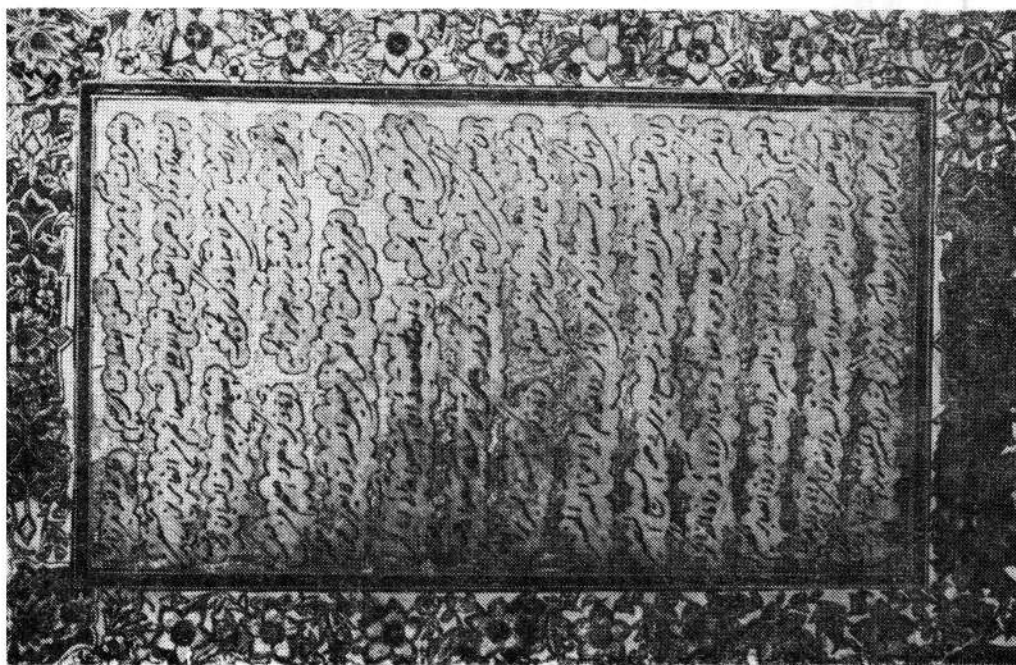
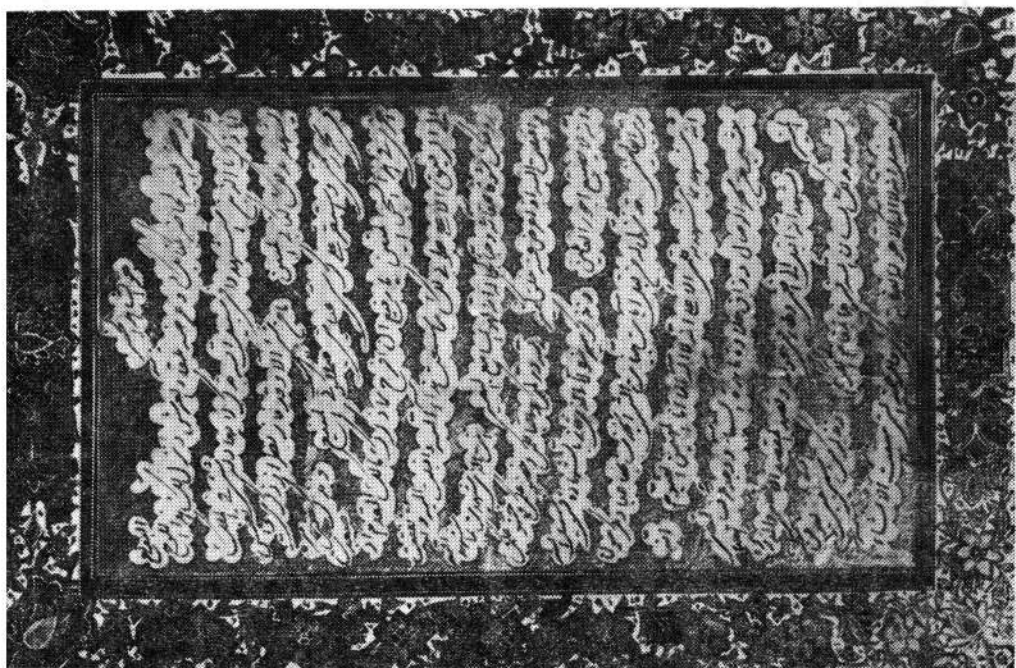
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خير البرية
والله اعلم بالصواب
والله اعلم
والله اعلم

لوحی به خط حضرت عبد البهاء به افتخار ملا محمد شفیع

الأعلى وأتى لا احصى ثناء على كل حقيقة نورانية ثبت قدماء على الصراط
 في هذا اليوم الذي زلت الأقدام وزاغت الأبصار واقشعرت الأبدان
 وترعرعت الفرائص وصمت الآذان وخرست الألسن وغفلت القلوب
 عن عهد الله وميثاقه واتخذوه سخرتيا وجأزا بانك عظيم و باؤا
 بغضب من الله وان ذلك لذل شديد ع ع الهى هذا عبدك
 انتسب لعبدك الذى تشرف بالمشول بساحة قدسك وقرت عيناه
 بمشاهدة آيات وحدانيتك وانشرح صدره باسرار ربانيتك و
 التذمذامه بحلاوة كلمات صمدانيتك وانتعش قواده بنسيم
 هب عن رياض احديتك اى رب انزل على رمسه طبقات النور
 من ملكوت الظهور واربع روجه فى حدائق ملكوت العزة والجبور
 واشرح قواده بالفوز العظيم وعزز قدره فى جنة النعيم واسقيه
 من معين السنيم وشرفه بلفحاتك يا ربى الرحيم وغشربانوارك
 يا عزيزيا كريمة اى رب انه كان مشتعلأ بنا رحبتك كجمرة موقده
 ومهترأ بنفحاتك كفروع شجرة مورقة ومموجا بذكرك كالبحار الزا^{خرة}
 وثابتأ على دينك كجبال راسخة ومستبشرا ببشارتك كالنفوس الشائقة
 ومنذكرا بذكرك بين خلقك كالطيور الصاوحة ثم اجعل ابنه هذا سره
 المكنون وجوهره المخزون وفرعه المتجل على خلقه الكريم وسليل رو^{حه}
 وعنصره العظيم ووقفه كما وفتت اباه على الثبوت على صراطك المستقيم

(٤٣٤)

والتمسك بعهدك القديم الذي تززع منه اركان كل ضعيف وميم
وجاهل ملهم والبهاء عليك وعلى كل ثابت مستقيم -



لوحی از حضرت بهاء الله مربوط به شهدای نوری

بخش پانزدهم

عبدالهی

مهمترین آثار جاویدان (شمول عنایات الهیه) افتخار ابدی شهید اوبقیته

السیفهای واقعه اول و دوم

فصل هفتاد و هشتم

شمول عنایات حضرت ولی امر الله (شوقی ربانی) در باره جانبازان دو واقعه حیدرآباد

فی ریزه اول و دوم در دو کتاب مستطاب گادپانزبای جلد اول و دوم عهد اعلی و عهد

الف - در جلد اول کتاب گادپانزبای (قرن بدیع) ص ۲۱۱ راجع بواقعه اول سال ۱۲۶۶

می فرمایند قوله جل سلطانه

دامنه انقلاب از صفحات شمال بجانب جنوب یعنی به نواحی فارس کشیده شد و طوفان فساد در جواریدینه مقدسی که محل اشراق این نور عظیم و مطلع فیض کریم است مرتفع گردید و قلعه خواجو که در فی ریزه قرب محله چنار سوخته واقع بود صحنه فحیحه قرار گرفت نفس مبارکی که در این کاذر در رأس اصحاب به مدافعه برخاست و بکمال شجاعت و اشتیاق شربت شهادت نوشید: وحید عصر و فیزد زمان جناب قاسم سیدی یحیی دارابی شهرت است که به لقب وحید خوانده می شدند: در صف اول اعدا که آتش مظلوم را روشن نمودند حاکم فی ریزه زمین العابدین خان قرار داشت که شخص فرومایه و مستعصب بشمار میرفت معاضد و دست یارش عهده الله خان شجاع الملک و ظمیر و پشتیبانش شاهزاده فیروز میرزا حکمران شیراز بود که وی را تقویت و تشجیع می کرد این مصائب و نوائب هر چند از لحاظ طول مدت به پای طعمه ما زندان که یازده ماه بطول انجامید نرسید ولی در مراحل اخیره موجب بروز شداند و آلامی گردید که بهمان وجه صعب و جانگداز بود

در این وقایع مستی از عناصر آرام و مطیع و مظلوم و صلح جو که دارای قلبی پاک و روحی تابناک
 بودند تعرض هجوم اشراق قرار گرفتند و در مقابل عساکر هزاره که از افراد سلجور و مجتر ترکیه یافته بود
 پافشاری و استقامت نمودند و با آنکه قوای دولت از حیث نفرات بسیار و داناتما تقویت
 و امدادی گشته مغذک نتوانستند بر آن جمع منقطع و پاکباز که اکثر از جوانان و سالخورده
 که از خون حرب بی بهره و نصیب بودند تشکیل می شد تفوق یابند و روح بزرگان آنان را در
 نقل قدرت و سیطره خویش وارد سازند. این انقلاب و ضوضاء مانند سانحه از زندران
 با اعلان امر و القاء کلمه و ابراز حرارت و انجذاب از طرف پیر و ان حضرت باب توأم و همعنا
 بود و محرک آن مانند واقعه مذکور رؤسا پیشوایان دین بودند که با نهایت قدرت و صولت
 علم خلاف برافراشتند و ناس را بقتل و کشتار با بیان اغوا نمودند و حمیت جاهلانه
 عوام را برانگیختند و بمال و جان آن نفوس بی پناه تعرض کردند از جانب دیگر مؤمنان و
 تابعان نیز همان روح خلوص و جانفشانی و انقطاع و ذکاوری را که اصحاب بازندان
 بمنصه ظهور رسانده بودند از خود ظاهراً ساختند و با همان بسالت و شجاعت قدم در میدان
 شهادت گذاشتند علما و زمامداران امور بیکدیگر پیوستند و در اضمحلال فتنه مظلومه
 عقد اتحاد بستند با بیان نیز بر روش معهود قبل از آنکه دست بدفاع گشایند و در مقابل
 حملات متجاوزین قیام نمایند رسماً و علناً اظهار داشتند که هیچ وجه قصد اضحلال در شئون
 مملکت و یا مخالفت با حقوق و اختیارات حقه سلطنت را نداشته و ندارند و این
 حقیقت را بار دیگر با توسل بذیل صبر و استقامت و قبول هرگونه عناد و اضطهاد از طرف دشمنان
 حقود ثابت و مدلل ساختند و با بنظر وقایع بازندان هنگامی که مبارزات شدت یافت و
 آثار ضعف و زبونی در صفوف دشمن محسوس گردید ظالمان بذیل خیانت قسبث شدند و

بکمال دناقت و انحطاط به قتل و کشتاری دست زدند که از لحاظ خوف و دهشت و ایجاب
 رعب و وحشت از حوادث مازندران ~~مستحق~~ و فحیحتر بود در این وقایع جناب وحید
 و جمع کثیری از اتباع و پیروان این امر عظیم بر تبه شهادت فائز گشته اعداء آن وجود
 مقدس را با دستار سبز که علامت سیادت و ائنتاب به خاندان رسالت بود
 به اسب بسته و با نهایت حقارت و ذلت در کوچه و بازار گردش دادند سپس رأس
 مقدس را از تن جدا ساختند و آن را بگناه انباشتند و بحضور شاهزاده در شیراز که از استماع
 این خبر جشن سرور برپا نموده بود بعنوان غنیمت و نشانه ظفر و نصرت ارسال داشتند
 و هیچکس غیرش را بدست نسوان متعصب فی ریز سپردند و آن نفوس دنیه با فریاد شغف
 و سرت که گوئی بفتح و فیروزی عظیم موفق گشته در اطراف جد برقص و هلهله پرداختند
 و با ساز و چخانه بنغمه و ترانه دساز گشتند آنگاه پنجهزار عسکر نامور حمله و کشتار بایان
 بی دفاع گردیدند و آن ارواح مجرده را از دم شمشیر گذرانند اموالشان را ضبط کردند و ^{نشان} ساز
 خراب و ویران نمودند و لوهی و آهنشان را آتش زدند بعضی را داغ و درفش کردند و برخی را
 ناخن از بدن قطع نمودند جمعی را بضر تازیانه بقتل رسانند و گروهی را دست و پا
 میخ کوب کرده با هزار درکوی و برزن در مقابل انظار ناس که بادیده غضب آلود و پر استهزا
 به آن نفوس مقدسه می نگریستند حرکت دادند آنگاه نساء و اطفال معصوم را اسیر
 و بعضی از آنان را نیمه عمریان بر قاطر و شتر سوار کرده از بین رؤوس پدران و برادران
 و شوهران و فرزندان دلبندشان که از اجساد بیجان آن جانبازان سبیل رحمان جدا
 شده بود عبور دادند الخ بیانه الاصلی

ب - در جلد دوم کتاب مستطاب گادپاسنرهای (قرن بدیع) ص ۵۰ راجع به وقعه

دوم سال ۱۲۶۹ - ۱۲۷۰ میفرماید قول جمل سلطانه

حوادث فی ریز و زرخان تجدید شد موزعی که تاریخ امر و وقایع خونین آن ایام و شهادت دوستان
برشته تخریر آورده می نویسد قلم از تخریر آنچه بر زنان و مردان شیخ وارد شده منزه و منزه است
آنچه از شدت و هیبت حوادث زرخان بیان شده در قبال مطالبی که چند سنه بعد در فی ریز و زرخان
برخ داده قابل ذکر نیست رؤس و دوستان نفر از شهید ابر بر سر سنان کرده و فاختانه از شیراز
بجانب آبا ده حرکت دادند: چهل نفر از زنان و اطفال معصوم را در غاری مجتمع نموده با چوب
و نفت آتش زدند سیصد نفر از سوان را در و به و بر اسب های برهنه سوار کرده تا شیراز راندند
و آن مظلومان را نیمه عریان از بین صفونی که از سرهای بریده شوهران و فرزندان و پدران و برادران
آنها تشکیل شده بود عبور دادند و بدرجه ای مورد صدمات و لطافات شدید و واقع شدند
که بسیاری از آنان در طی طریق جان سپردند و از حیض ادنی به ملکوت اعلی صعود نمودند ...
بدین ترتیب فصلی از تاریخ پر هیجان امر الهی که از لحاظ جانفشانی و ذکاوتی قهرمانی ترین فصول
تاریخ قرن اول بھائی را تشکیل میدهد پسری گردید و دما، بر شیه ای که در آن سنین پر مصیبت
بر صفحه خاک ریخت بذور طیبیه قویة نظم بدیع الهی را که با ظهور جمال قدم و اسم اعظم سر سبز و
خرم گردید آبیاری نمود: نعت و ستایشی که در حق اولیا و شهدای دوره اولیة این امر اعظم
از لسان بکرم حضرت بھاء الله جاری و زبان دوست و دشمن حتی ناظرین بی طرف
بلاد و ممالک بعیده بدان ناطق گردیده کل مدتی بر عظمت روح و علو مقام آن باسلان
مضار الهی و فارسان میدان یزدانی است که مراتب ثبات و انقطاعشان آن دور و مدتی را
مخند و سردی الآثار می سازد.

حضرت بجا، الله در کتاب استطاب ایقان در وصف این هیاهل قدسیه باین بیانات بدیهه
منبع ناطق قوله الاحلی :

همه عالم از ایشان متحیر گشتند تا هت العقول فی افعالهم و تحیرت
النفوس فی اصطبارهم و بما حملت اجسادهم : آیا در هیچ عصر چنین امر خفیه ظاهر شده
و نیز میفرمایند : آیا هرگز در هیچ تاریخی از عهد آدم تا حال چنین غوغائی در بلاد واقع شد و
آیا چنین ضوضائی در میان عباد ظاهر گشت گویا صبر در عالم کون از اصطبارشان
ظاهر شد و وفاداران عالم از فعلشان موجود گشت : و نیز لسان قدم در ذکر شهید
این امر اعظم در مناجاتی خطاب بساحت رب الارباب باین بیان ناطق قوله جل ذکره :

زمین از دما، مطرّه مظلومان حامل بدایع ظورات قدرت و جواهر آیات عزت و عظمت
تواست عنقریب چون میقات ظهور و اصل گردد اسرار ستوره آن مکشوف و حقایق
رفیعه مکنونه اش ظاهر و آشکار خواهد گردید (۱) آیا این کلمات قدسیه که از لسان حضرت رسول
اکرم صادر و جناب قدوس در قلیع مشخ طبری برای اصحاب تلاوت نمودند که می فرماید :
و اشوقا لاخوانی الذین یا تون فی آخوالزمان طوبی لهم و طوبی لنا و طوبی هم افضل
من طوبیانا . . . جز باین جنود مجنده الهی که با خون خویش حقانیت امر مقدس را اثبات
و یوم موعود ربانی را اعلام نمودند به نفوس دیگری اطلاق میشود . و آیا مدلول حدیث جابر
که در تفسیر کافی راجع بعلائم و امارات ظهور قائم مذکور می فرماید :

یذک اولیایه فی زمانه و تنهادی رؤسهم کما تنهادی رؤس الترتک و الذیلم فیقنلون
و یحرقون و یکنونون خائفین مرعوبین و جلین تصیغ الأرض بدماثم و یفشوا الویل

والرَبَّنِي نَسَائِهِمْ اُولَئِكَ اَوْلِيَانِي حَقًّا ۱۱.

و حضرت بجهاء الله صحت آنرا در کتاب مستطاب یقان تأیید فرموده اند جز در این ذوات
مقدمه نورانیة در نفوس دیگر مصداق و تحقق دارد:

لزوم گرفتن در باره حوادث مذکوره می نویسد در صفحات تاریخ بانی که بخون شهادت آن نگین
شده داستانهای شگفت انگیزی از مراتب جانبازی و ذکاء کاری این طایفه موجود است
که باین جلوه و عظمت آن میباشد

نائره و قیام اسمیت فیله

هر چند در قلوب ملوفین شجاعت و استقامت بسیار ایجاد نمود ولی هرگز آن صفت و مقام
بمقام پایداری و ثبات قدمی که تا بعلم باب در قبال ستمکاران طهران ابراز نمودند نمی رسد
بعدمی گوید بدیسی است نهضت و قیامی را که چنین روح عظیم جانبازی در پیر و ان خویش
بر انگیزد و بدین پایه از ثبات و انقطاع مبعوث نماید نمیتوان آنرا بدیده ناچیز مگر است
و اصول و مبادی آنرا بدست فراموشی سپرد این جانبازی و از خود گذشته گشتی پیر و ان
باب در انظار نفوس بشیاری که آثار مشابیه آنرا در تاریخ معاصر اسلام مشاهده نمی نمایند بی نهایت
جالب دقت و قابل توجه است .

پروفسور ج دارمش تتر - می نویسد دیانت بانی که در فاصله ای کمتر از پنج سال خطه
ایران را من اقصاها الی اقصاها گرفت و در سال ۱۸۵۲ میلادی آن صقع جلیل را

(۱) در فصل ۷۵ اصل حدیث و ترجمه آن نقل شده زیرا آن فصل به تحقیق و عود الی درباره اسارت
و حرق و قتل و فرستادن سرهای اسرا به هدیه اختصاص یافته که در موردی نیز عیناً تحقق یافته است لاجرم نقل شده
باشد که اصل بهنایف بصیرت کامل در آن غور نمایند (تیسره قسمتی از حدیث جابر که فوقاً در متن مکرراری
بناظر بر رسید عیناً نقل از کتاب گادپاسنر بای است که تاگزیر از نقل آن بود)

با پوزش بسیار از خوانندگان بزرگوار و گرامی خواهشمند
 است قبل از مطالعه کتاب اغلاط چاپی را بشرح ذیل
 تصحیح فرمایند :

غلط	صحیح	صفحه	سطر
کا ۱۱ نقش	کالنقش	۲	۲
مونق	موشق	۲	۱۸
مساهده	مشاهده	۳	۱۹
عاما	علماء	۱۰	۱۶
ملاحسین	ملاحسین	۱۱	۴
شهیده	شهید	۱۶	۸
حاجو	حاجی	۱۹	۹
شهیدا	شهدا	۲۶	۲
خوپیش	خوش	۳۲	۲۰
	اصطلاح محلواست	۶۰	۵ (پاورقی)
بروند	بروند	۷۱	۳
مأموره کرد	مأمور کرد	۸۳	۱۱
ساوات	سادات	۹۰	۵

اشتباهی است در حواشی قباله که چون عین خط ۱۰۰
 آقا سید یحیی گراور میشود و در مقابل همان صفحه اشتباه رفع میشود
 خوانندگان محترم متن آنرا با عین آن خط اصلاح فرمائید .

سطر	صفحه	صحیح	غلط
۱	۱۰۹	وسائرا	وسائرتا
۱۴	۱۱۶	یاد شود	(محل خالی)
۹	۱۳۳	عتاب	عطاب
۲ (پاوردی)	۱۵۰	در نائین بیزد	در ریزد
۱۱	۱۵۳	تاکسیرا	کسیرا
۱۰	۲۰۳	خلعوالغدار	خلقوالغدار
۱۷	۲۲۱	۱۳۲۷	۱۳۲۸
۱۳	۲۳۵	بیعت	تبعیت
۱۵	۲۳۶	سعی	صمعی
۴	۲۴۵	در ریایت	در ریایت
۸	۲۴۵	جان ومضطرب	جان من مضطرب
۱۴	۲۴۵	خارم	خادم
۱	۲۴۷	ششم	ستشم
۵	۲۶۹	کثیره که در ظل امرند	کثیره در ظل امرند
۸	۲۸۵	ازد واج نمود	ازد واج نمود
۸	۲۸۵	همگان هستند از اینقرار	همگان هستند
۱۵	۲۸۹	فرزند ملامحمد -	فرزند ملامحمد فرزند ملامحمد

سطر	صفحه	صحیح	غلط
۸	۳۱۶	بدست او ازاین	بدست و ازاین
۷	۳۱۲	اشرف	اشراف
۱	۳۱۸	بدھیم	بدھم
۱۱	۳۲۶	بی نظر	بی نظیر
۷	۳۵۰	لذینہم	الذینہم
۸	۳۵۹	اتظہرو	انظہر
۹	۳۷۷	لتنعمون	لتنعمون
۱۱	۳۸۰	واتت	وانت
۱۰	۴۱۵	کن فی استقامہ	کن استقامہ
۲ (پاورقی)	۴۱۶	فرائتش	فرائیش
۷	۴۲۷	دوستان را	دوستان
۵	۴۲۸	شمول	مشمول